

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง

ตัวแบบพยากรณ์การออมและการลงทุนของคนกลุ่มเจนเนอเรชันวาย

ในสถานการณ์โรคระบาด

กรณีศึกษา : การออมและการลงทุนของคนในกลุ่มเจนเนอเรชันวาย

ในสถานการณ์การระบาด Covid-19 ในกรุงเทพมหานคร

FORECASTING MODEL FOR SAVING AND INVESTMENT FOR GENERATION Y
IN THE PANDEMIC.

CASE STUDIES : SAVING AND INVESTMENT OF GENERATION Y IN THE
SITUATION OF THE COVID-19 VIRUS PANDEMIC IN BANGKOK

ดร.दनัยกฤต อินทุทธี

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

พฤษภาคม 2565

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง ตัวแบบพยากรณ์การออมและการลงทุนของคนกลุ่มเจนเนอเรชันวายใน
สถานการณ์โรคระบาด กรณีศึกษา : การออมและการลงทุนของคนในกลุ่มเจนเนอเรชันวาย ใน
สถานการณ์การระบาด Covid-19 คนในกรุงเทพมหานครฯ สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยต้อง
ขอขอบพระคุณ ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ธเนศ ศรีวิชัยลำพันธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.
สุรชัย กังวล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร ภาศิภาย ที่ได้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและให้
คำแนะนำการวิจัยจนงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ กลุ่มตัวอย่าง ทุกๆ ท่าน ที่ได้สนับสนุนการลงพื้นที่วิจัยและการให้ข้อมูลจน
ทำให้ดุขณินพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และขอขอบพระคุณคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่สาขา
เศรษฐศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ตะวันออก วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ ที่ได้ให้คำแนะนำ และสนับสนุนการทำงานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จ
ลุล่วงด้วยดี

दनัยกฤต อินทุฤทธิ

พฤษภาคม 2565

ชื่อเรื่อง	ตัวแบบพยากรณ์การออมและการลงทุนของคนกลุ่มเจนเนอเรชันวายในสถานการณ์โรคระบาด กรณีศึกษา : การออมและการลงทุนของคนในกลุ่มเจนเนอเรชันวายในสถานการณ์การระบาด Covid-19 คนในกรุงเทพมหานครฯ
ผู้วิจัย	ดร.दनัยกฤต อินทุฤทธิ์
คำสำคัญ	โรคระบาด การออม การลงทุน พฤติกรรม เจเนอเรชัน วาย

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันและพยากรณ์แนวโน้มในการออมเงินและการลงทุนเพื่อการออมเงินและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด โดยใช้การออมและการลงทุนของคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ.2523-พ.ศ.2542 ในสถานการณ์การระบาด Covid-19 ในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ เป็นกรณีศึกษา งานวิจัยนี้จะพิจารณาองค์ประกอบเชิงยืนยันผ่านการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและพยากรณ์แนวโน้มโดยสมการการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบเส้นทางการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานครฯ จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่าจำนวนผู้พึงพิงรายได้ในครอบครัวและนโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมจากภาคเอกชนเป็นองค์ประกอบเชิงยืนยันต่อการออมที่มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ สูงสุดเป็น 2 ลำดับแรก ขณะเดียวกันอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวันและความหลากหลายของแพลตฟอร์มการลงทุนในระบบออนไลน์เป็นองค์ประกอบเชิงยืนยันต่อการลงทุนที่มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ สูงสุดเป็น 2 ลำดับแรก ในขณะที่การพยากรณ์แนวโน้มการออมพบว่าจำนวนผู้พึงพิงรายได้ในครอบครัวและอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สูงสุด 2 ลำดับแรก และการพยากรณ์แนวโน้มการลงทุนพบว่า อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวันและรายได้เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สูงสุด 2 ลำดับแรก

Title FORECASTING MODEL FOR SAVING AND INVESTMENT FOR GENERATION Y IN THE PANDEMIC. CASE STUDIES : SAVING AND INVESTMENT OF GENERATION Y PEOPLE IN THE SITUATION OF THE COVID-19 VIRUS PANDEMIC IN BANGKOK

Author Danaikrit Inthurit (Ph.D. in Applied Economic)

Keyword Pandemic, Saving, Investment, Behavior, Generation Y

ABSTRACT

This research aimed to study factors effecting and forecast trends in saving and investing for saving and investing of Gen Y people in the epidemic situation by using savings and investment of people born between 1980 - 1999 In the situation of the Covid-19 pandemic in Bangkok area as a case study. This research examines factors effecting through Second-Confirmatory factor analysis and forecast trends by path analysis with multiple regression analysis by collecting data from questionnaires with a sample of 400 people in Bangkok. The results showed that the number of people who depended on family income and long-term savings policies or products from the private sector were the causal factors for savings with the highest multiple correlation coefficient being the top two. At the same time, the demand for holding money for daily living and the diversification of online investment platforms are the causal factors for investments with the highest multiple correlation coefficients among the top two. While forecasting the trend of savings, it was found that the number of people who depended on family income and the demand for holding money for daily use were the top two predictors with the highest coefficients. Percentage of holding money for daily living and income was the first two predictors with the highest coefficients.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง ตัวแบบพยากรณ์การออมและการลงทุนของคนกลุ่มเจนเนอเรชันวายใน สถานการณ์โรคระบาด กรณีศึกษา : การออมและการลงทุนของคนในกลุ่มเจนเนอเรชันวาย ใน สถานการณ์การระบาด Covid-19 คนในกรุงเทพมหานครฯ สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยต้อง ขอขอบพระคุณ ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ธเนศ ศรีวิชัยลำพันธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. สุรชัย กังวล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร ภาคีภาย ที่ได้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและให้ คำแนะนำการวิจัยจนงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ กลุ่มตัวอย่าง ทุกๆ ท่าน ที่ได้สนับสนุนการลงพื้นที่วิจัยและการให้ข้อมูลจน ทำให้ดุขณินพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และขอขอบพระคุณคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่สาขา เศรษฐศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก วิทยาเขตจรัลพงษานุรักษ์ ที่ได้ให้คำแนะนำ และสนับสนุนการทำงานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จ ลุล่วงด้วยดี

दनัยกฤต อินทุทธี

พฤษภาคม 2565

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(9)
สารบัญภาพ	(12)
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามในการวิจัย	8
วัตถุประสงค์ในการวิจัย	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	8
ขอบเขตของงานวิจัย	9
นิยามศัพท์ในการวิจัย	13
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออมและการลงทุน	14
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอุปสงค์	30
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์มหภาคที่มีผลต่อการออมและการลงทุน	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	44
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	54
ระเบียบวิธีวิจัย	56
การสังเคราะห์ตัวแปรสำหรับการวิจัย	59
สถิติที่นำมาใช้ในการวิจัย	62

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย	69
ข้อมูลทั่วไป ระดับทัศนคติและพฤติกรรมการออมและการลงทุนของกลุ่ม ตัวอย่าง	70
ผลการวิจัยและวิจารณ์องค์ประกอบเชิงยืนยันในการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด	86
ผลการวิจัยและวิจารณ์การพยากรณ์แนวโน้มการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด	110
ผลการวิจัยและวิจารณ์องค์ประกอบเชิงยืนยันในการลงทุนเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด	115
ผลการวิจัยและวิจารณ์การพยากรณ์แนวโน้มการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด	139
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	145
สรุปผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปและข้อมูลทัศนคติและพฤติกรรมต่อการออมและ ลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด	145
สรุปผลการวิจัยองค์ประกอบเชิงยืนยันการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ใน สถานการณ์โรคระบาด	148
สรุปผลการวิจัยการพยากรณ์แนวโน้มการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ใน สถานการณ์โรคระบาด	149
สรุปผลการวิจัยองค์ประกอบเชิงยืนยันการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ใน สถานการณ์โรคระบาด	149
สรุปผลการวิจัยการพยากรณ์แนวโน้มการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ใน สถานการณ์โรคระบาด	150
การสังเคราะห์ผลการวิจัย	150
ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	153
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	155
บรรณานุกรม	156
ภาคผนวก	161
ภาคผนวก ก หลักฐานการรับรองการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	162
หลักฐานการรับรองการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (ภาษาไทย)	163

หลักฐานการรับรองการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (ภาษาอังกฤษ)	164
ภาคผนวก ข วารสารที่ได้งานวิจัยนี้ได้เผยแพร่	165
ประวัติผู้วิจัย	177

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	วิธีการ ลักษณะการปฏิบัติในการควบคุมทางด้านคุณภาพนโยบายการเงิน	39
3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	56
3.2	การสังเคราะห์ตัวแปรจากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวข้องในการวิจัยด้านการ ออม	60
3.3	การสังเคราะห์ตัวแปรจากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวข้องในการวิจัยด้านการ ลงทุน	61
3.4	เกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์	66
4.1	เพศของกลุ่มตัวอย่าง	70
4.2	อายุ	70
4.3	สถานภาพ	71
4.4	จำนวนสมาชิกทั้งหมดในครอบครัว	71
4.5	ระดับการศึกษา	71
4.6	อาชีพ	72
4.7	รายได้	72
4.8	สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ (ต่อเดือน)	73
4.9	จำนวนสมาชิกทั้งหมดในครอบครัว	73
4.10	จำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัว	74
4.11	รูปแบบของการออม	74
4.12	รูปแบบของการลงทุน	75
4.13	ระดับพฤติกรรมการออมทั้งก่อนและหลังสถานการณ์โควิด	76
4.14	ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการออม	77
4.15	ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการออม	78
4.16	อุปสงค์ถือต่อการถือเงินที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการออม	79
4.17	ระดับพฤติกรรมการลงทุนทั้งก่อนและหลังสถานการณ์โควิด	81
4.18	ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการลงทุน	82
4.19	ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการลงทุน	82
4.20	อุปสงค์ถือต่อการถือเงินที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการลงทุน	84

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.21	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการออมเงิน	88
4.22	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการออมเงิน	92
4.23	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของอุปสงค์ต่อการถือเงินที่มีผลต่อการออม	95
4.24	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยย่อยที่ส่งผลต่อการออมเงิน	98
4.25	ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล	101
4.26	การตรวจสอบความถูกต้องของโมเดล	104
4.27	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบและค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์	107
4.28	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงิน	111
4.29	ความแปรปรวนในการพยากรณ์การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด	112
4.30	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวแปรพยากรณ์	112
4.31	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการลงทุน	117
4.32	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการลงทุน	121
4.33	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของอุปสงค์ต่อการถือเงินที่มีผลต่อการลงทุน	124
4.34	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยย่อยที่ส่งผลต่อการการลงทุน	127
4.35	ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล	130
4.36	ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล	133
4.37	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบและค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์	136
4.38	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมลงทุน	140
4.39	ความแปรปรวนการพยากรณ์การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด	141
4.40	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวแปรพยากรณ์	141

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.23	การเงินด้านการส่งเงินกลับกับกลุ่มช่วงอายุ	86
4.24	การส่งเงินกลับกับจำนวนปีที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย	87
4.25	ระดับแรงจูงใจในการส่งเงินกลับ	89
4.26	การตรวจสอบ Standardized Regression Weights ของแบบจำลอง	93
4.27	ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล	94
4.28	ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลที่ผ่านการปรับโมเดล	97
4.29	ตรวจสอบ Standardized Regression Weights ของแบบจำลองที่แก้ไข	98
4.30	ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรง	100
4.31	ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อม	100
4.32	อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และผลรวมอิทธิพล	101

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1	3
1.2	4
1.3	5
1.4	6
2.1	28
2.2	29
2.3	29
2.4	40
2.5	41
2.6	41
4.1	87
4.2	89
4.3	90
4.4	90
4.5	91
4.6	93
4.7	94
4.8	94
4.9	95
4.10	96
4.11	97
4.12	99
4.13	99
4.14	100
4.15	102

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.16 การปรับแต่งโมเดลจากการตัดตัวแปรที่ไม่มีนัยยะสำคัญ	103
4.17 องค์ประกอบเชิงยืนยันการออมเงินคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด	105
4.18 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้านปัจจัยด้านเศรษฐกิจในการลงทุน	116
4.19 ทดสอบความสอดคล้องของโมเดลปัจจัยย่อยด้านเศรษฐกิจต่อการลงทุน	118
4.20 การตัดปัจจัยย่อยด้านเศรษฐกิจต่อการลงทุนไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติออก	119
4.21 ปัจจัยย่อยด้านเศรษฐกิจต่อการออมที่ตัดเส้นทางไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติออก	119
4.22 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้านปัจจัยส่วนบุคคลในการลงทุน	120
4.23 ทดสอบความสอดคล้องของโมเดลปัจจัยส่วนบุคคลต่อการลงทุน	122
4.24 การตัดปัจจัยส่วนบุคคลต่อการลงทุนไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติออก	123
4.25 ปัจจัยส่วนบุคคลต่อการลงทุนที่ตัดเส้นทางไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติออก	123
4.26 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้านอุปสงค์ต่อการถือเงินที่มีผลต่อการลงทุน	124
4.27 ทดสอบความสอดคล้องของโมเดลปัจจัยส่วนบุคคลต่อการลงทุนเงิน	125
4.28 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด	126
4.29 การกำหนดแบบจำลองปัจจัยเชิงสาเหตุของการลงทุน	128
4.30 การทดสอบความสอดคล้องของโมเดล	129
4.31 การปรับแบบจำลองการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา	131
4.32 การปรับแต่งโมเดลจากการตัดตัวแปรที่ไม่มีนัยยะสำคัญ	132
4.33 ปัจจัยเชิงสาเหตุการลงทุนคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด	134

บทที่ 1

บทนำ

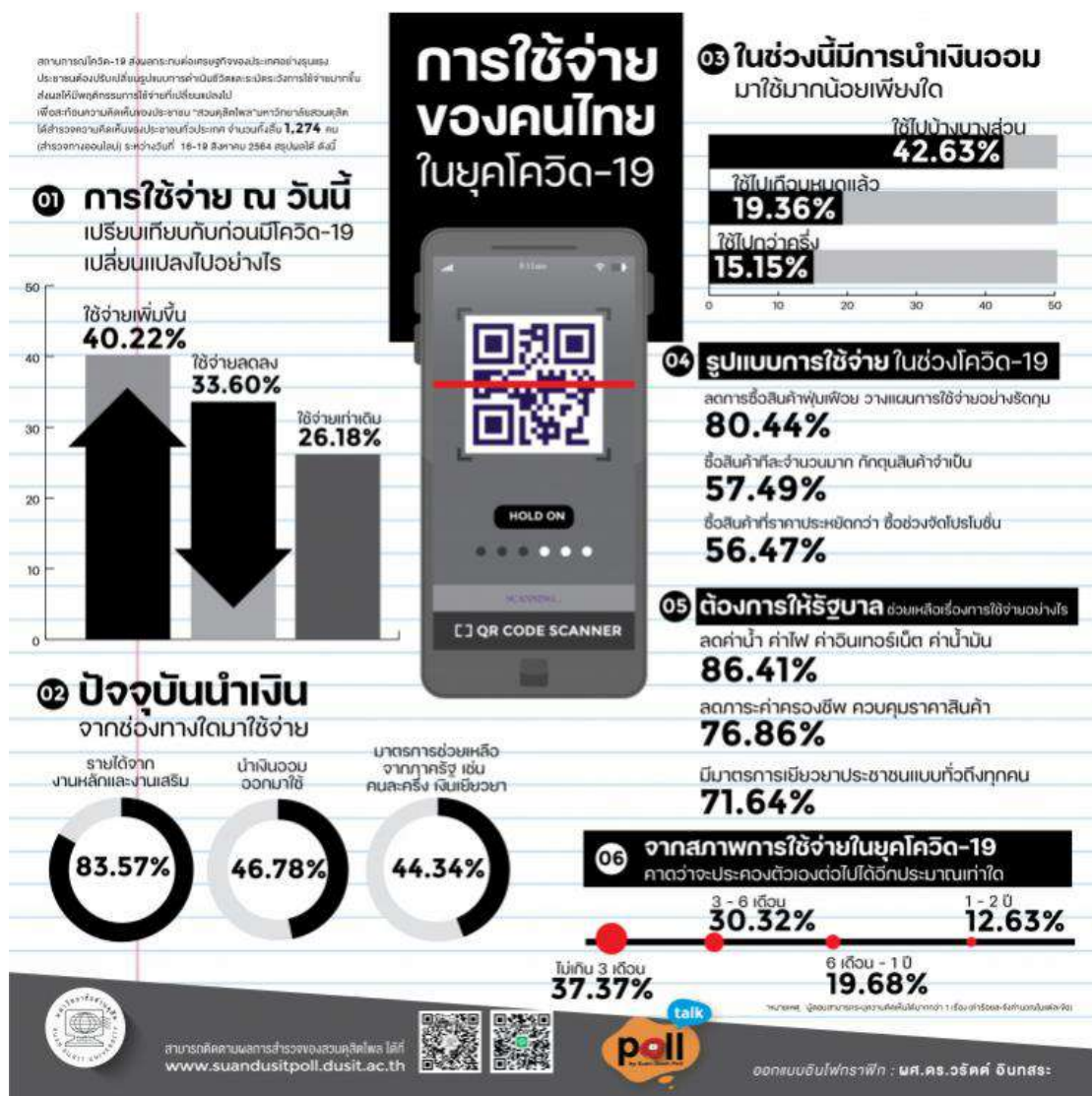
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อเกิดการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่มีการระบาดใหญ่ (Pandemic) ทั่วโลก (ตามประกาศขององค์การอนามัยโลก, 11 มีนาคม 2563) รัฐบาลไทย ประกาศข้อกำหนดแห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 1) ซึ่งส่งผลกระทบต่อดำเนินชีวิตของประชาชน ได้ส่งผลกระทบต่อทุกมิติทั้งทางสังคมและเศรษฐกิจเป็นวงกว้างอย่างชัดเจน โรคไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือโควิด 19 (COVID-19) เป็นไวรัสสายพันธุ์ใหม่ที่แพร่กระจายจากคนสู่คนที่กำลังแพร่ระบาดในหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก นับได้ว่าเป็นสถานการณ์ที่ร้ายแรงที่สุดในรอบหลายทศวรรษ เมื่อเทียบกับโรคระบาดอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในที่ต่าง ๆ ทั่วโลกในช่วงระยะเวลากว่า 20 ปีที่ผ่านมา โดยการระบาดเริ่มต้นขึ้นในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 ในนครอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน (World Health Organization, 2020) องค์การอนามัยโลก ได้ประกาศให้การระบาดนี้เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ ในวันที่ 30 มกราคม 2563 และประกาศให้เป็นโรคระบาดใหญ่ (Pandemic) ในวันที่ 11 มีนาคม 2563 (World Health Organization, 2020) จากข้อมูลวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2563 มีผู้ติดเชื้อยืนยันแล้วมากกว่า 59,002,152 คนใน 210 ประเทศ มีผู้เสียชีวิตจากโรคระบาดแล้วมากกว่า 1,393,879 คน และมีผู้ป่วยแล้วมากกว่า 40,776,358 คน (COVID-19 Dashboard, 2020) การระบาดของโรคโควิด 19 นี้ ได้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและชีวิตของประชาชนทั่วโลกจำนวนมาก และยังไม่นับรวมถึงมูลค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นทั่วโลก โดยเมื่อพิจารณาสถานการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 ของประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจอย่างประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า ผู้บริโภคชาวอเมริกันใช้จ่ายในส่วนของธุรกิจภาคบริการคิดเป็นเม็ดเงินราว ๆ 10 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่เมื่อสถานการณ์โควิด-19 แพร่ระบาดหนัก ผู้คนต้องใช้ชีวิตอยู่กับบ้านทำงานเป็นหลัก กิจกรรมทางเศรษฐกิจหดตัวทำให้ภาพแบบการใช้จ่ายใช้สอยสินค้าหรือบริการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน ค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยว การเดินทาง และการกินข้าวนอกบ้านตามร้านอาหารหรือภัตตาคารหายไป แต่หันมาซื้ออาหารตุนที่บ้าน ซื้ออุปกรณ์กีฬาเพื่อออกกำลังกายที่บ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุปกรณ์ทำความสะอาด ผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อ สบู่ แอลกอฮอล์ มียอดขายพุ่งขึ้นกว่า 100 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ วิตามิน อาหารเสริม ผลิตภัณฑ์ย้อมหรือทำสีผม และกาแฟ มียอดซื้อต่อเนื่องไม่ลดลงทั้งในยุโรปและอเมริกา ส่วนผลิตภัณฑ์ที่ชะลอการซื้อ ได้แก่ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ป้องกันแสงแดด สำหรับวิธีการซื้อสินค้าคือ การสั่งซื้อสินค้าออนไลน์ (Online shopping) ทำให้ธุรกิจอี

คอมเมอร์ชและธุรกิจโลจิสติกส์เติบโตอย่างก้าวกระโดด (สวนดุสิตโพล, 2564) จากข้อมูลนี้สามารถนิรนัยได้ว่าโควิด-19 คือปัจจัยหลักที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมและนิสัยการใช้จ่ายใช้สอยของผู้คน หรือในอีกนัยยะหนึ่งคือ ผู้คนเริ่มพิจารณาอุปสงค์ต่อการถือเงินมากขึ้นซึ่งทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจไม่ว่าจะเป็นการผลิต การบริโภค การกระจาย และการแลกเปลี่ยน ที่ต้องเผชิญหน้ากันเข้าสู่ภาวะชะงักงันหรือหยุดชะงัก ขณะเดียวกันผู้คนกลับตวงงานนับล้าน ๆ คน สวนทางกลับค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้น ผู้คนต่างต้องดิ้นรนเพื่อเอาตัวรอดทางการเงินกันในทุกวิถีทาง รวมถึงการยื่นมือเข้าช่วยเหลือทางการเงิน (Financial support) ของรัฐบาล ทั้งนี้ เมื่ออ้างอิงจากผลการสำรวจของเว็บไซต์ Investopedia เปิดเผยว่า อัตราการออมส่วนบุคคล (Personal saving rate) ของชาวอเมริกาในช่วงต้นปี 2021 สูงขึ้น 27.6% แม้ว่าเปอร์เซ็นต์การออมเงินเพิ่มขึ้นแต่ตัวเลขการใช้จ่ายใช้สอยชะลอตัวลง และหลายคนก็มีหนี้สินล้นท่วมตัว แต่ก็ยังมีบางคนสามารถออมเงินได้ภายใต้สถานการณ์ช่วงโควิด-19 เช่นกัน กล่าวโดยภาพรวมคือ สามารถแบ่งประชากรออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ อย่างชัดเจน คือ กลุ่มที่สถานะทางเศรษฐกิจการเงินแกร่งมากขึ้น และกลุ่มที่สถานะทางการเงินแยลงเรื่อย ๆ (Investopedia, 2021) เช่นเดียวกับผลการวิจัยจาก Pew Research Center ที่พบว่า การแพร่ระบาดของโควิด-19 มีผลกระทบต่อสถานะทางการเงินของชาวอเมริกันโดยภาพรวม คือ สถานะทางการเงินของชาวอเมริกันแยลงและต้องใช้เวลา 3 ปีขึ้นไปกว่าที่สถานะทางการเงินจะกลับเข้าสู่สภาวะปกติ โดยมีบางส่วนระบุว่าสถานะทางการเงินของตนเองจะไม่มีทางฟื้นตัวดีขึ้นเลย (Pew Research Center, 2564)

หากพิจารณาสถานการณ์ของประเทศไทยจากภาวะการระบาดระลอกของของไวรัสโควิด-19 หรือไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ที่เกิดขึ้นทั่วโลกส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และวงการแพทย์ในระดับโลก โดยการระบาดของไวรัสโควิด-19 เนื่องจากเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2563 องค์การอนามัยโลก (World Health Organization) หรือ WHO ได้ประกาศให้ยกระดับการเตือนภัยของไวรัสโควิด-19 จากเดิมที่อยู่ในระดับสูงมาเป็นระดับที่สูงมาก ต่อการแพร่ระบาดและเสี่ยงการติดเชื้อไปทั่วโลก เนื่องจากหลายประเทศทั่วโลกในขณะนี้กำลังเผชิญหน้ากับปัญหาในการจัดการกับการระบาดของเชื้อไวรัสดังกล่าว โดยสถานการณ์การระบาดของไวรัสโควิด-19 ที่เริ่มเกิดการระบาดในประเทศไทยมาตั้งแต่ เดือนมกราคม พ.ศ.2563ซึ่งเกิดการระบาดหลายๆ ระลอกจนถึงปัจจุบันที่ประเทศไทยต้องประสบกับสถานการณ์โรคระบาด ซึ่งภาวะการณกล่าวส่งผลกระทบต่อชีวิตของประชาชนไทยทุกระดับในทุกๆมิติ ทั้งในมิติทั้งสังคมและเศรษฐกิจ โดยเมื่อพิจารณามิติทางเศรษฐกิจจะพบว่าพฤติกรรมทางด้านการใช้จ่าย การออมและการลงทุนมีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก โดยเมื่อพบว่าในช่วงการระบาดของไวรัสโควิด-19 การใช้จ่ายของคนไทยในยุคโควิด-19 มีการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นและประชาชนให้ความสำคัญกับการออมมากยิ่งขึ้น ดังที่แสดงในภาพ 1.1 เมื่อพิจารณาการใช้จ่ายของคนไทยในสถานการณ์โควิด-19 จะพบว่าในช่วงโควิด-19 ประชาชนใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ร้อยละ

40.22 นำเงินจากการทำงานมาใช้ร้อยละ 83.57 เงินออมที่มีอยู่ใช้ไปบ้างแล้วบางส่วน ร้อยละ 42.63 ภาพแบบการใช้จ่ายในช่วงโควิด-19 คือ ลดการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย ร้อยละ 80.44 โดยอยากให้รัฐบาลช่วยเรื่องลดค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าอินเทอร์เน็ต ค่าน้ำมัน ร้อยละ 86.41 และจากสภาพการใช้จ่ายตอนนี้คิดว่า จะประคองตัวเองต่อไปได้อีกประมาณ 3 เดือน ร้อยละ 37.37 อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าในช่วงโควิด-19 ประชาชนจะประหยัดและวางแผนการใช้จ่ายอย่างรัดกุม แต่ก็ยังต้องนำเงินออมออกมาใช้ เพราะโควิด-19 ทำให้มีค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น อีกทั้งสถานการณ์ว่างงาน ตกงาน และเศรษฐกิจตกต่ำก็ทำให้ประชาชนไม่มีกำลังการบริโภคภายในประเทศมากนัก ทั้งนี้ประชาชนมองว่าจะประคองตัวเองต่อไปได้อีกไม่เกิน 3 เดือนเท่านั้น รัฐบาลจึงต้องเร่งแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจ มีมาตรการช่วยเหลือค่าใช้จ่ายที่จำเป็นและลดค่าครองชีพเพื่อช่วยเหลือประชาชนโดยเร็ว (สวนดุสิตโพล, 2564)

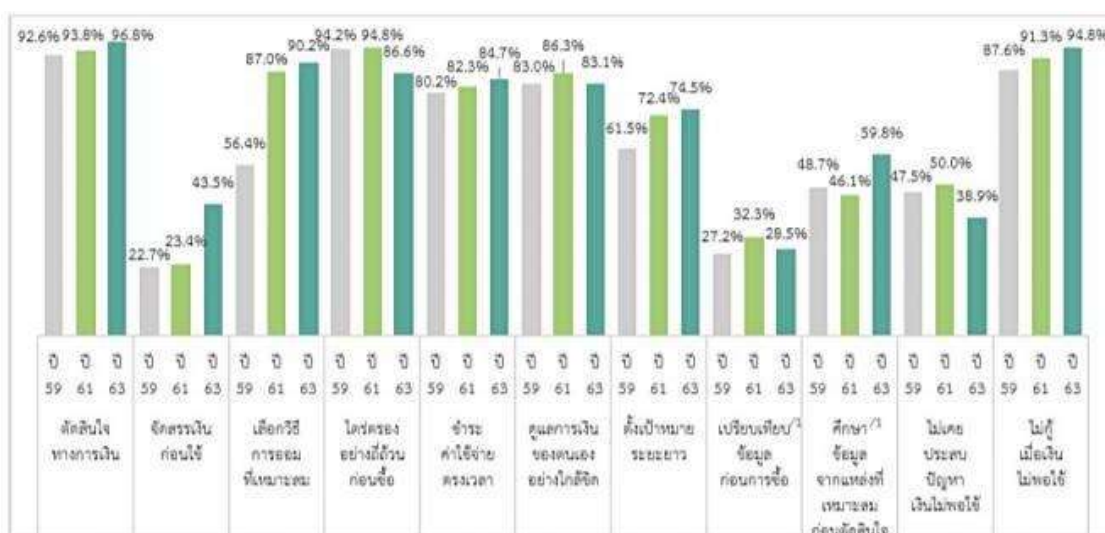

ภาพ 1.1 การใช้จ่ายของคนไทยในสถานการณ์โควิด-19

ที่มา: สวนดุสิตโพล, 2564

จากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัสโคโรน่าสายพันธุ์ใหม่โดยเมื่อพิจารณาการออมที่เกิดขึ้นในภาวะการณ์การระบาดจะพบว่าโรคโควิด-19 มีผลทำให้คนไทยตระหนักถึงการเก็บออมมากขึ้น เมื่ออ้างอิงและประมวลความรู้จากผลการสำรวจทักษะทางการเงินปี 63 ที่จัดทำโดยธนาคารแห่งประเทศไทยที่ระบุภาพรวมพบว่าคนไทยมีพัฒนาการระดับทักษะทางการเงินดีขึ้นอยู่ที่ 71% สูงกว่าการสำรวจครั้งก่อนในปี 2561 เป็น 66.2% และสูงกว่าค่าเฉลี่ยการสำรวจทักษะทางการเงินครั้งล่าสุดของ OECD ในปี 25631 เป็น 60.5% ส่วนการบริหารจัดการเงินเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาเงินไม่พอใช้มีคะแนนลดลง ขณะที่ทัศนคติทางการเงินอยู่ที่ 82% จากปี 2561 คิดเป็น 78% มีพัฒนาการดีขึ้น โดยเฉพาะทัศนคติในเรื่องการวางแผนเพื่ออนาคตในระยะยาว ทั้งนี้ความไม่มั่นคงทางรายได้ได้จาก COVID-19 น่าจะมีส่วนทำให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมรับมือกับเหตุการณ์ในอนาคตมากขึ้น (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2564) ดังแสดงในภาพ 1.2

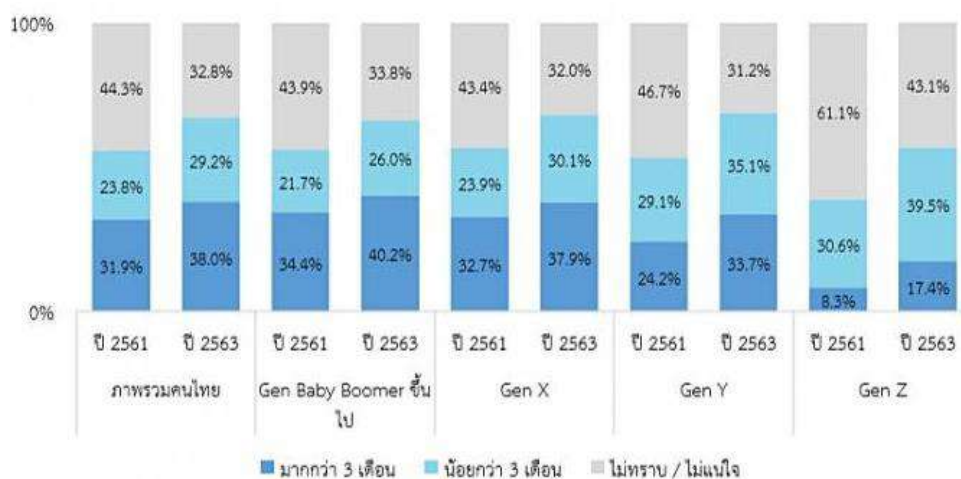

ภาพ 1.2 ทัศนคติทางการเงินของคนไทยในสถานการณ์โควิด-19

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2564

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงการออมจากการสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมออม แม้ว่าโดยพบว่าประชาชนให้ความสำคัญต่อการออมมากขึ้นเนื่องจากสัดส่วนผู้มีเงินออมในกลุ่มตัวอย่าง

เพิ่มขึ้นเป็น 74.7% และคนส่วนใหญ่มีความตระหนักเรื่องการออมเงิน เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน การออมเพื่อการเกษียณ ซึ่งอาจมาจาก COVID-19 ที่ทำให้ประชาชนตระหนักถึงความจำเป็นของการเก็บเงินสำรอง อย่างไรก็ตามพบว่ามีเพียง 38% ที่มีเงินสำรองได้แค่ 3 เดือนหากต้องหยุดงานกะทันหันแสดงให้เห็นว่ายังมีความจำเป็นต้องส่งเสริมการออมให้บรรลุเป้าหมาย สอดคล้องกับภาพรวมของทั้งประเทศ เมื่อพิจารณาการออมที่เกิดขึ้นในสถานการณ์โควิด-19 โดยพินิจจากทัศนคติและพฤติกรรมการออม ของคนไทยในสถานการณ์โควิด-19 ในภาพ 1.3 เมื่อพิจารณาการออมของประชากรกลุ่ม Gen Y พบว่าประชากรกลุ่มนี้มีทัศนคติและพฤติกรรมการออมที่สูงขึ้นเมื่อเกิดการระบาดในช่วงโควิด-19 แม้ว่ากลุ่ม Gen Z มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่ทราบสถานะเงินออมของตนเองสูงที่สุด 43.1% สาเหตุที่คนไทยไม่ทราบสถานะเงินออมของตนเอง ส่วนหนึ่งอาจมาจากพฤติกรรมไม่จัดสรรเงินก่อนใช้ ซึ่งเป็นหนึ่งในจุดอ่อนด้านพฤติกรรมทางการเงินของคนไทย ที่ต้องส่งเสริมให้มีภูมิคุ้มกันทางการเงินเพื่อรองรับความเสี่ยงหรือความผันผวนในชีวิต ดังแสดงในภาพ 1.3

ภาพ 1.3 ทัศนคติและพฤติกรรมการออม ของคนไทยในสถานการณ์โควิด-19

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2564

เมื่อพิจารณาการลงทุนในลักษณะผู้ลงทุนรายย่อยของกลุ่ม Gen Y พบว่าแม้ว่าสถานการณ์โควิด-19 จะส่งผลต่อพฤติกรรมการเงินของคนไทยไม่ว่าจะเป็นการอุปโภคบริโภคหรือการใช้จ่ายส่วนอื่นๆ แต่เมื่อพิจารณาถึงการลงทุนในลักษณะผู้ลงทุนรายย่อยของกลุ่ม Gen Y มีแนวโน้มที่สูงขึ้นมาก โดยเฉพาะการลงทุนตลาดหุ้นและสินทรัพย์ดิจิทัลโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เปิดเผยข้อมูลนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย ณ สิ้นเดือน เม.ย. 64 พบว่าตลาดหุ้นไทยมีผู้ลงทุนที่มีบัญชีซื้อขายหุ้นรวม 4.38 ล้านบัญชี หรือ 1.84 ล้านคน โดยมีธุรกรรมซื้อขายหุ้นใน ช่วง 4 เดือนแรกของปีนี้ 0.82 ล้าน

คน ด้วยมูลค่าซื้อขายเฉลี่ยวันละ 46,394 ล้านบาท หรือคิดเป็นเกือบครึ่งหนึ่งของมูลค่าซื้อขายหุ้นทั้งตลาด โดยช่วง 4 เดือนแรกของปี 64 มีผู้ลงทุนบุคคลใหม่ที่เริ่มเข้าซื้อขายหุ้นเป็นครั้งแรกสูงถึง 151,653 คน คิดเป็นมากกว่า 1 เท่าตัวจากยอดรวมทั้งปีก่อนหน้า และเป็นเกือบ 20% ของผู้ลงทุนบุคคลทั้งหมดที่ซื้อขายหุ้นในปีนี้ ทั้งนี้มีข้อสังเกตว่า 1 ใน 3 เป็นผู้ลงทุนบุคคลใหม่ที่เริ่มต้นจากการจองซื้อ IPO (initial public offering) หุ้น OR เมื่อต้นปี โดยผู้ลงทุน Gen Y เป็นกลุ่มที่มีบทบาทสูงที่สุด คิดเป็น 61% ของจำนวนบุคคลใหม่ทั้งหมด และเป็น 54% ของมูลค่าซื้อขายของบุคคลใหม่ทั้งหมด ทั้งนี้ในปี 2564 ถือเป็นครั้งแรกที่กลุ่มผู้ลงทุน Gen Y มีสัดส่วนมูลค่าซื้อขายสูงเกินกว่าครึ่งหนึ่ง จากเดิมที่อยู่ระดับใกล้เคียงหรือน้อยกว่า Gen X (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2564) ดังแสดงในภาพ 1.4

ภาพ 1.4 จำนวนผู้ลงทุนหน้าใหม่ในไตรมาส 1 ปี 2564

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2564

ขณะที่เมื่อพิจารณาการลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลที่แม้ว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด -19 จะส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนให้เปลี่ยนไป โดยจะใช้อินเทอร์เน็ตในการส่ง

คำสั่งซื้อขายมากขึ้นอีกหนึ่งประเภทการลงทุนที่กลุ่ม Gen Y กำลังให้ความสนใจและเข้าไปลงทุนมากขึ้น คือ คริปโทเคอร์เรนซี ด้วยความน่าสนใจของตลาดคริปโทเคอร์เรนซีที่ให้อัตราผลตอบแทนสูง ทำให้เป็นที่ดึงดูดกลุ่มนักลงทุนรายใหม่เข้ามาในตลาดอย่างต่อเนื่อง โดยข้อมูลจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ระบุว่านักลงทุนรายย่อยรายใหม่ๆ เข้ามาในตลาดเพิ่มขึ้น แต่ก็ยังอยู่ในวงจำกัด โดยปัจจุบัน มีจำนวนบัญชีซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัลในไทยทั้งหมด 1,379,373 บัญชี 1 ซึ่งน้อยกว่าบัญชีซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ 2 ราว 2.1 เท่า แต่ก็มีอัตราการขยายตัวสูงอยู่ที่ร้อยละ 27.6 ต่อเดือน ขณะที่บัญชีซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์มีอัตราการเติบโตเพียงร้อยละ 2.9 ต่อเดือน สะท้อนให้เห็นถึงความนิยมลงทุนในตลาดคริปโทเคอร์เรนซีในไทย (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2564)

จากข้อมูลที่ได้นำเสนอมาทั้งจากทัศนคติทางการเงินของคนไทยในสถานการณ์โควิด-19 ทัศนคติและพฤติกรรมการออม ของคนไทยในสถานการณ์โควิด-19 ที่ระบุชัดเจนว่าประชาชนไทย โดยเฉพาะกลุ่ม Gen Y ตระหนักถึงความสำคัญของการออมมากขึ้นหลังจากการเกิดโรคระบาด อีกทั้งพิจารณาการออมและการลงทุนที่เกิดขึ้นในกลุ่ม Gen Y พบว่าที่ผ่านมามีงานวิจัยที่ระบุว่า การออมของคนกลุ่ม Gen Y เป็นการออมเพื่อการความสะดวสบายและความมั่นคง เช่น การออมเพื่อการซื้ออสังหาริมทรัพย์ สักการิมทรัพย์เพื่อสร้างความมั่นคงและสะดวสบายในชีวิตประจำวัน (พิจิตรา ก้องกิตติงาม และ บุชรา โปวาทอง, 139-144) อีกทั้งข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ชี้ชัดว่า Gen Y ให้ความสำคัญกับการลงทุนในหลักทรัพย์และสินทรัพย์ดิจิทัลอย่างมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยที่ระบุว่าประชากรกลุ่ม Gen Z เป็นกลุ่มที่เกิดการลงทุนและมีหนี้สินสูงทั้งที่อายุและรายได้ยังไม่สูงมาก โดยเกิดการลงทุนในธุรกรรมแบบดิจิทัล โดยเฉพาะธุรกรรม Digital lending ที่ทำให้เข้าถึงแหล่งสินเชื่อได้ง่าย (บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด, 2564) ข้อมูลส่วนนี้ทำให้ทราบได้ว่าที่ผ่านมาประชากรกลุ่ม Gen Z ตื่นตัวเรื่องการลงทุนอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล อย่างไรก็ตาม ในภาวะการณ์ปัจจุบันที่เกิดการระบาดของไวรัส Covid-19 ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทยในทุกๆ มิติ โดยเฉพาะมิติทางเศรษฐกิจ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุและพยากรณ์แนวโน้มในการออมเงินและการลงทุนเพื่อการออมเงินและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด โดยกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้เพื่อเพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุในการออมเงินและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด และเพื่อพยากรณ์แนวโน้มการออมเงินและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับหน่วยงานภาครัฐบาล สถาบันทางการเงิน ภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการออมและการลงทุนของประเทศไทยจะเข้าใจปัจจัยเชิงสาเหตุในการออมเงินและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด เพื่อนำมาปรับกลยุทธ์ในการดึงดูดเงินของประชากรกลุ่มนี้ให้อยู่ในระบบ

เศรษฐกิจ อีกทั้งหน่วยงานภาครัฐบาล สถาบันทางการเงินของประเทศไทยและภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการออมและการลงทุนจะเข้าใจแนวโน้มการออมเงินและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดที่ได้รับจากการพยากรณ์จากผลการวิจัยเพื่อนำไปหาแนวทางป้องกันวิกฤตการณ์การเงิน หากในอนาคตเกิดโรคระบาดขึ้นอีก ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐบาล สถาบันทางการเงิน และภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการออมและการลงทุนของประเทศไทยสามารถพิจารณาแนวโน้มการออมเงินและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดที่ได้รับจากการพยากรณ์จากผลการวิจัยเพื่อนำไปวิเคราะห์แนวทางในการดึงดูดเงินของประชากรกลุ่มนี้ให้อยู่ในระบบเศรษฐกิจอีกครั้งหากในอนาคตเกิดโรคระบาดขึ้นอีก

1.2 คำถามในการวิจัย

การทำวิจัยเรื่อง “การออมและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดกรณีศึกษา การออมและการลงทุนของคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ.2523-พ.ศ.2541 ในสถานการณ์การระบาด Covid-19 คน ในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ” ได้กำหนดหัวข้อคำถามการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยไว้ทั้งหมด 4 ประเด็น ได้แก่

- 1) พฤติกรรมการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเป็นอย่างไร
- 2) พฤติกรรมการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเป็นอย่างไร
- 3) แนวโน้มการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเป็นอย่างไร
- 4) แนวโน้มการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

- 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด
- 2) เพื่อพยากรณ์แนวโน้มการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด
- 3) เพื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันการลงทุนเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด
- 4) เพื่อพยากรณ์แนวโน้มการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

การทำวิจัยในครั้งนี้สามารถสร้างประโยชน์ต่อสังคมทั้งในส่วนตัววิชาการ ภาคส่วนธุรกิจ และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ดังต่อไปนี้

- 1) หน่วยงานภาครัฐบาลและสถาบันทางการเงินของประเทศไทยจะเข้าใจปัจจัยเชิงสาเหตุในการออมเงินและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด เพื่อนำมาปรับกลยุทธ์ในการดึงดูดเงินของประชากรกลุ่มนี้ให้อยู่ในระบบเศรษฐกิจ
- 2) ภาครัฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการออมและการลงทุนจะเข้าใจปัจจัยเชิงสาเหตุในการออมเงินและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด เพื่อนำมาปรับกลยุทธ์ในการดึงดูดเงินของประชากรกลุ่มนี้ให้อยู่ในระบบเศรษฐกิจ
- 3) หน่วยงานภาครัฐบาลและสถาบันทางการเงินของประเทศไทยจะเข้าใจแนวโน้มการออมเงินและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดที่ได้รับจากการพยากรณ์จากผลการวิจัยเพื่อนำไปหาแนวทางป้องกันวิกฤตการณ์การเงิน หากในอนาคตเกิดโรคระบาดขึ้นอีก
- 4) ภาครัฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการออมและการลงทุนจะเข้าใจแนวโน้มการออมเงินและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดที่ได้รับจากการพยากรณ์จากผลการวิจัยเพื่อนำไปวิเคราะห์แนวทางในการป้องกันธุรกิจและรักษาฐานผู้บริโภคจากประชากรกลุ่มนี้หากในอนาคตเกิดโรคระบาดขึ้นอีก
- 5) หน่วยงานภาครัฐบาลและสถาบันทางการเงินในประเทศไทยสามารถพิจารณาแนวโน้มการออมเงินและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดที่ได้รับจากการพยากรณ์จากผลการวิจัยเพื่อนำไปวิเคราะห์แนวทางในการดึงดูดเงินของประชากรกลุ่มนี้ให้อยู่ในระบบเศรษฐกิจอีกครั้งหากในอนาคตเกิดโรคระบาดขึ้นอีก
- 6) ภาครัฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการออมและการลงทุนในประเทศไทยสามารถพิจารณาแนวโน้มการออมเงินและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดที่ได้รับจากการพยากรณ์จากผลการวิจัยเพื่อนำไปวิเคราะห์แนวทางในการดึงดูดเงินของประชากรกลุ่มนี้ให้อยู่ในระบบเศรษฐกิจอีกครั้งหากในอนาคตเกิดโรคระบาดขึ้นอีก

1.5 ขอบเขตของงานวิจัย

ขอบเขตด้านพื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรที่เกิดระหว่างปี พ.ศ.2523 - พ.ศ.2542 หรือ ประชากรอายุระหว่าง 22 - 41 ปี ในกรุงเทพฯ โดยสาเหตุที่เลือกประชากรที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2523 - พ.ศ.2542 เนื่องจากงานวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาการออมและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นที่ผู้มีรายได้จากทางใดทางหนึ่ง ผู้วิจัยพิจารณาว่าเป็นช่วงอายุที่มีความสามารถหารายได้จากทางใดทางหนึ่งด้วยตนเองแล้ว

ขณะที่พื้นที่การศึกษาวิจัย คือ กรุงเทพมหานครใน 5 เขตพื้นที่ ได้แก่ เขตบางเขน เขตจตุจักร

เขตบางกะปิ เขตสายไหม และเขตลาดกระบัง เป็นพื้นที่ศึกษาวิจัย เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวมีประชากร ช่วงอายุ 22 – 41 ปีอยู่มากเป็น 5 ลำดับแรกในกรุงเทพมหานครฯ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2564)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการทำวิจัยเรื่อง “การออมและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด วิกฤติศึกษา การออมและการลงทุนของคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ.2523-พ.ศ.2542 ในสถานการณ์การระบาด Covid-19 คน ในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ” ได้กำหนดขอบเขตทางด้านเนื้อหาในการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของประชากรกลุ่ม Gen Y ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนบุคคลในครอบครัว จำนวน ผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัว ภาระหนี้สิน รายได้ อาชีพ พฤติกรรมการออม พฤติกรรมการลงทุน

ทั้งนี้ สามารถแบ่งขอบเขตด้านเนื้อหาเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัย ส่วนการออม และขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัยส่วนการลงทุน โดยสามารถอธิบายรายละเอียดของ ขอบเขตด้านเนื้อหา ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัยส่วนการออม

- 1) ตัวแปรนโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชน หมายถึง มาตรการเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนที่มีที่มาจากหน่วยงานภาครัฐบาลที่ส่งผลต่อการออม
- 2) ตัวแปรนโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมจากภาคเอกชน หมายถึง ระดับอิทธิพลผลิตภัณฑ์ที่ส่งเสริมการออมระยะยาวที่มีที่มาจากภาคเอกชน
- 3) ตัวแปรนโยบายหรือมาตรการส่งเสริมการออมจากภาครัฐ หมายถึง ระดับอิทธิพลนโยบายหรือมาตรการกระตุ้นการออมจากภาครัฐที่ส่งผลต่อการออม
- 4) ตัวแปรอัตราดอกเบี้ย หมายถึง ระดับอิทธิพลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยที่ส่งผลต่อการออม
- 5) ตัวแปรภาระหนี้สิน หมายถึง ระดับอิทธิพลของหนี้สินที่ส่งผลต่อการออม
- 6) ตัวแปรรายได้ หมายถึง ระดับอิทธิพลของรายได้ที่ส่งผลต่อการออม
- 7) ตัวแปรจำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัว หมายถึง ระดับอิทธิพลเกี่ยวกับจำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัวที่ส่งผลต่อการออม
- 8) ตัวแปรจำนวนผู้ว่างงานในครอบครัว หมายถึง ระดับอิทธิพลเกี่ยวกับจำนวนผู้ว่างงานในครอบครัวที่ส่งผลต่อการออม
- 9) ตัวแปรเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน หมายถึง ระดับอิทธิพลของอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวันที่ส่งผลต่อการออม
- 10) ตัวแปรเพื่อสะสมทรัพย์ หมายถึง ระดับอิทธิพลของอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์ที่ส่งผลต่อการออม

- 11) เพื่อให้จ่ายในยามฉุกเฉิน หมายถึง ระดับอิทธิพลของอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ที่ส่งผลต่อการออม
- 12) ตัวแปรอายุ หมายถึง ระดับอิทธิพลของอายุที่ส่งผลต่อการออม
- 13) ตัวแปรการศึกษา หมายถึง ระดับอิทธิพลของการศึกษาที่ส่งผลต่อการออม
- 14) ตัวแปรประสบการณ์การทำงาน หมายถึง ระดับอิทธิพลของประสบการณ์การทำงานที่ส่งผลต่อการออม
- 15) ตัวแปรประสบการณ์การออม หมายถึง ระดับอิทธิพลของประสบการณ์การออมที่ส่งผลต่อการออม
- 16) ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยน หมายถึง ระดับอิทธิพลของอัตราแลกเปลี่ยนที่ส่งผลต่อการออม
- 17) ตัวแปรภาวะเงินเฟ้อ หมายถึง ระดับอิทธิพลของภาวะเงินเฟ้อที่ส่งผลต่อการออม
- 18) ตัวแปรเสถียรภาพของรัฐบาล หมายถึง ระดับอิทธิพลของเสถียรภาพของรัฐบาลที่ส่งผลต่อการออม
- 19) ตัวแปรนโยบายการจัดเก็บภาษี หมายถึง ระดับอิทธิพลของนโยบายการจัดเก็บภาษีที่ส่งผลต่อการออม

ขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัยส่วนการลงทุน

- 1) ตัวแปรนโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชน หมายถึง มาตรการเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนที่มีที่มาจากหน่วยงานภาครัฐบาลที่ส่งผลต่อการลงทุน
- 2) ตัวแปรนโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชน หมายถึง ระดับอิทธิพลผลิตภัณฑ์ที่ส่งเสริมการออมระยะยาวที่มีที่มาจากภาคเอกชน
- 3) ตัวแปรนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐ หมายถึง ระดับอิทธิพลผลิตภัณฑ์ที่ส่งเสริมการลงทุนที่มีที่มาจากภาครัฐ
- 4) ตัวแปรความหลากหลายของแพลตฟอร์มการลงทุนในระบบออนไลน์ หมายถึง ระดับอิทธิพลของความหลากหลายของแพลตฟอร์มการลงทุนในระบบออนไลน์ ที่ส่งผลต่อการลงทุน
- 5) ตัวแปรภาระหนี้สิน หมายถึง ระดับอิทธิพลของหนี้สินที่ส่งผลต่อการลงทุน
- 6) ตัวแปรรายได้ หมายถึง ระดับอิทธิพลของรายได้ที่ส่งผลต่อการลงทุน
- 7) ตัวแปรจำนวนผู้ฟังฟังรายได้ในครอบครัว หมายถึง ระดับอิทธิพลเกี่ยวกับจำนวนผู้ฟังฟังรายได้ในครอบครัวที่ส่งผลต่อการลงทุน

- 8) ตัวแปรจำนวนว่างงานในครอบครัว หมายถึง ระดับอิทธิพลเกี่ยวกับจำนวนผู้ว่างงานในครอบครัวที่ส่งผลต่อการลงทุน
- 9) ตัวแปรเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน หมายถึง ระดับอิทธิพลของอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวันที่ส่งผลต่อการลงทุน
- 10) ตัวแปรเพื่อสะสมทรัพย์ หมายถึง ระดับอิทธิพลของอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์ที่ส่งผลต่อการลงทุน
- 11) เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน หมายถึง ระดับอิทธิพลของอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉินที่ส่งผลต่อการลงทุน
- 12) ตัวแปรอายุ หมายถึง ระดับอิทธิพลของอายุที่ส่งผลต่อการลงทุน
- 13) ตัวแปรการศึกษา หมายถึง ระดับอิทธิพลของการศึกษาที่ส่งผลต่อการลงทุน
- 14) ตัวแปรประสบการณ์การทำงาน หมายถึง ระดับอิทธิพลของประสบการณ์การทำงานที่ส่งผลต่อการลงทุน
- 15) ตัวแปรประสบการณ์การลงทุน หมายถึง ระดับอิทธิพลของประสบการณ์การลงทุนที่ส่งผลต่อการลงทุน
- 16) ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยน หมายถึง ระดับอิทธิพลของอัตราแลกเปลี่ยนที่ส่งผลต่อการออม
- 17) ตัวแปรภาวะเงินเฟ้อ หมายถึง ระดับอิทธิพลของภาวะเงินเฟ้อที่ส่งผลต่อการลงทุน
- 18) ตัวแปรเสถียรภาพของรัฐบาล หมายถึง ระดับอิทธิพลของเสถียรภาพของรัฐบาลที่ส่งผลต่อการลงทุน
- 19) ตัวแปรนโยบายการจัดเก็บภาษี หมายถึง ระดับอิทธิพลของนโยบายการจัดเก็บภาษีที่ส่งผลต่อการลงทุน

ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่นำมาพิจารณา ประชากรที่เกิดระหว่างปี พ.ศ.2523 - พ.ศ.2540 หรือประชากรอายุระหว่าง 22 - 41 ปีที่เป็นข้อมูลทุติยภูมิที่ปรากฏในสำนักงานสถิติแห่งชาติที่แสดงข้อมูลประชากรไว้ในปี 2563 จำนวน 1,498,126 คน และทำการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนมาพิจารณาในการวิจัย

1.6 นิยามศัพท์ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามปฏิบัติการ มีรายละเอียด ดังนี้

ประชากรกลุ่ม Gen Y หมายถึง ประชากรที่เกิดระหว่างปี พ.ศ.2523-2543

การลงทุนของกลุ่ม Gen Y หมายถึง การลงทุนในลักษณะของการเป็นผู้ลงทุนรายย่อย หรือผู้ลงทุนธรรมดาที่ไม่ใช่นิติบุคคลที่เกิดระหว่างปี พ.ศ.2523-2539

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ได้อาศัยแนวความคิดและทฤษฎี ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหลากหลายศาสตร์เพื่อให้สามารถอธิบายถึงการออมเงินและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y และ Gen Z ได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนและเกิดความเข้าใจในองค์ความรู้นั้น โดยแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่นำมาใช้ประกอบในการวิเคราะห์ในงานวิจัยนี้ไว้ ดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออมและการลงทุน

ความหมายการออม

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี (2557 : 1) ได้ให้ความหมาย การออม ไว้ว่า เป็นการเสียสละการบริโภคในปัจจุบันเพื่อไว้บริโภคในอนาคต

กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ(2554 : 18) ได้ให้ความหมาย การออม ไว้ว่า การออม คือ การสะสมเงินเพื่อประโยชน์ในอนาคต และยามฉุกเฉินตาม “การออม ไม่ใช่ การอด” การออม คือ การได้ใช้เงินแน่นอน แต่เป็นการใช้เมื่อจำเป็นในอนาคต

มงคลชัย จำรูญ (2560 : 19) กล่าวถึง การออม ไว้ว่า การที่บุคคลมีรายได้เมื่อหักรายจ่ายแล้วนั้น ในส่วนของเงินที่เหลือที่ไม่ได้ถูกใช้สอยออกไปเรียกว่าเงินออม เป็นการสะสมเงินที่ละเล็กทีละน้อยเพื่อไว้ใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ในอนาคต

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การออม หมายความว่า การที่บุคคลได้มีการเสียสละการบริโภคเพื่อสะสมเงินในการใช้ประโยชน์ในอนาคต และยามฉุกเฉิน

ทฤษฎีเกี่ยวกับการออม

1) สมมติฐานรายได้สมบูรณ์

เป็นทฤษฎีตามแนวคิดของ John Maynard Keynes ได้อธิบายสมมติฐานที่อธิบายถึงความสัมพันธ์ของรายได้ (Income) กับการบริโภค โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก สรุปได้ว่า เมื่อรายได้เพิ่มขึ้นการบริโภคจะเพิ่มขึ้นแต่การบริโภคจะเพิ่มขึ้นไม่เท่ากับการเพิ่มขึ้นของรายได้ ดังนั้น จึงมีผลทำให้ส่วนแตกต่างระหว่างรายได้กับการบริโภคจะยิ่งมากขึ้น หรือการออม และความโน้มเอียงในการออมเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อธิบายได้โดย (อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม, 2544)

$$\text{จากสูตร } c = a + bY$$

$$\text{เมื่อ } c = \text{การบริโภคที่แท้จริง}$$

$Y =$ รายได้สุทธิที่สามารถใช้จ่ายได้จริง

$b =$ ความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้ายและถูกสมมติว่าคงที่
ขณะใดขณะหนึ่ง ซึ่งเกิดจาก หรือมีสัญลักษณ์อีกอย่างหนึ่งว่า MPC

$a =$ ค่า intercept ที่แสดงว่าแม้ไม่มีรายได้ใด ๆ

และ $Y = C + S$

เมื่อ $S =$ การออม

ดังนั้น $S = Y - C$

$= Y - (a + bY)$

รายจ่ายของภาคครัวเรือนหรือรายจ่ายในการอุปโภคบริโภคของภาคเอกชน

หมายถึง รายจ่ายเพื่อการบริโภค คือ รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ซึ่งเป็นรายจ่ายที่จ่ายโดยเอกชน บุคคลธรรมดา สถาบันต่างๆที่ไม่แสวงหากำไร ทั้งนี้ รายจ่ายเพื่อการบริโภคสามารถจำแนกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าถาวร เช่น รถยนต์ ตู้เย็น รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าไม่ถาวร เช่น การบริโภค อาหาร และรายจ่ายสินค้าบริการ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งบริการต่าง ๆ เช่น การชมภาพยนตร์

ทั้งนี้ ปัจจัยที่กำหนดรายจ่ายเพื่อการบริโภค (C) สามารถจำแนกได้ ดังนี้

1) รายได้สุทธิส่วนบุคคล (Y_d)	2) สินทรัพย์ของผู้บริโภค
3) ระดับราคาสินค้า	4) สินเชื่อผู้บริโภค
5) การคาดคะเนราคาสินค้าในอนาคต	6) พฤติกรรมของผู้บริโภค

จากปัจจัยที่กำหนดรายจ่ายเพื่อการบริโภคที่ได้นำเสนอมานั้นจะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือ รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จริง (disposable income : Y_d) หรือรายได้สุทธิส่วนบุคคลเป็นรายได้ที่ถูกหักเงินได้ไว้ใช้แล้ว เมื่อรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริง ส่วนหนึ่งจะนำไปซื้อสินค้าหรือบริการซึ่งจะเรียกว่าการบริโภค (C) และอีกส่วนหนึ่งจะเก็บออมไว้เรียกว่าการออม (S) ดังนั้นการบริโภคและการออมจะมีความสัมพันธ์กัน ถ้าการบริโภคมามากขึ้นก็จะทำให้เงินออมน้อยลงและในทางกลับกัน ถ้าการบริโภคลดลงจะทำให้มีเงินออมมากขึ้น หรือเขียนในภาพสมการ (นราทิพย์ ชูติวงศ์, 2558) ได้ว่า

$$Y_d = C + S$$

โดยที่	Y_d	คือ รายได้ที่ใช้จ่ายได้จริง (disposable income)
	C	คือ การใช้จ่ายในการบริโภครวม (consumption)
	S	คือ การออม (saving)

การออมเป็นส่วนหนึ่งของรายได้ที่เหลือหลังจากหักรายจ่ายบริโภคแล้วหรือเป็นส่วนของรายได้ที่ผู้บริโภคไม่นำไปซื้อสินค้าและบริการเพื่อบริโภคในงวดเวลาเดียวกัน ดังนั้นปัจจัยสำคัญที่กำหนดการออมก็คือรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริง ถ้ารายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงมากขึ้น การออมก็จะมากขึ้นด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงกับการออมจึงมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (นราทิพย์ ชูติวงศ์. 2558)

ฟังก์ชันการบริโภคและการออม

1) **ฟังก์ชันการบริโภค (Consumption Function)** คือ ความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่ายเพื่อการบริโภค (C) กับปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภค ซึ่งมาจากจากแนวคิดของเคนส์ที่กล่าวว่า รายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงในระยะสั้นเป็นตัวกำหนดที่สำคัญที่สุดในการบริโภค ดังนั้นรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงเป็นตัวกำหนดโดยตรง ส่วนปัจจัยอื่นๆเป็นตัวกำหนดทางอ้อม ความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภค และ รายได้ เรียกว่า ฟังก์ชันการบริโภคเป็นความสัมพันธ์โดยตรง เมื่อ Yd เพิ่ม C จะเพิ่มขณะเดียวกันเมื่อ Yd ลด C ก็จะลด โดยมีข้อสมมุติว่าปัจจัยอื่นที่กำหนดการบริโภคอยู่คงที่ เขียนเป็นฟังก์ชัน ดังนี้

$$C = f(Yd)$$

โดยที่

C = ระดับการบริโภค

Yd = รายได้สุทธิส่วนบุคคล (รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จริง)

จากฟังก์ชันการบริโภค อธิบายได้ว่า การบริโภคจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับรายได้ กล่าวคือเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น การบริโภคเพิ่มตาม แต่เมื่อรายได้ลดลงการบริโภคก็ลดตาม แต่มีข้อสังเกตว่าแม้ว่ารายได้อาจมีค่าเท่ากับศูนย์ก็ยังคงมีการบริโภคอยู่ระดับหนึ่ง ตัวอย่างเช่น เมื่อโรงไฟฟ้านิวเคลียร์จะระเบิด แม้ทรัพย์สินทุกอย่างจะถูกทำลายแต่ประชาชนก็ยังจำเป็นต้องบริโภคเพื่อประทังชีวิต (โดยอาศัยสินค้าหรือบริการใดที่สังคมอื่นๆช่วยเหลือ) ปรากฏการณ์นี้ตรงกับแนวความคิดของเคนส์ คือ แม้รายได้อาจจะน้อยลงจนเป็นศูนย์ การบริโภคยังคงมีจำนวนหนึ่ง ดังนั้นเขียนเป็นสมการเส้นตรง (ลีปภาสพรสุขสว่าง, 2557) ได้ว่า

$$C = C_a + bY_d$$

โดยที่

C คือ ระดับการบริโภค

C_a คือ การบริโภคเมื่อระดับรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงเป็นศูนย์

b คือ ระดับการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อรายได้สุทธิเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย
(หรือคือค่า MPC)

Y_d คือ รายได้ที่ใช้จ่ายได้จริง (disposable income)

2) **ฟังก์ชันการออม** เมื่อทราบฟังก์ชันของการบริโภคจะสามารถหาฟังก์ชันการออมได้ เพราะการออมเป็นส่วนของรายได้ที่เหลือหลังหักการบริโภคแล้ว ในแง่ของบุคคล ถ้าบุคคลใช้จ่ายรายได้ของเขาไปในการบริโภคน้อยกว่าที่ได้รับ รายได้ส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายเรียกว่า เงินออม ในแง่ของประเทศก็เช่นเดียวกัน รายได้ประชาชาติที่เหลือจากการบริโภคของประเทศ คือ เงินออมของประเทศในรอบระยะเวลาหนึ่ง (สิปปภาส พรสุขสว่าง, 2557) เราสามารถเขียนเป็นสมการได้ว่า

$$S = Y - C$$

โดยให้

S = การออม

Y = ระดับรายได้ประชาชาติ

C = ระดับการบริโภค

และเมื่อเราแทนค่าสมการการบริโภคลงในสมการข้างต้นจะได้

$$S = Y_d - (C_a + b Y_d)$$

$$S = Y_d - C_a - b Y_d$$

หรือ

$$S = -C_a + (1 - b) Y_d$$

โดย

$-C_a$

คือ การออมเมื่อระดับรายได้ที่ใช้ได้จริงเป็นศูนย์

$1-b$

คือ ค่าความชันของสมการ การออม หรือความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม (marginal propensity to save: MPS)

จากสมการออมจะเห็นได้ว่าการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับรายได้ประชาชาติ กล่าวคือ เมื่อรายได้ประชาชาติเพิ่ม การออมก็เพิ่มขึ้นในสัดส่วนเท่ากับ $1 - b$ และเมื่อรายได้ประชาชาติเท่ากับศูนย์ การออมจะเท่ากับ $-C_a$

ความโน้มเอียงในการบริโภคและความโน้มเอียงในการออม

1) **ความโน้มเอียงในการบริโภค** คือ ค่าที่วัดออกมาเป็นตัวเลขที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ประชาชาติกับการบริโภค แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภค กับ ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค (อนุสรณ์ สรพพรหม, 2550)

1.1) **ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภค** (average propensity to consume: APC) คือ อัตราส่วนระหว่างค่าใช้จ่ายในการบริโภค กับรายได้ที่ใช้จ่ายจริง ซึ่งคำนวณได้โดย

$$APC = \frac{C}{Y}$$

โดยที่ APC = ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภค
C = รายจ่ายบริโภค
Y = รายจ่ายที่ใช้จ่ายได้จริง

1.2) **ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค** (marginal propensity to consume: MPC) คือ อัตราส่วนระหว่างส่วนที่เปลี่ยนแปลงของค่าใช้จ่ายในการบริโภค กับส่วนที่เปลี่ยนแปลงรายได้ที่ใช้จ่ายจริง ซึ่งคำนวณได้โดย

$$MPC = \frac{\Delta C}{\Delta Y}$$

โดยที่ MPC = ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค
 ΔC = การเปลี่ยนแปลงการบริโภค
 ΔY = การเปลี่ยนแปลงรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริง

2) **ความโน้มเอียงในการออม** คือ ค่าที่วัดออกมาเป็นตัวเลขที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ประชาชาติกับการออม แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการออม กับ ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม (อนุสรณ์ สรพพรหม, 2550)

2.1) **ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการออม** (average propensity to save: APS) คือ อัตราส่วนระหว่างค่าใช้จ่ายในการออม กับรายได้ที่ใช้จ่ายจริง ซึ่งคำนวณได้โดย

$$APS = \frac{S}{Y}$$

โดยที่ APS = ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภค

$$S = \text{รายจ่ายบริโภค}$$

$$Y = \text{รายจ่ายที่ใช้จ่ายได้จริง}$$

2.2) ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม คือ (marginal propensity to save: MPS) คือ อัตราส่วนระหว่างส่วนที่เปลี่ยนแปลงของการออมกับส่วนที่เปลี่ยนแปลงรายได้ที่ใช้จ่ายจริง คำนวณได้โดย

$$MPS = \frac{\Delta S}{\Delta Y}$$

โดยที่

$$MPS = \text{ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม}$$

$$\Delta S = \text{การเปลี่ยนแปลงการออม}$$

$$\Delta Y = \text{การเปลี่ยนแปลงรายจ่ายที่ใช้จ่ายได้จริง}$$

เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงในรายได้ที่ใช้ได้จริง คร่าวๆจะเปลี่ยนแปลงการบริโภคและการออมเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้

$$\Delta Y_d = \Delta C + \Delta S$$

กฎว่าด้วยการบริโภคของเคนส์ (นราทิพย์ ชูติวงศ์, 2558)

- 1) แม้ว่าจะไม่มีรายได้เลย การบริโภคก็จำเป็นต้องมีเพื่อให้อยู่รอด อีกนัยยะหมายถึง ณ ระดับรายได้ต่ำกว่ารายได้เสมอตัว ($Y < C$) จะทำให้ APC มีค่ามากกว่า 1 และ APS มีค่าติดลบ
- 2) เมื่อรายได้เพิ่ม จะทำให้การบริโภคเพิ่ม เมื่อรายได้ลดจะทำให้การบริโภคลด แสดงว่า MPC หรือ Slope ของเส้นการบริโภคเป็นบวกเสมอ
- 3) อัตราการเปลี่ยนแปลงของค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะน้อยกว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้ ย่อมทำให้ MPC มีค่าน้อยกว่า 1 เสมอ และค่า APC จะลดลงเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น
- 4) รายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของบุคคลจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วนเสมอ คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและค่าใช้จ่ายเพื่อการออม ดังนั้น $APC + APS = 1$ เสมอ
- 5) รายได้ส่วนที่เพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งจะใช้เพื่อการบริโภค อีกส่วนจะใช้เพื่อการออม ดังนั้น $MPC + MPS = 1$ เสมอ
- 6) MPC ณ ระดับรายได้สูงจะมีค่าต่ำกว่า MPC ณ ระดับรายได้ต่ำ นี่แสดงว่า MPC ของประเทศยากจนจะมีค่าสูงกว่า MPC ของประเทศร่ำรวย และ MPC ของคนจนจะสูงกว่าคนรวย

ปัจจัยกำหนดค่าใช้จ่ายในการบริโภคและการออม

เคนส์ได้แบ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคไว้เป็น 2 กลุ่ม คือ ปัจจัยทางด้านวัตถุ (objective factor) ซึ่งสามารถจับต้องได้ สามารถวัดค่าออกมาเพื่อวิเคราะห์ได้ เช่น โครงสร้างประชากรอายุ ลักษณะของทรัพย์สินที่ถือครอง เป็นต้น และปัจจัยทางด้านจิตใจ (subjective factor) ซึ่งเป็นความรู้สึกเฉพาะบุคคลไม่สามารถวัดได้ (เสาวลักษณ์ กุ์เจริญประสิทธิ์, 2557) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) **โครงสร้างอายุของประชากรและการเพิ่มขึ้นของประชากร** โครงสร้างอายุก็มีผลต่อการบริโภคและการออม เช่น วัยทำงานมีแนวโน้มจะเก็บออมมากกว่าวัยหนุ่มสาว เป็นต้น
- 2) **ปริมาณและลักษณะของทรัพย์สินที่ถือครอง** เช่น เงินสด เงินฝากธนาคารที่มักจะมีแนวโน้มบริโภคมากกว่าครัวเรือนที่เป็นสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงินอย่าง ที่ดิน บ้าน เป็นต้น
- 3) **การคาดคะเนถึงอนาคตของผู้บริโภคเกี่ยวกับราคาและรายได้** เช่น ถ้าผู้บริโภคคาดว่าราคาสินค้าจะสูงขึ้นในอนาคต ณ เวลาปัจจุบันก็จะทำการใช้จ่ายเพื่อสินค้านั้นๆมากขึ้น เป็นต้น
- 4) **การกระจายรายได้และความร่ำรวยของชุมชน** หากเกิดการกระจายรายได้แก่ชนชั้นล่างของสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมก็จะทำให้การบริโภคโดยภาพรวมภายในประเทศสูงขึ้นอย่างแน่นอนหรืออาจกล่าวได้ว่า MPC ของคนจนจะสูงกว่า MPC ของคนรวย
- 5) **การส่งเสริมการตลาด** การส่งเสริมการตลาดในปัจจุบันมีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายของผู้บริโภคเป็นอย่างมาก โดยผ่านสื่อโฆษณาเพื่อจูงใจผู้บริโภคให้มีการใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น
- 6) **สินเชื่อเพื่อการบริโภคและอัตราดอกเบี้ย** เช่น ณ ระดับรายได้ที่ใช้จ่ายได้เท่ากัน หากมีนโยบายให้สินเชื่อโดยกำหนดดอกเบี้ยอัตราต่ำจะส่งผลให้ผู้บริโภคมีความต้องการใช้จ่ายมากขึ้น เป็นต้น
- 7) **อัตราภาษี** เช่น หากอัตราภาษีเพิ่มขึ้น รายได้ที่จ่ายได้จริงจะลดลง ทำให้การบริโภคลดลง เป็นต้น
- 8) **ค่านิยมหรือทัศนคติ** เป็นปัจจัยทางด้านจิตใจที่ถูกกำหนดโดยคนในสังคมว่าเป็นใด เป็นสิ่งที่มีความนิยมชมชอบในสังคมก็จะส่งผลต่อภาวะเศรษฐกิจ เช่น ประชาชนชาวเกาหลีใต้มีค่านิยมใช้สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ผลิตในประเทศเท่านั้น จึงทำให้การบริโภคสินค้าที่ผลิตแบรนด์เกาหลีใต้ได้รับความนิยมในประเทศบ้านเกิด เป็นต้น
- 9) **ปัจจัยอื่นๆ** เช่น หน่วยธุรกิจมีการพัฒนาสินค้าใหม่ๆออกสู่ตลาด หรือสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติที่มีผลต่อจิตใจ เป็นต้น

ทฤษฎีการลงทุน

การลงทุน หมายถึง การกักเงินไว้จำนวนหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคต ซึ่งจะชดเชยให้แก่ผู้กักเงิน โดยกระแสเงินสดรับนี้ ควรคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อและคุ้มกับความไม่แน่นอนที่จะเกิดแก่กระแสเงินสดรับในอนาคต (อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม, 2544)

การลงทุนแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภท คือ

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) เป็นการลงทุนของผู้ลงทุนนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อหลักทรัพย์ประเภทคงทนถาวร เช่น เครื่องดูดฝุ่น เครื่องซักผ้า ตู้เย็น ฯลฯ เป็นการลงทุนที่มีได้หวังกำไรในภาพของตัวเงิน แต่เพื่อความพอใจในการใช้สินทรัพย์เหล่านั้นมากกว่า

2. การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment) เป็นการลงทุนซื้อทรัพย์สินเพื่อการประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรายได้นี้ เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน การลงทุนประเภทนี้มีเป้าหมายในการลงทุน คือกำไร

3. การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment) การลงทุนตามความหมายทางการเงิน หรือการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการซื้อสินทรัพย์ (Asset) ในภาพของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร (Bond) หุ้นกู้ หรือหุ้นทุน (Stock) การลงทุนลักษณะนี้เป็น การลงทุนทางอ้อม ซึ่งแตกต่างจากการลงทุนของธุรกิจ ผู้มีเงินออมเมื่อไม่ต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบธุรกิจเองเนื่องจากความเสี่ยงหรือผู้ออมเองยังมีเงินไม่มากพอผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้ไปซื้อหลักทรัพย์ที่ตนพอใจที่จะลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่ง คือกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ (Capital gain) หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital loss)

จุดมุ่งหมายในการลงทุน

ผู้ลงทุนต่างก็มีจุดมุ่งหมายในการลงทุนของตนเองตามความต้องการและภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุนซึ่งแบ่งเป็นลักษณะดังต่อไปนี้ (อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม, 2544) ความปลอดภัยของเงินลงทุน (Security of principal) ความปลอดภัยของเงินลงทุน นอกจากจะหมายความถึงการรักษาเงินลงทุนเริ่มแรกให้คงไว้แล้ว และยังหมายรวมถึงการป้องกันความเสี่ยงอันเกิดจากอำนาจซื้อลดลงอันเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้ออีกด้วยเสถียรภาพของรายได้ (Stability of income) ผู้ลงทุนมักจะลงในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ที่สม่ำเสมอทั้งนี้เนื่องจากรายได้ที่สม่ำเสมอ เช่น ดอกเบี้ย หรือเงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ ความงอกเงยของเงินทุน (Capital growth) นักลงทุนมักจะตั้งจุดมุ่งหมายไว้ว่าพยายามจัดการให้เงินทุนของเขาเพิ่มพูนขึ้น ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าความงอกเงยของเงินทุนจะเกิดขึ้นได้จากการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัวเท่านั้น ผู้ลงทุนส่วนมากเพิ่มมูลค่าของเงินลงทุน โดยการนำดอกเบี้ยและเงินปันผลที่ได้รับลงทุนใหม่ ความงอกเงยของเงินทุนนี้ให้ประโยชน์แก่ผู้ลงทุนในดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อปรับฐานะของผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น
- 2) เพื่อรักษาอำนาจซื้อให้คงไว้

3) เพื่อให้การจัดการคล่องตัวขึ้น

ความคล่องตัวของการซื้อขาย (Marketability) หมายถึง หลักทรัพย์ที่สามารถซื้อหรือขายได้ง่ายและรวดเร็ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคา ขนาดของตลาดหลักทรัพย์ที่หุ้นนั้นจดทะเบียนขนาดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ จำนวนผู้ถือหุ้น และความสนใจที่ประชาชนทั่วไปมีต่อหุ้นนี้ ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที (Liquidity) เมื่อหลักทรัพย์ที่ลงทุนมีความคล่องตัวสูง ความสามารถในการหากำไรย่อมลดลง ผู้ลงทุนต้องการการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความคล่องตัวหรือหลักทรัพย์ที่ใกล้เคียงกับเงินสด ก็ด้วยความหวังที่ว่า หากโอกาสลงทุนที่น่าดึงดูดใจมาถึง นักลงทุนจะได้รับเงินพร้อมที่จะลงทุนในทันทีการกระจายเงินลงทุน (Diversification) วัตถุประสงค์ก็คือต้องการกระจายความเสี่ยงและการกระจายความเสี่ยงของการลงทุนในหลักทรัพย์สามารถกระทำได้ 4 วิธี คือ

- 1) ลงทุนผสมระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันในเงินลงทุน และมีรายได้จากการลงทุนแน่นอนกับหลักทรัพย์ที่มีรายได้และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะธุรกิจ
- 2) ลงทุนในหลักทรัพย์หลาย ๆ อย่างปนกันไป
- 3) ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างกันทางภูมิศาสตร์
- 4) ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันแบบ Vertical หรือ Horizontal โดยที่ถ้าเป็นแบบ Vertical หมายถึงการลงทุนในธุรกิจต่าง ๆ ตั้งแต่วัตถุดิบไปถึงหลักทรัพย์สำเร็จภาพ ถ้าเป็นแบบ Horizontal เป็นการลงทุนในกิจการที่ประกอบธุรกิจในลักษณะเดียวกัน

ความพอใจด้านภาษี (Favorable tax status) ฐานะการจ่ายภาษีของผู้ลงทุนนี้เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารเงินทุนต้องให้ความสนใจ เพราะผู้ลงทุนอาจเลี่ยงการจ่ายภาษีเงินได้พึงประเมิน โดยลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับยกเว้นภาษีหรือซื้อหลักทรัพย์ที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผลในเวลานี้ แต่จะได้ในภาพกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในอนาคต (อรรถิพย์ แท้เที่ยงธรรม, 2544)

ปัจจัยที่กำหนดการลงทุน

ประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ อันได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ การเมืองปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร รวมถึงตัวโบรกเกอร์ (สีปภาส พรสุขสว่าง, 2557) โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ภาพรวมทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อการลงทุน เนื่องจากปัญหาทางเศรษฐกิจอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านอื่น ๆ ได้ โดยจะก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านจิตวิทยาของผู้ลงทุนได้มากที่สุด ได้แก่

- 1.1) ระดับรายได้ประชาชาติและการเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติ รายได้ประชาชาติเป็นสิ่งที่รองรับการลงทุนกล่าวคือการลงทุนจะอยู่ในระดับต่ำหากรายได้ประชาชาติอยู่ในระดับต่ำในทางตรงข้าม หากรายได้ประชาชาติอยู่ในระดับที่สูงหรือมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นนักลงทุนสามารถคาดหวังว่าสามารถขายหลักทรัพย์ได้เพิ่มมากขึ้น การลงทุนจึงเพิ่มขึ้นสูงตามไปด้วย หรือหากว่ารายได้

ประชาชาติมีอัตราการเพิ่มที่ลดลง ซึ่งแสดงว่าประชาชนมีอำนาจซื้ออยู่ในระดับต่ำ ผู้ลงทุนจะชะลอการลงทุนตามไปด้วย

1.2) อัตราดอกเบี้ย (Rate of Interest) โดยทั่วไปในช่วงระยะเวลาที่อัตราดอกเบี้ยสูง การลงทุนจะมีน้อย และในช่วงระยะเวลาที่อัตราดอกเบี้ยต่ำการลงทุนจะเพิ่มมากขึ้นด้วย

1.3) กำไรที่คาดว่าจะได้รับ (Expected Profit) เนื่องจากการลงทุนต้องมีการจ่ายค่าตอบแทนแก่เจ้าของเงินทุน ดังนั้นผู้ลงทุนจึงต้องเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุน หากต้นทุนต่ำกว่าผลตอบแทนก็จะได้กำไร ซึ่งอัตรากำไร คือจำนวนกำไรที่คิดเป็นร้อยละของเงินลงทุน หากอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับอยู่ในระดับที่สูงก็จะเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนตัดสินใจที่จะลงทุน ในทางตรงกันข้ามหากอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับอยู่ในระดับที่ต่ำก็จะทำให้นักลงทุนตัดสินใจไม่เพิ่มการลงทุน

1.4) ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ปัจจุบันภาคธุรกิจต้องพบกับการแข่งขันซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ การที่แต่ละบริษัทมีเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ต่างจากคู่แข่งและมีความเป็นผู้นำทางด้านผลิตภัณฑ์ใหม่ ก็จะทำให้บริษัทได้เปรียบคู่แข่ง ส่งผลให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้น

1.5) ราคาหลักทรัพย์และการบำรุงรักษา นักลงทุนต้องนำมาพิจารณาเพื่อประเมินอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุน ถ้าค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูงมาก อัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับก็จะต่ำ ในทางตรงข้าม ถ้าค่าใช้จ่ายในการลงทุนต่ำอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับก็จะมาก

1.6) นโยบายของรัฐบาลและเสถียรภาพทางการเมือง นโยบายของรัฐบาลที่มีผลต่อการลงทุนมากที่สุด ได้แก่ การจัดเก็บภาษี มีผลต่อการลงทุน กล่าวคือ การเก็บภาษีจากภาคธุรกิจในอัตราที่สูงและมีการจัดเก็บที่ซ้ำซ้อน จะส่งผลให้ต้นทุนหลักทรัพย์อยู่ในระดับที่สูง เมื่อต้นทุนหลักทรัพย์อยู่ในระดับที่สูงก็จะทำให้ราคาของหลักทรัพย์ที่ผลิตสูงขึ้นมากกว่าราคาหลักทรัพย์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ หลักทรัพย์ที่ขายในประเทศก็จะขายไม่ได้เพราะของราคาแพง หรือจะส่งหลักทรัพย์ไปขายที่ต่างประเทศก็ไม่ได้เพราะสู้ราคาที่สูงไม่ได้ ทำให้การผลิตและการลงทุนภายในประเทศอยู่ในระดับต่ำ ตรงกันข้ามหากมีจัดเก็บภาษีจากภาคธุรกิจในอัตราต่ำและการจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน ราคาหลักทรัพย์ก็จะถูกลงและช่วยให้สามารถแข่งขันได้ดีขึ้น การลงทุนและการเพิ่มผลผลิตก็จะเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย สำหรับเสถียรภาพทางการเมืองนั้น นักลงทุนชาวต่างชาติจะให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากเป็นพิเศษ กล่าวคือ ถ้าประเทศเป็นประชาธิปไตยซึ่งให้อำนาจแก่นักลงทุน ผู้ลงทุนชาวต่างชาติก็จะลงทุนมากกว่าประเทศที่ปกครองแบบเผด็จการ

2) ปัจจัยด้านการเมือง อันได้แก่ นโยบายของรัฐบาลและเสถียรภาพทางการเมืองนโยบายของรัฐบาลที่มีผลต่อการลงทุนมากที่สุด เช่น การจัดเก็บภาษี มีผลต่อการลงทุน กล่าวคือ การเก็บภาษีจากภาคธุรกิจในอัตราที่สูงและมีการจัดเก็บที่ซ้ำซ้อน จะส่งผลให้ต้นทุนหลักทรัพย์อยู่ในระดับที่สูง เมื่อต้นทุนหลักทรัพย์อยู่ในระดับที่สูงก็จะทำให้ราคาของหลักทรัพย์ที่ผลิตสูงขึ้นมากกว่าราคา

หลักทรัพย์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ หลักทรัพย์ที่ขายในประเทศก็จะขายไม่ได้เพราะของราคาแพง หรือจะส่งหลักทรัพย์ไปขายที่ต่างประเทศก็ไม่ได้เพราะสู้ราคาที่สูงไม่ได้ ทำให้การผลิตและการลงทุนภายในประเทศอยู่ในระดับต่ำ ตรงกันข้าม หากมีจัดเก็บภาษีจากภาคธุรกิจในอัตราต่ำและการจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน ราคาหลักทรัพย์ก็จะถูกลงและช่วยให้สามารถแข่งขันได้ดีขึ้น การลงทุนและการเพิ่มผลผลิตก็จะเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย สำหรับเสถียรภาพทางการเมืองนั้น นักลงทุนชาวต่างชาติจะให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากเป็นพิเศษ กล่าวคือ ถ้าประเทศเป็นประชาธิปไตย ซึ่งให้อำนาจแก่นักลงทุน ผู้ลงทุนชาวต่างชาติก็จะลงทุนมากกว่าประเทศที่ปกครองแบบเผด็จการ

3) ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การรับรู้ข่าวสารที่นักลงทุนได้รับ และใช้ในการประกอบการตัดสินใจซื้อ/ขาย เช่น ข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจ รายงานการซื้อขายราคาหลักทรัพย์ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวตลอดเวลา ซึ่งมีผลกระทบต่อพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ได้แก่ แหล่งข่าวจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ คำแนะนำและข่าวสารจากเพื่อน / ญาติพี่น้อง (สิปปภาส พรสุขสว่าง, 2557)

ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของผู้ลงทุน

1) อายุของผู้ลงทุน (The Age of the Investor) ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยหรือระหว่าง 25-40 ปี มักจะกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความมั่งคั่งแก่เงินลงทุน แต่ผู้ลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-50 ปี อาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาระทางครอบครัวและผู้ลงทุนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ยิ่งพอใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้แน่นอน

2) การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital Status and Family Responsibilities) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัวต้องให้การศึกษาแก่บุตร ทำให้เขาเกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคงและให้รายได้แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีภาระผูกพันย่อมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้

3) สุขภาพของผู้ลงทุน (The Health of the Investor) ปัญหาเรื่องสุขภาพของผู้ลงทุน มีผลต่อการกำหนดนโยบายลงทุนของผู้ลงทุน โดยผู้ลงทุนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการรายได้ที่เกิดขึ้น ในปัจจุบัน (Current Income) มากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดในอนาคต

4) นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal Habit) ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตระหนี่อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่ได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ เขาอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มี การขยายตัวในอนาคตก็ได้ ในทางตรงกันข้ามผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายพุ่มเพื่อย่อมต้องการได้รายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น

5) ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness to Accept Risk of Investment) ผู้ลงทุนบางท่านอาจต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง ความเสี่ยงในที่นี้มีหลายลักษณะด้วยกัน เช่น

ความเสี่ยงในธุรกิจ ความเสี่ยงในตลาด ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงในอานาจซื้อ เป็นต้น ผู้ลงทุนในลักษณะนี้ได้เตรียมตัวเตรียมใจที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว

6) ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's Needs) ความจำเป็นของผู้ลงทุนอาจ แตกต่างกันไป บางท่านอาจมีความจำเป็นทางการเงิน บางท่านอาจมีความจำเป็นในแง่ของความ รู้สึกและจิตใจ แน่นนอนที่สุดสิ่งสำคัญที่เร่งเร้าให้เกิดการลงทุนก็คือตัวกำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในยามชราเพื่อการศึกษาหรือเพื่อปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น (เพชรี ชุมทรัพย์, 2544)

ประเภทของการลงทุน

การลงทุนทางด้านสินทรัพย์ประเภททุน

การลงทุนในสินทรัพย์ประเภททุนที่มีอายุการใช้งานนาน (Business Fixed Investment) มีความสำคัญในแง่ที่ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับปริมาณสินค้าทุน ซึ่งจะมีผลต่อกำล้างการผลิตสินค้าและบริการของประเทศ ทั้งนี้เพราะในระยะเวลาใด ถ้าประเทศมีการลงทุนเบื้องต้นสูงกว่าการลงทุนทดแทน การลงทุนสุทธิในเวลานั้นจะมีค่าเป็นบวก และปริมาณทุน (Capital Stock) ในเวลานั้นจะสูงกว่าปริมาณทุนในเวลาก่อนด้วย (เพชรี ชุมทรัพย์, 2544)

$$int = igt - irt$$

โดยที่ $int =$ ลงทุนสุทธิในระยะเวลา t

$igt =$ การลงทุนเบื้องต้นในระยะเวลา t

$irt =$ การลงทุนทดแทนในระยะเวลา t

ระยะเวลา t ถ้า $igt - irt$ จะมีผลทำให้ $int > 0$ และจะมีผลทำให้สินทรัพย์ ประเภททุนในระยะเวลา t สูงกว่าในระยะเวลา $(t - 1)$ ทั้งนี้เพราะ

$$int = kt - kt - 1$$

หรือ $int = D k$

$kt =$ ปริมาณทุนในระยะเวลา t

ดังนั้น ถ้าประเทศมีสินทรัพย์ประเภททุนสูงขึ้นเรื่อยๆ หมายความว่า เพื่อให้การลงทุนสุทธิในเวลานั้นมีค่าเป็นบวก ประเทศจะต้องมีการลงทุนเบื้องต้นสูงกว่าค่าเสื่อมราคาหรือการลงทุนเพื่อการทดแทน

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนสุทธิต่อผลผลิต

การลงทุนสุทธิในเวลานั้นมีค่าเป็นบวก ปริมาณทุนของประเทศจะเพิ่มขึ้นประเทศที่มีกำลังการผลิตเพิ่ม จะทำให้สามารถผลิตผลผลิต หรือรายได้ประชาชาติที่แท้จริงเพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้นการลงทุนจึงมีความสัมพันธ์กับผลผลิตโดยตรง ดังภาพ

2. ต้นทุนของเงินทุน

การตัดสินใจซื้อสินทรัพย์ประเภททุน ผู้ผลิตจะต้องเปรียบเทียบระหว่าง อัตราผลตอบแทนที่จะได้รับจากการใช้สินทรัพย์นั้น กับต้นทุนของเงินทุน ว่าอย่างไรจะมีมากกว่ากัน ถ้ามีการใช้สินทรัพย์ประเภททุนสูงกว่าต้นทุนของเงินที่ต้องใช้จ่ายซื้อสินทรัพย์ ผู้ผลิตก็จะตัดสินใจลงทุนซื้อสินทรัพย์นั้น แต่ถ้าเป็นเป็นทางตรงกันข้าม คือ มีการใช้สินทรัพย์ประเภททุนต่ำกว่าต้นทุนของเงินที่ต้องใช้จ่ายซื้อสินทรัพย์ ผู้ผลิตก็จะตัดสินใจไม่ลงทุนซื้อสินทรัพย์ดังกล่าวสินทรัพย์ประเภททุนหน่วยสุดท้ายที่ผู้ผลิตจะลงทุน ก็คือ สินทรัพย์หน่วยที่ให้ประสิทธิภาพของเงินลงทุนหน่วยสุดท้ายเท่ากับต้นทุนของเงินพอดี เนื่องจากต้นทุนของเงินนี้ เป็นต้นทุนที่เกิดแก่ผู้ใช้สินทรัพย์ประเภททุน จึงเรียกว่า ต้นทุนของเงินทางด้านผู้ใช้ (User Cost of Capital) สำหรับเงินที่นำมาซื้อสินทรัพย์นั้น ไม่ว่าจะมาจากแหล่งใด เช่น ด้วยการกู้ยืมเงิน (Nominal Rate of Interest) หรือเงินที่ได้มาจากการออมของกิจการเองก็ตาม เงินที่ได้มาต่างก็ล้วนแต่มีต้นทุนทั้งสิ้น กล่าวคือ ถ้าเป็นเงินทุนที่ได้มาจากการกู้ยืม ต้นทุนของเงินก็คือ อัตราดอกเบี้ยที่ต้องจ่าย แต่ถ้าเงินที่ได้มาจากการออมของกิจการ ต้นทุนของเงินก็คือ ต้นทุนค่าเสียโอกาสในภาพของอัตราดอกเบี้ยที่จะรับเมื่อกิจการนั้นนำเงินฝากไปฝากไว้ที่ธนาคาร แต่เมื่อกิจการไม่นำเงินไปฝากจากธนาคาร กิจการจึงไม่ได้รับอัตราดอกเบี้ยจากธนาคาร เพราะกิจการนำเงินออมเหล่านั้นมาลงทุนในโครงการนั่นเอง ซึ่งสามารถกล่าวสรุปได้ว่า ต้นทุนของเงินทุน คือ อัตราดอกเบี้ยอัตราดอกเบี้ยที่กู้ยืมกันในท้องตลาด เป็นอัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงิน ไม่ได้เป็นอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง ซึ่งอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงจะหมายถึง อัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงิน หักออกจากอัตราเงินเฟ้อ นั่นเอง

การลงทุนเป็น ฟังก์ชันกับต้นทุนของเงินทุนที่แท้จริง เพราะในการก่อหนี้ระยะยาวเพื่อจัดหาเงินทุนมาใช้ในการซื้อสินทรัพย์ประเภททุน ถ้ากิจการต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 20 ต่อปี เพราะฉะนั้นเงินกู้ทุกๆ 100 บาท กิจการต้องจ่ายดอกเบี้ย 20 บาท ทุกสิ้นปี แต่ถ้าอัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 8 ก็หมายความว่า เงิน 20 บาทนั้นจะมีอำนาจซื้อสินค้าและบริการที่ลดลง เหลือเพียง 12 บาท และมีอำนาจซื้อสินค้า 12 บาท เท่านั้น จึงเท่ากับว่ากิจการจ่ายดอกเบี้ยที่แท้จริงเท่ากับ 12 บาท ต้นทุนของเงินทุนนอกจากจะ หมายถึง อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงแล้ว ยังรวมถึง อัตรา

ค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ประเภททุนด้วย ถ้าสินทรัพย์ประเภททุนเสื่อมราคาในอัตราที่สูง ก็จะทำให้ ต้นทุนของเงินสูงตามไปด้วย ถ้าต้นทุนของเงินที่กิจการต้องจ่ายออกไป คือ C_k ดังนั้น

$$C_k = r + d$$

โดยที่ C_k = อัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงิน

r = อัตราเงินเฟ้อ

d = อัตราค่าเสื่อมราคา

ต้นทุนของเงินจึงประกอบไปด้วย อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง และอัตราค่าเสื่อมราคา ซึ่งรัฐยอมให้กิจการถือเป็นรายจ่ายของกิจการ ทำให้กิจการสามารถประหยัดภาษีโดยการเสียภาษีต่ำลง สมมติให้รัฐเก็บภาษีจากกำไรของกิจการในอัตราที่ t ย่อมหมายความว่า กำไรทุก 1 บาทที่กิจการก่อให้เกิดขึ้นนั้น ภายหลังหักภาษีในอัตราที่ t แล้ว กิจการจะได้รับเพียง $(1 - t)$ บาท

ภายหลังจากนำรายจ่ายต้นทุนของเงินไปหักลดหย่อนภาษีแล้ว กิจการจะเสียต้นทุนเงินสุทธิเท่ากับ

$$C_{nk} = (1 - t)(r + d)$$

โดยที่ $C_{nk} =$ ต้นทุนของเงินทุนสุทธิ

การเพิ่มขึ้นของอัตราภาษี จะทำให้ต้นทุนของเงินสุทธิลดลง ซึ่งอาจจะส่งผลให้การลงทุนเพิ่มขึ้น (เพชรี ชุมทรัพย์, 2544)

ฟังก์ชันการลงทุน

ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนสุทธิต่อผลผลิต ทำให้ได้ทราบว่า การลงทุนในงวดเวลาใดเป็นฟังก์ชันกับรายได้ประชาชาติที่แท้จริงในงวดเวลานั้น และปริมาณทุนในงวดก่อน สำหรับในส่วนของ ต้นทุนของเงินทำให้ เราทราบว่า การลงทุนสุทธิในงวดเวลาใดเป็นฟังก์ชันกับต้นทุนของเงินทุนด้วย ดังนั้น ฟังก์ชัน การลงทุนจะประกอบไปด้วย

$$int = i(y_t, C_{nk}, K_{t-1})$$

เราสามารถเขียนฟังก์ชันการลงทุนให้สัมพันธ์กับตัวแปรต่างๆ เนื่องจาก $C_{nk} = (1-t)(r + d)$ นั้น C_{nk} ขึ้นอยู่กับ r , t และ d ดังนั้น เราสามารถเขียนฟังก์ชันการลงทุนสุทธิ ให้สัมพันธ์กับตัวแปรต่างๆ ได้ดังนี้

$$int = i(y_t, r_t, t_t, d_t, K_{t-1})$$

จากสมการเราสามารถบอกได้ว่า การลงทุนสุทธิในงวดเวลา t จะขึ้นอยู่กับรายได้ในงวดเวลา t , อัตราดอกเบี้ย, อัตราเงินเฟ้อ, อัตราภาษี, อัตราค่าเสื่อมราคา, และปริมาณทุนในงวดเวลา $t-1$ โดยที่การเพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชาติ และอัตราเงินเฟ้อ จะมีผลทำให้การลงทุนสุทธิเพิ่มขึ้น แต่ในกรณีที่อัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นจะไม่มีผลทำให้การลงทุนสุทธิเพิ่มขึ้น (สิปปภาส พรสุขสว่าง, 2557)

การใช้จ่ายในการลงทุน (Investment Expenditure : I)

การลงทุน หมายถึง รายจ่ายหรือค่าใช้จ่ายในรอบระยะเวลาหนึ่งเพื่อซื้อสินค้าประเภททุนถาวรใหม่ เช่น ที่อยู่อาศัย โรงงาน เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์การผลิตใหม่ ๆ เป็นต้น อันจะเป็นผลต่อการเพิ่มผลผลิตสินค้าและบริการในอนาคต เป็นความหมายของการลงทุนโดยมวลรวม (gross investment) ซึ่งรวมค่าใช้จ่ายเพื่อซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอและเพื่อการขดเซยการเสื่อมสภาพของสินค้าประเภททุนที่มีอยู่แล้ว (ค่าเสื่อมราคา) สินค้าประเภททุนที่ผลิตขึ้นมาใหม่ประกอบด้วย

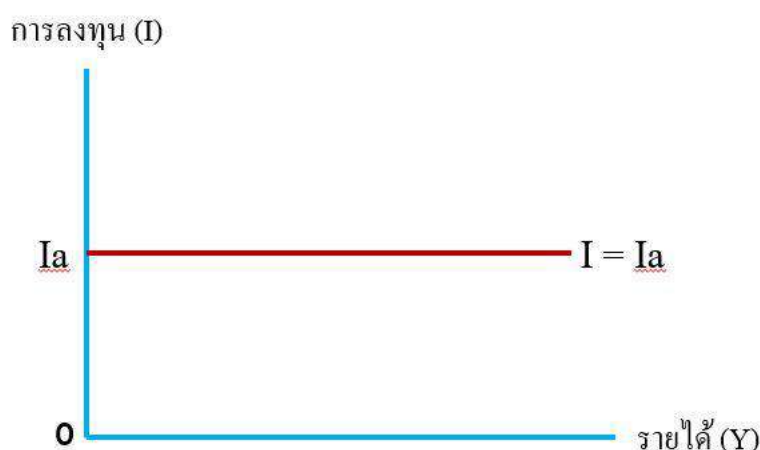
- 1) สินค้าทุนที่เกิดใหม่ (new capital good) ได้แก่ เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ เป็นต้น
- 2) สิ่งก่อสร้างใหม่ (new construction) ได้แก่ อาคาร โรงงาน คลังสินค้า
- 3) ส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือ (net inventory) คือ สินค้าที่ยังไม่ถูกซื้อไปในงวดเวลา 1 ปี

การลงทุนในทางเศรษฐศาสตร์จะไม่รวมถึงการซื้อหุ้นเก่าในตลาดหลักทรัพย์ การซื้อเครื่องจักร และการซื้อเพื่อเก็งกำไร เพราะการซื้อทรัพย์สินดังกล่าวมิได้ทำให้ทรัพย์สินประเภททุนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงไม่สามารถทำให้ผลผลิตในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นจากที่ควรเพิ่มตามปกติ การซื้อทรัพย์สินเหล่านี้เป็นการลงทุนทางการเงิน (financial investment)

ปัจจัยที่กำหนดปริมาณการลงทุน ได้แก่ รายได้ประชาชาติ อัตราดอกเบี้ย นโยบายของรัฐบาลและเสถียรภาพทางการเมือง ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และอื่น ๆ เช่น จำนวนเงินลงทุน การคาดคะเนรายได้ที่คาดว่าจะได้รับ ราคาสินค้าทุน เป็นต้น (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2559)

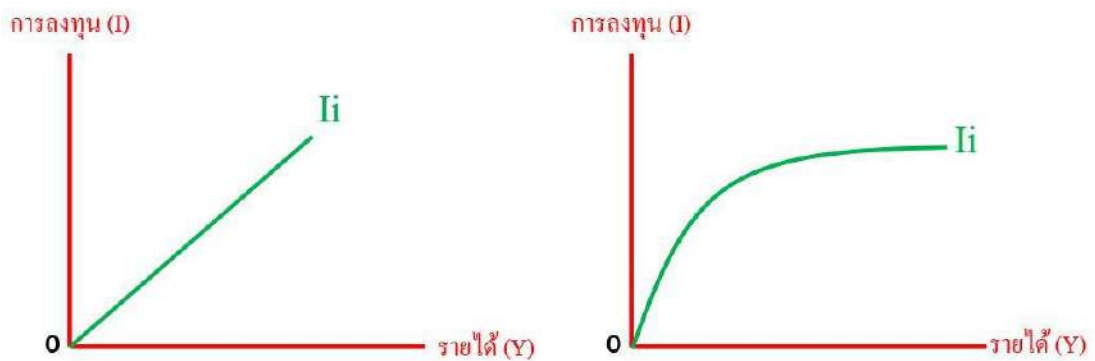
ประเภทของการลงทุน (สุदारตันน์ พิมลรัตน์กานต์, 2556)

1) **การลงทุนโดยอิสระ (Autonomous Investment : I_a)** คือ การลงทุนของภาคเอกชนที่ไม่ขึ้นอยู่กับการรายได้ เช่น การลงทุนในกิจการสาธารณูปโภค เส้นการลงทุนจึงเป็นเส้นตรงขนานกับแกนนอน ดังภาพ 2.1

ภาพ 2.1 การลงทุนทางตรง

2) **การลงทุนแบบจูงใจ (Induced Investment : I_i)** คือ การลงทุนที่เปลี่ยนแปลงในทิศทางเดียวกันกับระดับรายได้ประชาชาติ นั่นคือ ถ้ารายได้เพิ่มขึ้น การลงทุนจะเพิ่มขึ้น เส้นการลงทุนจะมีลักษณะเป็นเส้นตรงหรือเส้นโค้งเฉียงขึ้นจากซ้ายไปขวา ดังภาพ 2.2

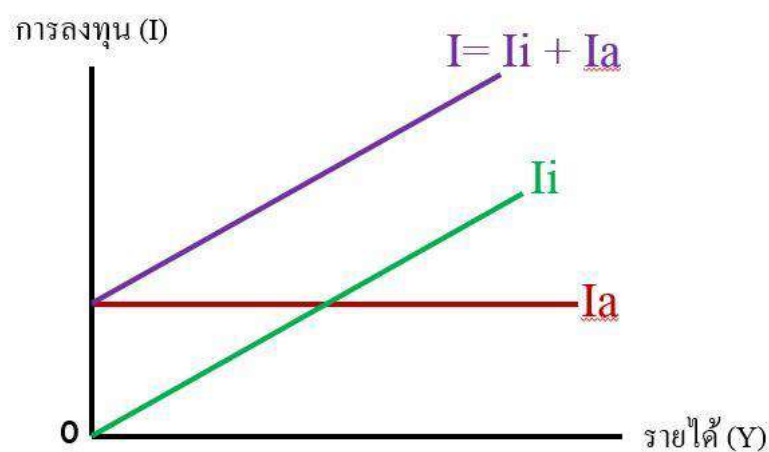
ภาพ 2.2 การลงทุนแบบจูงใจ

3) ความโน้มเอียงในการลงทุนหน่วยสุดท้าย (Marginal Propensity to Invest : MPI) คือ สัดส่วนระหว่างการลงทุนที่เปลี่ยนแปลงไปต่อรายได้ที่เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย คำนวณได้จาก

$$MPI = \frac{\Delta I}{\Delta Y}$$

โดยที่	MPI	แทนความโน้มเอียงการลงทุนหน่วยสุดท้าย
	ΔI	แทนการเปลี่ยนแปลงของการลงทุน
	ΔY	แทนการเปลี่ยนแปลงของรายได้

4) ฟังก์ชันการลงทุนรวมและเส้นการลงทุนรวม การพิจารณาฟังก์ชันการลงทุนรวมและเส้นการลงทุนรวมจะต้องนำเส้นการลงทุนโดยอิสระและเส้นการลงทุนโดยจูงใจ มาพิจารณาดังภาพ 2.3

ภาพ 2.3 ฟังก์ชันการลงทุนรวมและเส้นการลงทุนรวม

เส้นการลงทุนรวม หาได้จากการรวมการลงทุนอิสระกับการลงทุนแบบจูงใจ ณ ระดับรายได้เดียวกันเข้าด้วยกัน ฟังก์ชันการลงทุนรวม คือ

$$I = I_i + I_a$$

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอุปสงค์

คำว่า “อุปสงค์” มีความหมายเฉพาะในวิชาเศรษฐศาสตร์ อาจให้คำจำกัดความได้ว่า อุปสงค์สำหรับสินค้าและบริการชนิดใดชนิดหนึ่ง หมายถึง จำนวนต่างๆของสินค้าหรือบริการชนิดนั้น ที่ผู้บริโภคต้องการซื้อในระยะเวลาหนึ่ง ณ ระดับราคาต่างๆ ของสินค้าชนิดนั้น ในระยะเวลาที่กำหนด คำว่า “ต้องการซื้อ” ที่ปรากฏในนิยามข้างต้นมิได้หมายถึง ความต้องการธรรมดา (Want) แต่เป็นความต้องการที่มีอำนาจซื้อ (Purchasing Power) กำกับอยู่ด้วย กล่าวคือ ผู้บริโภคจะต้องมีความเต็มใจที่จะซื้อและมีเงินเพียงพอที่จะจ่ายซื้อสินค้าหรือบริการนั้นๆได้ด้วย (Ability and Willingness) (ประพันธ์ เศวตน์นันทน์, 2539)

1) ฟังก์ชันอุปสงค์ (Demand Function)

ฟังก์ชันอุปสงค์ (Demand Function) คือ การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณที่ผู้บริโภคมีความเต็มใจที่จะซื้อและมีความสามารถที่จะจ่าย (Q_x^d) ซึ่งเป็นตัวแปรตามกับระดับราคาต่างๆของสินค้านั้นๆ (P_x) ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ ทั้งนี้ถ้ากำหนดให้ปัจจัยอื่นที่อาจมีผลกระทบต่อปริมาณซื้ออยู่คงที่หรือไม่เปลี่ยนแปลง ก็อาจเขียนเป็นสัญลักษณ์ ได้ดังนี้

$$-Q_x^d = f(P_x)$$

2) กฎแห่งอุปสงค์ (Law of Demand)

ระบุว่าปริมาณของสินค้าและบริการชนิดใดชนิดหนึ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อย่อมแปรผกผัน (Inverse Relation) กับระดับราคาของสินค้าและบริการชนิดนั้นเสมอจากกฎของอุปสงค์ดังกล่าว หมายความว่า เมื่อราคาสินค้าสูงขึ้น ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าในปริมาณน้อยลง และเมื่อราคาลดลง ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าในปริมาณมากขึ้น การที่ปริมาณซื้อแปรผกผันกับราคาสินค้านั้นเกิดจากสาเหตุ 2 ประการ คือ

(1) ผลทางรายได้ (Income Effect) คือการเปลี่ยนแปลงรายได้ที่แท้จริง (Real Income) รายได้ที่แท้จริง ได้แก่จำนวนสินค้าที่ผู้บริโภคได้รับ ตามกฎของอุปสงค์ เมื่อราคาสินค้าสูงขึ้น ด้วยรายได้ที่เป็นตัวเงิน (Money Income) คงเดิม ผู้บริโภคสามารถซื้อสินค้าในปริมาณน้อยลงในทางตรงข้าม เมื่อราคาสินค้านั้นลดลง ผู้บริโภคสามารถซื้อสินค้าในปริมาณมากขึ้น

(2) ผลทางการทดแทน (Substitution Effect) เมื่อราคาของสินค้าชนิดหนึ่งสูงขึ้น ในขณะที่สินค้าชนิดอื่นซึ่งทดแทนสินค้านี้ได้มีราคาอยู่คงที่ ผู้บริโภคจะรู้สึกว่าการซื้อสินค้านี้แพงขึ้นจึงซื้อสินค้านี้น้อยลง และหันไปซื้อสินค้าอื่นเพื่อใช้แทนสินค้านั้น ในทางตรงข้าม เมื่อราคาของสินค้าลดลง ผู้บริโภคจะซื้อสินค้านี้น้อยลง และหันมาซื้อสินค้านี้มากขึ้น

3) ตัวกำหนดอุปสงค์ (Demand Determinants)

ตัวกำหนดอุปสงค์ หมายถึง ตัวแปร (Variables) หรือ ปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อจำนวนสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ ปัจจัยเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อปริมาณซื้อ (Quantity Demanded) มากน้อยไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของผู้บริโภคแต่ละคนและกาลเวลา โดยปัจจัยเหล่านี้มีหลายอย่าง ดังนี้

(1) ราคาของสินค้านั้น ตามปกติเมื่อราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้น ปริมาณซื้อจะมีน้อย แต่ถ้าราคาสินค้าลดต่ำลง ปริมาณซื้อจะมีมาก

(2) รสนิยมของผู้บริโภคและความนิยมของคนส่วนใหญ่ในสังคม รสนิยมอาจเกี่ยวข้องกับความรู้สึกนิยมชอบชั่วขณะหนึ่ง ซึ่งเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่น แบบเสื้อสตรี ภาพยนตร์ และเทปเพลง เป็นต้น แต่บางกรณีความนิยมนั้นก็คงอยู่นาน เช่น ภาพแบบของสิ่งก่อสร้าง รถยนต์ และน้ำอัดลม เป็นต้น สิ่งที่กำหนดรสนิยมของผู้บริโภคได้แก่ อายุ เพศ ความเชื่อ ค่านิยม การศึกษา แพชั่นและอิทธิพลของการโฆษณา รสนิยมเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อธุรกิจการค้าตั้งนั้นหน่วยธุรกิจจึงยอมทุ่มเงินจำนวนมหาศาลโฆษณาเพื่อหวังในการเปลี่ยนแปลงรสนิยม หรือมิฉะนั้นก็เพื่อรักษารสนิยมของผู้บริโภคให้คงเดิมนั่นเอง

(3) รายได้เฉลี่ยของครัวเรือน โดยทั่วไปเมื่อประชากรมีรายได้โดยเฉลี่ยสูงขึ้น ความต้องการสินค้าและบริการจะเปลี่ยนไป คือมักจะลดการบริโภคสินค้าราคาถูก และขณะเดียวกันก็หันไปบริโภคสินค้าราคาแพง

(4) ราคาสินค้าอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามปกติความต้องการของผู้บริโภคอาจตอบสนองได้ด้วยสินค้าหลายชนิด ถ้าสินค้าชนิดหนึ่งมีราคาสูงขึ้น ผู้บริโภคก็จะซื้อสินค้าชนิดนั้นน้อยลงและหันไปซื้อสินค้าอีกชนิดหนึ่งซึ่งใช้ทดแทนกันได้ สำหรับในกรณีของสินค้าที่ต้องใช้ประกอบกัน เช่น น้ำตาลกับกาแฟ เมื่อผู้บริโภคต้องการบริโภคกาแฟมากขึ้น ก็จะต้องการบริโภคน้ำตาลมากขึ้นด้วย

(5) ฤดูกาล ยกตัวอย่างในประเทศที่อยู่ในเขตร้อน เมื่อเข้าสู่ฤดูหนาว ประชาชนจำเป็นต้องจัดหาเครื่องนุ่งห่มกันหนาว ทำให้ความต้องการสินค้าเครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ในช่วงเวลาดังกล่าวเพิ่มขึ้น เราสามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณซื้อกับตัวกำหนดอุปสงค์เหล่านี้ด้วยฟังก์ชันอุปสงค์ ดังนี้

$$Q_x^d = f(P_x, A_1, A_2, A_3, \dots)$$

จากฟังก์ชันอุปสงค์ดังกล่าวแสดงว่า ปริมาณซื้อสำหรับสินค้า X (หรือ Q_x) เป็นตัวแปรตาม (dependent variable) ส่วนตัวกำหนดต่างๆ เป็นตัวแปรอิสระ (independent variables) และเนื่องจากในบรรดาตัวกำหนดทั้งหลาย P_x เป็นตัวกำหนดที่มีอิทธิพลต่อ Q_x^d มากที่สุด ดังนั้นเราจึงให้ P_x เป็นตัวกำหนดโดยตรง (Direct Determinant) ส่วนตัวแปรอื่นๆที่เหลือให้เป็นตัวกำหนดโดยอ้อม (Indirect Determinant) การแบ่งตัวกำหนดออกเป็น 2 กลุ่มเช่นนี้ จะช่วยให้เราเข้าใจความแตกต่างระหว่าง “การเปลี่ยนแปลงปริมาณซื้อ” และ “การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์” ได้ง่ายขึ้น ซึ่งเป็นหัวใจในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีอุปสงค์

อนึ่ง ในกรณีของอุปสงค์ตลาด ตัวกำหนดโดยอ้อมจะมีมากกว่าที่ระบุข้างต้น ตัวอย่างเช่น

(1) ประชากร ตามปกติเมื่อประชากรเพิ่มจำนวนมากขึ้น ความต้องการสินค้าและบริการจะเพิ่มตาม อย่างไรก็ตามประชากรเหล่านี้จะต้องมีอำนาจซื้อด้วยจึงจะสามารถซื้อสินค้าได้มากขึ้น

(2) สภาพการกระจายรายได้ในระบบเศรษฐกิจ ลองพิจารณาถึงสังคมบางแห่ง เช่นประเทศที่มีบ่อน้ำมัน ปรากฏว่ารายได้ส่วนใหญ่ตกอยู่ในมือของคนกลุ่มน้อย ส่วนคนกลุ่มใหญ่จะมีรายได้ต่ำมาก สังคมแบบนี้การบริโภคจะแตกต่างจากสังคมที่มีการกระจายรายได้ค่อนข้างทัดเทียมถึงแม้ว่ารายได้เฉลี่ยของทั้งสองประเทศจะอยู่ในระดับใกล้เคียงกันก็ตาม เช่น ประเทศที่มีการกระจายรายได้ไม่เท่าเทียมกัน การบริโภคจะอยู่ในคนกลุ่มน้อยที่มีอำนาจซื้ออย่างมาก แต่จะทำให้คนกลุ่มใหญ่ที่มีอำนาจซื้อน้อยไม่สามารถบริโภคสินค้าได้ หรือสามารถบริโภคสินค้าได้ในปริมาณน้อยและไม่มีคุณภาพ สำหรับประเทศที่มีการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมกัน คนในประเทศจะสามารถบริโภคสินค้าได้ในคุณภาพและปริมาณที่ใกล้เคียงกัน (ประพันธ์ เศวตนันท์, 2539)

4) โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (A Model of Consumer Behavior)

จุดเริ่มต้นของการทำความเข้าใจกับพฤติกรรมของผู้ซื้อ คือ การศึกษาถึง “โมเดลสิ่งกระตุ้นและการตอบสนอง” (Stimulus-response Model)

งานของนักการตลาด คือ การทำความเข้าใจกับความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's Consciousness) หรือที่เรียกกันว่ากล่องดำ (Black Box) โมเดลนี้ถูกแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ (สุดาตวง เรื่องจิระ, 2540)

ส่วนที่ 1 เริ่มต้นจากการมีสิ่งกระตุ้นเข้ามากระทบกล่องดำหรือความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ โดยสิ่งกระตุ้นจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

(1) สิ่งกระตุ้นทางการตลาด ได้แก่ ส่วนประสมทางการตลาดทั้ง 4 คือ ผลิตภัณฑ์ ราคา สถานที่ และการส่งเสริมการตลาด

(2) สิ่งกระตุ้นอื่น ๆ ได้แก่ สิ่งแวดล้อมระดับมหภาค ซึ่งอยู่ภายนอกองค์กร เช่น สิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ เทคโนโลยี การเมือง และวัฒนธรรม

ส่วนที่ 2 จากสิ่งกระตุ้นดังกล่าวข้างต้นจะกระทบกลองดำหรือความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

(1) ลักษณะของผู้ซื้อ (Buyer Characteristics)

(2) กระบวนการตัดสินใจซื้อ (Buyer Decision Process)

ส่วนที่ 3 เป็นขั้นของการตอบสนองของผู้ซื้อ ซึ่งได้ผ่านกระบวนการตัดสินใจซื้อมาแล้ว โดยผู้ซื้อจะมีการตอบสนอง 5 ประการดังนี้

(1) การตัดสินใจเลือกผลิตภัณฑ์ที่จะซื้อ (Product Choice)

(2) การตัดสินใจเลือกตราสินค้าที่จะซื้อ (Brand Choice)

(3) การตัดสินใจเลือกร้านค้าที่จะซื้อ (Dealer Choice)

(4) การตัดสินใจในเวลาที่จะซื้อ (Purchase Timing)

(5) การตัดสินใจในปริมาณที่จะซื้อ (Purchase Amount)

2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์มหภาคที่มีผลต่อการออมและการลงทุน

ปริมาณเงิน หรือ อุปทานของเงิน (Money Supply : M^s)

ปริมาณเงิน หรือ อุปทานของเงิน หมายถึง เงินที่หมุนเวียนอยู่ในมือของประชาชนในขณะใดขณะหนึ่ง ประกอบด้วยสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงสุด คือ

- ธนบัตร (paper currency) หน่วยงานที่รับผิดชอบในการผลิต คือ ธนาคารแห่งประเทศไทย ตัวอย่างเช่น การออกธนบัตรที่ระลึก เหตุผลที่ต้องมีการออกในจำนวนจำกัด เพราะการออกธนบัตรที่ระลึกเป็นการดึงเงินออกจากระบบเศรษฐกิจ ทำให้เงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจหรือเงินในมือประชาชนลดลง

- เหรียญกษาปณ์ (coins) หน่วยงานที่รับผิดชอบในการผลิต คือ กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง

- เงินฝากเผื่อเรียก (demand deposit) หรือเรียกว่า การออกเช็ค (check) ซึ่งเราจะต้องมีบัญชีที่ธนาคารพาณิชย์ถึงจะสามารถมีสมุดเช็คได้ โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแลเงินฝากเผื่อเรียก คือ ธนาคารพาณิชย์

ซึ่งความหมายของปริมาณเงิน สามารถแยกออกเป็น 4 แบบคือ

1) ปริมาณเงิน M1 หรือปริมาณเงินตามความหมายแคบ (Narrow Money) ประกอบด้วย ธนบัตร + เหรียญกษาปณ์ + เงินฝากเพื่อเรียก

2) ปริมาณเงิน M2 หรือปริมาณเงินตามความหมายกว้าง (Broad Money) ประกอบด้วย

ปริมาณเงินตามความหมายแคบ + เงินฝากออมทรัพย์ (ATM) + เงินฝากประจำ

3) ปริมาณเงิน M2a หมายถึง ปริมาณเงินที่อยู่ในมือประชาชน (Broad Money M2a) ประกอบด้วย ปริมาณเงินตามความหมายกว้าง + ตั๋วสัญญาใช้เงิน หรือเงินที่บริษัทเงินทุนฯ รับฝากจากประชาชน

4) ปริมาณเงิน M3 หรือปริมาณเงินตามความหมายที่กว้างที่สุด (Broad Money M3) ประกอบด้วย ปริมาณเงินตามความหมายกว้าง + เงินฝากทุกประเภทของสถาบันการเงินที่รับฝากจากประชาชน + ตั๋วสัญญาใช้เงินของบริษัทเงินทุน (ประพันธ์ เศวตนิรันต, 2539)

ตลาดการเงิน (Financial Market)

ตลาดการเงิน (Financial Market) หมายถึง ศูนย์กลางหรือสถานที่ที่เกิดกิจกรรมการซื้อขายผลิตภัณฑ์หรือตราสารทางการเงินจากบุคคล (หรือหน่วยงาน) หนึ่งไปยังอีกบุคคล (หรือหน่วยงาน) หนึ่ง ซึ่งในตลาดการเงินจะมีการกำหนดราคาหรือคำนวณมูลค่า ขั้นตอนการซื้อขาย การส่งมอบ และการชำระราคาระหว่างกัน ทั้งนี้เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนมือด้านเงินทุน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มช่องทางในการจัดหาเงินของผู้ต้องการเงินทุน ขณะเดียวกันก็เพิ่มช่องทางและทางเลือกในการลงทุนให้กับผู้มีเงินทุนเหลือด้วย

ตลาดการเงินเกิดขึ้นเมื่อผู้ต้องการเงินทุน กับผู้มีเงินทุนเหลือ (ผู้ออมหรือผู้ลงทุน) พบกัน เพื่อทำการซื้อขายตราสารทางการเงินหรือกู้ยืมเงินระหว่างกัน โดยการกู้ยืมดังกล่าวอาจเป็นการกู้ยืมโดยตรง การทำรายการผ่านตลาดการเงินหรือผ่านสถาบันการเงินก็ได้โดยที่ผู้ต้องการเงินทุนและผู้ลงทุน อาจจะเป็นบุคคลธรรมดา หน่วยงานภาคเอกชน หน่วยงานภาครัฐ หรือสถาบันการเงิน ก็ได้ (อนุสรณ์ สรพรหม, 2550)

บทบาทหน้าที่ของตลาดเงินและตลาดทุน มีดังนี้

- 1) ส่งเสริมการลงทุนและการผลิต เพื่อให้แก่นักธุรกิจมาลงทุนในประเทศเยอะๆ
- 2) ส่งเสริมการบริโภค สามารถให้ผู้บริโภคกู้ยืมเงินเพื่อการบริโภคได้
- 3) ส่งเสริมการค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศ
- 4) ช่วยทำให้เศรษฐกิจขยายตัวและช่วยให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการลงทุนและมีการบริโภคของผู้บริโภคเพิ่มมากขึ้น

ความหมายและหน้าที่ของตลาดเงิน

"ตลาดการเงิน" ประกอบไปด้วย ตลาดเงิน และตลาดเงินทุนหรือตลาดหุ้นซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการระดมเงินออมจากบุคคล หน่วยธุรกิจ หรือองค์กรที่มีเงินเหลือไปยังบุคคล หน่วยธุรกิจหรือองค์กรที่มีเงินขาดแคลนซึ่งเป็นผู้ต้องการกู้ยืมเงิน

ตลาดเงิน หมายถึง ตลาดที่มีการกู้ยืมเงิน เป็นการกู้เงินระยะสั้น คือไม่เกิน 1 ปี สิ้นทรัพย์กันซื้อขายอายุการไถ่ถอนก็เช่นกัน ไม่เกิน1ปี ตลาดนี้จึงมีความสำคัญเช่นกันในระบบเศรษฐกิจ

ตลาดทุนหรือตลาดหุ้น หมายถึง ตลาดที่มีระยะเวลาการกู้เกิน 1 ปีขึ้นไป (ระยะยาว) หลักทรัพย์ในตลาดแห่งนี้ ก็คือ หุ้น เป็นส่วนใหญ่ออกโดยบริษัท ผู้ถือหลักทรัพย์จะได้รับเป็นเงินปันผล โดยแบ่งเป็นตลาดแรกและตลาดรอง

ตลาดแรก คือ ตลาดการเงินที่ซื้อขายหลักทรัพย์ออกใหม่ครั้งแรก หลักทรัพย์ที่ซื้อขายกัน เช่น หุ้น พันธบัตร

ตลาดรอง คือ ตลาดการเงินที่ซื้อขายหลักทรัพย์เก่าที่เคยผ่านการซื้อขายมาแล้ว และได้นำมาซื้อขายเปลี่ยนมือกันไปเรื่อยๆ (อนุสรณ์ สรพรหม, 2550)

ลักษณะความสัมพันธ์ของตลาดแรกและตลาดรอง

ตลาดการเงิน (Financial Markets) อยู่ในฐานะตัวกลางทางการเงิน ซึ่งเป็นสถานที่ให้ผู้ต้องการลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินนั้นสร้างสินทรัพย์ทางการเงินออกขาย ตัวอย่างสินทรัพย์ทางการเงิน เช่น หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ พันธบัตร เพื่อระดมเงินทุนจากผู้มีเงินลงทุนที่ต้องการออมหรือลงทุนเพื่อผลตอบแทน โดยทั่วไปหากแบ่งประเภทตลาดการเงินตามเกณฑ์การนำสินทรัพย์ออกขาย การระดมเงินทุนผ่านตลาดการเงินนั้นสามารถทำได้โดยลงทุนผ่านตลาดแรกและการลงทุนผ่านตลาดรอง

ตลาดแรก (Primary Market) การระดมทุนในตลาดแรกคือการที่ผู้ระดมทุนสร้างสินทรัพย์ทางการเงินออกขายสู่ตลาดการเงินเป็นครั้งแรกให้กับผู้มีเงินลงทุนโดยตรง กล่าวคือ โดยไม่ได้ผ่านบุคคลอื่นใด ดังนั้น ในทางเศรษฐศาสตร์ จึงถือว่าการซื้อขายในตลาดแรกเป็นการลงทุนที่แท้จริงเพราะผู้ระดมทุนเป็นผู้ได้รับเงินและใช้ในการลงทุนทำธุรกรรมทางเศรษฐกิจจริง เช่น การเสนอขายหุ้นใหม่ (Initial Public Offering: IPO)

ตลาดรอง (Secondary Market) การระดมทุนในตลาดรองซึ่งเป็นตลาดที่ซื้อขายสินทรัพย์ทางการเงินภายหลังการซื้อขายครั้งแรกในตลาดแรกแล้ว ไม่ได้มีการสร้างสินทรัพย์ทางการเงินขึ้นใหม่ที่ใดแต่แสดงความเป็นเจ้าของหรือเจ้าของเงินทุน ดังนั้นการซื้อขายในตลาดรองจึงถือเป็นการเปลี่ยนมือระหว่างผู้ถือสินทรัพย์ทางการเงิน และช่วยในการเพิ่มสภาพคล่องทางการเงินให้กับผู้ลงทุนในตลาดแรกใหม่ช่องทางในการขายสินทรัพย์ที่ถือครองนั้น เปลี่ยนเป็นเงินทุนเมื่อมีความต้องการใช้จ่ายในอนาคต

ธุรกรรมในตลาดแรกเกิดขึ้นครั้งเดียว เมื่อผู้ระดมทุนสร้างสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขายในขณะที่ธุรกรรมในตลาดรองนั้นสามารถเกิดขึ้นได้หลายครั้ง ส่งผลให้ธุรกรรมในตลาดรองทางการเงินมีสะสมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ควบคู่กับการที่ธุรกรรมนั้นเกิดขึ้นได้หลายครั้ง ส่งผลให้ธุรกรรมในตลาดรองมีมูลค่าเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งมีผลให้ความสำคัญของตลาดรองทางการเงินในระบบการเงินของไทยสูงขึ้น ตัวอย่างของตลาดรองทางการเงินในประเทศไทย อาทิเช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand:SET) ศูนย์ซื้อขายตราสารหนี้ไทย (Thai Bond Dealer Club: TBDC) และตลาดที่ผู้ซื้อและผู้ขายติดต่อซื้อขายกันเอง (Over-the-Counter:OTC) เป็นต้น (อนุสรณ์สรพพรหม, 2550)

นโยบายการเงิน (Monetary Policy)

นโยบายการเงิน หมายถึง การกำกับดูแลปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจของประเทศ อันได้แก่ การรักษาเสถียรภาพทางด้านราคา ส่งเสริมให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น รักษาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ รักษาคุณภาพของดุลการชำระเงิน ตลอดจนการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม

นโยบายการเงินเป็นนโยบายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงิน ได้แก่ ปริมาณเงิน (Money supply) อัตราแลกเปลี่ยน (Exchange rate) และอัตราดอกเบี้ย (Interest rate) ทำโดยการปรับลด-เพิ่มปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจที่จะมีผลต่อการกำหนดทิศทางของอัตราแลกเปลี่ยนให้แข็งค่าหรืออ่อนค่า และการปรับลด-เพิ่มของอัตราดอกเบี้ย ซึ่งเป็นหน้าที่ของธนาคารกลาง หรือธนาคารแห่งประเทศไทยในการกำหนดทิศทางของการดำเนินนโยบายการเงิน โดยธนาคารกลางทั่วโลกต่างก็ดำเนินนโยบายการเงินโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน กล่าวคือ ในยามที่เศรษฐกิจซบถ หรือตกต่ำ มีคนว่างงานจำนวนมาก การดำเนินนโยบายการเงินแบบขยายตัว ก็จะช่วยสนับสนุนให้เศรษฐกิจปรับตัวดีขึ้นได้ ขณะที่หากเกิดภาวะเงินเฟ้อสูง ๆ อันเนื่องมาจากขยายตัวของเศรษฐกิจที่สูงเกินไป จนการผลิตมีมากกว่าความต้องการบริโภคที่แท้จริง ซึ่งอาจส่งผลเสียต่อเศรษฐกิจได้ในอนาคต เพราะสินค้าที่ผลิตมากเกินไปอาจจะขายไม่ออกในเวลาต่อมา นโยบายการเงินก็จะดำเนินไปในแนวทางที่ดึงตัวขึ้นหรือหดตัว เพื่อลดความร้อนแรงของภาวะเศรษฐกิจ

นโยบายการเงินแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1) **นโยบายการเงินแบบเข้มงวด (Restrictive monetary policy)** เป็นการใช้เครื่องมือของนโยบายการเงิน ที่ส่งผลให้ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจลดลง และใช้เมื่อเกิดปัญหาเศรษฐกิจ เช่น ปัญหาเงินเฟ้อ เศรษฐกิจขยายตัวมากเกินไป เป็นต้น

นโยบายการเงินแบบเข้มงวด เป็นนโยบายที่มีผลทำให้ปริมาณเงินลดลง มักใช้ในกรณีที่ระบบเศรษฐกิจเกิดปัญหาสภาวะราคาสูงขึ้นหรือเกิดปัญหา เงินเฟ้อ ประชาชนชนมีการจับจ่ายใช้

สอยหรือมีความต้องการบริโภคสินค้าและบริการต่างๆ มากกว่าจำนวนที่ระบบเศรษฐกิจสามารถผลิตได้ เกิดปัญหาดุลการค้ำและดุลการชำระเงินขาดดุล เป็นต้น การใช้นโยบายนี้จะช่วยลดความร้อนแรงในระบบเศรษฐกิจ ประเทศที่ดำเนินนโยบายการเงินภาพใ้กรอบเงินเฟ้อ นโยบายการเงินแบบนี้จะมีผลทำให้อัตราดอกเบี้ยในตลาดปรับตัวเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้กิจกรรมต่างๆ ทางเศรษฐกิจลดลงและอัตราเงินเฟ้อลดลง

2) นโยบายการเงินแบบผ่อนคลาย (Expansion monetary policy) มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจในกรณีที่เกิดปัญหาเงินฝืด ภาวะการว่างงานสูง เศรษฐกิจชะลอตัวหรือตกต่ำ เป็นต้น โดยการใช้เครื่องมือนโยบายการเงินที่ส่งผลให้ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจมากขึ้น

นโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นนโยบายที่มีผลทำให้ปริมาณเงินเพิ่มขึ้น มักใช้ในกรณีที่เกิดภาวะเศรษฐกิจซบเซาหรือเกิดปัญหาเงินฝืด การใช้จ่ายของประชาชน และการลงทุนของผู้ประกอบการมีน้อย เกิดการผลิตต่ำกว่ากำลังการผลิตที่สามารถผลิตได้ ทำให้เกิดการว่างงาน การใช้ นโยบายนี้จะช่วยกระตุ้นให้เศรษฐกิจฟื้นตัว ประเทศที่ดำเนินนโยบายการเงินภายในใ้กรอบเงินเฟ้อ นโยบายการเงินแบบนี้จะมีผลทำให้อัตราดอกเบี้ยในตลาดปรับตัวลดลง จะส่งผลให้มีกิจกรรมต่างๆ ทางเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้นและอัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้น (อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม., 2544)

เครื่องมือของนโยบายการเงิน

เครื่องมือของนโยบายการเงินสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ การควบคุมทางปริมาณ (Quantitative Control) และโดยมีรายละเอียดในแต่ละประเภท ดังนี้

1) การควบคุมทางปริมาณ (Quantitative Control) การควบคุมทางปริมาณหรือโดยทั่วไป(Quantitative or General Control) เป็นการควบคุมปริมาณเงินที่จะเกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพโดยเครื่องมือที่ใช้ในการควบคุมทางปริมาณ ได้แก่

1.1) การซื้อขายหลักทรัพย์ (open-market operation) จุดประสงค์ของการซื้อขายหลักทรัพย์คือ ควบคุมเงินสดสำรองของธนาคารพาณิชย์ เงินสดสำรองจะเพิ่มขึ้นเมื่อธนาคารกลางซื้อหลักทรัพย์ ในทางตรงข้ามเงินสดสำรองจะลดลงเมื่อธนาคารกลางขายหลักทรัพย์ ในกรณีที่ธนาคารกลางซื้อขายหลักทรัพย์กับผู้ประกอบการการเงินที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ ไม่เพียงแต่จะมีผลทันทีต่อการเปลี่ยนแปลงเงินสดสำรองของธนาคารพาณิชย์เท่านั้น แต่ยังมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินทันทีอีกด้วย โดยผลจากการซื้อขายหลักทรัพย์สามารถแสดงได้ดังภาพที่ 8.7

1.2 อัตรารับช่วงซื้อลด (Rediscount Rate) อัตรารับช่วงซื้อลด หมายถึง ดอกเบี้ยเงินกู้ที่ธนาคารกลางเก็บล่วงหน้าจากธนาคารพาณิชย์ เมื่อธนาคารพาณิชย์นำตัวเงิน ที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อลด (Discounting) ไปขายต่อให้กับธนาคารกลาง

กระบวนการนี้จะนำดอกเบี้ยเงินกู้ที่ธนาคารกลางเก็บล่วงหน้าจากธนาคารพาณิชย์ เมื่อธนาคารพาณิชย์นำตัวที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อลดไปขายลดให้กับธนาคารกลางซึ่งเมื่อธนาคารพาณิชย์เกิดปัญหาขาดแคลนเงินสดสำรอง อาจมีการแก้ปัญหาโดยการใช่วิธีการต่าง ๆ เช่น การลดการขยายสินเชื่อ การขายหลักทรัพย์ในตลาดเพื่อเพิ่มเงินสดสำรอง การขอกู้จากธนาคารพาณิชย์ด้วยกันและการขอกู้ยืมจากธนาคารกลาง โดยธนาคารกลางสามารถเพิ่มหรือลดอัตรารับช่วงซื้อลดเพื่อเป็นการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินได้ โดยหากธนาคารกลางลดอัตรารับช่วงซื้อลดลงก็จะส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์สามารถกู้ยืมได้มากขึ้น ดังนั้นเงินสดสำรองจึงเพิ่มขึ้นทำให้ธนาคารพาณิชย์สามารถขยายสินเชื่อได้มากขึ้นและปริมาณเงินเพิ่มสูงขึ้น ธนาคารกลางลดอัตรารับช่วงซื้อลดแสดงว่าภาวะเศรษฐกิจของประเทศกำลังเผชิญกับภาวะเงินฝืดธนาคารกลางจึงจำเป็นต้องดำเนินนโยบายเพิ่มการขยายตัวของสินเชื่อ

1.3) อัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน (Bank Rate) อัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน คือ อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารกลางคิดจากธนาคารพาณิชย์ โดยปกติเป็นการกู้ยืมโดยมีหลักทรัพย์รัฐบาลค้ำประกัน หากธนาคารกลางต้องการเพิ่มปริมาณเงินก็จะลดอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน ในทางตรงข้าม ถ้าธนาคารกลางต้องการลดปริมาณเงินก็จะเพิ่มอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน

1.4) อัตราเงินสดสำรองตามกฎหมาย (Legal Reserve Ratio) การเปลี่ยนแปลงอัตราเงินสดสำรองตามกฎหมาย จะส่งผลกระทบต่อเงินสดสำรองส่วนเกิน ซึ่งในที่สุดก็จะส่งต่อปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจด้วย

1.5) การควบคุมทางด้านคุณภาพด้านอื่น ๆ นอกจากการควบคุมทางด้านคุณภาพที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้น ธนาคารแห่งชาติยังมีมาตรการต่างๆ (แต่ละประเทศจะมีนโยบายแตกต่างกันไป) ที่นำมาใช้ในการควบคุมปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพ ได้แก่ การควบคุมเครดิตเพื่อการซื้อขายหลักทรัพย์ การควบคุมเครดิตเพื่อการอุปโภคบริโภค การควบคุมเครดิตเพื่อซื้อบ้านและที่ดิน การควบคุมอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ การชักชวนให้ปฏิบัติตาม (Moral Suasion) การกำหนดอัตรารับช่วงซื้อลดเป็นพิเศษสำหรับตัวเงินบางประเภทต่ำกว่าอัตราซื้อลดปกติ การกำหนดเงินมัดจำสำหรับการสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศ และการควบคุมการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไม่ให้เสี่ยงเกินไป (อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม., 2544)

สามารถสรุปวิธีการ ลักษณะการปฏิบัติในการควบคุมทางด้านคุณภาพนโยบายการเงินทั้งแบบเข้มงวดและผ่อนได้ดังตารางที่ 2.1

ตาราง 2.1 วิธีการ ลักษณะการปฏิบัติในการควบคุมทางด้านคุณภาพนโยบายการเงิน

นโยบายการเงิน	แบบเข้มงวด ทำให้ปริมาณเงินในระบบ เศรษฐกิจลดลง	แบบผ่อนคลาย ทำให้ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ เพิ่มขึ้น
ธนาคารกลางซื้อขายหลักทรัพย์	ออกขายหลักทรัพย์	ซื้อคืนหลักทรัพย์
อัตราเงินสตสำรองตามกฎหมาย	เพิ่ม	ลด
อัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน	เพิ่ม	ลด
อัตรารับช่วงซื้อลด	เพิ่ม	ลด
กรณีที่ใช้	เกิดเงินเพื่อ	เกิดเงินฝืด หรือเศรษฐกิจตกต่ำ

2) การควบคุมโดยตรง (Direct Control)

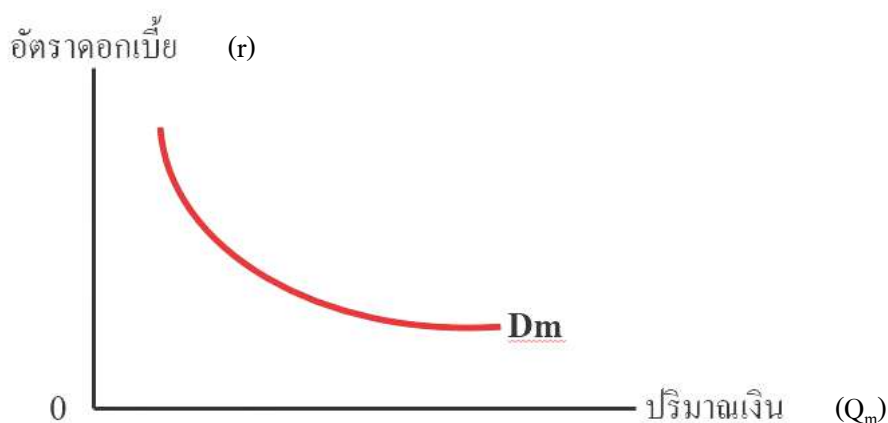
การควบคุมโดยตรงเป็นเครื่องมือของนโยบายการเงินซึ่งเป็นวิธีการที่เลือกใช้เมื่อเห็นว่ากลไกการทำงานตามหลักเศรษฐศาสตร์ เกิดผลหรือไม่เกิดผลในเวลาที่ต้องการ ทำให้ต้องใช้วิธีการควบคุมโดยตรงโดยการบังคับให้ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินต่าง ๆ ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ธนาคารกลางกำหนดขึ้น โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้บริหาร การบังคับนั้นถ้ากำหนดได้ถูกต้องและได้ผลก็ดีไป แต่ถ้าผิดพลาดจะเกิดผลเสียต่อระบบเศรษฐกิจได้ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายให้ธนาคารพาณิชย์ให้กู้ยืมแก่เศรษฐกิจแต่ละสาขาที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ เช่น การบังคับให้ขยายเครดิตแก่ภาคเกษตรกรรมไม่ต่ำกว่า 18% เป็นต้น หรือการบังคับให้ธนาคารพาณิชย์สามารถปล่อยกู้ได้ในวงเงินสูงสุดเท่ากับเท่าไร

อุปสงค์ต่อเงิน (Demand for Money)

จำนวนของความมั่งคั่งที่ทุกคนในระบบเศรษฐกิจต้องการถือครองเอาไว้ในภาพของเงินเรียกว่า อุปสงค์ของเงิน (demand for money) เนื่องจากครัวเรือนเลือกว่าจะแบ่งปริมาณความมั่งคั่งที่มีอยู่ของพวกเขาออกเป็นเงิน (money) และพันธบัตร(bond) อย่างไร ดังนั้น ถ้าเรารู้ถึงอุปสงค์ของเงินเราก็จะรู้ถึงอุปสงค์ของพันธบัตรด้วยการกำหนดระดับของความมั่งคั่งให้คงที่

การเพิ่มในอุปสงค์ของเงิน หมายถึง การลดลงในอุปสงค์ของพันธบัตร และถ้าครัวเรือนอยู่ในดุลยภาพในส่วนของการถือครองเงินของพวกเขา ก็จะอยู่ในดุลยภาพในส่วนของการถือครองพันธบัตรด้วย ทั้งนี้ การถือครองเงินมีต้นทุนค่าเสียโอกาสในการนำเงินนั้นไปซื้อพันธบัตรที่สามารถให้ผลตอบแทนในภาพของดอกเบี้ยได้อีกด้วย

ดังนั้น อุปสงค์ต่อเงินหรืออุปสงค์ต่อการถือเงิน คือ ปริมาณความต้องการ ถือเงินของระบบเศรษฐกิจในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เส้นอุปสงค์ต่อเงิน (D_m) ลักษณะทอดลงจากซ้ายไปขวา ดังภาพ 2.4

ภาพ 2.4 อุปสงค์ต่อเงิน

สาเหตุที่ประชาชนต้องการถือเงิน

1) ถือเงินไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน โดยจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับรายได้ ถ้ารายได้มาก ปริมาณ ในการถือเงินก็จะมาก หรือระยะเวลาในการรับรายได้ ถ้าระยะเวลารับรายได้ยาวนานก็จะถือเงินไว้เป็นปริมาณที่มากกว่า

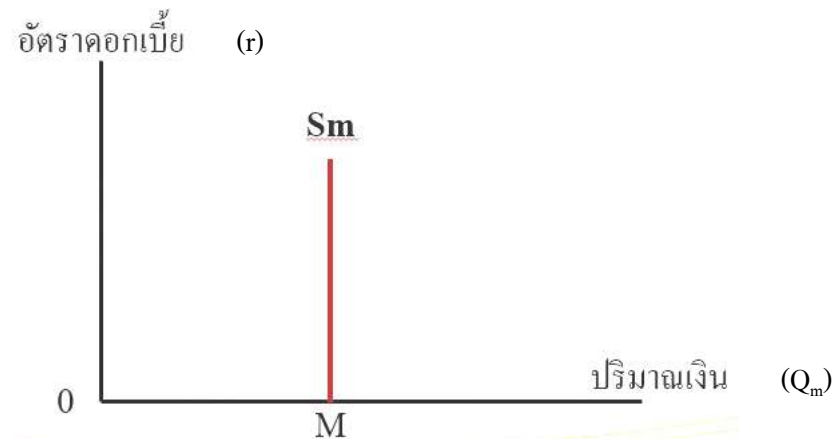
2) ถือเงินไว้ใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉิน เป็นกรณีที่ไม่ได้คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้นทำให้ต้องใช้จ่ายอย่างฉุกเฉิน เช่น ค่ารักษาพยาบาลยามเจ็บป่วยกระทันหัน อุบัติเหตุ ค่าซ่อมแซมยานพาหนะ

3) ถือเงินไว้สำหรับเก็งกำไร ในกรณีนี้จะขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ย ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูง ความต้องการถือเงินก็จะมึ้น้อย ราคาหลักทรัพย์จะต่ำ ผู้มีเงินออมย่อมคาดว่าอนาคต อัตราดอกเบี้ยจะลดลงและราคาหลักทรัพย์จะสูงขึ้นก็จะเปลี่ยนจากการถือเงินไปเป็นหลักทรัพย์แทน

อุปทานของเงิน (Money Supply)

อุปทานของเงิน คือ ปริมาณเงินที่หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจในขณะใดขณะหนึ่ง อุปทานของเงินจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ การควบคุมหรือนโยบายการเงินของธนาคารของแต่ละประเทศ โดยธนาคารกลางสามารถที่ควบคุมปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจได้โดยเครื่องมือที่เป็นนโยบายการเงิน อันได้แก่ การเปลี่ยนแปลงอัตราเงินสำรองทางการ (reserve ratio) อัตราส่วนลด (discount rate) หรือการกระทำผ่านตลาด (open market operations) ในกรณีเช่นนี้ปริมาณเงินจะถูกกำหนดจาก

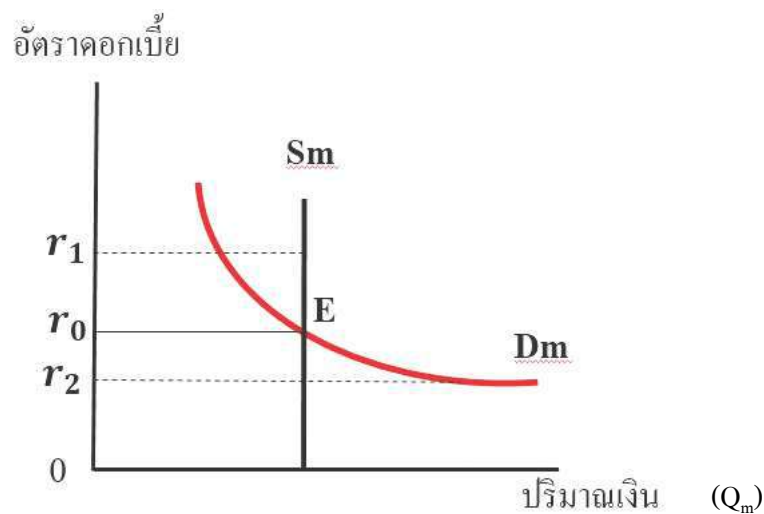
ธนาคารกลาง และจะทำให้เส้นปริมาณเงินเป็นเส้นตั้งฉากดังภาพที่ 2.5 ซึ่งการที่เส้นปริมาณเงินมีลักษณะที่ตั้งฉากกับแกนตั้ง (อัตราดอกเบี้ย) แสดงว่าธนาคารกลางสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินได้อย่างเป็นอิสระจากอัตราดอกเบี้ยนั่นเอง เส้นอุปทานของเงิน (S_m) ลักษณะตั้งฉากกับแกนนอน หรือไม่มีความยืดหยุ่น (อรรถทิพย์ แท้เที่ยงธรรม., 2544) ดังแสดงในภาพที่ 2.5

ภาพ 2.5 อุปทานต่อเงิน

ดุลยภาพของตลาดเงิน

ดุลยภาพทางการเงิน (Monetary equilibrium) เกิดขึ้นเมื่ออุปสงค์ของเงินเท่ากับอุปทานของเงิน ในตลาดที่มีการแข่งขันสมบูรณ์สำหรับสินค้าหนึ่งๆ ราคาจะปรับตัวเข้าสู่ราคาดุลยภาพ เช่นเดียวกับในตลาดเงินที่จะทำให้เกิดอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพหรืออัตราดอกเบี้ยตลาดขึ้นซึ่งจะได้อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ (Equilibrium Interest Rate) ดังแสดงในภาพที่ 2.6

ภาพ 2.6 ดุลยภาพของตลาดเงิน

จากภาพจุด E คือจุดดุลยภาพ อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพคือ r_0

หากอัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นเป็น r_1 จะทำให้เกิดอุปทานส่วนเกินของเงิน และส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยปรับลดลงสู่อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ r_0

หากอัตราดอกเบี้ยลดลงเป็น r_2 จะทำให้เกิดอุปสงค์ส่วนเกินของเงิน และส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยสูงปรับสูงขึ้นสู่อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ r_0 (อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม., 2544)

การคลังและนโยบายการคลัง

การคลัง หรือเศรษฐกิจภาครัฐบาล หมายถึง การศึกษาวิธีการหารายได้ของรัฐบาลเพื่อนำมาใช้จ่ายในการบริหารประเทศ และศึกษาผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการจัดหารายได้ และการใช้จ่ายของรัฐบาล

นโยบายการคลัง (Fiscal Policy) หมายถึง การกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายหรือรายจ่ายของภาครัฐบาล และการหารายได้ของรัฐบาล รวมทั้งการบริหารหนี้สาธารณะ เพื่อสร้างเสถียรภาพของการใช้จ่ายมวลรวมของระบบเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับ ที่เหมาะสม และบรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจของประเทศ (สีปภาส พรสุขสว่าง, 2557).

วัตถุประสงค์ของนโยบายการคลังที่สำคัญ มีดังนี้

- 1) ส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐบาลให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) ส่งเสริมการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม
- 3) เสริมสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
- 4) รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

เครื่องมือของนโยบายการคลัง

การคลังรัฐบาลเป็นการศึกษาเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ทฤษฎี วิธีการ และผลกระทบของการรับ-จ่ายเงินของรัฐบาล และการก่องหนี้สาธารณะ ซึ่งเครื่องมือของนโยบายการคลังจะต้องพิจารณาแยกไปตามนโยบาย ดังนี้

1) **นโยบายทางด้านรายจ่ายของรัฐบาล** เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของรัฐบาลที่จะปล่อยเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจของเอกชน ซึ่งมีผลกระทบต่อระดับรายได้ประชาชาติและการจ้างงานของประเทศ โดยจะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับขนาดของการใช้จ่าย และประเภทของการใช้จ่ายว่าเป็นการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการ หรือการลงทุนในโครงพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

2) **นโยบายทางด้านรายได้** ส่วนใหญ่เกี่ยวกับนโยบายการจัดเก็บภาษี เพื่อดึงเงินออกจากระบบเศรษฐกิจของภาคเอกชนจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับอัตราภาษีและประเภทภาษี การดึงเงินออกจากระบบเศรษฐกิจมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในการบริโภค การออมและการลงทุนของภาคเอกชนตลอดจนระดับรายได้ประชาชาติ และการจ้างงานในที่สุด

3) **นโยบายด้านหนี้สาธารณะ** เกี่ยวข้องกับการกู้ยืมเงินของรัฐบาล และการบริหารหนี้สินของรัฐบาล

4) **นโยบายด้านงบประมาณ** เกี่ยวข้องกับการแผนการจัดทำรายได้และการใช้จ่ายของรัฐบาลให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจในแต่ละช่วง

ด้านรายจ่ายของรัฐบาล

รัฐบาลมีนโยบายด้านรายจ่ายหลักๆแบ่งได้เป็นสามกลุ่ม ได้แก่ นโยบายรายจ่ายประจำเพื่อการบริหาร เช่น เงินเดือนข้าราชการ ค่าน้ำไฟ วัสดุอุปกรณ์ นโยบายรายจ่ายลงทุน คือรายจ่ายที่ก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจ เช่น การสร้างถนน คลองชลประทาน และนโยบายรายจ่ายเงินโอนหรือเงินที่รัฐโอนใช้ประชาชนบางกลุ่มโดยไม่ใช้ค่าจ้าง เช่นเงินสงเคราะห์คนชรา เงินสงเคราะห์ผู้ยากไร้ นอกจากสามกลุ่มดังกล่าวยังมีนโยบายรายจ่ายเพื่อชำระหนี้ เมื่อรัฐมีการใช้จ่ายมากกว่ารายรับ หรือเรียกอีกอย่างว่าใช้งบประมาณเกินดุล รัฐก็ต้องกู้เงินมาเพื่อให้พอรายจ่ายส่วนที่เกินมากทำให้เกิดหนี้ หนี้นี้เรียกว่า หนี้สาธารณะ เมื่อก่อนรัฐบาลก็ต้องใช้จ่ายหนี้คืนเจ้าหนี้ต่อไปในอนาคต

รายจ่ายของรัฐบาลเมื่อจำแนกตามลักษณะเศรษฐกิจ สามารถแบ่งได้เป็น 2 วิธี ดังนี้

วิธีที่ 1 แบ่งเป็น

รายจ่ายในการลงทุนของภาครัฐบาล (Capital or Investment Expenditure : G_k)

และ

รายจ่ายประจำหรือรายจ่ายในการบริโภค (Current or Consumption Expenditure : G_c)

จากสมการรายได้ประชาชาติเดิม $Y = C + I + G + (X - M)$ จะเห็นได้ว่า G ที่อยู่ในสมการไม่ได้แยกกิจกรรมระหว่างการบริโภคกับการลงทุน แต่เมื่อพิจารณาในนโยบายการคลังด้านรายจ่ายของรัฐบาลจะทำให้ได้สมการใหม่ ดังนี้

$$Y = C + I + G_c + G_k + (X - M)$$

โดยที่ G_k เป็นรายจ่ายเพื่อสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจ และรายจ่ายเพื่อการได้มาซึ่งครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง และ G_c เป็นรายจ่ายเพื่อการบริหารงานประจำ เงินรายจ่ายประเภทเงินเดือน ค่าจ้าง และรายจ่ายเพื่อสวัสดิการแก่ข้าราชการ

วิธีที่ 2 แบ่งเป็น

- รายจ่ายในการซื้อสินค้าและบริการของรัฐบาล (exhaustive expenditure)
- รายจ่ายเงินโอน (Transfer expenditure) หรือรายจ่ายเงินโอนที่ไม่มีผลต่อการสร้างผลผลิต เช่น เงินบำนาญ เงินบำนาญ

- รายจ่ายในการซื้อทรัพย์สินมือสอง เช่น ซื้อสิ่งก่อสร้างเก่า จ่ายค่าเวนคืนที่ดิน

4) การดำเนินนโยบายการคลัง

การดำเนินนโยบายการคลัง รัฐบาลอาจเลือกใช้เครื่องมือที่มีอยู่มาใช้ ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

- 4.1) นโยบายภาษีอากร
- 4.2) นโยบายรายจ่าย
- 4.3) นโยบายหนี้สาธารณะ

การใช้เครื่องมือทั้ง 3 คือภาษีอากรงบประมาณรายจ่าย และหนี้สาธารณะ อาจจำแนกออกพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

1) นโยบายภาษีอากรเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงด้านภาษีอากร ได้แก่ ประเภทอัตรา รวมทั้งการเร่งรัดการจัดเก็บภาษีอากรประเภทต่าง ๆ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายต่าง ๆ ในการจัดการเกี่ยวกับภาษีอากรนี้รัฐบาลอาจมุ่งให้เกิดผลในลักษณะต่าง ๆ เช่น การเพิ่มรายได้เพื่อพัฒนาประเทศ โดยเลือกเก็บภาษีประเภทที่ปรับตัวเองให้สามารถอำนวยความสะดวกให้สูงขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป เก็บภาษีตามราคา (Ad Valorem Tax) แทนการเก็บตามสภาพ (Specific Tax) ซึ่งจะช่วยให้เก็บภาษีได้มากขึ้นเมื่อราคาสินค้าเพิ่มขึ้น หรือรายได้ประชาชาติสูงขึ้น รัฐบาลอาจใช้มาตรการภาษีอากรเพื่อควบคุมการบริโภคสินค้าหรือบริการประเภทฟุ่มเฟือย โดยการเพิ่มภาษีสินค้าฟุ่มเฟือย เป็นต้น รัฐบาลอาจใช้มาตรการทางภาษีเพื่อส่งเสริมการออมและการลงทุน เช่น ลดภาษีในการประกอบอาชีพ หรือการทำธุรกิจบางอย่างเกี่ยวกับการส่งออก เป็นต้น

2) นโยบายรายจ่ายเกี่ยวข้องกับการจัดงบประมาณรายจ่ายด้านต่าง ๆ ของรัฐบาลให้เกิดผลทางเศรษฐกิจไปในทิศทางที่เหมาะสม เช่น เมื่อเกิดปัญหาเงินเฟ้อรัฐบาลก็จำเป็นต้องลดทอนรายจ่ายด้านต่าง ๆ ลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เป็นเงินเฟ้อที่เกิดจากแรงผลักดันอุปสงค์ (Demand Pull Inflation) โดยตัดทอนรายจ่ายที่ไม่จำเป็นต้องอาศัยภาพการผลิต ในทางกลับกันถ้ามีภาวะเงินฝืด กระแสเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจมีไม่เพียงพอรัฐบาลก็ต้องหาทางอัดฉีดกระแสเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจให้ถูกต้องกับแหล่งที่ขาดแคลน โดยให้ทันและเพียงพอกับความต้องการ

3) นโยบายหนี้สาธารณะเกี่ยวกับการจัดการกับเงินกู้ของรัฐบาล ทั้งในด้านการกู้และการชำระหนี้เงินกู้ เช่น ในภาวะเงินเฟ้อรัฐบาลอาจนำพันธบัตรออกขายแก่ประชาชน เพื่อลดอำนาจซื้อของประชาชนลง ในทางตรงกันข้ามเมื่อเกิดภาวะเงินฝืดรัฐบาลก็ไถ่ถอนพันธบัตรคืนจากประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีเงินใช้จ่ายเพิ่มขึ้น (สิปปภาส พรสุขสว่าง, 2557).

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปาริชาติ คุณปลื้ม (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่องการปรับตัวของธุรกิจหลังยุค COVID - 19 โดยสามารถสรุปได้ว่าจากแนวปฏิบัติใหม่ที่เกิดขึ้นของมนุษย์หลังจากที่ COVID-19 ได้อุบัติขึ้นส่งผลกระทบต่อธุรกิจหลายธุรกิจโดยข้อสรุปเป็นกลุ่มตามปัจจัย 4 ตามความจำเป็นในการดำรงชีวิต

ประกอบด้วยกลุ่มอาหารที่อยู่อาศัยเครื่องนุ่งห่มยารักษาโรคและอื่น ๆ ดังนี้ ธุรกิจกลุ่มอาหารธุรกิจร้านอาหารจะมีทั้งรับประทานที่ร้านและมีทั้งการสั่งอาหารออนไลน์เมื่อธุรกิจอาหารขายดีธุรกิจที่เกี่ยวข้องจะตามมาเช่นธุรกิจกล่องใส่อาหารภาพแบบต่าง ๆ ธุรกิจสต็อกเกอร์ที่แปะบนกล่องอาหารและธุรกิจการขนส่งสินค้า เป็นต้นธุรกิจกลุ่มที่อยู่อาศัยธุรกิจการสร้างบ้านคอนกรีตเสริมเหล็กจะต้องมีการสร้างห้องทำงานเพื่อรองรับการทำงานที่บ้าน หรือเรียกออนไลน์ธุรกิจขายของตกแต่งบ้านจะดีขึ้น โปรแกรมประชุมออนไลน์การเรียนออนไลน์จะขายดีและมีตัวเลือกมากขึ้นมีฟังก์ชันที่พัฒนาอย่างรวดเร็วเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ในกลุ่มต่าง ๆ ในอนาคตอาจจะมีซอฟต์แวร์ที่ช่วย (Support) ในแต่ละอาชีพที่ทำงานที่บ้านและซอฟต์แวร์บางตัวที่ช่วยการเรียนในแต่ละสาขาวิชาได้อย่างเฉพาะเจาะจงธุรกิจขายอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานที่บ้านและการเรียนออนไลน์อุปกรณ์เหล่านี้จะจำหน่ายได้มากยิ่งขึ้นเพราะกลายเป็นสิ่งจำเป็นที่ทุกบ้านต้องมีธุรกิจกลุ่มเครื่องนุ่งห่มธุรกิจขายเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายเครื่องประดับจะมีการใช้แอปพลิเคชัน AR (Augmented Reality Technology) มาช่วยขายธุรกิจห้างสรรพสินค้าจะปรับเปลี่ยนเป็นธุรกิจที่มีหน้าร้านลดลงและเพิ่มการขายแบบออนไลน์มากขึ้นธุรกิจกลุ่มยารักษาโรคธุรกิจด้านการแพทย์ทั้งแผนปัจจุบันและแผนโบราณจะได้รับความนิยมมากยิ่งขึ้นธุรกิจด้านการแพทย์จะนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้มากขึ้นคนรุ่นใหม่จะเลือกเรียนหลักสูตร ด้านการแพทย์กันมากขึ้นธุรกิจกลุ่มอื่น ๆ ประกอบด้วย ทักษะด้านคอมพิวเตอร์จะถูกบรรจุในบทเรียนในทุกหลักสูตรเพราะต้องนำมาใช้จริงทั้งการเรียนและการทำงาน ธุรกิจบันเทิงต้องมีการปรับเปลี่ยนเป็นการดูออนไลน์ ธุรกิจการท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศจะเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่ชอบและมีความปลอดภัย การเลือกลงทุนในธุรกิจในประเทศต้องเลือกในประเทศที่มีความสามารถทางด้านสาธารณสุขดีธุรกิจประกันชีวิตจะได้รับความนิยมมากขึ้นธุรกิจยานยนต์และธุรกิจเกี่ยวกับพลังงานเชื้อเพลิงจะซบเซาลงเนื่องจากคนเดินทางลดลงคนจะมีพฤติกรรมการออมเงินมากขึ้นจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการระบาดของ COVID-19 จะทำให้คนเกิดเรียนรู้ที่จะปรับตัวเป็นแนวปฏิบัติใหม่เพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้ในปัจจุบันและในอนาคต

สุภารัตน์ ทองปลิว และกัมปนาท วงษ์วิวัฒนพงษ์ (2564) ได้ทำการวิจัยในเรื่องผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อประชาชนจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19): กรณีศึกษาตำบลนครไทย อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อประชาชนจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) 2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และ 3. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อประชาชนจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ตำบลนครไทย อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก เป็นการ

วิจัยแบบผสมวิธี ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในตำบลนครไทย จำนวน 400คน จากการแทนค่าในสูตรของ Taro Yamaneและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้เพื่อหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-testและค่า F-testความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA และการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา ประกอบบริบท นำเสนอเป็นความเรียงประกอบตาราง ผลการวิจัยพบว่าผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อประชาชนจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)ตำบลนครไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการเปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ตำบลนครไทย ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แนวทางการแก้ไขผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคม พบว่า 1. หลักทางปฏิบัติสำหรับครอบครัวลดการติดต่อ สร้างพื้นที่ปลอดภัย เปลี่ยนการรวมญาติใดๆ ให้เป็นการรวมญาติผ่านออนไลน์ หลีกเลี่ยงที่ชุมนุมชนและสถานที่สาธารณะ 2. หลักทางปฏิบัติสำหรับชุมชนตั้งจุดคัดกรอง บังคับใช้มาตรการกักตัว 14 วัน คัดกรองอาการถึงบ้าน เก็บข้อมูลผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ 3. แนวทางปฏิบัติสำหรับบริษัท ห้างร้าน และการค้าปลีกส่งเสริมความเข้าใจด้วยการแพร่กระจายและวิธีป้องกันไวรัสโคโรนา ประสานให้มีการตรวจหาไวรัสโคโรนา จำกัดจำนวนบุคคล มีเจ้าหน้าที่พร้อมเครื่องวัดอุณหภูมิ จัดเตรียมหน้ากาก แอลกอฮอล์เจลให้ และลงทะเบียนก่อนเข้าและออกจากสถานที่ การห้ามไม่ให้ผู้ที่มีอาการหวัด พัฒนาและบังคับใช้วิธีการลูกค้าโดยไม่ต้องมีการพบปะติดต่อกันโดยตรง

สุพัตรา รุ่งรัตน์ ชุลฟีกอร์ มาโซ และยุทธนา กาเต็ม (2564) ได้ทำการวิจัยในเรื่อง “ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมจากสถานการณ์โควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองยะลา จังหวัดยะลา” ซึ่งมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม การปรับตัวกับการดำเนินวิถีชีวิตใหม่ ตลอดจนแนวทางในการแก้ปัญหาและบรรเทาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองยะลา จังหวัดยะลา จำนวน 400 ตัวอย่าง กระจายใน 40 ชุมชนของเทศบาล สุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า รายได้เป็นสิ่งผลกระทบต่อพฤติกรรมทางการเงินในระดับสูง ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีการปรับตัวโดยการสวมหน้ากากอนามัย เพื่อไม่ให้รับเชื้อโควิด - 19 ล้างมือด้วยสบู่ก่อนและหลังปรุงอาหาร พกแอลกอฮอล์เจลบางครั้ง และเว้นระยะ เพื่อลดระยะเวลาการอยู่ในพื้นที่สาธารณะ โดยเห็นว่าวิธีดังกล่าวช่วยลดโอกาสการระบาดของโรคโควิด - 19 ได้ปานกลาง และยังไม่เชื่อมั่น ในการปฏิบัติตัว

เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 ตามแนวทางของกระทรวงสาธารณสุข แนวทางในการแก้ปัญหาผลกระทบทางเศรษฐกิจ โดยการช่วยเหลือเงินเยียวยา การส่งเสริมสร้างอาชีพ การใช้มาตรการช่วยเหลือเกี่ยวกับค่าครองชีพ แนวทางในการแก้ปัญหาผลกระทบทางสังคม ทั้งแนวทางดูแลด้วยตัวประชาชนเอง ได้แก่ การดูแลสุขภาพ ลดการพบปะในสถานที่สาธารณะ การปฏิบัติศาสนกิจ ตามมาตรการป้องกันของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ของรัฐอย่างเคร่งครัด ทุกคนในสังคมเข้าใจซึ่งกันและกัน

รักพงษ์ แสนศรี (2564) ได้ทำการศึกษาในเรื่อง “นโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจในช่วงระบอบของเชื้อไวรัสโควิด 2019 ผ่านการใช้นโยบายการคลังของรัฐบาล” โดยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์มาตรการทางการคลังในการเยียวยาและฟื้นฟูภาวะเศรษฐกิจที่เป็นผลมาจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ผ่านการใช้เครื่องมือนโยบายทางการคลัง โดยมีกลุ่มผู้ประกอบการขนาดย่อมและย่อย (Micro and Small Sized Enterprises) รวมถึงร้านค้า หาบเร และแผงลอยเป็นกลุ่มเป้าหมาย กรณีศึกษามาตรการ “โครงการคนละครึ่ง” (Co-Payment Program) และเพื่อเปรียบเทียบการกำหนดนโยบายในการเยียวยาและฟื้นฟูเศรษฐกิจระหว่างประเทศจีนกับประเทศไทย และ 3.เสนอขอเสนอแนะเชิงนโยบายทางการคลังในการสร้างความแข็งแกร่งให้กับกลุ่มผู้ประกอบการขนาดย่อมและย่อย (Micro and Small Sized Enterprises) จากผลการศึกษาและวิเคราะห์พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการมีเงินสำรองไว้ในสถานการณ์ฉุกเฉินมากขึ้น และมองหาช่องทางในการลดรายจ่ายของตนเองและกิจการเพิ่มขึ้นผ่านโครงการของหน่วยงานเอกชนที่ทำธุรกรรมไว้ และนโยบายต่างๆที่มาจากภาครัฐ ซึ่ง “โครงการคนละครึ่ง” เป็นมาตรการนโยบายทางการคลังที่แก้ไขวิกฤตเศรษฐกิจภายในประเทศไทยแบบตรงจุด (Targeted Fiscal Policy) เป็นมาตรการนโยบายทางการคลังที่สามารถดึงเม็ดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจฐานรากสูงกว่า 70,000 ล้านบาทภายในระยะเวลา 3 เดือน ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายที่รัฐบาลตั้งไว้ 60,000 ล้านบาท นอกจากนี้ ยังเป็นนโยบายที่กระตุ้นการบริโภคภายในประเทศ และเป็นสิ่งเร้าให้ประชาชนเริ่มทำการออมมากขึ้นเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน ซึ่งนโยบายที่ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากประชาชนที่ได้รับสิทธิและผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ 2.จากการเปรียบเทียบนโยบายการเยียวยาและฟื้นฟูเศรษฐกิจระหว่างประเทศจีนกับประเทศไทย พบว่า รัฐบาลกลางจีนเน้นใช้เครื่องมือที่เป็นมาตรการนโยบายทางการเงินแบบตรงจุด (Targeted Monetary Policy) ในการฟื้นฟูและเยียวยาเศรษฐกิจภายในประเทศ ส่วนประเทศไทยเน้นใช้มาตรการนโยบายทางการคลัง (Fiscal Policy) ที่ตรงจุดมากขึ้นในการเยียวยาและฟื้นฟูภาวะเศรษฐกิจของประเทศ และ 3.ขอเสนอแนะเชิงนโยบาย คือ ชวงฟื้นฟูเศรษฐกิจ รัฐบาลยังคงต้องใช้มาตรการทางการคลังในการดึงเม็ดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจผ่านโครงการคนละครึ่งต่อ แต่อาจมีการปรับเปลี่ยนเงื่อนไข และในระยะที่เชื้อโควิดลดน้อยลงทั่วโลก รัฐบาลอาจใช้นโยบายการคลัง เช่น โครงการคนละครึ่ง โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ประกอบการรายย่อยและย

อม รวมถึงหาเบรแพลงลอย สวนประชาชนที่สามารถเข้าร่วมโครงการนี้ คือ กลุ่มบัณฑิตที่จบใหม่และเพิ่งได้งานทำ และมีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาทต่อเดือนในภาพแบบสวัสดิการจากรัฐบาล โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายจ่ายลดลงจากการใช้เข้าร่วมนโยบายของรัฐและนำรายจ่ายส่วนที่คงเหลือจากการใช้ในชีวิตประจำวันผ่านนโยบายที่เข้าร่วมมาเพื่อเก็บออมในภาพแบบต่างๆมากขึ้น โดยการออมผ่านธนาคารและการออมผ่านสกุลเงินดิจิทัลเป็นภาพแบบการออมที่มีมากที่สุด 2 ลำดับแรก

จิตรระวี ทองเถา (2564) ได้ทำการวิจัยในเรื่อง “นวัตกรรมทางการเงินที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการธนาคารพาณิชย์ ในยุคการระบาดของไวรัส COVID-19” โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนวัตกรรมทางการเงินกับการตัดสินใจใช้บริการธนาคารพาณิชย์ในยุคการระบาดของไวรัส COVID-19 และ 2) เพื่อศึกษานวัตกรรมทางการเงินที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการธนาคารพาณิชย์ในยุคการระบาดของไวรัส COVID-19 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ใช้บริการธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ สถิติเชิงพรรณนา ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาความสัมพันธ์โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการสร้างสมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณด้วยวิธีแบบเป็นขั้นตอน ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31-40 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพพนักงานเอกชนและเจ้าของธุรกิจ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท โดยปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการธนาคารพาณิชย์ในยุคการระบาดของไวรัส COVID-19 เพื่อสะสมทรัพย์และดำเนินธุรกรรมทางการเงินที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ภาระหนี้สิน รายได้ และภาระอันเนื่องมาจากจำนวนผู้ว่างงานในครอบครัว ตามลำดับ ทั้งนี้ นวัตกรรมทางการเงินที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพมหานครทั้งหมด 4 ปัจจัย ได้แก่ ระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบนิเวศนวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยี ความมั่นคงและความปลอดภัย และผู้ประกอบการธุรกิจรายใหม่ และสมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ ได้แก่ $\hat{y} = .546 + .194 (X_2) + .145 (X_3) + .186(X_4)$; $R_2 = 0.667$

Christoph Huber Jürgen Huber และ Michael Kirchler (2021) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Market shocks and professionals' investment behavior – Evidence from the COVID-19 crash โดยทำการตรวจสอบว่าวิกฤตการณ์ COVID-19 ส่งผลต่อความเสี่ยงในตลาดหุ้นและสินทรัพย์ดิจิทัลอย่างไร ผ่านการรวบรวมข้อมูลด้วยการสังเกตการณ์ข้อมูลพฤติกรรมจากนักลงทุนด้านการเงิน 312 คนที่เริ่มเก็บข้อมูลในเดือนธันวาคม 2019 จนถึง มีนาคม 2020 ในช่วงที่เกิดวิกฤตการณ์ระบาด COVID-19 โดยใช้การประมวลผลแบบ ordinary least squares (OLS) regressions ผลการวิจัยพบว่าจำนวนนักลงทุนหน้าใหม่มีเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ 43 เปอร์เซ็นต์ แต่ภาพรวมมูลค่าการลงทุนของนักลงทุนน้อยลงกว่าเดิม 16 เปอร์เซ็นต์ นั่นจึงเป็นผลทำให้การลงทุนผลกำไรของกลุ่มตัวอย่างลดลง 12 เปอร์เซ็นต์ในเดือนมีนาคม 2020 เมื่อเทียบกับเดือนธันวาคม 2019 โดยปัจจัยที่ทำให้กลุ่ม

ตัวอย่างตัดสินใจพิจารณาก่อนเกิดการลงทุนคือการเตรียมเงินไว้เพื่อการใช้สินค้า basic needs products และการเตรียมเงินเพื่อการชำระหนี้ปัจจุบัน และการออมเงินไว้เพื่อการสถานการณ์ฉุกเฉิน ถึงแม้ว่าราคาคาดการณ์ไม่เปลี่ยนแปลง และแม้ว่าพวกเขาจะพิจารณาว่าสินทรัพย์ทดลองมีความเสี่ยงน้อยกว่าระหว่างการแข่งขันมากกว่าก่อน ความเสี่ยงที่ลดลงนี้น่าจะเกิดจากการปรับตัวให้เป็นปกติ เช่น ความผันผวนระหว่างการซื้อของตลาดหุ้นและสินทรัพย์ดิจิทัลเปรียบเทียบกับความผันผวนในตลาดจริงซึ่งต่ำในเดือนธันวาคม 2019 แต่สูงมากในเดือนมีนาคม 2563 การลงทุนที่ต่ำลงระหว่างการชนสามารถรองรับได้ด้วยการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่สูงขึ้น โดยสิ่งนี้นักลงทุนเชื่อมั่นที่จะลงทุนมากขึ้นแม้ผลกำไรของกลุ่มตัวอย่างลดลง 12 มาจากการที่มีหลายแพลตฟอร์มและภาพแบบในการกระจายความเสี่ยงการลงทุน

Imtiaz Sifat (2021) ได้ทำการวิจัยเรื่อง On cryptocurrencies as an independent asset class: Long-horizon and COVID-19 pandemic era decoupling from global sentiments ซึ่งทำการวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิของจำนวนลงทุนคริปโตเคอเรนซีตั้งแต่ปี 2559 ถึง พ.ศ. 2564 มาเทียบการเปลี่ยนแปลงและปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการลงทุนในลงทุนคริปโตเคอเรนซีในช่วงการระบาด covid ตั้งแต่ปี 2020 โดยใช้ดัชนีที่ครอบคลุมสองรายการ CRIX และ VCRIX โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิด้วยการประมวลผลแบบ ordinary least squares ผลการทดสอบความผันผวนเชิงสุ่มพบว่านักลงทุนหน้าใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ 12 และ 19 ในปี 2020 และ 2021 ตามลำดับซึ่งสะท้อนภาพของการเพิ่มขึ้นอย่างเติบโตสำหรับกลุ่มผู้ลงทุนคริปโตเคอเรนซีหน้าใหม่แม้จะอยู่ในช่วงสถานการณ์การระบาดของ covid-19 โดยปัจจัยที่ทำให้ตลาดสกุลเงินดิจิทัลนั้นมีความแตกต่างจากการลงทุนในหลักทรัพย์ดิจิทัลประเภทอื่นๆ คือ ความแปลกใหม่ของแนวทางผลตอบแทนที่มีความเสี่ยงไม่สูงมาก อีกทั้งผลตอบแทนและความเสี่ยงการลงทุนประเภทนี้ส่งผลกระตุ้นเกิดการลงทุนแบบสะสมทรัพย์ และปัจจัยอีกประการคือ การเติบโตของคริปโตเรนซีที่จะมีมูลค่าในตนเองใกล้เคียง gold value การค้นพบที่รวบรวมไว้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างสกุลเงินดิจิทัลกับความเสี่ยงทั่วโลก การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง และความไม่แน่นอน การสุ่มตัวอย่างซ้ำของ COVID-19 เพิ่มเติมช่วยตอกย้ำผลลัพธ์ การค้นพบนี้สนับสนุนกระแสการสนับสนุนที่เพิ่มขึ้นสำหรับการรับรู้สินทรัพย์ crypto เป็นประเภทสินทรัพย์อิสระ

Emigdio Larios-Gómez, Laura Fischer, Mónica Peñalosa และ Mayra Ortega-Vivanco (2021) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง Purchase behavior in COVID-19: A cross study in Mexico, Colombia, and Ecuador โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อสำรวจปัจจัยสำคัญในพฤติกรรมผู้บริโภคทั้งการบริโภคและการออมและการใช้เงินในเม็กซิโก เอกวาดอร์ และโคลอมเบีย จากมาตรการกักตัวและเว้นระยะห่างทางสังคมอันเนื่องมาจากอีกทั้งต้องการสำรวจปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อจากมาตรการกักตัวและเว้นระยะห่างทางสังคม โดยงานวิจัยนี้ทดสอบจากการวิจัยเชิง

ปริมาณกับกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคออนไลน์ 2,065 ราย ผ่านการวิเคราะห์สถิติต่อไปนี้ CFA และ SEM ผลการศึกษาพบว่า เวลา พื้นที่ และสถานที่ในกระบวนการบริโภคจะมองเห็นได้ชัดเจนขึ้นในพฤติกรรมซื้อที่มีการเว้นระยะห่างทางสังคม และข้อจำกัดทางการค้าที่เกิดจากภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพ การระบาดใหญ่ยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจอย่างรุนแรงทั่วโลก เช่น 1) อัตราการว่างงานที่เพิ่มขึ้น 2) ระบบสุขภาพที่ขาดประสิทธิภาพ 3) ห่วงโซ่อุปทานถูกขัดจังหวะด้วยการปิดพรมแดน 4) การท่องเที่ยวระหว่างประเทศและในประเทศถูกระงับ 6) การอยู่ร่วมกันทางสังคมลดลงด้วยการติดเชื้อที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก และ 7) ความต้องการของผู้บริโภคที่ลดลง แม้จะเป็นประเทศในละตินอเมริกา แต่ความแตกต่างทางวัฒนธรรมไม่ได้มีความสำคัญต่อการบริโภคในช่วงวิกฤตเนื่องจากโควิด-19 พวกเขาเปลี่ยนพฤติกรรมการซื้ออย่างมีนัยสำคัญ และทุกคนก็ปรับตัวให้เข้ากับการซื้อทางออนไลน์และการจัดส่งถึงบ้านโดยพิจารณาจากปัจจัยทางสังคม การบริโภคในท้องถิ่น และทัศนคติของผู้บริโภค และยังพบข้อมูลสำคัญที่พบว่าในสถานการณ์ที่เกิดอัตราการว่างงานและความต้องการของผู้บริโภคที่ลดลงแต่ประชาชนเลือกที่ลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลบนแพลตฟอร์มต่างๆ เพื่อเป็นเสมือนเงินออมสะสมมูลค่ามากขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญซึ่งปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการออมคือรายได้คงเหลือและหนี้ครัวเรือน ขณะเดียวกันปัจจัยที่อิทธิพลต่อการลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลบนแพลตฟอร์ม คือความต้องการสะสมทรัพย์เพื่อการลงทุน และผลตอบแทนของภาพแบบการลงทุน โดยงานวิจัยนี้มีข้อเสนอแนะให้หน่วยงานเอกชนต่างๆ ประยุกต์ปรับตัวในการนำช่องทางออนไลน์มาใช้และสร้างกลยุทธ์เมื่อเผชิญกับการระบาดใหญ่เพราะช่องทางออนไลน์มีอิทธิพลอย่างสูงต่อพฤติกรรมผู้บริโภคทั้งการบริโภคและพฤติกรรมทางการเงิน

Ulpiano J. Vázquez- Martínez, Javier Morales- Mediano และ Antonio L. Leal-Rodríguez (2021) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง The impact of the COVID-19 crisis on consumer purchasing motivation and behavior โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของวิกฤตโควิด-19 ที่มีต่อแรงจูงใจและพฤติกรรมของผู้บริโภค โดยงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์เชิงปริมาณดำเนินการในกว่า 55 ประเทศและมีส่วนร่วมกับผู้เข้าร่วม 1,015 คน ดำเนินการเมื่อปลายเดือนมีนาคม 2020 ซึ่งเป็นช่วงที่การระบาดใหญ่ครั้งแรก ทำให้สามารถรวบรวมข้อมูลแบบเรียลไทม์ บันทึกพฤติกรรมที่แท้จริงของผู้บริโภค ผ่านการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยวิธีการ partial least squares structural equation modeling (PLS-SEM) ผลการวิจัยพบว่าผลกระทบจากวิกฤตโควิด-19 ได้เปลี่ยนแปลงหลายประการในพฤติกรรมผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ ช่องทาง แรงจูงใจ การเปลี่ยนแปลงตลอดจนหนี้ส่วนบุคคลและหนี้ครัวเรือนล้วนเกี่ยวข้องกับการรับรู้ของผู้บริโภคเกี่ยวกับวิกฤตการณ์มากกว่าผลกระทบในทางปฏิบัติซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการอุปโภคบริโภค การออมทรัพย์ การลงทุนในภาพแบบต่างๆ โดยต้องมีการจัดเตรียมความหมายเชิงบริหารและเชิงทฤษฎีไว้หลายประการรวมทั้งแนวทางการวิจัยที่น่าสนใจในอนาคต โดยเมื่อพิจารณาจาก p-value (High stringency vs

Low stringency) พบว่าผู้บริโภคเปลี่ยนภาพแบบการบริโภคจาก Non basic needs products เป็น basic needs products มากขึ้น ขณะที่เมื่อพิจารณาจาก Path Coefficients แสดงให้เห็นว่าการบริโภคสินค้าประเภท Electronic products และ Entertainment, travelling and leisure ลดลงอย่างมีนัยยะสำคัญ โดยที่การเกิดการเปลี่ยนพฤติกรรมที่ต้องการ basic needs products และเกิดการออมเพื่อใช้ในภาวะการณ์ฉุกเฉินมากขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญ

Jagdish Sheth (2020) ได้ทำวิจัยเรื่อง Impact of Covid-19 on consumer behavior: Will the old habits return or die โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคเปรียบเทียบกันระหว่างก่อนและหลังการระบาดใหญ่ของ COVID-19 โดยงานวิจัยนี้เป็นบทความวิชาการที่ผ่านการรวบรวมและประมวลผลเอกสารวิชาการโดยผลการศึกษาพบว่าการระบาดใหญ่ของ COVID-19 และการล็อกดาวน์และการเว้นระยะห่างทางสังคม ได้เป็นสิ่งที่ทำให้พฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคและการซื้อเปลี่ยนแปลงจากเดิม ซึ่งหลังจากการระบาดของ COVID-19 ส่งผลให้ผู้บริโภคกำลังเรียนรู้ที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและสร้างนิสัยใหม่ในการบริโภคและการสะสมทรัพย์ โดย ผู้บริโภคได้ใช้เทคโนโลยีเพื่อประยุกต์ใช้ในการอุปโภคและบริโภคในทุกๆทาง โดยหมวดหมู่ที่พฤติกรรมเปลี่ยนไปมากที่สุด คือ สินค้าอุปโภคบริโภคประเภท basic needs products และที่เปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด คือ travelling and leisure อีกทั้งจากการรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยพบว่าการเกิด Cashless Society ของหลายๆพื้นที่ของหลายๆประเทศเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลโดยตรงต่อความตื่นตัวในการแปลงสินทรัพย์ภาพธรรมให้เป็นสินทรัพย์ดิจิทัลในภาพแบบของคริปโตเคอเรนซี การลงทุนในตลาดหุ้น และการลงทุนในอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ โดยพฤติกรรมการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นส่งผลกระทบต่อเป็นลูกโซ่ให้การสะสมทรัพย์เปลี่ยนเป็นการถือครองทรัพย์สินที่ไม่มีตัวตนมากขึ้นด้วย ผลการวิจัยพบว่าสิ่งที่เป็นตัวกำหนดความสามารถในการลงทุนหรือออมของกลุ่มตัวอย่าง คือ ความเพียงพอของเงินสดเพื่อซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวัน ภาระหนี้สิน และความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในเหตุการณ์ฉุกเฉิน ตามลำดับ โดยเปรียบเทียบผ่านค่าสัมประสิทธิ์เบตาในแต่ละตัวแปร

Zaghum Umar MariyaGubareva Tamara Teplova และ Dang K.Tran (2022) ได้ทำวิจัยเรื่อง Covid-19 impact on NFTs and major asset classes interrelations: Insights from the wavelet coherence analysis โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความมั่นคงในมูลค่าของ NFT กับสินทรัพย์ประเภทอื่นๆเมื่อเกิดสถานการณ์การระบาดของ covid-19 โดยใช้เครื่องมือวิจัยเป็นเทคนิค squared wavelet coherence (SWC) ผ่านการรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์กับผู้ลงทุน NFT ตั้งแต่มีเดือนมิถุนายนปี 2017 จนถึงตุลาคมปี 2021 แล้วนำมาเปรียบเทียบข้อมูลในช่วงที่เกิดการระบาดของโควิด ผลการวิจัยสรุปได้ว่าเมื่อเกิดการระบาดของ covid-19 ประชาชนให้ความสนใจในการลงทุนมากขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะการลงทุนในภาพแบบสกุลเงินดิจิทัลและ NFT เนื่องจากความ

ไม่มั่นคงของรายได้ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจที่จะหารายได้นอกจากรายได้หลักมากขึ้น ซึ่งส่งผลทางตรงให้เกิดการลงทุนใน NFT มากขึ้นเช่นกัน งานวิจัยพบว่ามีความเชื่อมโยงกันในระดับต่ำซึ่งบ่งชี้ถึงความเป็นอิสระของ NFT จากสินทรัพย์อื่นๆ อย่างชัดเจน ทั้งนี้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระบุด้วยค่า p-value ว่าปัจจัยที่ทำให้ประชาชนให้ความสนใจในการลงทุนใน NFT มากขึ้น เนื่องจากการมีช่องทางที่สามารถเข้าถึงการลงทุนในระบบออนไลน์มากขึ้น และความไม่ซับซ้อนของการดำเนินธุรกรรมเมื่อเทียบกับตลาดหุ้นหรือฟอเร็กซ์ อีกทั้งค่าระบุว่าสาเหตุที่ โดยสถานการณ์ก่อนการลงทุนพบว่าช่วงก่อนโควิด-19 NFTs (2018) มีความมั่นคงในมูลค่าน้อยกว่าการถือครองหุ้น (2017) แต่เมื่อเกิดการระบาดพบว่า NFTs และ bitcoin ได้รับความเสี่ยงในช่วงการระบาดของ Covid-19 เฉพาะในระยะสั้นสำหรับขอบเขตการลงทุนที่ต่ำกว่าสองสัปดาห์ได้ดีกว่าสินทรัพย์ดิจิทัลประเภทอื่นๆ เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จากการคำนวณ

Azza Béjaoui Nidhal Mgadmi Wajdi Moussa และ Tarek Sadraoui (2022) ได้ทำวิจัยเรื่อง A short-and long-term analysis of the nexus between Bitcoin, social media and Covid-19 outbreak โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุน Bitcoin กับพฤติกรรมผู้บริโภคผ่านการใช้โซเชียลมีเดียเมื่อเกิดสถานการณ์การระบาด Covid-19 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลเพื่อจำแนกประเภทและนำไปวิเคราะห์ด้วยเทคนิคแบบจำลองเวกเตอร์การถดถอยผ่านการรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์ของผู้ลงทุนคริปโตเคอเรนซีและประมวลผลรวมจากสังคมออนไลน์จำนวน 3,759 ตัวอย่างตั้งแต่ธันวาคม 2019 ถึงตุลาคม 2020 แล้วนำมาเปรียบเทียบข้อมูลในช่วงที่เกิดการระบาดของโควิด ผลการวิจัยพบว่าการลงทุนในคริปโตเคอเรนซีนั้นกลุ่มตัวอย่างจะพิจารณาถึงสินส่วนบุคคลเป็นสำคัญก่อนจะพิจารณาการลงทุนหรือสะสมทรัพย์ในเงินสกุลดิจิทัลต่างๆ ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการลงทุนในระยะสั้นและระยะยาวของการเชื่อมโยงระหว่างราคาคริปโตเคอเรนซีจะผ่านตัวชี้วัดของโซเชียลมีเดียโดยเฉพาะทวีตเตอร์และกูเกิ้ลเทรนดโดยมีพฤติกรรมถือเงินสดและภาระหนี้สินเป็นปัจจัยกำหนดปริมาณการซื้อขาย อีกทั้งผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นและความรุนแรงของการระบาดใหญ่ของ Covid-19 เช่นเดียวกัน การระบาดใหญ่ของ Covid-19 ก็ไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้โซเชียลมีเดียในระยะสั้นและระยะยาวในทางกลับกัน การระบาดของ Covid-19 ส่งผลดีต่อการใช้โซเชียลมีเดียเพื่อเป็นแหล่งศึกษาข้อมูลก่อนการตัดสินใจซื้อคริปโตเคอเรนซีมากขึ้น ซึ่งยังส่งเสริมเกิดการออมและการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลมากขึ้น

Samuel Asumadu Sarkodie Maruf Yakubu Ahmed และ Phebe Asantewaa Owusu (2021) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง COVID-19 pandemic improves market signals of cryptocurrencies—evidence from Bitcoin, Bitcoin Cash, Ethereum, and Litecoin โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาสัญญาณทางตลาดคริปโตเคอเรนซีในสถานการณ์การระบาดของ

Covid-19 โดยใช้เทคนิค polynomial regression เพื่อหาสัมประสิทธิ์เบต้าในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยอาศัยข้อมูลปฐมภูมิของ global daily-frequency data ในช่วงเวลาตั้งแต่มกราคม 2020 จนถึง ธันวาคม 2020 โดยผลการวิจัยพบว่าหลังจากเกิดการระบาดโควิด-19 ผู้คนมีความต้องการจะมีเงินสำรองเพื่อใช้ในยามฉุกเฉินมากขึ้น โดยพบว่าปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้เกิดการลงทุนมาจากความต้องการ กระแสเงินสดเนื่องจากต้องการมีเงินสำรองเพื่อใช้ในเหตุการณ์ไม่คาดฝันเป็นสิ่งจำเป็นลำดับแรกในการเกิดโรคระบาด ก่อนที่จะนำเงินมาจับจ่ายและลงทุน โดยการระบาดโควิด-19 ทำให้ผู้คนหันมาสนใจการลงทุนกึ่งออมมากขึ้นโดยคริปโตเคอเรนซีนับเป็นทางเลือกใหม่ที่ผู้คนให้ความสำคัญมากขึ้น เมื่อใช้ Romano-Wolf ผ่านการทดสอบการใช้หลายสมมติฐานและตัวแปรเครื่องมือที่ใช้กำลังสอง น้อยที่สุดแบบสองขั้นตอนตรวจสอบผลกระทบของ COVID-19 ต่อ cryptocurrencies โดยใช้เหรียญ Bitcoin, Bitcoin Cash, Ethereum และ Litecoin เป็นตัวกรณีทดสอบพบว่าเกิดซื้อที่สูงขึ้นจากนักลงทุนอื่นเนื่องมาจากการระบาดของ COVID-19 เพราะค่าสัมประสิทธิ์เบตาระบุว่านักลงทุนมากขึ้น เพราะมั่นใจว่าเงินสกุลดิจิทัลเริ่มมีความมั่นคงจนใกล้เคียงกับสินทรัพย์ใกล้เคียงเงิน ซึ่งจากเหตุผลนี้ทำให้เงินสกุลดิจิทัลที่ทดสอบปรับค่าสูงขึ้นเฉลี่ยในรอบปีที่ทำการศึกษาโดยสกุล Litecoin ขยับเพิ่มจาก 3.20 เป็น 3.84% สกุล Bitcoin เพิ่มขึ้นจาก 2.71 เป็น 3.27% และ Ethereum ปรับเพิ่มขึ้นจาก 1.43 เป็น 1.75% และ Bitcoin Cash 1.34-1.62% โดยผลการเติบโตอันเนื่องมาจากความมั่นใจว่าเงินสกุลดิจิทัลเริ่มมีความมั่นคงจนใกล้เคียงกับสินทรัพย์ใกล้เคียงเงินส่งผลประชาชนนำเงินมาลงทุนและ ออมระยะยาวในคริปโตประเภทสกุลเงินกลุ่มรักษามูลค่า (Store of Value) เพื่อความต้องการที่จะมีเงินสำรองเพื่อใช้ในยามฉุกเฉินมากขึ้น

บทที่ 3

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขั้นตอนในการทำวิจัยที่กำหนดไว้ระเบียบวิธีวิจัย โดยงานวิจัยครั้งนี้ได้แยกประเด็นคำถามและประเด็นวิเคราะห์การออมและการลงทุนออกจากกันอย่างชัดเจน โดยสามารถแจกแจงโดยสรุปขั้นตอนต่างๆ ได้ ดังนี้

- 1) สืบหาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 2) สืบหาทัศนคติและพฤติกรรมเกี่ยวกับการออมและการลงทุนที่เป็นข้อคำถามแบบ Likert Scale กับกลุ่มตัวอย่าง
- 3) นำข้อมูลที่ได้รับจาก Likert Scale มาวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุการออมของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน(Confirmatory Factor Analysis)
- 4) สกัดตัวแปรที่มีค่า factor loading ที่มากกว่า 0.7 เท่านั้นจากการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุการออม เพื่อนำมาหาตัวแบบการพยากรณ์แนวโน้มการออมเมื่อเกิดโรคระบาด
- 5) นำข้อมูลที่ได้รับจาก Likert Scale มาวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุการลงทุนของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน(Confirmatory Factor Analysis)
- 6) สกัดตัวแปรที่มีค่า factor loading ที่มากกว่า 0.7 เท่านั้นจากการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุการลงทุน เพื่อนำมาหาตัวแบบการพยากรณ์แนวโน้มการลงทุนเมื่อเกิดโรคระบาด

ทั้งนี้ การวิจัยเรื่อง “การออมและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y และ Gen Z ในสถานการณ์โรคระบาด กรณีศึกษา การออมและการลงทุนของคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ.2523-พ.ศ.2542 ในสถานการณ์การระบาด Covid-19 คน ในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ” ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัยเพื่อแนวทางการศึกษาวิจัย โดยแบ่งรายละเอียดเป็นหัวข้อ 2 หัวข้อ ดังนี้

- 1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2) ระเบียบวิธีวิจัย

โดยรายละเอียดในส่วนทั้งประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตลอดจนระเบียบวิธีวิจัยในทุกกระบวนการสามารถอธิบายรายละเอียด ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างกำหนดได้ ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชากรที่เกิดระหว่างปี พ.ศ.2523 - พ.ศ.2542 หรือ ประชากรอายุระหว่าง 22 - 41 ปี ในกรุงเทพฯ โดยสาเหตุที่เลือกประชากรที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2523 - พ.ศ.2542 เนื่องจากงานวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาการออมและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y และ Gen Z ในสถานการณ์โรคระบาด ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นที่ผู้มีรายได้จากทางใดทางหนึ่ง ซึ่งช่วงอายุตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไปนั้น ผู้วิจัยพิจารณาว่าเป็นช่วงอายุที่มีความสามารถหารายได้จากทางใดทางหนึ่งด้วยตนเอง แล้ว จำนวน 1,543,348 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2563)

กลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้ได้ทำการกำหนดกลุ่มตัวอย่างการโดยผู้วิจัยได้ใช้สูตรยามาเน่ (Yamane, 1967) คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ $n = N/(1+Ne^2)$ เมื่อ n เท่ากับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง N คือจำนวนประชากรและ e คือค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มร้อยละ 5 โดยการแทนค่าในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ได้จำนวนดังนี้

เมื่อ N คือ จำนวนประชากรทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง = 1,543,348 คน

$$n = \frac{1,543,348}{1+(1,543,348 * 0.0025)} = 399.994$$

ดังนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้เท่ากับ 399.99 คน ผู้วิจัยได้ทำการปิดเคสการรวบรวมข้อมูลจำนวน 400 คน ทั้งนี้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดมานั้น ผู้วิจัยได้ทำการเจาะจงเลือกเขตพื้นที่การวิจัย และทำการเก็บข้อมูลวิจัยระหว่างวันที่ 15 - 30 เมษายน 2561 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ผู้วิจัยทำการเลือก 5 เขตในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เขตบางเขน เขตจตุจักร เขตบางกะปิ เขตสายไหม และเขตลาดกระบัง ซึ่งเป็นเขตที่ประชากรกลุ่ม Gen Y อาศัยอยู่มากที่สุด (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2564)

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำจำนวนประชากรที่กำหนดทั้ง 5 เขตที่ได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเจาะจงกลุ่มคนอายุกลุ่ม Gen Y ที่เกิดการออมและการลงทุนทั้งก่อนสถานการณ์โรคระบาด Covid-19 และในช่วงสถานการณ์โรคระบาด Covid-19 เท่านั้น แล้วนำมาจำแนกในการสุ่มด้วยสูตรคำนวณกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่เพื่อแบ่งสัดส่วน ดังนี้

$$n_i = N_i \times \frac{n}{N}$$

โดยที่ n_i = จำนวนกลุ่มตัวอย่างแรงงานที่ต้องการในเขตที่ i
 n = จำนวนตัวอย่างที่ต้องการทั้งหมด
 N_i = จำนวนประชากรทั้งหมดของเขตที่ i
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด

จากสูตรคำนวณกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่เพื่อแบ่งสัดส่วน สามารถจำแนกจำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกเป็นรายเขต ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตาราง 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

N=400			
เขตพื้นที่ ที่ใช้ศึกษา	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง ที่คำนวณ (คน)	กลุ่มตัวอย่าง ที่เก็บจริง (คน)
เขตบางเขน	31,223	94.99	95
เขตบางกะปิ	23,878	72.64	73
เขตจตุจักร	24,767	75.35	75
เขตสายไหม	25,980	79.04	79
เขตลาดกระบัง	25,625	77.96	78
รวม	131,473	400.00	400

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

3.2 ระเบียบวิธีวิจัย

ในการสำรวจวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดขั้นตอนสำหรับระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณจะอาศัยเครื่องมือวิจัย คือ แบบการสอบถาม ซึ่งทำการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำคำตอบมาใช้ประมวลผล

ทั้งนี้ เครื่องมือวิจัย แบบการสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ตอน สามารถอธิบายรายละเอียด ดังนี้

1) ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนบุคคลในครอบครัว จำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัว ภาระหนี้สิน รายได้ อาชีพ พฤติกรรมการออม พฤติกรรมการลงทุน ซึ่งเป็นคำถามปลายปลายปิด

2) **ตอนที่ 2 ทักษะคติและพฤติกรรมด้านการออมในสถานการณ์การระบาด** ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดแบบตรวจสอบรายการ (Check list) โดยใช้ระดับแบบไลเคิร์ตมาตรวจสอบ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

2.1. **ปัจจัยส่วนบุคคล** ได้แก่ รายได้ จำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัว จำนวนผู้ว่างงานในครอบครัว ภาระหนี้สิน อายุ การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การออม

2.2. **ปัจจัยส่วนทางเศรษฐกิจ** ได้แก่ นโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชน นโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมจากภาคเอกชน นโยบายหรือมาตรการกระตุ้นการออมจากภาครัฐที่ส่งผลต่อการออม อัตราดอกเบี้ย การจัดเก็บภาษี เสถียรภาพของรัฐบาล ภาวะเงินเฟ้อ อัตราแลกเปลี่ยน

2.3 **อุปสงค์ต่อการถือเงิน** ได้แก่ อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์ อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน

3) **ตอนที่ 3 ทักษะคติและพฤติกรรมด้านการลงทุนในสถานการณ์การระบาด** ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดแบบตรวจสอบรายการ (Check list) โดยใช้ระดับแบบไลเคิร์ตมาตรวจสอบ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

3.1) **ปัจจัยส่วนบุคคล** ได้แก่ รายได้ จำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัว จำนวนผู้ว่างงานในครอบครัว ภาระหนี้สิน อายุ การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การลงทุน

3.2) **ปัจจัยส่วนทางเศรษฐกิจ** ได้แก่ นโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชน นโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชน นโยบายหรือมาตรการกระตุ้นการลงทุนจากภาครัฐที่ส่งผลต่อการลงทุน ความหลากหลายของแพลตฟอร์มการลงทุนในระบบออนไลน์ อัตราดอกเบี้ย การจัดเก็บภาษี เสถียรภาพของรัฐบาล ภาวะเงินเฟ้อ อัตราแลกเปลี่ยน

3.3) **อุปสงค์ต่อการถือเงิน** ได้แก่ อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์ อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน

4) **ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ** เป็นการให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออมและการลงทุนในสถานการณ์โรคระบาด

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติและการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2) พิจารณาขอบเขตของเนื้อหาที่ทำการศึกษา กรอบแนวคิด และวัตถุประสงค์การวิจัย

3) นำโครงร่างแบบสอบถาม ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยมาปรับปรุง พัฒนาแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของคณาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัยกับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยมีเกณฑ์ในการ กำหนดการยอมรับค่า IOC หรือ Index of item objective congruence ดังนี้

+1 หมายถึง ข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้อง

0 หมายถึง ข้อคำถามนั้นไม่แน่ใจ หรือตรวจสอบไม่ได้

-1 หมายถึง ข้อคำถามนั้นไม่มีความสอดคล้อง

โดยพิจารณาจากสูตร
$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ $\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ทั้งนี้การพิจารณาค่าดัชนี IOC พิจารณาเฉพาะข้อที่มีระดับค่ามากกว่า 0.5 (บุญเชิด ภิญโญ อนันตพงษ์, 2526) และทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นมาให้ให้นัก วิชาและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปสอบถาม ในการเก็บข้อมูลจริง

โดยผู้วิจัยได้กำหนดผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านที่มีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ เกี่ยวกับการออกแบบและการลงทุนเพื่อทำการพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและ ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริงโดยมี รายงาน ดังนี้

1) รองศาสตราจารย์ ดร.ธเนศ ศรีวิชัยลำพันธ์ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะ เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และผู้อำนวยการสถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2547 - 2555

2) รองศาสตราจารย์ ดร.สุรชัย กังวล ตำแหน่ง คณบดีฯ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร ภาศิฉาย ตำแหน่ง อาจารย์คณะบริหารธุรกิจและ เทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

เมื่อทำการตรวจสอบดัชนีค่าดัชนีความสอดคล้อง I.O.C จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่ามีค่า I.O.C เท่ากับ 0.735 หมายถึง แบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

การทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัย

การทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัย ดำเนินการโดยนำเครื่องมือวิจัย (แบบสอบถาม) ที่ปรับปรุงแล้วไปทำการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามโดยสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นมาและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดสอบ (Pre-test) จำนวน 40 ชุด กับกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันจากที่กำหนดไว้ ได้แก่ ประชากรกลุ่ม Gen Y และ Gen Z จังหวัดนนทบุรี จำนวน 40 คน เพื่อตรวจสอบว่าคำถามสามารถสื่อความหมายตรงตามความต้องการตลอดจนมีความเหมาะสมหรือไม่ มีความยากง่ายเพียงใด จากนั้นจึงนำมาทดสอบความโดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha Coefficient โดยมีสูตร ดังนี้

$$\alpha_k = \frac{K}{K-1} [1 - \frac{\sum S_j^2}{S_t^2}]$$

เมื่อ α	หมายถึง	ค่าความสอดคล้องภายใน
K	หมายถึง	จำนวนข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์โดยการสัมภาษณ์
$\sum S_j^2$	หมายถึง	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
S_t^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

ทั้งนี้การหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha Coefficient โดยใช้เกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ได้ตั้งค่าเกณฑ์การยอมรับไว้ว่าค่า α มากกว่าหรือเท่ากับ 0.7 จึงสรุปได้ว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือสูง (Jump, 1978) เมื่อทดสอบค่าความเชื่อมั่นและค่าความน่าเชื่อถือผ่านตามเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อให้ได้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความถูกต้องสมบูรณ์ ผลการทดสอบจากข้อคำถามจำนวน 9 ข้อได้ค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha Coefficient เท่ากับ 0.836 นั้นหมายความว่าผ่านเกณฑ์การพิจารณาและสามารถนำแบบสอบถามนี้ไปใช้ในการวิจัยได้

3.3 การสังเคราะห์ตัวแปรสำหรับการวิจัย

การสังเคราะห์ตัวแปรสำหรับการวิจัยสำหรับเครื่องมือวิจัยสำหรับวัตถุประสงค์นั้นสามารถอธิบายรายละเอียดได้ผ่านกระบวนการสังเคราะห์ตัวแปรแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2 ซึ่งอธิบายแบบจำลองเส้นทางปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อสินค้าออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชันช้อปปิ้งออนไลน์ ซึ่งสามารถแสดงถึงแนวคิดทฤษฎีที่นำมาอ้างอิงในการเชื่อมโยงเส้นทางการวิจัย และการสังเคราะห์ตัวแปรในงานวิจัย ดังนี้

แนวคิดทฤษฎีที่นำมาอ้างอิงในการเชื่อมโยงเส้นทางการวิจัย โดยผู้วิจัยได้วางกรอบแนวคิดในส่วนของวัตถุประสงค์ เพื่อให้มีปัจจัยที่มีอิทธิพลกับแนวคิดทางวิชาการ โดยใช้แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการออมและลงทุน และแนวคิดความต้องการถือเงิน ซึ่งสามารถแนวคิดต่างๆมาประสานเพื่อใช้ในการออกแบบตัวแปรในการวิจัย ดังแสดงในตารางที่ 3.2 และ 3.3 ดังนี้

ตารางที่ 3.2 การสังเคราะห์ตัวแปรจากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวข้องในการวิจัยด้านการออม

ตัวแปรทัศนคติและพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการออม		
ตัวแปร	แนวคิด ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานในการสร้างตัวแปร	งานวิจัยที่ใช้อ้างอิงในสร้างตัวแปร
นโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชน	เศรษฐศาสตร์การคลัง	สุภารัตน์ ทองปลิว Imtiaz Sifat
นโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมระยะยาวจากภาคเอกชน	ฟังก์ชันการบริโภคและการออม พฤติกรรมผู้บริโภค	จิตรระวี ทองเถา Christoph Huber
นโยบายหรือมาตรการกระตุ้นการออมจากภาครัฐ	เครื่องมือของนโยบายการคลัง	สุภารัตน์ ทองปลิว Ulpiano J.Vázquez
อัตราดอกเบี้ย	เครื่องมือของนโยบายการเงิน	จิตรระวี ทองเถา
ภาระหนี้สิน	พฤติกรรมผู้บริโภค หลักประชากรศาสตร์	Ulpiano J.Vázquez รักพงษ์ แสนศรี
รายได้	พฤติกรรมผู้บริโภค หลักประชากรศาสตร์	Samuel Asumadu รักพงษ์ แสนศรี
จำนวนผู้พึงพิงรายได้ในครอบครัว	หลักประชากรศาสตร์ ปัจจัยกำหนดค่าใช้จ่ายในการบริโภคและการออม	สุพัตรา รุ่งรัตน์ Imtiaz Sifat

จำนวนผู้ว่างงานในครอบครัว	หลักประชากรศาสตร์ ปัจจัยกำหนดค่าใช้จ่ายในการบริโภคและการออม	จิตรระวี ทองเถา Emigdio Larios-Gómez
เพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน	อุปสงค์ต่อการถือเงิน	Christoph Huber Ulpiano J.Vázquez

ตารางที่ 3.2 (ต่อ) การสังเคราะห์ตัวแปรจากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวข้องในการวิจัยด้านการออม

ตัวแปร	แนวคิด ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานในการสร้างตัวแปร	งานวิจัยที่ใช้อ้างอิงในสร้างตัวแปร
เพื่อสะสมทรัพย์	อุปสงค์ต่อการถือเงิน	Jagdish Sheth Christoph Huber
จ่ายในยามฉุกเฉิน	อุปสงค์ต่อการถือเงิน	Jagdish Sheth Imtiaz Sifat
เงินเพื่อ	เครื่องมือของนโยบายการเงิน	Emigdio Larios-Gómez Zaghum Umar
อัตราแลกเปลี่ยน	ปัจจัยกำหนดการออม	Imtiaz Sifat จิตรระวี ทองเถา
เสถียรภาพของรัฐบาล	ปัจจัยกำหนดการออม	Azza Béjaoui
การจัดเก็บภาษี	เครื่องมือของนโยบายการเงิน	Samuel Asumadu Christoph Huber
ประสบการณ์การออม	ปัจจัยกำหนดการออม	Emigdio Larios-Gómez
ประสบการณ์การทำงาน	ปัจจัยกำหนดการออม	Azza Béjaoui

ตารางที่ 3.3 การสังเคราะห์ตัวแปรจากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวข้องในการวิจัยด้านการลงทุน

ตัวแปรทัศนคติและพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการลงทุน		
ตัวแปร	แนวคิด ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานในการสร้างตัวแปร	งานวิจัยที่ใช้อ้างอิงในสร้างตัวแปร

นโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชน	เศรษฐศาสตร์การคลัง	รักพงษ์ แสนศรี Emigdio Larios-Gómez
นโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการลงทุนระยะยาวจากภาคเอกชน	การลงทุนทางด้านสินทรัพย์ ประเภททุน เครื่องมือของนโยบายการเงิน	ปาริชาติ คุณปลื้ม Imtiaz Sifat

ตารางที่ 3.3(ต่อ) การสังเคราะห์ตัวแปรจากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวข้องในการวิจัยด้านการลงทุน

ตัวแปร	แนวคิด ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานในการสร้างตัวแปร	งานวิจัยที่ใช้อ้างอิงในสร้างตัวแปร
นโยบายหรือมาตรการกระตุ้นการออมจากภาครัฐ	เครื่องมือของนโยบายการคลัง	สุพัตรา รุ่งรัตน์ Ulpiano J.Vázquez
อัตราดอกเบี้ย	ปัจจัยที่กำหนดการลงทุน	Samuel Asumadu
ภาระหนี้สิน	หลักประชากรศาสตร์	Walid Chkili
รายได้	ปัจจัยที่กำหนดการลงทุน	Imtiaz Sifat
จำนวนผู้พึงพิงรายได้ในครอบครัว	ปัจจัยกำหนดค่าใช้จ่ายในการลงทุน	ปาริชาติ คุณปลื้ม Jagdish Sheth
จำนวนผู้ว่างงานในครอบครัว	ปัจจัยกำหนดค่าใช้จ่ายในการลงทุน	รักพงษ์ แสนศรี Zaghum Umar
เพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน	อุปสงค์ต่อการถือเงิน	สุพัตรา รุ่งรัตน์ Ulpiano J.Vázquez
เพื่อสะสมทรัพย์	อุปสงค์ต่อการถือเงิน	Jagdish Sheth Ulpiano J.Vázquez
จ่ายในยามฉุกเฉิน	อุปสงค์ต่อการถือเงิน	Jagdish Sheth Zaghum Umar
เงินเพื่อ	เครื่องมือของนโยบายการเงิน	Azza Béjaoui Ulpiano J.Vázquez
อัตราแลกเปลี่ยน	ปัจจัยกำหนดการลงทุน	Zaghum Umar Ulpiano J.Vázquez
เสถียรภาพของรัฐบาล	ปัจจัยกำหนดการลงทุน	Samuel Asumadu

		Emigdio Larios-Gómez
การจัดเก็บภาษี	เครื่องมือของนโยบายการเงิน	Azza Béjaoui Emigdio Larios-Gómez
ประสบการณ์การออม	ปัจจัยกำหนดการลงทุน	Samuel Asumadu Zaghum Umar

3.4 สถิติที่นำมาใช้ในการวิจัย

สถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับปัจจัยส่วนบุคคล เป็นคำถามปลายปลายปิดซึ่งผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์เชิงปริมาณซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนบุคคลในครอบครัว จำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัว ภาระหนี้สิน รายได้ อาชีพ พฤติกรรมการออม พฤติกรรมการลงทุน โดยสถิติที่นำมาใช้ในการวิจัยในวัตถุประสงค์ข้อนี้ ได้แก่ การค่าเฉลี่ยค่าร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์การวิเคราะห์เส้นทาง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์มาใช้วิเคราะห์ เมื่อได้ข้อมูลทุกส่วนแล้วนั้นขั้นตอนต่อไปจะทำการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์เชิงเส้นโยงระหว่างตัวแปรโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป AMOS และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) โดยองค์ประกอบแต่ละตัวแปรด้วยเทคนิคการใช้หลักการของค่าประมาณความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood : ML) ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างตัวแปรเพื่อศึกษาถึงอิทธิพลระหว่างตัวแปรว่ามีผลต่อตัวแปรมากน้อยเพียงใด

การแบ่งตัวแปรในเครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณทำการแบ่งตัวแปรเป็น 2 ชนิด คือ ตัวแปรแฝงและตัวแปรที่สังเกตได้ซึ่งทำการสังเคราะห์จากกรอบแนวคิดการวิจัยและนำมาสร้างโมเดลเพื่อนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์เชิงสาเหตุเพื่ออธิบายถึงผลลัพธ์ทางตรงผ่านรูปแบบสมการ $y = i + Xb + e$ เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงสาเหตุที่มีปัจจัยที่มีอิทธิพลเกี่ยวข้องกันปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงสาเหตุในงานวิจัยพบปัจจัยที่มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องเนื่องกันและมีความซับซ้อนทำให้การสร้างตัวแบบเชิงสาเหตุไปสู่การสร้างตัวแบบสมการโครงสร้าง (Structural equation modeling : SEM) รูปแบบสมการคือ $\eta = B\eta + \Gamma \xi + \zeta$ เมื่อ

- 1) ตัวแปรแฝงภายใน (Exogenous; $\eta = \text{eta}$) เป็นตัวแปรตามในสมการเดียว
- 2) ตัวแปรแฝงภายนอก (Endogenous; $\xi = \text{ksi}$) เป็นตัวแปรอิสระในทุกสมการ
- 3) B : อิทธิพลทางตรงของตัวแปร η บนตัวแปร η อื่นๆ
- 4) Γ : อิทธิพลทางตรงของตัวแปร ξ บนตัวแปร η

5) ζ (zeta) : ความคลาดเคลื่อนของโครงสร้าง

ในส่วนการวิเคราะห์ข้อความที่ใช้เครื่องมือแบบสอบถามในส่วนที่มีข้อความเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับแบบไลเคิร์ต (Likert scale) โดยผู้วิจัยได้จัดเกณฑ์แปลผลแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ เกิดการปฏิบัติมากที่สุด เกิดการปฏิบัติมาก เกิดการปฏิบัติปานกลาง เกิดการปฏิบัติน้อย และเกิดการปฏิบัติน้อยที่สุด จากนั้นนำมาหาระดับเฉลี่ย โดยกำหนดความหมาย ดังนี้ (สรชัย พิศาลบุตร, 2550)

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามในส่วนที่มีข้อความเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับแบบไลเคิร์ตซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	แปลผล
ระดับ 1 หมายถึง	ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติน้อยที่สุด
ระดับ 2 หมายถึง	ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติน้อย
ระดับ 3 หมายถึง	ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติมากที่สุดปานกลาง
ระดับ 4 หมายถึง	ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติมาก
ระดับ 5 หมายถึง	ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติมากที่สุด

เมื่อได้ทำการสำรวจโดยใช้ มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับแบบไลเคิร์ต จึงนำผลที่ได้รับมาทำการหาค่าเฉลี่ย แล้วทำการแปลผลการวิจัยซึ่งผลการวิจัยสามารถอธิบายได้ ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	แปลผล
1.00-1.80 หมายถึง	ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติน้อยที่สุด
1.81-2.60 หมายถึง	ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติน้อย
2.61-3.40 หมายถึง	ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติปานกลาง
3.41-4.20 หมายถึง	ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติมาก
4.21-5.00 หมายถึง	ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติมากที่สุด

ข้อตกลงเบื้องต้นและการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ข้อตกลงเบื้องต้นสำคัญของการวิเคราะห์องค์ประกอบคือตัวแปรต้องมีความสัมพันธ์กัน เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของการวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อร่วมกลุ่มของตัวแปรที่สัมพันธ์กันการตรวจสอบเบื้องต้นว่าข้อมูลชุดนั้น จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้หรือไม่ คือการพิจารณาเมทริกซ์

สหสัมพันธ์ของตัวแปรชุดนั้น ตัวแปรที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบจะต้องมีความสัมพันธ์กันไม่น้อยกว่า .03 การตรวจสอบว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน หรือไม่สามารถตรวจสอบได้โดยการคำนวณค่าสหสัมพันธ์บางส่วน

การตรวจสอบว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันหรือไม่สามารถตรวจสอบได้โดยการคำนวณค่าสหสัมพันธ์บางส่วน (Partial Correlation) คือการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรเมื่อควบคุมตัวแปรอื่นๆ ซึ่งควรจะมีค่าต่ำสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยโปรแกรม SPSS ค่าสถิติทดสอบเพื่อพิจารณาว่าข้อมูลชุดนี้เหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบหรือไม่ คือ ค่า KMO and Bartlett's Test เมื่อเลือกสถิติทดสอบตัวนี้จะได้ค่าสถิติทดสอบ 2 ค่า สถิติทดสอบตัวแรก คือ ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (MSA) ดัชนีตัวนี้มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 ค่าจะเท่ากับ 1 เมื่อตัวแปรแต่ละตัวสามารถทำนายได้ด้วยตัวแปรอื่น โดยปราศจากความคลาดเคลื่อน ส่วนค่าในช่วงอื่นๆ แปลความหมายดังนี้

0.80 ขึ้นไป เหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบดีมาก

0.70 - 0.79 เหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบดี

0.60 - 0.69 เหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบปานกลาง

0.50 - 0.59 เหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบน้อย

น้อยกว่า .50 ไม่เหมาะสมที่จะนำข้อมูลชุดนั้นมาวิเคราะห์องค์ประกอบ

สถิติทดสอบตัวที่สอง คือ Bartlett's Test of Sphericity ใช้ทดสอบว่าตัวแปรต่างๆ มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ถ้าค่า Bartlett's Test of Sphericity มีนัยสำคัญ แสดงว่า ตัวแปรต่างมีความสัมพันธ์กันสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลระหว่างตัวแปรในตัวแบบโครงสร้างตามสมมุติฐานในการวิจัยเพื่อทดสอบรูปแบบที่ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบกับรูปแบบทางทฤษฎี ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดการพิสูจน์สมมุติฐานการวิจัยทั้งหมดซึ่งได้แสดงค่าสถิติแสดงปัจจัยที่มีอิทธิพลระหว่างตัวแปร ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ค่า t-Value และ p-Value และนำค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (S.E.) ค่า t-Value หรือ Critical Ratio (C.R.) และค่า Square Multiple Correlation ที่ได้จากการผลการวิเคราะห์ ให้เป็นตัวแบบโครงสร้างของการวิจัย ซึ่งแสดงค่าอิทธิพลระหว่างตัวแปร โดยการประเมินความสอดคล้องของตัวแบบ (Evaluation the Data-Model Fit) ค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความพอเหมาะพอดีของตัวแบบเชิงประจักษ์กับตัวแบบทางทฤษฎี ค่า p -Value ต้องมีนัยสำคัญทางสถิติ (Significant: Sig.) คือมีค่ามากกว่า 0.05 ซึ่งเมื่อตรวจสอบแล้วว่าตัวแบบเชิงประจักษ์กับตัวแบบทางทฤษฎี มีความสอดคล้องกันพอดี ซึ่งต้องตรวจสอบค่าสถิติ ได้แก่

- 1) Chi-square Probability Level: CMIN-p
- 2) Relative Chi-square: CMIN/df
- 3) Goodness of Fit Index: GFI
- 4) Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA
- 5) Comparative Fit Index : CFI
- 6) Root mean square residual: RMR

ซึ่งสามารถสรุปเกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 เกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	วัตถุประสงค์	เกณฑ์	การพิจารณา
CMIN-p	Chi-square Probability Level	เพื่อตรวจสอบค่าความน่าจะเป็นของไคสแควร์ ซึ่งต้องไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	$p > .05$	ค่า p ต้องมากกว่า 0.05 ค่า p ยิ่งมากยิ่งดี
CMIN/df	Chi-square Relative	ตรวจสอบว่าตัวแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์	< 3	ค่า CMIN/df ต้องน้อยกว่า 3 ค่า CMIN/df เข้าใกล้ 0 ยิ่งดี
GFI	Goodness of Fit Index	เพื่อวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ โดยมีค่าระหว่าง 0-1.00	> 0.90	ค่า GFI ต้องมากกว่า 0.90 ค่า GFI เข้าใกล้ 1 ยิ่งดี
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	บอกค่าความคาดเคลื่อนของตัวแบบในภาพค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคาดเคลื่อนโดยประมาณค่าระหว่าง 0-1.00	< 0.08	ค่า RMSEA ต้องน้อยกว่า 0.08 ค่า RMSEA เข้าใกล้ 0 ยิ่งดี

CFI	Comparative Fit Index	เพื่อวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ โดยมีค่าระหว่าง 0-1.00	> 0.90	ค่า CFI ต้องมากกว่า 0.90 ค่า CFI เข้าใกล้ 1 ยิ่งดี
RMR	Root mean square residual	บอกค่าความคาดเคลื่อนของตัวแบบในภาพค่าเฉลี่ย	< 0.05	ค่า RMR ต้องน้อยกว่า 0.05 ค่า RMR เข้าใกล้ 0 ยิ่งดี

ที่มา : ดัดแปลงมาจาก ธานินทร์ ศิลป์จารุ (2555)

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis)

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและวิเคราะห์อิทธิพลเชิงสาเหตุ (Path Analysis) ของโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยมีเกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ยของตัวแปรองค์ประกอบดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง ค่าเฉลี่ยตัวแปรองค์ประกอบดีมาก

3.51 - 4.50 หมายถึง ค่าเฉลี่ยตัวแปรองค์ประกอบดี

2.51 - 3.50 หมายถึง ค่าเฉลี่ยตัวแปรองค์ประกอบปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง ค่าเฉลี่ยตัวแปรองค์ประกอบน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง ค่าเฉลี่ยตัวแปรองค์ประกอบน้อยมาก

และมีเกณฑ์การพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบดังนี้

0.80 ขึ้นไป หมายถึง มีค่าความเที่ยงในการพยากรณ์ได้ดีมาก

0.70 -0.79 หมายถึง มีค่าความเที่ยงในการพยากรณ์ได้ดี

0.60 - 0.69 หมายถึง มีค่าความเที่ยงในการพยากรณ์ได้ปานกลาง

0.50 - 0.59 หมายถึง มีค่าความเที่ยงในการพยากรณ์ได้น้อย

น้อยกว่า 0.50 หมายถึง มีค่าความเที่ยงในการพยากรณ์ได้น้อยมาก

ในกรณีเมื่อทดสอบตัวแบบสมการโครงสร้างพบว่าไม่สอดคล้องกันระหว่างตัวแบบเชิงทฤษฎีกับตัวแบบเชิงประจักษ์ตามค่าสถิติในตารางที่ 3.3 ผู้วิจัยอาจพิจารณาปรับค่าพารามิเตอร์ในตัวแบบสมมุติฐานใหม่และทดสอบผลของการปรับตัวแบบดังกล่าวเพื่อให้ค่าสถิติที่ดีขึ้นเพื่อสามารถยอมรับตัวแบบได้เพื่อใช้สำหรับการปรับตัวแปร โดยที่ผู้วิจัยสามารถทำให้ค่าสถิติดีขึ้นได้ด้วยวิธีดังต่อไปนี้ 1) การลดจำนวนตัวแปรในตัวแบบโดยการแนะนำจากโปรแกรม AMOS ซึ่งดูค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรตาม (Modification Indices : MI) 2) การรวมตัวแปรและสร้างปัจจัยแฝงใหม่และ 3) การ

เชื่อมลูกศรสองหัวระหว่างค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรตาม (Modification Indices : MI) ที่โปรแกรมแนะนำเพื่อให้ตัวแบบสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งพิจารณาค่าดัชนีตัดแปรตัวแบบ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2556)

ระดับของการวัดตัวแปรสามารถแบ่งได้เป็น 4 ระดับ คือ 1) ระดับกลุ่ม(nominal) 2) ระดับอันดับ (ordinal) 3) ระดับช่วง (interval) 4) ระดับอัตราส่วน (ratio) นั้นจากการกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์บางตัวแปรอยู่ในระดับช่วงแต่ต้องการวัดตัวแปรในระดับอัตราส่วนเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุนั้นสามารถทำได้ วรรณภา แผนมุนิน (2543: 51) กล่าวว่า การวัดตัวแปรในระดับอัตราส่วนเป็นความปรารถนาอันสูงสุดของนักวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพราะตัวแปรในทางสังคมศาสตร์โดยเฉพาะตัวแปรเกี่ยวกับทัศนคติหรือความคิดเห็นมักเป็นการวัดในระดับอันดับเป็นส่วนใหญ่โดยเฉพาะการวัดด้วยมาตรวัด Likert โดยที่การวิเคราะห์ข้อมูลอาจจำเป็นต้องใช้สถิติระดับสูงซึ่งข้อมูลที่ใช้จำเป็นต้องอยู่ในระดับอย่างน้อยที่สุด คือ ระดับช่วงมาตราซึ่งมีคะแนนนำมาบวกกลับกันได้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ จึงมีการอนุโลมให้คะแนนที่ได้จากการวัดระดับอันดับมาตราเป็นระดับช่วงมาตราได้โดยยึดหลักที่ว่า เป็นคะแนนที่มีค่าต่อเนื่องจากต่ำไปถึงสูงเช่นเห็นด้วยอย่างยิ่งถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามคะแนนเหล่านี้ก็ไม่สามารถยกขึ้นเป็นตัวแปรระดับอัตราส่วนได้เนื่องจากไม่อาจมีค่าเป็น 0 ตามธรรมชาติได้เช่นไม่มีบุคคลใดมีคะแนนทัศนคติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็น 0 เพราะแม้บอกว่าไม่มีทัศนคติหรือความคิดเห็นอะไรเลยในเรื่องนั้นๆ แต่แท้ที่จริงแล้วก็ต้องมีอยู่ ไม่ว่าน้อยเพียงใดก็ตาม

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขั้นตอนในการทำวิจัยที่กำหนดไว้ระเบียบวิธีวิจัย โดยงานวิจัยครั้งนี้ได้แยกประเด็นคำถามและประเด็นวิเคราะห์การออมและการลงทุนออกจากกันอย่างชัดเจน โดยสามารถแจกแจงโดยสรุปขั้นตอนต่างๆ ได้ ดังนี้

- 1) สืบหาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
  - 2) สืบหาทัศนคติและพฤติกรรมเกี่ยวกับการออมและการลงทุนที่เป็นข้อคำถามแบบ Likert Scale กับกลุ่มตัวอย่าง
  - 3) นำข้อมูลที่ได้รับจาก Likert Scale มาวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุการออมของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis)
  - 4) สกัดตัวแปรที่มีค่า factor loading ที่มากกว่า 0.7 เท่านั้นจากการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุการออม เพื่อนำมาหาตัวแบบการพยากรณ์แนวโน้มการออมเมื่อเกิดโรคระบาด
  - 5) นำข้อมูลที่ได้รับจาก Likert Scale มาวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุการลงทุนของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis)
  - 6) สกัดตัวแปรที่มีค่า factor loading ที่มากกว่า 0.7 เท่านั้นจากการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุการลงทุน เพื่อนำมาหาตัวแบบการพยากรณ์แนวโน้มการลงทุนเมื่อเกิดโรคระบาด
- จากการลงพื้นที่ศึกษาวิจัยตามระเบียบวิธีที่ได้กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิจัยที่ได้ผ่านการรวบรวม วิเคราะห์ผลการวิจัย มาอภิปรายไว้ในบทนี้ โดยแบ่งการอภิปรายผลการวิจัยและวิจารณ์ตามวัตถุประสงค์การวิจัยใน 5 หัวข้อ ดังนี้
- 1) ข้อมูลทั่วไป ระดับทัศนคติและพฤติกรรมการออมและการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง
  - 2) ผลการวิจัยและวิจารณ์ปัจจัยเชิงสาเหตุในการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด
  - 3) ผลการวิจัยและวิจารณ์การพยากรณ์แนวโน้มการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด
  - 4) ผลการวิจัยและวิจารณ์ปัจจัยเชิงสาเหตุในการลงทุนเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด
  - 5) ผลการวิจัยและวิจารณ์การพยากรณ์แนวโน้มการลงทุนเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

4.1 ข้อมูลทั่วไป ระดับทัศนคติและพฤติกรรมการออมและการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป

การเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการจำแนกการออมและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด วิกฤติศึกษา การออมและการลงทุนของคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ.2523-พ.ศ.2542 ในสถานการณ์การระบาดของ Covid-19 คน ในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ ได้ทำการรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ จำนวนบุคคลในครอบครัว จำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัว ภาระหนี้สิน รายได้ อาชีพ พฤติกรรมการออม พฤติกรรมการลงทุน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.1 เพศของกลุ่มตัวอย่าง

n=400

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	198	49.50
หญิง	202	50.50
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน เพศหญิงจำนวน 202 คนคิดเป็นร้อยละ 50.5 และเป็นเพศชายจำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50 สาเหตุที่เพศหญิงมีมากกว่าเพศชายอาจอุปนัยได้มาจากการศึกษาที่ประชากรเพศหญิงในแต่ละเขตมีจำนวนมากกว่าประชากรชายในทุกๆ เขตที่ได้ทำการสำรวจวิจัย

ตารางที่ 4.2 อายุ

n=400

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
22 ถึง 25 ปี	88	22.00
26 ถึง 30 ปี	139	34.75
31 ถึง 35 ปี	82	20.50
36 ถึง 41 ปี	91	22.75

รวม	400	100.00
------------	------------	---------------

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อทำการตรวจสอบอายุของกลุ่มตัวอย่าง สามารถจัดเรียงได้ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มช่วงอายุ 22 ถึง 25 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 กลุ่มช่วงอายุ 26 ถึง 30 ปี จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.75 กลุ่มช่วงอายุ 31 ถึง 35 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 กลุ่มช่วงอายุ 36 ถึง 41 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.75

ตารางที่ 4.3 สถานภาพ

n=400

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	224	56.00
สมรส	155	35.23
หย่า	21	5.25
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อทำการสำรวจถึงสถานะภาพของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่า สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มสถานะภาพโสดมีจำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 กลุ่มสถานะภาพสมรสมีจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 35.23 และกลุ่มสถานะภาพหย่ามีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25

ตารางที่ 4.5 ระดับการศึกษา

n=400

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	60	15.00
ปริญญาตรี	256	66.25
ปริญญาโท	57	14.25
ปริญญาเอก	18	4.50
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

ข้อมูลระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 69.50 ระดับปริญญาโทจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 ระดับการศึกษา ระดับปริญญาเอกจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25

ตารางที่ 4.6 อาชีพ

n=400

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างของรัฐ	114	28.50
พนักงาน ลูกจ้างของเอกชน	141	35.25
พนักงาน ลูกจ้างของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ	44	11.00
ผู้ประกอบการ เจ้าของธุรกิจ อาชีพอิสระ	83	20.75
อื่นๆ	18	4.50
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อทำการสอบถามถึงอาชีพของกลุ่มตัวอย่างพบว่าเป็น ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างของรัฐ จำนวน 114 คนคิดเป็นร้อยละ 28.50 เป็นพนักงาน ลูกจ้างของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 เป็นพนักงาน ลูกจ้างของเอกชน จำนวน 141 คนคิดเป็นร้อยละ 35.25 เป็นผู้ประกอบการ เจ้าของธุรกิจ อาชีพอิสระ จำนวน 83 คนคิดเป็นร้อยละ 20.75 และประกอบอาชีพ อื่นๆ จำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 4.50

ตารางที่ 4.7 รายได้

n=400

รายได้ (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	71	17.75
15,000 – 25,000 บาท	152	38.00
25,001 – 35,000 บาท	101	25.25
35,001 – 45,000 บาท	47	11.75

สูงกว่า 45,001 บาท	29	7.25
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

สำหรับข้อมูลรายได้ ได้แก่ ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.75 รายได้ 15,000 – 25,000 บาท จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 รายได้ 25,001 – 35,000 บาท จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.25 รายได้ 35,001 – 45,000 บาท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75 รายได้ และ สูงกว่า 45,001 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25

ตารางที่ 4.8 สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ (ต่อเดือน)

n=400

รายได้ (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าร้อยละ 20	91	22.75
ร้อยละ 21 - 30	117	29.25
ร้อยละ 31 - 40	98	27.00
ร้อยละ 41 - 50	66	15.25
สูงกว่าร้อยละ 50	28	5.75
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อสอบถามสัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ ต่อเดือนต่ำกว่าร้อยละ 20 จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.75 กลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ต่อเดือนร้อยละ 21 – 30 จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.25 กลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ต่อเดือนร้อยละ 31 – 40 จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 กลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ต่อเดือนร้อยละ 41 – 50 จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 15.25 และกลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ต่อเดือนสูงกว่าร้อยละ 50 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75

ตารางที่ 4.9 จำนวนสมาชิกทั้งหมดในครอบครัว

n=400

จำนวนสมาชิกครอบครัว (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 คน	114	28.50
2 คน	107	26.75

3 คน	111	27.75
มากกว่า 3 คนขึ้นไป	68	17.50
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อสำรวจถึงจำนวนสมาชิกทั้งหมดของครอบครัว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเท่ากับ 1 คนมี 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเท่ากับ 2 คน มี 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเท่ากับ 3 มีจำนวนเท่ากับ 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 3 คนขึ้นไปมี 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50

ตารางที่ 4.10 จำนวนผู้พึงพิงรายได้ในครอบครัว

n=400

จำนวนผู้พึงพิงรายได้ในครอบครัว(คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีผู้พึงพิงรายได้	67	16.75
1 คน	86	21.50
2 คน	146	36.50
มากกว่า 3 คนขึ้นไป	101	25.25
รวม	400	100.00

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อสำรวจถึงจำนวนผู้พึงพิงรายได้ในครอบครัว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีผู้พึงพิงรายได้ในครอบครัว 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 กลุ่มตัวอย่างที่มีผู้พึงพิงรายได้ในครอบครัว 1 คนมี 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่มีผู้พึงพิงรายได้ในครอบครัว 2 คน มี 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 และกลุ่มตัวอย่างที่มีผู้พึงพิงรายได้ในครอบครัว มากกว่า 3 คนขึ้นไป 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50

ตารางที่ 4.11 รูปแบบของการออม

รูปแบบ	ร้อยละ
ออมเงินโดยฝากสถาบันการเงินหรือธนาคารพาณิชย์	72.00
ออมเงินโดยการซื้อสลากออมสิน	45.50

ออมเงินในอสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน อาคาร เป็นต้น	20.00
ออมเงินในอสังหาริมทรัพย์ เช่น ทองคำ อัญมณี เป็นต้น	65.25
ออมเงินโดยการซื้อกรรมธรรม์ประกันชีวิต	45.75
ออมเงินโดยการเล่นแชร์	36.25
ออมผ่านการซื้อเงินสกุลดิจิทัล	41.25
ออมผ่านการซื้อหุ้นสามัญ	38.25
ออมเงินผ่านพันธบัตรรัฐบาล	15.00
รวม	100.00

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อสำรวจรูปแบบการออมซึ่งเป็นการตอบที่สามารถเลือกได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่าคน Gen Y มีรูปแบบการออมที่แตกต่างกันไปโดยที่การออมโดยฝากสถาบันการเงินหรือธนาคารพาณิชย์และการออมเงินโดยการซื้อกรรมธรรม์ประกันชีวิตเป็นรูปแบบการออมที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้มากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 72.00 และ 45.75 ตามลำดับ ขณะที่รูปแบบการออมที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ใช้น้อยที่สุด ได้แก่ ออมเงินในอสังหาริมทรัพย์และออมเงินผ่านพันธบัตรรัฐบาล โดยมีค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 20.00 และ 15.00 ตามลำดับ จากผลการสำรวจสามารถนิรนัยได้ว่าสถาบันการเงินยังคงเป็นแหล่งในการออมที่สำคัญมากสำหรับคน Gen Y ซึ่งสะท้อนภาพความเชื่อมั่นที่ประชาชนยังคงมองว่าสถาบันการเงินจะยังเป็นที่ทำการรักษาได้ดีที่สุดโดยพิจารณาความมั่นคงและปลอดภัยของระบบการเงิน ซึ่งประเด็นนี้มีความคล้ายคลึงกับงานวิจัยของจิตรระวี ทองเถา ที่ระบุว่านวัตกรรมทางการเงินมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพมหานครทั้งหมด 4 ปัจจัย ได้แก่ ระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบนิเวศนวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยี ความมั่นคงและความปลอดภัย และผู้ประกอบการธุรกิจรายใหม่ (จิตรระวี ทองเถา, 2564)

ตารางที่ 4.12 รูปแบบของการลงทุน

รูปแบบ	ร้อยละ
ลงทุนในหุ้นสามัญ	38.75
ลงทุนในสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น นาฬิกา กระเป๋าแบรนด์เนม เป็นต้น	25.00
ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน อาคาร เป็นต้น	24.25
ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ เช่น ทองคำ อัญมณี เป็นต้น	44.00
ลงทุนใน Forex	24.00

ลงทุนใน NFT	16.00
การลงทุนผ่านการซื้อเงินสกุลดิจิทัล	40.25
ลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล	12.00
อื่นๆ	22.25
รวม	100.00

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อสำรวจรูปแบบการลงทุนซึ่งเป็นการตอบที่สามารถเลือกได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่าคน Gen Y มีรูปแบบการลงทุนที่แตกต่างกันไปโดยที่ลงทุนโดยการลงทุนในสังหาริมทรัพย์และการซื้อเงินสกุลดิจิทัลเป็นรูปแบบการลงทุนที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้มากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 44.00 และ 40.25 ตามลำดับ ขณะที่รูปแบบการลงทุนที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้น้อยที่สุด ได้แก่ การลงทุนใน NFT และการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลออมเงินผ่านพันธบัตรรัฐบาล โดยมีค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 16.00 และ 12.00 ตามลำดับ จากผลการสำรวจมีข้อค้นพบที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การลงทุนผ่านการซื้อเงินสกุลดิจิทัลกลายเป็นเครื่องมือในการลงทุนรูปแบบใหม่ที่คน Gen Y ให้ความสำคัญมากขึ้นซึ่งจากผลสำรวจวิจัยพบว่าการลงทุนผ่านการซื้อเงินสกุลดิจิทัลสูงกว่าการลงทุนในหุ้นสามัญและการลงทุนในสังหาริมทรัพย์ ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ได้ว่า การซื้อเงินสกุลดิจิทัลหรือการลงทุนใน Cryptocurrency เป็นการลงทุนที่เติบโตขึ้นอย่างมากในประเทศไทย เนื่องจากเป็นการลงทุนที่เป็นนวัตกรรมการเงินรูปแบบใหม่ที่มีความน่าสนใจ ไม่ซับซ้อนและความผันผวนผลตอบแทนเป็นปัจจัยดึงดูดให้ผู้ลงทุนหน้าใหม่สนใจที่จะลงทุนมากใน Cryptocurrency มากขึ้น ซึ่งประเด็นนี้มีความคล้ายคลึงกับงานวิจัยของ Imtiaz Sifat ที่ระบุว่าปัจจัยที่ทำให้ตลาดสกุลเงินดิจิทัลนั้นมีความแตกต่างจากการลงทุนในหลักทรัพย์ดิจิทัลประเภทอื่นๆ คือ ความแปลกใหม่ของแนวทางของเราอยู่ที่การจัดการแหล่งที่มาของความเสถียรและความไม่แน่นอนที่ อีกทั้งผลตอบแทนและความเสี่ยงการลงทุนประเภทนี้ส่งผลกระทบต่อเกิดการลงทุนแบบสะสมทรัพย์ และปัจจัยอีกประการคือ การเติบโตของคริปโตเรนซีที่จะมีมูลค่าในตนเองใกล้เคียง gold value (Imtiaz Sifat, 2021)

ทัศนคติและพฤติกรรมต่อการออม

ผลการวิจัยพฤติกรรมการออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ตาราง 4.13 ระดับพฤติกรรมการออมทั้งก่อนและหลังสถานการณ์โควิด

ปัจจัย	คะแนน	การแปลผล
พฤติกรรมกรออม ก่อนสถานการณ์การระบาด covid	1.88	ระดับน้อย
พฤติกรรมกรออม ในการระบาด covid-19	3.58	ระดับมาก

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อศึกษาถึงระดับพฤติกรรมกรออมทั้งก่อนและหลังสถานการณ์โควิดพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการออมเพิ่มขึ้นสูงจากเดิม เพราะก่อนสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 กลุ่มตัวอย่างพฤติกรรมกรออมมีค่าคะแนนเท่ากับ 1.88 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่ออยู่ในช่วงสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 กลุ่มตัวอย่างพฤติกรรมกรออมมีค่าคะแนนเท่ากับ 3.58 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

จากการสำรวจนี้สะท้อนการตื่นตัวและตระหนักถึงความสำคัญของการออม เมื่อพิจารณาจากตัวเลขค่าคะแนนที่สูงขึ้นนี้แสดงถึงการปรับตัวและให้ความสำคัญต่อการออมที่มากขึ้น สอดคล้องกับผลการสำรวจของดุสิตโพลที่ระบุในลักษณะเดียวกันว่าสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 ทำให้ประชาชนตื่นตัวและตระหนักถึงความสำคัญของการออมขึ้นอย่างมาก (สวนดุสิตโพลล์, 2564)

ตาราง 4.14 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมกรออม

ปัจจัย	คะแนน	ส่งผลการ ออมอยู่ใน ระดับ
ภาระหนี้สินต่อเดือน	4.36	มากที่สุด
ระดับรายได้	3.54	มาก
จำนวนผู้ว่างงานในครอบครัว	3.47	มาก
จำนวนคนในครอบครัวที่พึ่งพาอาศัยรายได้	3.25	ปานกลาง
อายุ	3.24	ปานกลาง
การศึกษา	3.21	ปานกลาง
ประสบการณ์การทำงาน	3.17	ปานกลาง
ประสบการณ์การออม	3.14	ปานกลาง

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการออม 5 ลำดับแรกของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ภาระหนี้สินต่อเดือนส่งผลต่อการออมมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.36 หรือแปลผลได้ว่าภาระหนี้สินต่อเดือนส่งผลต่อการออมในระดับมากที่สุด ขณะที่รองลงมา คือ รายได้ที่มีคะแนนเท่ากับ 3.54 หรือแปลผลได้ว่ารายได้ส่งผลต่อการออมในระดับมาก ตามมาด้วยจำนวนผู้ว่างงานในครอบครัวที่มีคะแนนเท่ากับ 3.47 หรือแปลผลได้ว่าจำนวนผู้ว่างงานในครอบครัวส่งผลต่อการออมในระดับมาก ขณะที่จำนวนคนในครอบครัวที่พึ่งพาอาศัยรายได้มีคะแนนเท่ากับ 3.25 หรือแปลผลได้ว่าจำนวนคนในครอบครัวที่พึ่งพาอาศัยรายได้ส่งผลต่อการออมในระดับปานกลาง และอายุมีคะแนนเท่ากับ 3.24 หรือแปลผลได้ว่าอายุส่งผลต่อการออมในระดับปานกลาง

จากการที่ภาระหนี้สินเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการออมในสถานการณ์โรคระบาดที่มากที่สุดแสดงให้เห็นว่าการมีหนี้สินจะเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดระดับการออม ซึ่งการนิรนัยข้อมูลที่ได้นำเสนอมานี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ulpiano J.Vázquez และคณะที่ระบุว่าผลกระทบของวิกฤตโควิด-19 ที่มีต่อแรงจูงใจและพฤติกรรมของผู้บริโภคนั้นต้องพิจารณาจากภาระหนี้สินด้วย โดยผลกระทบจากวิกฤตโควิด-19 ได้เปลี่ยนแปลงหลายประการในพฤติกรรมผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ แรงจูงใจ การเปลี่ยนแปลง ตลอดจนหนี้สินส่วนบุคคล และหนี้ครัวเรือนล้วนเกี่ยวข้องกับการรับรู้ของผู้บริโภคส่งผลต่อพฤติกรรมการอุปโภคบริโภค การออมทรัพย์ การลงทุนในรูปแบบต่างๆ (Ulpiano J.Vázquez-Martínez, Javier Morales-Mediano และ Antonio L.Leal-Rodríguez, 2021)

ตาราง 4.15 ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการออม

ปัจจัย	คะแนน	ส่งผลการออม อยู่ในระดับ
นโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชน	3.51	มาก
นโยบาย/ผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมจากภาคเอกชน	3.37	ปานกลาง
นโยบาย/มาตรการส่งเสริมการออมจากรัฐ	3.22	ปานกลาง
อัตราดอกเบี้ย	3.21	ปานกลาง
อัตราแลกเปลี่ยน	3.19	ปานกลาง
ภาวะเงินเฟ้อ	3.18	ปานกลาง

เสถียรภาพของรัฐบาล	3.13	ปานกลาง
นโยบายการจัดเก็บภาษี	3.09	ปานกลาง

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมการออม 5 ลำดับแรกของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.51 หรือแปลผลได้ว่านโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนส่งผลกระทบต่อการออมในระดับมาก ขณะที่รองลงมา คือนโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมจากภาคเอกชนที่มีคะแนนเท่ากับ 3.37 หรือแปลผลได้ว่านโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมจากภาคเอกชนส่งผลกระทบต่อการออมในระดับปานกลาง ตามมาด้วยนโยบายหรือมาตรการส่งเสริมการออมจากภาครัฐที่มีคะแนนเท่ากับ 3.22 หรือแปลผลได้ว่านโยบายหรือมาตรการส่งเสริมการออมจากภาครัฐส่งผลกระทบต่อการออมในระดับปานกลาง ขณะที่อัตราดอกเบี้ยมีคะแนนเท่ากับ 3.21 หรือแปลผลได้ว่าอัตราดอกเบี้ยส่งผลกระทบต่อการออมในระดับปานกลาง และอัตราแลกเปลี่ยนมีคะแนนเท่ากับ 3.21 หรือแปลผลได้ว่าอัตราแลกเปลี่ยนส่งผลกระทบต่อการออมในระดับปานกลาง

จากผลการวิจัยที่ระบุว่านโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมการออมมากที่สุดสามารถนิรนัยได้ว่าการที่มีมาตรการใดๆที่ช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคของกลุ่มตัวอย่างได้ กลุ่มตัวอย่างจะมีค่าใช้จ่ายที่ลดลงและการที่ภาระที่ลดลงนี้จะเป็นสิ่งเร้าให้เกิดการออมซึ่งประเด็นนี้มีความคล้ายคลึงกับงานวิจัยของ รักพงษ์ แสนศรี ที่ระบุว่านโยบายทางการคลังจะเป็นสิ่งกระตุ้นการบริโภคภายในประเทศและเป็นสิ่งเร้าให้ประชาชนเริ่มทำการออมมากขึ้นเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน (รักพงษ์ แสนศรี, 2564)

ตาราง 4.16 อุปสงค์ถือถือเงินที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมการออม

อุปสงค์ถือถือเงินก่อนการระบาดของโควิด-19		
ปัจจัย	คะแนน	ส่งผลการออม อยู่ในระดับ
ความต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์สิน	3.57	มาก
ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเหตุฉุกเฉิน	3.45	มาก
ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน	3.10	ปานกลาง

อุปสงค์ถือต่อการถือเงินช่วงการระบาดของโควิด-19

ปัจจัย	คะแนน	ส่งผลการออม อยู่ในระดับ
ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเหตุฉุกเฉิน	3.68	มาก
ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน	3.49	มาก
ความต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์	3.18	ปานกลาง

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อพิจารณาถึงอุปสงค์ถือต่อการถือเงินที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการออมของกลุ่มตัวอย่าง ณ ช่วงก่อนการระบาดของโควิด-19 พบว่า ความต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์ปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.57 หรือแปลผลได้ว่าก่อนการระบาดของโควิด-19 ความต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์ส่งผลต่อการออมในระดับมาก รองลงมา คือ ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเหตุฉุกเฉินมีคะแนนเท่ากับ 3.45 หรือแปลผลได้ว่าก่อนการระบาดของโควิด-19 ความต้องการถือเงินเพื่อเหตุฉุกเฉินส่งผลต่อการออมในระดับมาก ขณะที่ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันเป็นปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.10 หรือแปลผลได้ว่าก่อนการระบาดของโควิด-19 ความต้องการถือเงินเพื่อเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันส่งผลต่อการออมในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาถึงอุปสงค์ถือต่อการถือเงินที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการออมของกลุ่มตัวอย่าง ณ ช่วงการระบาดของโควิด-19 พบว่าความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเหตุฉุกเฉินเป็นปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.68 หรือแปลผลได้ว่าในช่วงการระบาดของโควิด-19 ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเหตุฉุกเฉินส่งผลต่อการออมในระดับมาก รองลงมา คือ ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันมีคะแนนเท่ากับ 3.49 หรือแปลผลได้ว่าในช่วงการระบาดของโควิด-19 ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งผลต่อการออมในระดับมาก ขณะที่ความต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์เป็นปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.18 หรือแปลผลได้ว่าช่วงการระบาดของโควิด-19 ความต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์ส่งผลต่อการออมในระดับปานกลาง

จากข้อมูลวิจัยส่วนนี้พบว่ามีความแตกต่างของอุปสงค์ถือต่อการถือเงินที่เปลี่ยนไปอย่างชัดเจน โดยก่อนที่จะมีการระบาดของโควิดกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์ แต่เมื่อเกิดการระบาดกลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนลักษณะของการถือเงินจากการสะสมทรัพย์มาเป็นการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเหตุฉุกเฉินสะท้อนภาพการเปลี่ยนรูปแบบการถือเงินที่มุ่งเน้นสะสมความมั่งคั่งมาเป็นการต้องการมีกระแสเงินสดเพื่อใช้จ่ายในภาวะการณ์ฉุกเฉินซึ่งอนุมานได้ว่ากลุ่มประสบการณ์ในการเผชิญกับภาวะการณ์การระบาดทำให้พฤติกรรมการถือเงินของกลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนไปโดยเล็งเห็นสำคัญของการถือเงินเพื่อการใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉินมากขึ้นซึ่งประเด็นนี้สอดคล้องกับงานวิจัย Samuel Asumadu Sarkodie Maruf Yakubu Ahmed และ Phebe AsantewaaOwusu ที่ระบุว่าหลังจากเกิดการระบาดโควิด-19 การมีเงินสำรองเพื่อใช้ในยามฉุกเฉินเป็นสิ่งที่ประชาชนให้ความสำคัญมากขึ้นเนื่องจากการมีเงินสำรองเพื่อใช้ในเหตุการณ์ไม่คาดฝันเป็นสิ่งจำเป็นลำดับแรกในการเกิดโรคระบาดก่อนที่จะนำเงินมาใช้จ่ายและลงทุน (Samuel Asumadu Sarkodie Maruf Yakubu Ahmed และ Phebe AsantewaaOwusu, 2021)

ทัศนคติและพฤติกรรมต่อการลงทุน

ผลการวิจัยพฤติกรรมการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ตาราง 4.17 ระดับพฤติกรรมการลงทุนทั้งก่อนและหลังสถานการณ์โควิด

ปัจจัย	คะแนน	การแปลผล
พฤติกรรมการลงทุน ก่อนสถานการณ์การระบาด covid	1.66	ระดับน้อย
พฤติกรรมการลงทุน ในการระบาด covid-19	3.26	ระดับมาก

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อศึกษาถึงระดับพฤติกรรมการลงทุนทั้งก่อนและหลังสถานการณ์โควิดพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการลงทุนเพิ่มขึ้นสูงจากเดิม เพราะก่อนสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 กลุ่มตัวอย่างพฤติกรรมการลงทุนมีค่าคะแนนเท่ากับ 1.66 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่ออยู่ในช่วงสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 กลุ่มตัวอย่างพฤติกรรมการลงทุนมีค่าคะแนนเท่ากับ 3.26 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

จากการสำรวจนี้สะท้อนการตื่นตัวและตระหนักถึงความสำคัญของการลงทุน เมื่อพิจารณาจากตัวเลขค่าคะแนนที่สูงขึ้นนี้แสดงถึงการปรับตัวและให้ความสำคัญต่อการลงทุนที่มากขึ้นสอดคล้องกับ Zaghum Umar MariyaGubareva Tamara Teplova และ Dang K.Tran ที่สรุปได้

ว่าเมื่อเกิดการระบาดของ covid-19 ประชาชนให้ความสนใจในการลงทุนมากขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะการลงทุนในรูปแบบสกุลเงินดิจิทัล เนื่องจากความไม่มั่นคงของรายได้ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจที่จะหารายได้นอกจากรายได้หลักมากขึ้น ซึ่งส่งผลทางตรงให้เกิดการลงทุนใน NFT มากขึ้นเช่นกัน

ตาราง 4.18 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการลงทุน

ปัจจัย	คะแนน	ส่งผลการ ออกมาอยู่ใน ระดับ
ภาระหนี้สินต่อเดือน	4.11	มากที่สุด
ระดับรายได้	4.02	มาก
จำนวนผู้ว่างงานในครอบครัว	3.87	มาก
จำนวนคนในครอบครัวที่พึ่งพาอาศัยรายได้	3.71	มาก
ประสบการณ์การลงทุน	3.39	ปานกลาง
อายุ	3.38	ปานกลาง
ประสบการณ์การทำงาน	3.34	ปานกลาง
การศึกษา	3.20	ปานกลาง

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการลงทุน 5 ลำดับแรกของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ภาระหนี้สินต่อเดือนส่งผลต่อการลงทุนมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.11 หรือแปลผลได้ว่าภาระหนี้สินต่อเดือนส่งผลต่อการลงทุนในระดับมากที่สุด ขณะที่รองลงมา คือ รายได้ที่มีคะแนนเท่ากับ 4.02 หรือแปลผลได้ว่ารายได้ส่งผลต่อการลงทุนในระดับมาก ตามมาด้วยจำนวนผู้ว่างงานในครอบครัวที่มีคะแนนเท่ากับ 3.87 หรือแปลผลได้ว่าจำนวนผู้ว่างงานในครอบครัวส่งผลต่อการลงทุนในระดับมาก ขณะที่จำนวนคนในครอบครัวที่พึ่งพาอาศัยรายได้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนมีคะแนนเท่ากับ 3.71 หรือแปลผลได้ว่าจำนวนคนในครอบครัวที่พึ่งพาอาศัยรายได้ส่งผลต่อ

การลงทุนในระดับปานกลางและประสบการณ์การลงทุนมีคะแนนเท่ากับ 3.39 หรือแปลผลได้ว่า ประสบการณ์การลงทุนส่งผลต่อการลงทุนในระดับปานกลาง

จากการที่ภาระหนี้สินเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการลงทุนในสถานการณ์โรคระบาดที่มากที่สุดแสดงให้เห็นว่าการมีหนี้สินจะเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดระดับการออม ซึ่งการนิรภัยข้อมูลที่ได้นำเสนอมานี้มีความคล้ายคลึงกับงานวิจัยของ Azza Béjaoui Nidhal Mgadmi Wajdi Moussa และ Tarek Sadraoui ที่ระบุว่าในการลงทุนใน bitcoin นั้นกลุ่มตัวอย่างจะพิจารณาถึงหนี้สินส่วนบุคคลเป็นสำคัญก่อนจะพิจารณาการลงทุนในเงินสกุลดิจิทัลอื่นต่างๆ (Azza Béjaoui Nidhal Mgadmi Wajdi Moussa และ Tarek Sadraoui, 2022) ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าการลงทุนในทุกๆรูปแบบจำเป็นต้องพิจารณาถึงความสามารถในการชำระหนี้ของตนเองเป็นสำคัญก่อนที่จะลงทุนในสิ่งใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์โรคระบาดที่ภาวะเศรษฐกิจถดถอย ภาวะหนี้สินย่อมเป็นปัจจัยสำคัญลำดับแรกๆที่ผู้ลงทุนจะพิจารณาก่อนนำเงินไปลงทุน

ตาราง 4.19 ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการลงทุน

ปัจจัย	คะแนน	ส่งผลการอ้อม อยู่ในระดับ
นโยบาย/ผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชน	4.31	มากที่สุด
ความหลากหลายของแพลตฟอร์มการลงทุนในระบบ ออนไลน์	3.85	มาก
นโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชน	3.51	มาก
นโยบาย/มาตรการส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐ	3.39	ปานกลาง
ภาวะเงินเฟ้อ	3.38	ปานกลาง
เสถียรภาพของรัฐบาล	3.33	ปานกลาง
นโยบายการจัดเก็บภาษี	3.23	ปานกลาง
อัตราแลกเปลี่ยน	3.17	ปานกลาง

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการลงทุน 5 ลำดับแรกของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นโยบาย/ผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชนนั้นมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.31 หรือแปลผลได้ว่านโยบาย/ผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชนส่งผลต่อการลงทุนในระดับมากที่สุด ขณะที่รองลงมา คือ ความหลากหลายของแพลตฟอร์มการลงทุนในระบบออนไลน์ที่มีคะแนนเท่ากับ 3.85 หรือแปลผลได้ว่าความหลากหลายของแพลตฟอร์มการลงทุนในระบบออนไลน์ส่งผลต่อการลงทุนในระดับมาก ตามมาด้วยนโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนที่มีคะแนนเท่ากับ 3.51 หรือแปลผลได้ว่านโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนส่งผลต่อการลงทุนในระดับปานกลาง ขณะที่นโยบายหรือมาตรการส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน มีคะแนนเท่ากับ 3.39 หรือแปลผลได้ว่านโยบายหรือมาตรการส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐส่งผลต่อการลงทุนในระดับปานกลาง และภาวะเงินเฟ้อมีคะแนนเท่ากับ 3.38 หรือแปลผลได้ว่าภาวะเงินเฟ้อส่งผลต่อการลงทุนในระดับปานกลาง

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่น่าสนใจประกอบเทคโนโลยีประเด็นี้มีความคล้ายคลึงกับงานวิจัยของ Imtiaz Sifat ที่ทำการวิเคราะห์ข้อมูลitudyภูมิของจำนวนลงทุนคริปโตเคอเรนซีตั้งแต่ปี 2559 ถึง พ.ศ. 2564 ที่พบว่านักลงทุนหน้าใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ 12 และ 19 ในปี 2020 และ 2021 ตามลำดับซึ่งสะท้อนภาพของการเพิ่มขึ้นอย่างเติบโตสำหรับกลุ่มผู้ลงทุนคริปโตเคอเรนซีหน้าใหม่แม้จะอยู่ในช่วงสถานการณ์การระบาดของ covid-19 โดยปัจจัยที่ทำให้ตลาดสกุลเงินดิจิทัลนั้นมีความแตกต่างจากการลงทุนในหลักทรัพย์ดิจิทัลประเภทอื่นๆ คือ ความแปลกใหม่ของแนวทางการลงทุนและผลตอบแทนการลงทุนที่มีความผันผวนขึ้นสุดลงสุด (Imtiaz Sifat, 2021) ซึ่งจากข้อมูลที่ได้นำเสนอมาสามารถวิเคราะห์ได้ว่า การที่มีนักลงทุนหน้าใหม่เพิ่มขึ้นมาจากนวัตกรรมการลงทุนที่เติบโตและมีมากขึ้น โดยเฉพาะการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลที่เติบโตอย่างมาก และผลการสำรวจในตารางที่ 4.12 รูปแบบของการลงทุนก็แสดงให้เห็นว่ามีกลุ่มตัวอย่างลงทุนในเงินสกุลดิจิทัลร้อยละ 40.25 ซึ่งสูงเป็นอันดับสองจากการสำรวจ

ตาราง 4.20 อุปสงค์ถือถือเงินที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการลงทุน

อุปสงค์ถือถือเงินก่อนการระบาดของโควิด-19		
ปัจจัย	คะแนน	ส่งผลการออม อยู่ในระดับ
ความต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์	3.97	มาก

ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเหตุฉุกเฉิน	3.51	มาก
ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน	3.09	ปานกลาง

อุปสงค์ถือต่อการถือเงินช่วงการระบาดของโควิด-19

ปัจจัย	คะแนน	ส่งผลการออกมาอยู่ในระดับ
ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเหตุฉุกเฉิน	4.41	มากที่สุด
ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน	4.22	มากที่สุด
ความต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์	3.11	ปานกลาง

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อพิจารณาถึงอุปสงค์ถือต่อการถือเงินที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง ณ ช่วงก่อนการระบาดของโควิด-19 พบว่า ความต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์ปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.97 หรือแปลผลได้ว่าก่อนการระบาดของโควิด-19 ความต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์ส่งผลต่อการลงทุนในระดับมาก รองลงมา คือ ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเหตุฉุกเฉินมีคะแนนเท่ากับ 3.51 หรือแปลผลได้ว่าก่อนการระบาดของโควิด-19 ความต้องการถือเงินเพื่อเหตุฉุกเฉินส่งผลต่อการลงทุนในระดับมาก ขณะที่ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันเป็นปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.09 หรือแปลผลได้ว่าก่อนการระบาดของโควิด-19 ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันส่งผลต่อการลงทุนในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาถึงอุปสงค์ถือต่อการถือเงินที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง ณ ช่วงการระบาดของโควิด-19 พบว่าความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเหตุฉุกเฉินเป็นปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.41 หรือแปลผลได้ว่าในช่วงการระบาดของโควิด-19 ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเหตุฉุกเฉินส่งผลต่อการลงทุนในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันมีคะแนนเท่ากับ 4.22 หรือแปลผลได้ว่าในช่วงการระบาดของโควิด-19 ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งผลต่อการลงทุนในระดับมากที่สุด ขณะที่ความ

ต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์เป็นปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.11 หรือแปลผลได้ว่าช่วงการระบาดของโควิด-19 ความต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์ส่งผลต่อการลงทุนในระดับปานกลาง

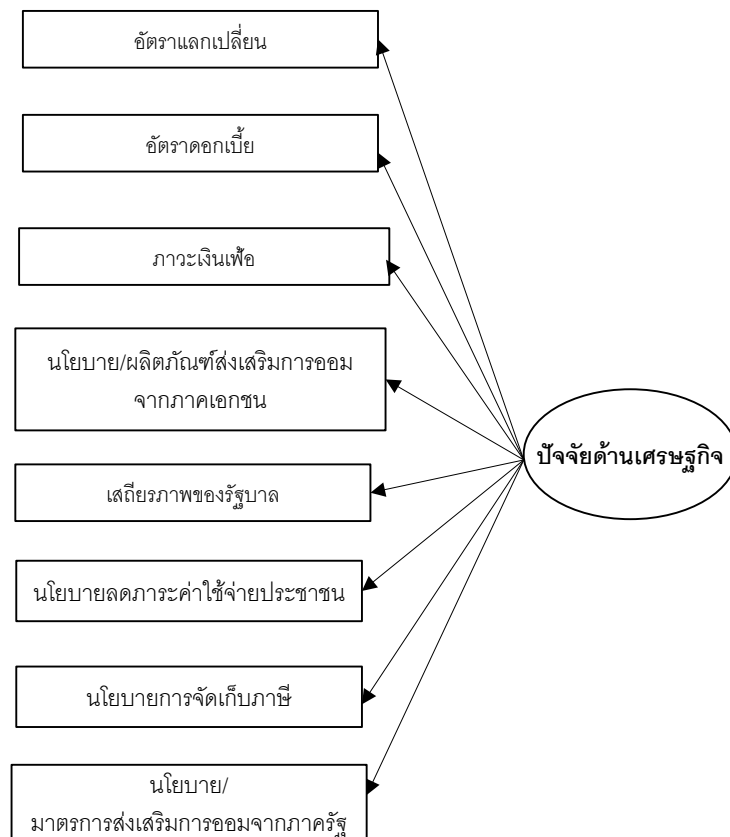
จากข้อมูลวิจัยส่วนนี้พบว่าอุปสงค์ต่อการถือเงินทั้งของการออมและการลงทุนมีความเหมือนกันในลักษณะของการเปลี่ยนแปลงอุปสงค์ต่อการถือเงินในลักษณะเดียวกันทั้งหมด กล่าวคือเกิดความแตกต่างของอุปสงค์ถือต่อการถือเงินที่เปลี่ยนไปอย่างชัดเจนในรูปแบบเดียวกัน โดยก่อนที่จะมีการระบาดของโควิดกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์ แต่เมื่อเกิดการระบาด กลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนลักษณะของการถือเงินจากการสะสมทรัพย์มาเป็นการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเหตุฉุกเฉินสะท้อนภาพการเปลี่ยนรูปแบบการถือเงินที่มุ่งเน้นสะสมความมั่งคั่งมาเป็นการต้องการมีกระแสเงินสดเพื่อใช้จ่ายในภาวะการณ์ฉุกเฉินซึ่งอนุมานได้ว่ากลุ่มประสบการณ์ในการเผชิญกับภาวะการณ์การระบาดทำให้พฤติกรรมการถือเงินของกลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนไปโดยเล็งเห็นสำคัญของการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉินมากขึ้นซึ่งประเด็นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของรักพงษ์ แสนศรี ที่ระบุว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการมีเงินสำรองไว้ในสถานการณ์ฉุกเฉินมากขึ้น และมองหาช่องทางในการลดรายจ่ายของตนเองและกิจการเพิ่มขึ้นผ่านโครงการของหน่วยงานเอกชนที่ทำธุรกรรมไว้ และนโยบายต่างๆที่มาจากภาครัฐ (รักพงษ์ แสนศรี, 2564) ซึ่งผลวิจัยที่ปรากฏก็ได้สะท้อนภาพว่าสถานการณ์โรคระบาดได้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนลักษณะของการถือเงินจากการสะสมทรัพย์มาเป็นการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเหตุฉุกเฉินอีกทั้งกลุ่มตัวอย่างยังมีลักษณะของการออมที่ควบคู่กับการลงทุนดังตาราง 4.12 ที่แสดงว่าประชาชนนำเงินไปฝากในลักษณะสินทรัพย์ดิจิทัลและกองทุนรวมเป็นลักษณะของการลงทุนที่มีการฝากออมเกิดขึ้นพร้อมกัน

4.2 ผลการวิจัยและวิจารณ์องค์ประกอบเชิงยืนยันในการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

ในการวิจัยเพื่อผ่านองค์ประกอบเชิงยืนยันในการออมเงินจะต้องได้ทำการทดสอบปัจจัยรองเพื่อตรวจสอบตัวแปรแฝงในแต่ละปัจจัยรองว่ามีตัวแปรแฝงที่ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติและมีค่า factor loading ไม่ถึงเกณฑ์ที่จะสามารถนำมาวิเคราะห์ในองค์ประกอบเชิงยืนยันได้ โดยการตรวจสอบสามารถแสดงผลได้ดังนี้

การตรวจโมเดลตัวแปรปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อการออม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำรวจวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุในการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในด้านปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อการออมสามารถเขียนเป็นโมเดลในการวิเคราะห์ได้

ภาพ 4.1 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้านปัจจัยด้านเศรษฐกิจในการออมเงิน

จากภาพที่ 4.1 ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์โดยพิจารณาความสัมพันธ์ของปัจจัยรองและปัจจัยย่อย รวมทั้งความเหมาะสมของขนาดของโปรแกรมที่สามารถวิเคราะห์ได้ ดังนั้น จึงแยกวิเคราะห์โมเดลเป็นโมเดลปัจจัยหลักปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย 8 ปัจจัยย่อย

จากนั้นจึงนำไปวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของโมเดลปัจจัยย่อยเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ซึ่งสามารถแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดังนี้

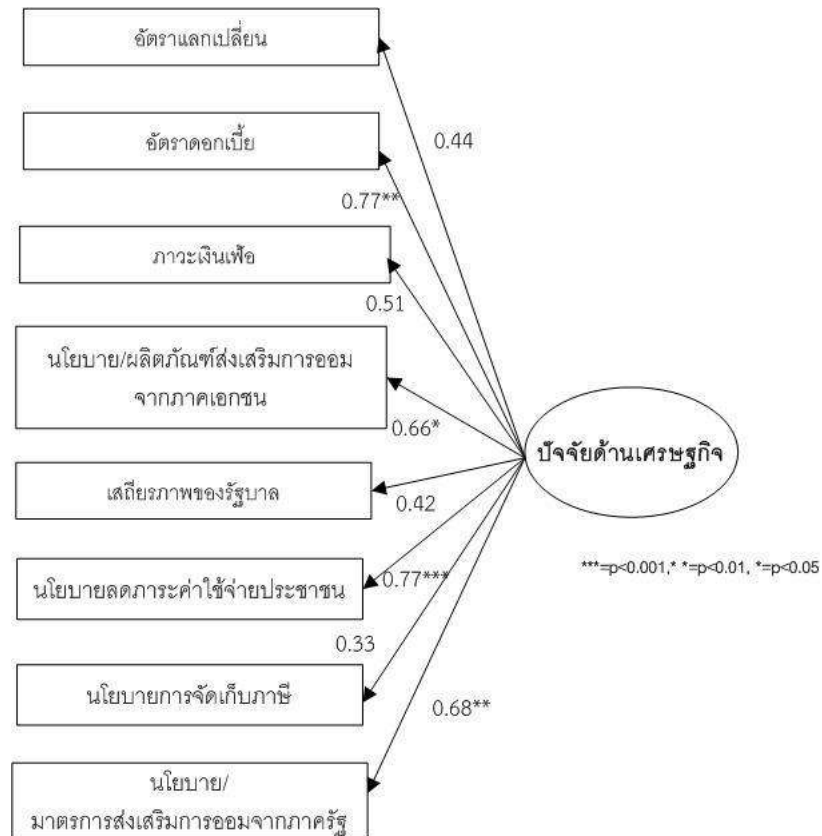
ตาราง 4.21 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการออมเงิน

	อัตราแลกเปลี่ยน	อัตราดอกเบี้ย	ภาวะเงินเฟ้อ	นโยบายส่งเสริมการ ออมเอกชน	เสถียรภาพรัฐบาล	นโยบายลดภาระประชาชน	ภาษี	นโยบายส่งเสริมการ ออมรัฐบาล
อัตราแลกเปลี่ยน	1							
อัตราดอกเบี้ย	.577**	1						
ภาวะเงินเฟ้อ	.555**	.533**	1					
นโยบายส่งเสริมการ ออมเอกชน	.511**	.451**	.471**	1				
เสถียรภาพรัฐบาล	.510**	.434**	.523**	.525**	1			
ลดภาระประชาชน	.466**	.448**	.426**	.392**	.415**	1		
ภาษี	.392**	.427**	.434**	.444**	.406**	.491**	1	
นโยบายส่งเสริมการ ออมรัฐบาล	.459**	.427**	.403**	.371**	.405**	.352**	.331**	1

ปัจจัยย่อยทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P < .01$)

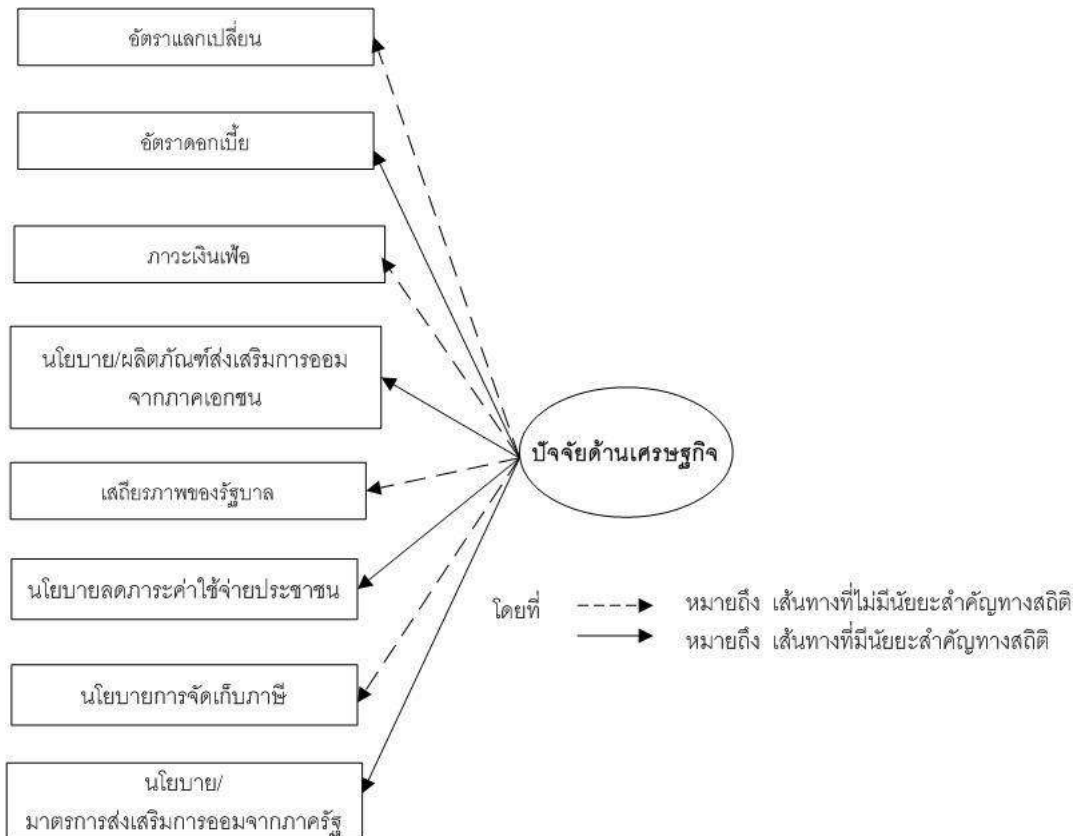
จากตาราง 4.21 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของโมเดลปัจจัยย่อยเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด พบว่า ปัจจัยย่อยทั้ง 8 ตัว มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อมูล พบว่า มีค่า Bartlett's Test of Sphericity เท่ากับ 8459.481 อย่างมีนัยสำคัญ และมีค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measures of Sampling Adequacy (KMO) เท่ากับ 0.87 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับดีมาก ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

จากนั้นจึงได้กำหนดโมเดลปัจจัยย่อยทางด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดที่ผ่านการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันในทุกปัจจัยย่อยเรียบร้อยแล้ว จึงทำการประมวลผลผ่านโปรแกรมสำเร็จภาพวิเคราะห์ทางสถิติ โปรแกรม AMOS เพื่อทดสอบผลและความสอดคล้องของแบบจำลอง ดังภาพที่ 4.2

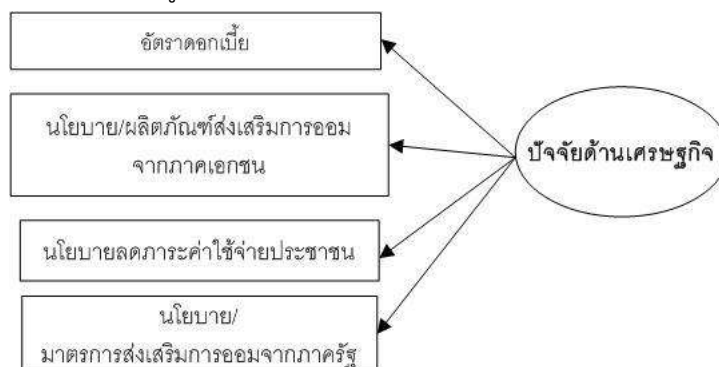
ภาพ 4.2 ทดสอบความสอดคล้องของโมเดลปัจจัยย่อยด้านเศรษฐกิจต่อการออมเงิน

เนื่องจากโมเดลนี้ไม่มีความสอดคล้องของโมเดลในแบบจำลองการประมวลผล โดยจะต้องเมื่อพิจารณาตามเส้นทางจะเห็นได้ว่า มีเส้นทางที่ไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติในบางเส้นทางจึงต้องทำการตัดเส้นทางที่ไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติออกเพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์ของการประมวลผลข้อมูล ดังแสดงในภาพ 4.3

ภาพที่ 4.3 การตัดปัจจัยย่อยด้านเศรษฐกิจต่อการออมไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติออก

จากความสำเร็จของโมเดลจึงทำให้ผู้วิจัยต้องทำการปรับปรุงโมเดล โดยทำการพิจารณาตัด เส้นทางการที่ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติผู้วิจัยจึงทำการตัดตัวแปรเส้นทางการที่ไม่มีนัยยะสำคัญออกจากโมเดล โดยที่จะนำโมเดลปัจจัยย่อยด้านเศรษฐกิจต่อการออมที่ตัดเส้นทางการที่ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติออกไปทำการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันการออมของคน Gen Y โดยโมเดลปัจจัยย่อยด้านเศรษฐกิจต่อการออมที่สมบูรณ์แสดงได้ในภาพที่ 4.4

ภาพที่ 4.4 ปัจจัยย่อยด้านเศรษฐกิจต่อการออมที่ตัดเส้นทางการที่ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติออก

การตรวจโมเดลตัวแปรปัจจัยด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการออม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของสำรวจวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุในการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการออมสามารถเขียนเป็นโมเดลในการวิเคราะห์ได้ ดังภาพ 4.5

ภาพ 4.5 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้านปัจจัยส่วนบุคคลในการออมเงิน

จากภาพที่ 4.5 ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์โดยพิจารณาความสัมพันธ์ของปัจจัยรองและปัจจัยย่อย รวมทั้งความเหมาะสมของขนาดของโปรแกรมที่สามารถวิเคราะห์ได้ ดังนั้น จึงแยกวิเคราะห์โมเดลเป็นโมเดลปัจจัยหลักปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบ 8 ปัจจัยย่อย

จากนั้นจึงนำปัจจัยไปวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของโมเดลปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ซึ่งสามารถแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดังนี้

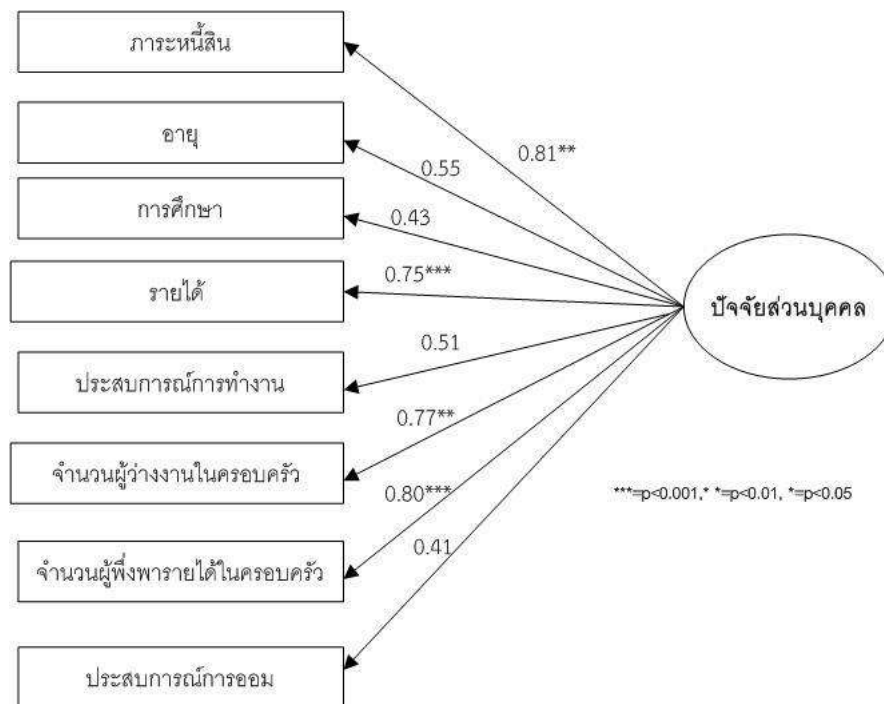
ตาราง 4.22 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการออมเงิน

	ภาพหนังสือ	อายุ	การศึกษา	รายได้	ประสบการณ์การทำงาน	จำนวนผู้ว่างงานในครอบครัว	จำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัว	ประสบการณ์การออม
ภาพหนังสือ	1							
อายุ	.418**	1						
การศึกษา	.354**	.322**	1					
รายได้	.348**	.382**	.407**	1				
ประสบการณ์การทำงาน	.458**	.423**	.403**	.375**	1			
จำนวนผู้ว่างงานในครอบครัว	.416**	.443**	.479**	.398**	.452**	1		
จำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัว	.337**	.224**	.336**	.399**	.405**	.393**	1	
ประสบการณ์การออม	.360**	.338**	.374**	.366**	.448**	.352**	.371**	1

ปัจจัยย่อยทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P < .01$)

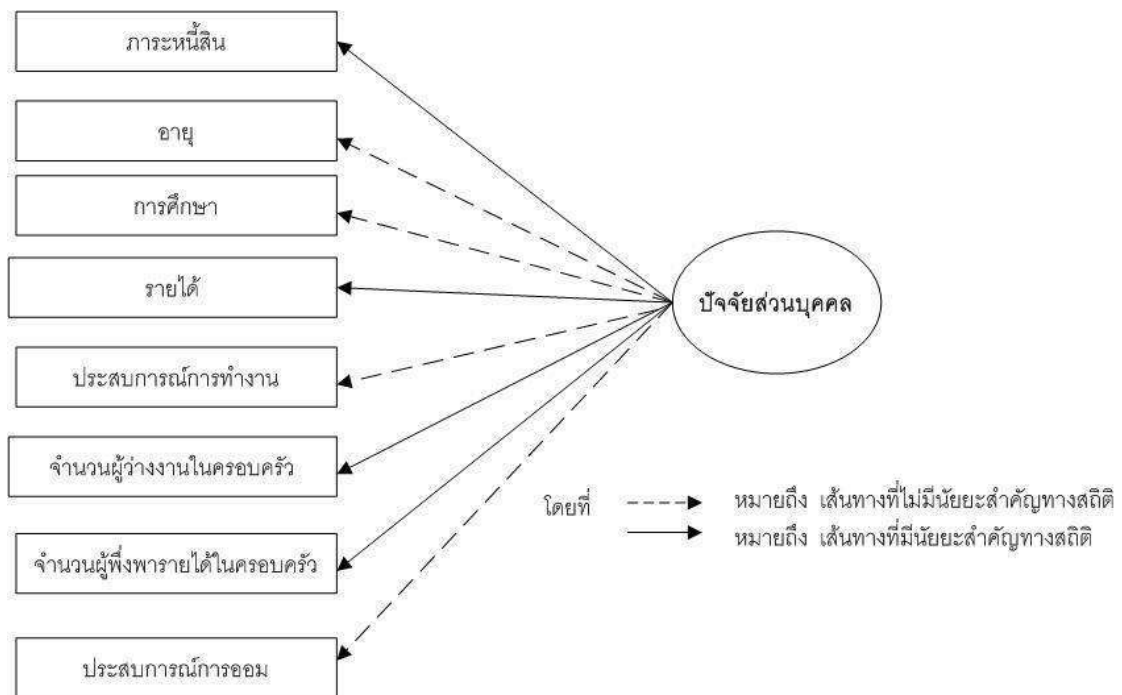
จากตาราง 4.22 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของโมเดลปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด พบว่า ปัจจัยย่อยทั้ง 8 ตัว มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อมูล พบว่า มีค่า Bartlett's Test of Sphericity เท่ากับ 9115.344 อย่างมีนัยสำคัญ และมีค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measures of Sampling Adequacy (KMO) เท่ากับ 0.92 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับดีมาก ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

จากนั้นจึงได้กำหนดโมเดลปัจจัยย่อยทางด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดที่ผ่านการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันในทุกปัจจัยย่อยเรียบร้อยแล้ว จึงทำการประมวลผลผ่านโปรแกรมสำเร็จภาพวิเคราะห์ทางสถิติ โปรแกรม AMOS เพื่อทดสอบผลและความสอดคล้องของแบบจำลอง ดังภาพที่ 4.6

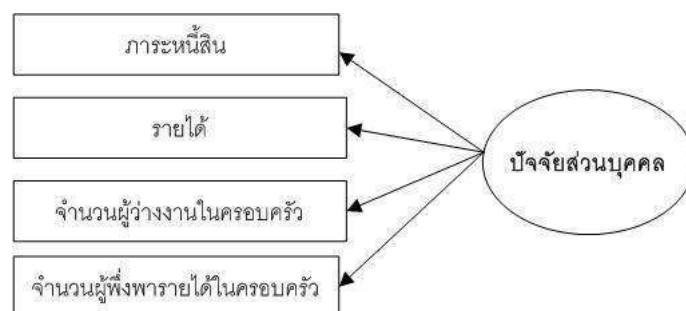
ภาพ 4.6 ทดสอบความสอดคล้องของโมเดลปัจจัยส่วนบุคคลต่อการออมเงิน

เนื่องจากโมเดลนี้ไม่มีความสอดคล้องของโมเดลในแบบจำลองการประมวลผล โดยจะต้องเมื่อพิจารณาตามเส้นทางจะเห็นได้ว่า มีเส้นทางที่ไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติในบางเส้นทางจึงต้องทำการตัดเส้นที่ไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติออกเพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์ของการประมวลผลข้อมูล ดังแสดงในภาพ 4.7

ภาพที่ 4.7 การตัดปัจเจกส่วนบุคคลต่อการออมไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติออก

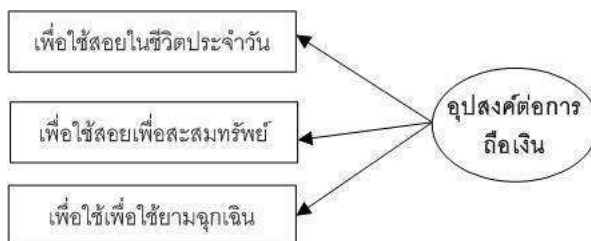
จากความไม่สอดคล้องของโมเดลจึงทำให้ผู้วิจัยต้องทำการปรับปรุงโมเดล โดยทำการพิจารณาตัด เส้นทางที่ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติผู้วิจัยจึงทำการตัดตัวแปรเส้นทางที่ไม่มีนัยยะสำคัญออกจากโมเดล โดยที่จะนำโมเดลปัจเจกย่อยด้านเศรษฐกิจต่อการออมที่ตัดเส้นทางไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติออกไปทำการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันการออมของคน Gen Y โดยโมเดลปัจเจกส่วนบุคคลต่อการออมที่สมบูรณ์แสดงได้ในภาพที่ 4.8

ภาพที่ 4.8 ปัจเจกส่วนบุคคลต่อการออมที่ตัดเส้นทางไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติออกแล้ว

การตรวจโมเดลตัวแปรปัจจัยด้านอุปสงค์ต่อการถือเงินที่มีผลต่อการออม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของสำรวจวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุในการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในด้านอุปสงค์ต่อการถือเงินที่มีผลต่อการออมสามารถเขียนเป็นโมเดลในการวิเคราะห์ได้ ดังภาพ 4.9

ภาพ 4.9 โมเดลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันด้านอุปสงค์ต่อการถือเงินที่มีผลต่อการออม

จากภาพที่ 4.9 ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์โดยพิจารณาความสัมพันธ์ของปัจจัยรองและปัจจัยย่อย รวมทั้งความเหมาะสมของขนาดของโปรแกรมที่สามารถวิเคราะห์ได้ ดังนั้น จึงแยกวิเคราะห์โมเดลเป็นโมเดลปัจจัยหลักปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย 3 ปัจจัยย่อย

จากนั้นจึงนำไปวิจัยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของโมเดลอุปสงค์ต่อการถือเงินที่มีผลต่อการออมของคนกลุ่ม Gen Y ซึ่งสามารถแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดังนี้

ตาราง 4.23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของอุปสงค์ต่อการถือเงินที่มีผลต่อการออม

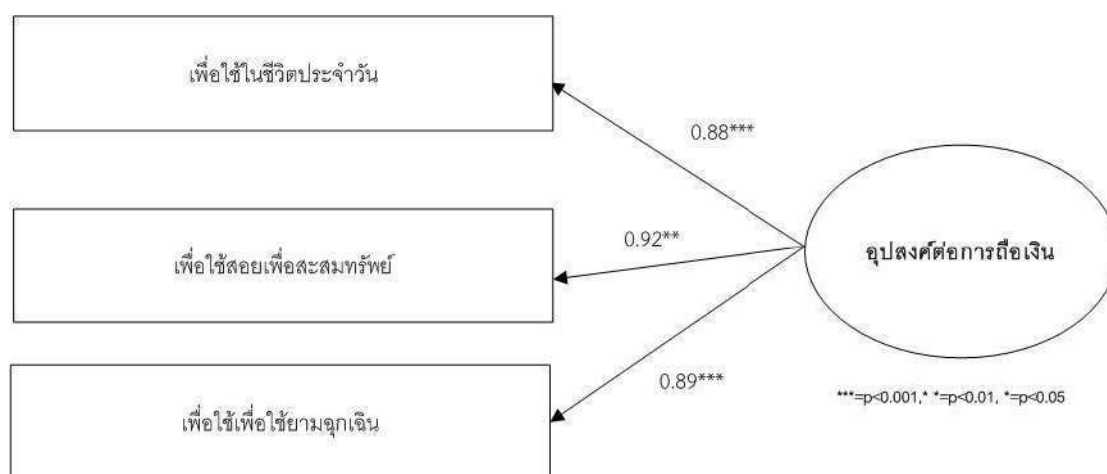
	เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	เพื่อใช้จ่ายในสถานการณ์ฉุกเฉิน	เพื่อสะสมทรัพย์
เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	1		
เพื่อใช้จ่ายในสถานการณ์ฉุกเฉิน	.404**	1	
เพื่อสะสมทรัพย์	.308**	.325**	1

ปัจจัยย่อยทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P < .01$)

จากตาราง 4.23 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของโมเดลปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด พบว่า ปัจจัยย่อยทั้ง 8 ตัว มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสม

ของข้อมูล พบว่า มีค่า Bartlett' s Test of Sphericity เท่ากับ 6745.344 อย่างมีนัยสำคัญ และมีค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measures of Sampling Adequacy (KMO) เท่ากับ 0.91 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับดีมาก ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

จากนั้นจึงได้กำหนดโมเดลปัจจัยย่อยอุปสงค์ต่อการถือเงินที่มีผลต่อการออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดที่ผ่านการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันในทุกปัจจัยย่อยเรียบร้อยแล้ว จึงทำการประมวลผลผ่านโปรแกรมสำเร็จภาพวิเคราะห์ทางสถิติ โปรแกรม AMOS เพื่อทดสอบผลและความสอดคล้องของแบบจำลอง ดังภาพที่ 4.10

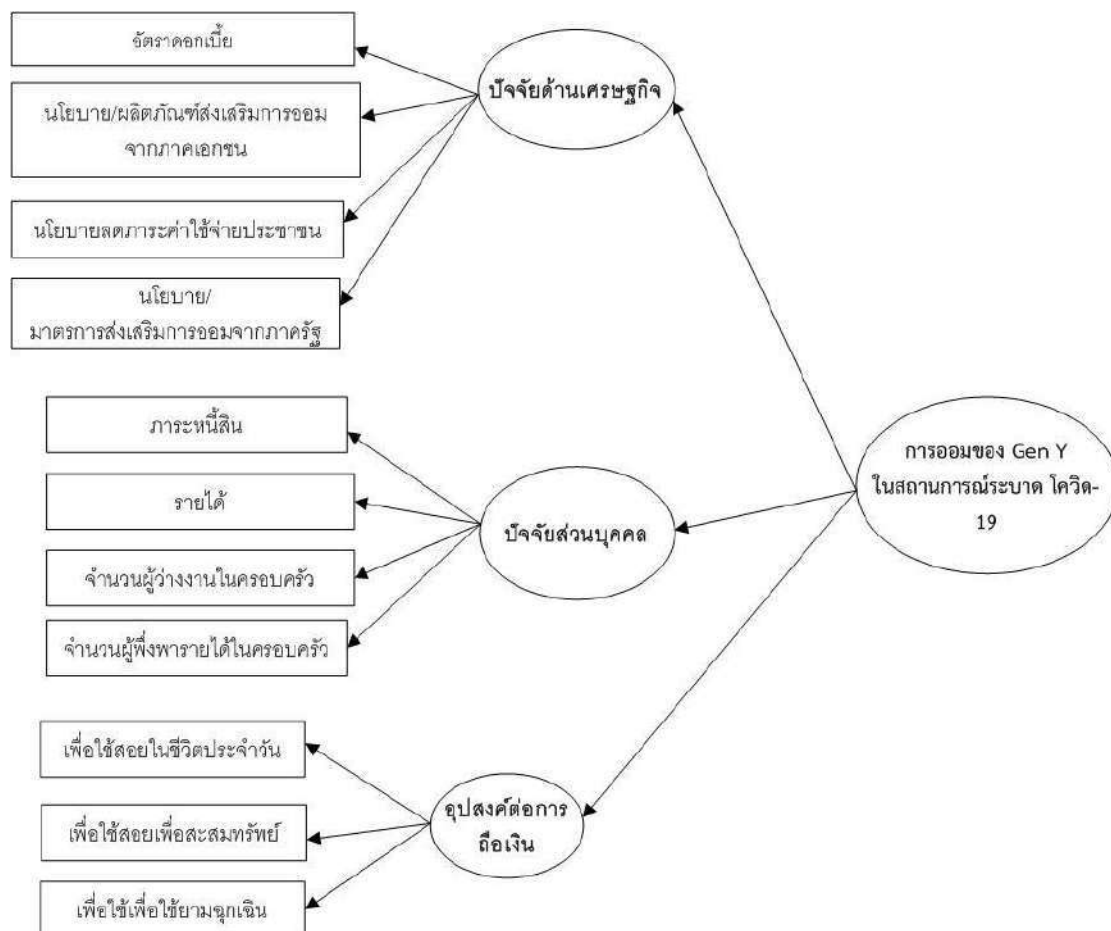
ภาพ 4.10 ทดสอบความสอดคล้องของโมเดลปัจจัยส่วนบุคคลต่อการออมเงิน

เนื่องจากโมเดลนี้ทุกๆ ตัวแปรย่อยมีความสอดคล้องของโมเดลในแบบจำลองการประมวลผล ทุกเส้นทางเกิดนัยยะสำคัญทางสถิติ จึงสามารถนำเดลินี้ไปใช้เพื่อหาค่าประกอบเชิงยืนยันในการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดได้

การนำเสนอโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบเชิงยืนยันในการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำรวจวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุในการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด และได้ทำการตรวจสอบการทดสอบปัจจัยรองเพื่อตรวจสอบตัวแปรแฝงในแต่ละปัจจัยรองว่ามีตัวแปรแฝงที่ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติ จนได้ตัวแปรหลักที่สมบูรณ์แล้วจึงนำมาออกแบบโมเดลการวิจัยเพื่อหาค่าประกอบของปัจจัย โดยโมเดลมีลักษณะเป็น

โมเดลโครงสร้างการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ดังภาพ 4.11

ภาพ 4.11 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

จากภาพที่ 4.11 ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์โดยพิจารณาความสัมพันธ์ของปัจจัยรองและปัจจัยย่อย รวมทั้งความเหมาะสมของขนาดของโปรแกรมที่สามารถวิเคราะห์ได้ ดังนั้น จึงแยกวิเคราะห์โมเดลย่อยทั้ง 3 โมเดล ดังนี้

- 1) โมเดลหลักการออมของ Gen Y ในสถานการณ์ระบาด โควิด-19 ประกอบด้วย 3 ปัจจัยรอง และ 11 ปัจจัยย่อย
- 2) โมเดลปัจจัยรองปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย 4 ปัจจัยย่อย
- 3) โมเดลปัจจัยรองปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย 4 ปัจจัยย่อย

4) โมเดลปัจจัยรองอุปสงค์ต่อการถือเงิน ประกอบ 3 ปัจจัยย่อย

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ก่อนการทดสอบความสอดคล้อง

ก่อนการวิเคราะห์โมเดลเพื่อทดสอบความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ผู้วิจัยได้หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดของตัวแปรแฝงทุกตัวในปัจจัยรองของปัจจัยหลัก และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกตัว ทั้งนี้ตัวแปรแฝงทุกตัวจะต้องมีค่าความสัมพันธ์เป็นบวกและมีค่าไม่น้อยกว่า .30 (ภัทราพร เกษสังข์, 2551) จึงสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดจำแนกรายโมเดล ดังแสดงในตาราง 4.24

ตาราง 4.24 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยย่อยที่ส่งผลต่อการออมเงิน

	เศรษฐกิจ1	เศรษฐกิจ2	เศรษฐกิจ3	เศรษฐกิจ4	ส่วนบุคคล1	ส่วนบุคคล2	ส่วนบุคคล3	ส่วนบุคคล4	อุปสงค์เงิน1	อุปสงค์เงิน2	อุปสงค์เงิน3
เศรษฐกิจ1	1										
เศรษฐกิจ2	.586**	1									
เศรษฐกิจ3	.532**	.545**	1								
เศรษฐกิจ4	.516**	.455**	.472**	1							
ส่วนบุคคล1	.516**	.458**	.516**	.555**	1						
ส่วนบุคคล2	.499**	.488**	.526**	.498**	.442**	1					
ส่วนบุคคล3	.492**	.457**	.453**	.462**	.476**	.570**	1				
ส่วนบุคคล4	.465**	.432**	.381**	.472**	.422**	.457**	.481**	1			
อุปสงค์เงิน1	.367**	.352**	.334**	.391**	.356**	.364**	.392**	.384**	1		
อุปสงค์เงิน2	.379**	.442**	.390**	.481**	.448**	.491**	.509**	.449**	.493**	1	
อุปสงค์เงิน3	.573**	.401**	.514**	.538**	.517**	.476**	.509**	.495**	.304**	.448**	1

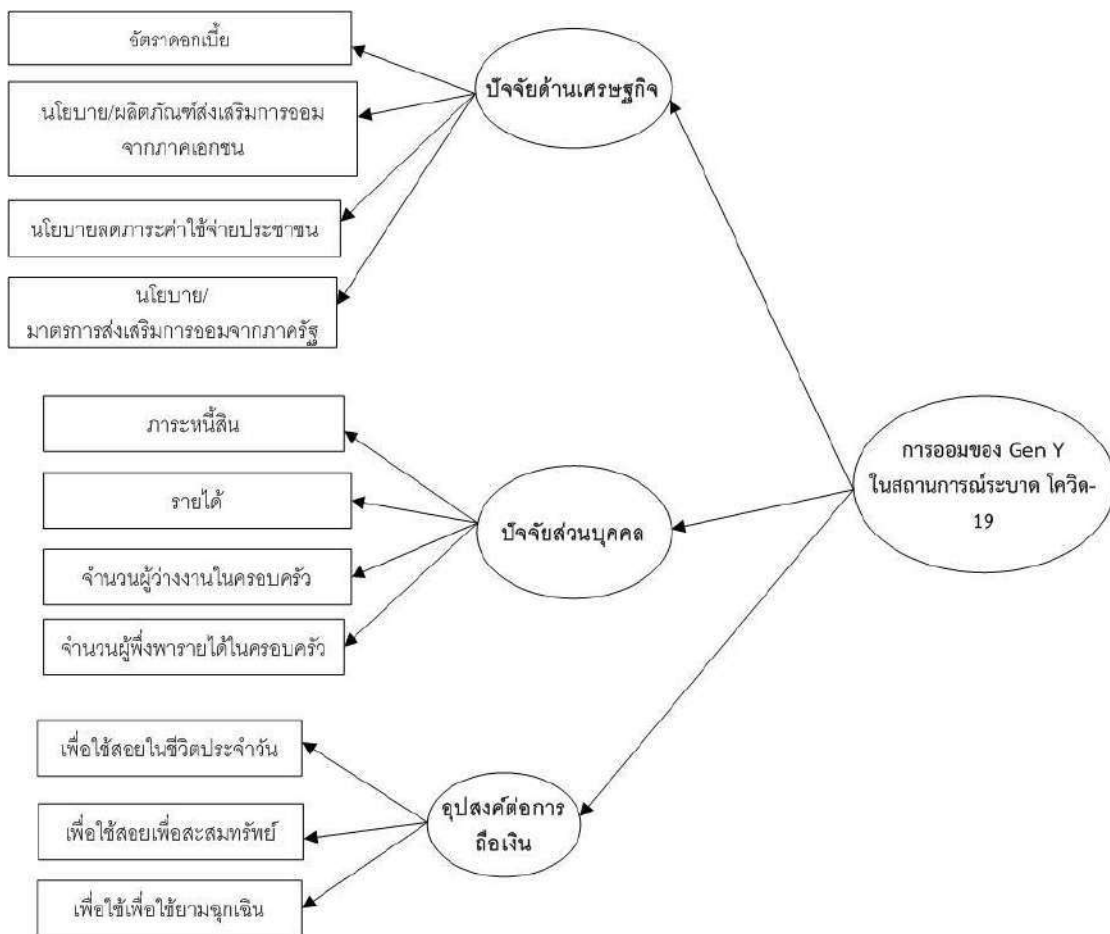
ปัจจัยย่อยทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P < .01$)

จากตาราง 4.24 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของโมเดลปัจจัยย่อยที่ส่งผลต่อการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด พบว่า ปัจจัยย่อยทั้ง 11 ตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อมูล พบว่า มีค่า Bartlett' s Test of Sphericity เท่ากับ 7954.765 อย่างมีนัยสำคัญ และมีค่า Kaiser-Mayer-Olkin Measures of Sampling Adequacy (KMO) เท่ากับ 0.754 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับดีมาก ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

การทดสอบความสอดคล้องของโมเดล

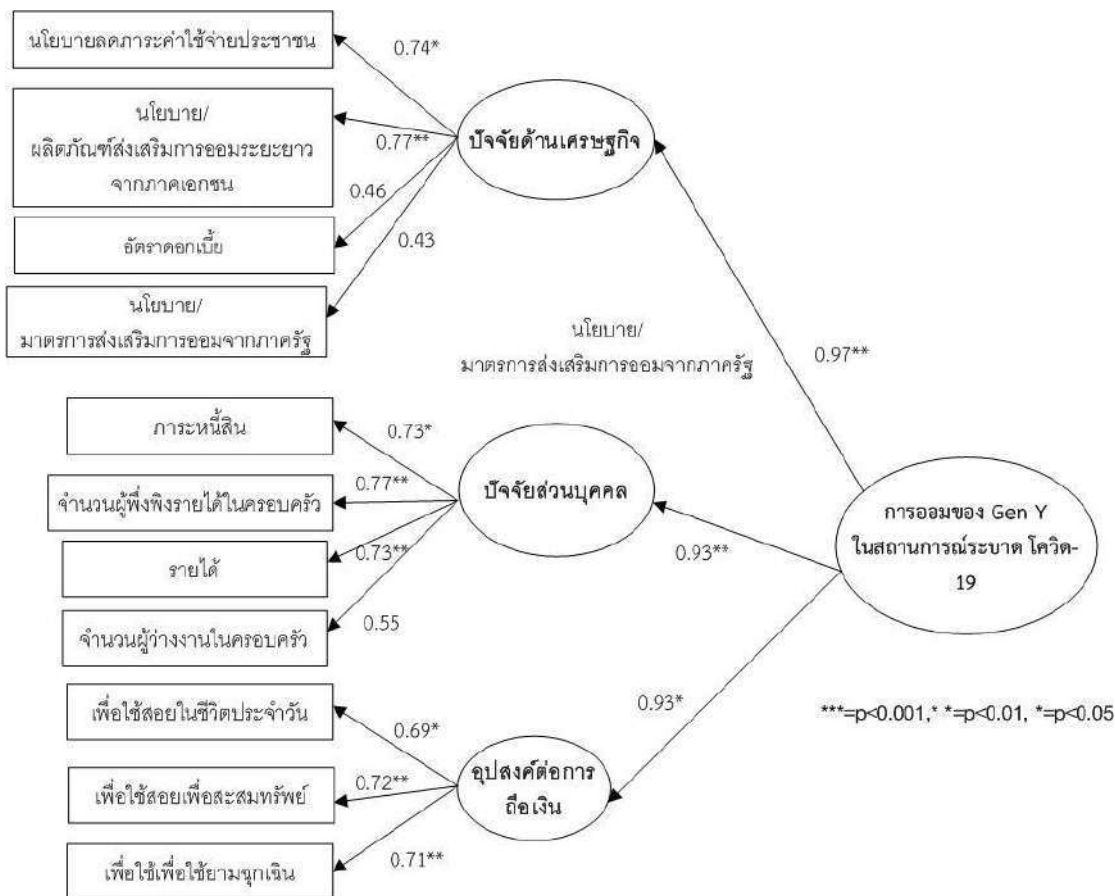
ขั้นตอนการหาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด โดยใช้สมการการวิเคราะห์ถดถอย การวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบเส้นทางสัมพันธ์ ซึ่งเป็นเทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัว (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2546) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จภาพวิเคราะห์ทางสถิติทางสังคมศาสตร์ โปรแกรม AMOS ผ่านการตั้งสมมุติฐานการวิจัยผ่านการวิเคราะห์เส้นทาง ซึ่งสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ภาพ 4.12 การกำหนดแบบจำลองปัจจัยเชิงสาเหตุ

จากภาพที่ 4.12 ได้ทำการกำหนดโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดที่ผ่านการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันในทุกปัจจัยย่อยเรียบร้อยแล้ว จึงทำการประมวลผลผ่านโปรแกรมสำเร็จภาพวิเคราะห์ทางสถิติ โปรแกรม AMOS เพื่อทดสอบผลและความสอดคล้องของแบบจำลอง ดังภาพที่ 4.13

- หมายเหตุ**
- *** คือ มีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001
  - ** คือ มีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
  - * คือ มีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภาพ 4.14 การทดสอบความสอดคล้องของโมเดล

เมื่อทำการกำหนดแบบจำลองจึงนำโมเดลนี้ไปทดสอบความสอดคล้องก่อนประมวลผลดังแสดงในภาพที่ 4.14 ซึ่งผลพบว่าไม่มีตัวแปรบางตัวที่ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติ จึงทำการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล ดังแสดงผลในตาราง 4.25

ตารางที่ 4.25 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล

ค่าสถิติ	สัญลักษณ์	เกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับ	ผลการตรวจสอบ	การแปลความหมาย	
Chi-square	Probability Level	CMIN-p	$\rho > .05$	0.11	ผ่านเกณฑ์พิจารณา

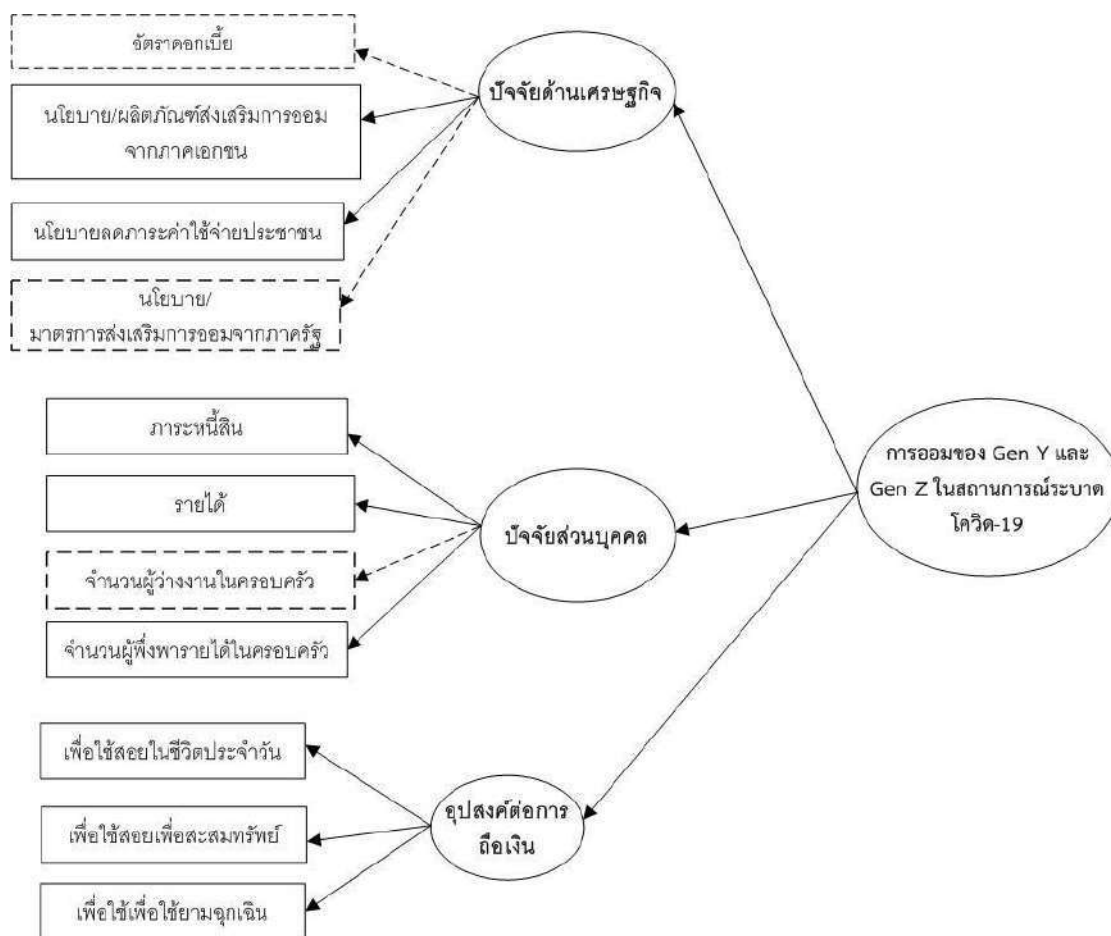
Chi-square Relative	CMIN/df	< 3	3.271	ไม่ผ่านเกณฑ์พิจารณา
Comparative Fit Index	CFI	> 0.90	0.913	ผ่านเกณฑ์พิจารณา
Root mean square residual	RMR	< 0.05	0.013	ผ่านเกณฑ์พิจารณา
Goodness of Fit Index	GFI	> 0.90	0.911	ผ่านเกณฑ์พิจารณา
Root Mean Square Error of Approximation	RMSEA	< 0.08	0.034	ผ่านเกณฑ์พิจารณา

ที่มา : จากการทบทวนวรรณกรรม

จากตาราง 4.25 ในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลในแบบจำลองการประมวลผล นั้นพบว่า แบบจำลองนี้ไม่ผ่านเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับ เพราะค่า Chi-square Relative ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.271 แปลความได้ว่าไม่ผ่านเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับ ดังนั้นโมเดลนี้จึงยังคงไม่มีความสมบูรณ์พอที่จะนำมาพิจารณาได้ จากการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลในแบบจำลองการวิเคราะห์เส้นทางนี้ จึงนิรนัยได้ว่าแบบจำลองนี้ยังไม่มี ความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงต้องทำการปรับโมเดล เพื่อให้มีความถูกต้องและผ่านเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับจึงจะสามารถนำมาวิเคราะห์ประมวลผลในลำดับต่อไปได้

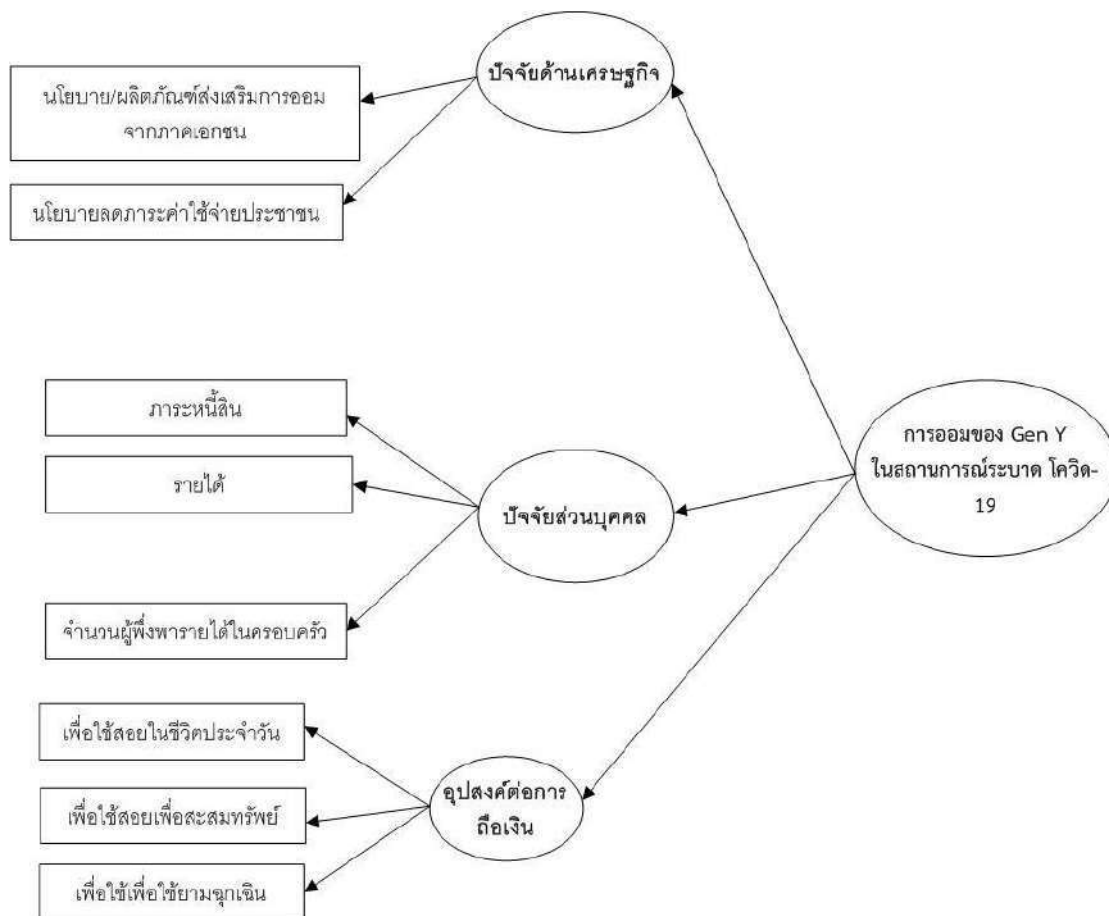
การปรับแต่งโมเดลเพื่อหาปัจจัยเชิงสาเหตุ

เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 4.25 ผู้วิจัยมีความจำเป็นต้องปรับแต่งโมเดล เนื่องจากโมเดลนี้ไม่มีความสอดคล้องของโมเดลในแบบจำลองการประมวลผล โดยจะต้องเมื่อพิจารณาตามเส้นทางจะ เห็นได้ว่า มีเส้นทางที่ไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติในบางเส้นทาง ดังภาพที่ 4.15

ภาพที่ 4.15 การปรับแบบจำลองการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา

จากความสำเร็จของโมเดลจึงทำให้ผู้วิจัยต้องทำการปรับปรุงโมเดล โดยทำการพิจารณาตัดเส้นทางที่ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติผู้วิจัยจึงทำการตัดตัวแปรเส้นทางที่ไม่มีนัยยะสำคัญออกจากโมเดล พร้อมทั้งพิจารณาตัวแปรที่โปรแกรมทางสถิติระบุ ว่าตัวแปรใดมีผลต่อโมเดลมากที่สุด (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2556: 136) ซึ่งสามารถแสดงภาพโมเดลได้ในภาพที่ 4.16

ภาพที่ 4.16 การปรับแต่งโมเดลจากการตัดตัวแปรที่ไม่มีนัยยะสำคัญ

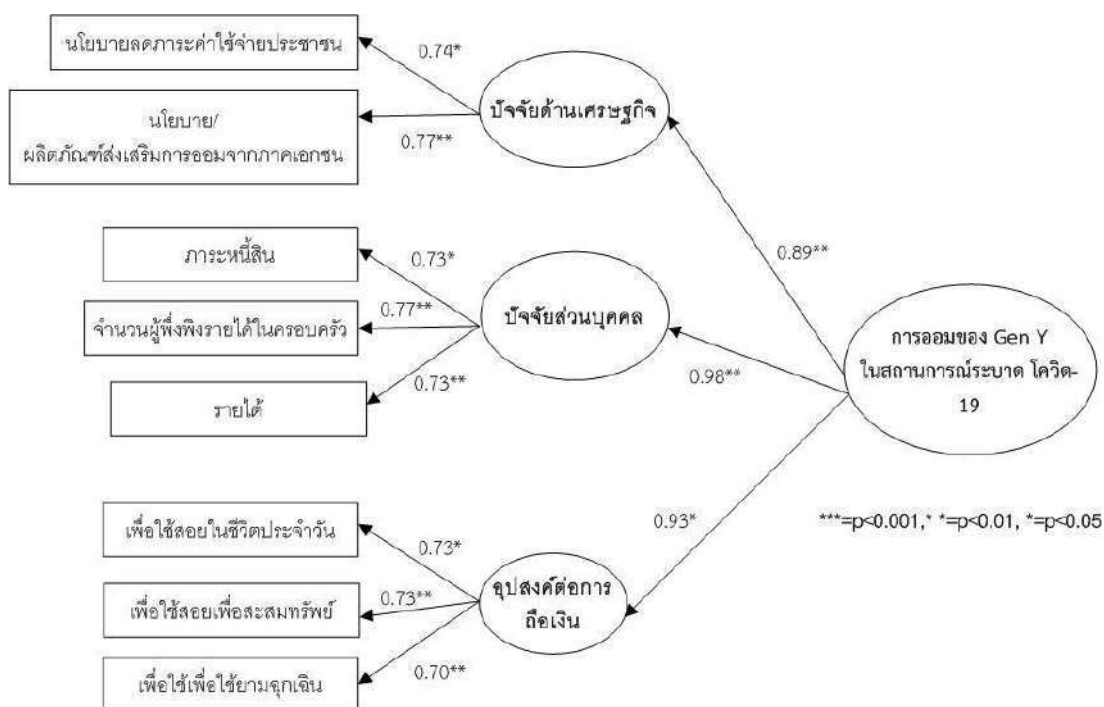
การปรับแต่งโมเดลจากการตัดตัวแปรและพิจารณาเส้นทางความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติทำให้เหลือเส้นทางความสัมพันธ์ที่มีนัยยะสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในภาพที่ 4.16 เมื่อทำการกำหนดแบบจำลองที่ปรับแต่งแล้วจึงนำแบบจำลองนี้ไปทดสอบความสอดคล้องก่อนประมวลผล ซึ่งผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล ดังแสดงผลในตาราง 4.26

ตาราง 4.26 การตรวจสอบความถูกต้องของโมเดล

ค่าสถิติที่ใช้ประเมิน	เกณฑ์ผ่าน มาตรฐาน	ผลการ ตรวจสอบ	อ้างอิงเกณฑ์ผ่าน มาตรฐาน
Chi-square Probability	$p > .05$	0.186	Byrne (2005)
Chi-square Relative	< 3	1.293	Hair et al. (2010)
Goodness of Fit Index : GFI	> 0.90	0.987	Hair et al. (2010)
Comparative Fit Index : CFI	> 0.90	0.996	Byrne (2005)
Root mean square residual: RMR	< 0.05	0.010	Hair et al. (2010)
Root Mean Square Error of Approximation	< 0.08	0.027	Hair et al. (2010)

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

จากตารางที่ 4.26 อธิบายได้ว่าผลการตรวจสอบจะเห็นได้ว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐาน แสดงว่าโมเดลมีความถูกต้องของโมเดล จากนั้น ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง การออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดผ่านการวิเคราะห์ซึ่งสามารถหาแสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบจากการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร โดยที่ได้ทำการตัด Factor loading ที่ต่ำกว่า 0.70 ออกจากโมเดล (Schumacher, R. E., & Lomax, R. G., 2010). ซึ่งผลการวิจัยแสดงได้ ดังภาพที่ 4.17

หมายเหตุ	***	คือ	มีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001
	**	คือ	มีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
	*	คือ	มีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภาพ 4.17 องค์ประกอบเชิงยืนยันการออมเงินคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

ภาพที่ 4.17 แสดงปัจจัยเชิงสาเหตุการออมเงินคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ที่ทำการวิเคราะห์ระหว่างตัวแปรโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ผ่านการตกแต่งแล้ว พบว่า สัมประสิทธิ์เส้นทางที่มีนัยสำคัญทางสถิติ มี 6 เส้นทาง ดังนั้น จึงสามารถนำค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางของแต่ละสมการโครงสร้างมาเขียนเส้นทางของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ผ่านการตกแต่งแบบความสัมพันธ์ให้เป็นแบบจำลองที่ประหยัด (Parsimonious Model) เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความสัมพันธ์ที่ดีที่สุดซึ่งสามารถแสดงผลได้ 6 เส้นทาง ดังนี้

- 1) เส้นทางโมเดลหลักการออมเงินคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดไปโมเดลปัจจัยรองปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.890
- 2) เส้นทางโมเดลหลักการออมเงินคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดไปโมเดลปัจจัยรองปัจจัยส่วนบุคคล มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.98

- 3) เส้นทางโมเดลหลักการออมเงินคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดไปโมเดล ปัจจัยรองอุปสงค์ต่อการถือเงิน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.93
- 4) เส้นทางโมเดลรองปัจจัยด้านเศรษฐกิจไปปัจจัยย่อยนโยบายลดภาระค่าใช้จ่าย ประชาชน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.74
- 5) เส้นทางโมเดลรองปัจจัยด้านเศรษฐกิจไปปัจจัยย่อยนโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริม การออมจากภาคเอกชน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.77
- 6) เส้นทางโมเดลรองปัจจัยส่วนบุคคลไปภาระหนี้สิน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.73
- 7) เส้นทางโมเดลรองปัจจัยส่วนบุคคลไปจำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัว มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.77
- 8) เส้นทางโมเดลรองปัจจัยส่วนบุคคลไปรายได้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.73
- 9) เส้นทางโมเดลรองอุปสงค์ต่อการถือเงินไปเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน มีค่าน้ำหนัก องค์ประกอบเท่ากับ 0.73
- 10) เส้นทางโมเดลรองอุปสงค์ต่อการถือเงินไปเพื่อใช้สะสมทรัพย์ มีค่าน้ำหนัก องค์ประกอบเท่ากับ 0.73
- 11) เส้นทางโมเดลรองอุปสงค์ต่อการถือเงินไปเพื่อใช้ยามฉุกเฉิน มีค่าน้ำหนัก องค์ประกอบเท่ากับ 0.70

จากภาพที่ 1 สามารถนำวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองการออมเงินของคน กลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดโดยสังเกตจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบของรูปแบบ ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ จากนั้นจึงนำค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของการ พยากรณ์ (R^2) ซึ่งเป็นการระบุระดับความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเชิงยืนยันว่า และสามารถนำ ผลการวิจัยดังกล่าวมาอภิปรายถึงผลการวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุต่อสองการออมของคนกลุ่ม Gen Y ใน สถานการณ์โรคระบาด โดยสามารถแสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบและสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ได้ดังแสดงในตาราง 4.27

ตารางที่ 4.27 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบและค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์

องค์ประกอบ/ตัวแปร	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	สัมประสิทธิ์ของการ พยากรณ์ (R ²)
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	0.89	0.79
นโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชน	0.74	0.54
นโยบาย/ผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมจาก ภาคเอกชน	0.77	0.59
ปัจจัยส่วนบุคคล	0.98	0.96
ภาระหนี้สิน	0.73	0.53
จำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัว	0.77	0.59
รายได้	0.73	0.53
อุปสงค์ต่อการถือเงิน	0.93	0.86
เพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน	0.73	0.53
เพื่อใช้สอยเพื่อสะสมทรัพย์	0.73	0.53
เพื่อใช้เพื่อใช้จ่ายฉุกเฉิน	0.70	0.49

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

ตารางที่ 4.27 จะเห็นได้ว่าผลการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ทุกๆ ค่าที่แสดงมีค่าเกิน 0.30 ทั้งสิ้น ซึ่งหมายความว่าทุกตัวแปรที่แสดง มีผลการของความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับยอมรับได้ โดยเมื่อพิจารณาผลร่วมกับภาพที่ 1 สามารถอภิปรายผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยเชิงสาเหตุการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ดังนี้

1) **ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ** ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.79 โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.89 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์มากที่สุด คือ นโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมจากภาคเอกชน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.59 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.77 ขณะที่นโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.54 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.74

ผลการวิจัยสามารถวิจารณ์ผลได้ว่า เมื่อพิจารณาจากข้อมูลที่ได้จากสวนดุสิตโพลที่ระบุว่า เมื่อพิจารณามิติทางเศรษฐกิจจะพบว่าพฤติกรรมทางด้านการใช้จ่าย การออมและการลงทุนมีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก โดยเมื่อพบว่าในช่วงการระบาดของไวรัสโควิด-19 การใช้จ่ายของคนไทยในยุคโควิด-19 มีการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นและประชาชนให้ความสำคัญกับการออมมากขึ้น (สวนดุสิตโพล, 2564) เป็นสิ่งที่สอดคล้องกับผลวิจัยที่องค์ประกอบเชิงยืนยันที่พบว่า สถานการณ์ฉุกเฉิน

อย่างเช่นโรคระบาดเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ประชากรกลุ่ม Gen Y เกิดการออมมากขึ้นในสถานการณ์โรคระบาด โดยปัจจัยที่จะช่วยเป็นสิ่งกระตุ้นให้ประชาชนเกิดการออมที่สุดจากผลการวิจัย คือ นโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมจากภาคเอกชน โดยสามารถนิรนัยได้ว่าสถานการณ์โรคระบาดที่ทำให้ประชาชนมีการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นทำให้ประชาชนให้ความสำคัญกับการออมมากขึ้นเพราะความอ่อนไหวของสถานการณ์ที่จะทำให้ภาวะเศรษฐกิจผันผวนได้ตลอดเวลา ดังนั้นการฝากเงินของประชาชนจะต้องเป็นการฝากทรัพย์จากแหล่งที่มีความมั่นคงและให้ผลตอบแทนที่น่าพอใจ ประชาชนจึงมีความจำเป็นต้องพิจารณานโยบายหรือผลิตภัณฑ์ที่ส่งเสริมการออมจากภาคเอกชนที่ตนรู้สึกพึงพอใจมากที่สุด เช่นเดียวกับผลการวิจัยขององค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยนโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนที่เป็นองค์ประกอบเชิงยืนยันว่าหากรัฐมีมาตรการใดๆที่ช่วยเจือจุนค่าใช้จ่ายต่างๆของประชาชนก็จะเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดการออมมากขึ้นในที่สุดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรักพงษ์ แสนศรี ที่ระบุว่ามาตรการของรัฐที่ออกมาเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจในช่วงระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 2019 ผ่านการใช้นโยบายการคลังของรัฐบาลผ่านโครงการคนละครึ่ง ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีรายจ่ายลดลงและนำรายจ่ายส่วนที่คงเหลือจากการใช้ในชีวิตประจำวันผ่านนโยบายคนละครึ่งมาเพื่อเก็บออมในรูปแบบต่างๆมากขึ้น (รักพงษ์ แสนศรี, 2564) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hongyun Si ที่ระบุว่านโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมจากภาคเอกชนที่น่าสนใจและให้สิทธิประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ซื้อจะเป็นสิ่งเร้าให้เกิดการออมเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hongyun Si ที่วิจัยและให้ข้อมูลในประเด็นเดียวกัน (Hongyun Si, 2021) เมื่อพิจารณาผลวิจัยที่องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยนโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนที่เป็นองค์ประกอบเชิงยืนยันที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.54 สามารถนิรนัยว่านโยบายการคลังของรัฐจะเป็นสิ่งเร้าให้ประชาชนเกิดการออมมากขึ้นเพราะจะช่วยให้ประชาชนมีค่าใช้จ่ายในการบริโภคที่ลดลงก็จะส่งผลให้ประชาชนสามารถมีเงินเก็บได้เยอะมากขึ้น

2) ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยส่วนบุคคลมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.96 และมีค่าองค์ประกอบยืนยันเท่ากับ 0.98 โดยที่มีปัจจัยรองมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เรียงจากมากที่สุดไปต่ำสุด คือ ภาระหนี้สินเท่ากับ 0.53 จำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัวเท่ากับ 0.59 และรายได้เท่ากับ 0.53 เมื่อพิจารณาจะพบว่าตัวแปรจำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัวมีค่าน้ำหนักปัจจัยและค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์สูงสุดในองค์ประกอบในลำดับที่ 1 ซึ่งนิรนัยได้ว่าคนที่ที่มีผู้พึ่งพิงรายได้ของประชากรกลุ่มนี้มากเกินไปจะส่งผลกระทบต่ออย่างสูงกับการพิจารณาออมเงินของกลุ่มประชากร Gen Y และ Gen Z

ผลการวิจัยในส่วนขององค์ประกอบยืนยันในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลสามารถวิจารณ์ผลได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่คน Gen Y จะพิจารณาก่อนเกิดการออมซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่ารายจ่ายของภาคครัวเรือนหรือรายจ่ายในการอุปโภคบริโภคของภาคประชาชนซึ่งต้องพิจารณาปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือ รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จริง จะเป็นสิ่งกำหนดระดับการออมซึ่งเป็นไปตามแนวคิด

การออม (วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาห์ และวลัยภรณ์ อัดตะนันท์, 2553) โดยเมื่อพิจารณารายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จริงกับผลการวิจัยจะพบว่าองค์ประกอบยืนยันในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลที่ปัจจัยภาระหนี้สินเป็นมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์สูงที่สุด ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับงานวิจัยของ Azza Béjaoui Nidhal Mgdmi Wajdi Moussa และ Tarek Sadraoui ที่ระบุว่าในการลงทุนใน bitcoin นั้นกลุ่มตัวอย่างจะพิจารณาถึงหนี้สินส่วนบุคคลเป็นสำคัญก่อนจะพิจารณาการลงทุนหรือสะสมทรัพย์ในเงินสกุลดิจิทัลต่างๆ (Azza Béjaoui Nidhal Mgdmi Wajdi Moussa และ Tarek Sadraoui, 2022) ซึ่งผลการวิจัยที่สัมพันธ์กับงานวิจัยที่ได้กล่าวมานั้นนิรนัยได้ว่าภาระหนี้สินเป็นตัวแปรสำคัญมากที่สุดในการพิจารณาเรื่องการออมเพราะภาระหนี้สินเป็นตัวกำหนดรายจ่ายของภาคครัวเรือนหรือรายจ่ายในการอุปโภคบริโภคของภาคประชาชนที่สำคัญ ตามความสัมพันธ์รายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงกับการใช้จ่ายในการบริโภควมและการออมซึ่งเป็นไปตามสมการ $Y_d = C + S$ อาจกล่าวได้ว่าคน Gen Y ต้องคำนึงถึงการชำระหนี้ในปัจจุบันเป็นเรื่องที่ต้องทำก่อน ก่อนที่จะเกิดการจับจ่ายใช้สอยเพื่อครัวเรือนและปัจเจกชน แล้วค่อยนำเงินที่เหลือไปออมในรูปแบบต่างๆ ขณะที่ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์รองลงมา คือ ตัวแปรจำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัวและรายได้ ซึ่งอธิบายได้ว่าจำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัวและรายได้เป็นตัวแปรที่ทำให้คน GEN Y ต้องพิจารณาก่อนที่จะทำการออมหรือลงทุนเพื่อสะสมทรัพย์ใดๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตระวี ทองเถา ที่ระบุว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการธนาคารพาณิชย์ในยุคการระบาดของไวรัส COVID-19 เพื่อสะสมทรัพย์และดำเนินธุรกรรมทางการเงินที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ภาระหนี้สิน รายได้ และภาระอันเนื่องมาจากจำนวนผู้ว่างงานในครอบครัว ตามลำดับ (จิตระวี ทองเถา, 2564) จากผลการวิจัยที่สัมพันธ์กับงานวิจัยที่ได้กล่าวมานั้นนิรนัยได้ว่าจำนวนของสมาชิกที่ต้องพึ่งพิงรายได้ของคน Gen Y เป็นปัจจัยที่ทำให้รายจ่ายของภาคครัวเรือนหรือรายจ่ายในการอุปโภคบริโภคของปัจเจกชนเปลี่ยนไปหากมีจำนวนสมาชิกที่ต้องการพึ่งพิงรายได้หลายคน รายได้ที่แท้จริงของคน Gen Y ก็จะลดน้อยถอยลงไปเรื่อยๆ และเมื่อรายได้ที่แท้จริงลดลงก็จะจำกัดความสามารถการใช้จ่ายในการบริโภควมลดลงซึ่งก็จะส่งผลโดยตรงให้การออมที่จะเกิดขึ้นน้อยลงไปด้วย

3) อุปสงค์ต่อการถือเงิน อุปสงค์ต่อการถือเงินมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.86 และมีค่าองค์ประกอบยืนยันเท่ากับ 0.96 ทั้งนี้มีปัจจัยรองที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เรียงจากมากที่สุดไปต่ำสุด คือ เพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน 0.53 เพื่อใช้สอยเพื่อสะสมทรัพย์ 0.53 และเพื่อใช้เพื่อใช้ยามฉุกเฉินเท่ากับ 0.45 ทั้งนี้ องค์ประกอบเชิงยืนยันของอุปสงค์ต่อการถือเงินเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุทั้งสิ้นสามารถนิรนัยได้ว่าการมีกระแสเงินสดไว้กับตนเองมีสัมพันธ์ที่สอดคล้องในทุกมิติของการออม

ผลการวิจัยในส่วนขององค์ประกอบยืนยันในส่วนของอุปสงค์ต่อการถือเงินสามารถพิจารณาผลได้ว่าเป็นด้านที่สำคัญสำหรับการออมของคน Gen Y โดยเมื่อพิจารณาจากโมเดลองค์ประกอบเชิง

ยืนยันการออมเงินคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดจะเห็นว่า ทุกๆ ปัจจัยเป็นองค์ประกอบเชิงยื่นต่อการออมของคน Gen Y ไม่ว่าจะเป็น อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์ และอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ซึ่งสามารถการต้องการถือเงินเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาในทุกๆ ด้านก่อนการออม ไม่ว่าจะเป็นการถือเงินเพื่อใช้จ่าย การถือเพื่อสะสมทรัพย์ และการถือเงินเพื่อเหตุการณ์ฉุกเฉิน จะขาดการพิจารณาในด้านใดด้านหนึ่งไปเลยไม่ได้ก่อนที่จะเกิดการออม เมื่อพิจารณาลงลึกในองค์ประกอบเชิงยื่นยันจะพบว่าอุปสงค์ต่อการถือเงินที่เป็นปัจจัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์มากที่สุด คือ อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน รองลงมาคือ อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยเพื่อสะสมทรัพย์ และอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยเพื่อสะสมทรัพย์ ตามลำดับ โดยที่การที่อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวันมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์มากที่สุดนัยได้ว่า การมีกระแสเงินสดที่เพียงพอสำหรับการใช้สอยในชีวิตประจำวันเพื่ออุปสงค์ประจำวันก่อนที่จะเกิดการออมนั้นเป็นไปตามตามความสัมพันธ์รายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงกับการใช้จ่ายในการบริโภควมและการออม ซึ่งกล่าวได้ว่าการมีกระแสเงินสดเพื่อใช้ที่แท้จริงจะต้องนำไปใช้สอยในชีวิตประจำวันให้เพียงพอเสียก่อนจึงจะเกิดการออมที่แท้จริงได้ จากการที่อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวันมีองค์ประกอบเชิงยื่นยันมากที่สุดจึงเป็นตัวแปรตัดสินความสามารถในการออมของคน Gen Y สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jagdish Sheth ที่ระบุว่า การเกิด Cashless Society ของหลายๆพื้นที่ของหลายๆประเทศเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลโดยตรงต่อความตื่นตัวในการแปลงสินทรัพย์ภาพธรรมให้เป็นสินทรัพย์ดิจิทัลในรูปแบบของคริปโตเคอเรนซี การลงทุนในตลาดหุ้น และการลงทุนในอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ ทั้งนี้สิ่งที่เป็นตัวกำหนดความสามารถในการลงทุนหรือออมของกลุ่มตัวอย่าง คือ ความเพียงพอของเงินสดเพื่อซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวัน ภาระหนี้สิน และความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในเหตุการณ์ฉุกเฉิน ตามลำดับ โดยเปรียบเทียบผ่านค่าสัมประสิทธิ์เบตาในแต่ละตัวแปร (Jagdish Sheth, 2020)

4.3 ผลการวิจัยและวิจารณ์การพยากรณ์แนวโน้มการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

การวิจัยและวิจารณ์การพยากรณ์แนวโน้มการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่ 2 ของงานวิจัย โดยทำการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุต่อการออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ทำให้ได้ทราบปัจจัยเชิงสาเหตุที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการออมโดยพิจารณาจากการที่ปัจจัยมีค่าองค์ประกอบเชิงยื่นยันมากกว่า 0.70 จากนั้นจึงได้ทำการนำปัจจัยดังกล่าวมาพยากรณ์แนวโน้มโดยการใช้โดยใช้สมการการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบเส้นทางสัมพันธ์ โดยสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple

Regression Analysis) โดยตัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยด้วยเทคนิค Enter โดยนำตัวแปรอิสระที่คัดเลือกจากปัจจัยเชิงสาเหตุที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการออมโดยพิจารณาจากการที่ปัจจัยมีค่าองค์ประกอบเชิงยืนยันมากกว่า 0.70 สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 4.28

ตาราง 4.28 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงิน

	จำนวนผู้ พึงพึง รายได้	อุปสงค์ ใช้สอย	รายได้	อุปสงค์ สะสม ทรัพย์สิน	ภาระ หนี้สิน	อุปสงค์ สะสม ทรัพย์สิน	ผลิตภัณฑ์ เอกชน	นโยบาย ลดภาระ ประชาชน
จำนวนผู้ พึงพึง	1							
อุปสงค์ใช้ สอย	0.570**	1						
รายได้	0.499**	0.492**	1					
อุปสงค์ สะสมทรัพย์สิน	0.488**	0.457**	0.586**	1				
ภาระหนี้สิน	0.526**	0.453**	0.532**	0.545**	1			
อุปสงค์ ฉุกเฉิน	0.498**	0.462**	0.516**	0.455**	0.472**	1		
ผลิตภัณฑ์ เอกชน	0.442**	0.476**	0.516**	0.458**	0.516**	0.555**	1	
นโยบายลด ภาระ ประชาชน	0.457**	0.481**	0.465**	0.432**	0.381**	0.472**	0.422**	1

ปัจจัยย่อยทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P < .01$)

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlation) พบว่า ไม่มีตัวแปรใดที่มีความสัมพันธ์เกิน 0.8 โดยตั้งค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าความสัมพันธ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.381 – 0.586 จากนั้นจึงทำการทดสอบสมมติฐานเพื่อทดสอบตัวแปรที่ส่งผลต่อการพยากรณ์การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05 โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) จึงนำข้อมูลตัวแปรที่สกัดจาก factor loading ที่มากกว่า 0.70 มาวิเคราะห์ความแปรปรวนแสดงในตาราง 4.29

ตาราง 4.29 ความแปรปรวนในการพยากรณ์การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
สมการถดถอย	113.175	8	14.147	47.856	.000
ความคลาดเคลื่อน	115.585	391	.296		

* $p < 0.05$

จากการตรวจสอบความแปรปรวนในการพยากรณ์การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดพบว่าค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.00 นั้นหมายถึงตัวแปรทุกตัวสามารถอธิบายความผันแปรของการพยากรณ์การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากนั้นจึงทำการประมวลผลเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้พยากรณ์การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด แสดงในตาราง 4.30

ตาราง 4.30 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวแปรพยากรณ์

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.B	B	t	p
อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ใน ชีวิตประจำวัน	0.144	0.051	0.135	2.815	0.005
รายได้	0.251	0.051	0.248	4.895	0.000
อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์	-0.114	0.051	-0.108	-2.220	0.027
จำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัว	0.141	0.028	0.129	3.363	0.043
ภาระหนี้สิน	0.170	0.051	0.164	3.367	0.001
อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ยามฉุกเฉิน	0.169	0.050	0.163	3.360	0.001
นโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการ ออมจากภาคเอกชน	0.126	0.052	0.117	2.422	0.016
นโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชน	0.174	0.050	0.156	3.467	0.001
ค่าคงที่ 0.121					

* $p < 0.05$

จากตาราง 4.30 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้พยากรณ์การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด จากผลวิจัยนี้สามารถเขียนสมการพยากรณ์ในภาพคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y = 0.121 + 0.141 (\text{จำนวนผู้ฟังฟังรายได้ในครอบครัว}) + 0.144 (\text{อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน}) + 0.251 (\text{รายได้}) - 0.114 (\text{อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์}) + 0.170 (\text{ภาระหนี้สิน}) + 0.169 (\text{อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ยามฉุกเฉิน}) + 0.126 (\text{นโยบาย/ผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมจากภาคเอกชน}) + 0.174 (\text{นโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชน})$$

จากสมการพยากรณ์แสดงให้เห็นว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณแบบ ขั้นตอนของตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้พยากรณ์การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ตัวแปรจำนวนผู้ฟังฟังรายได้ในครอบครัว มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.141 หมายความว่า หากจำนวนผู้ฟังฟังรายได้ในครอบครัวมีการเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะส่งผลให้การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเกิดการเปลี่ยนแปลง 0.141 หน่วย

ตัวแปรอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.144 หมายความว่า หากอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันมีการเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะส่งผลให้การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเกิดการเปลี่ยนแปลง 0.144 หน่วย

ตัวแปรรายได้เท่ากับ 0.251 หมายความว่า หากรายได้มีการเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะส่งผลให้การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเกิดการเปลี่ยนแปลง 0.251 หน่วย

ตัวแปรอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ -0.114 หมายความว่า หากอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์มีการเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะส่งผลให้การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเกิดการเปลี่ยนแปลง 0.114 หน่วยในทิศทางตรงกันข้าม

ตัวแปรภาระหนี้สินมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.170 หมายความว่า หากภาระหนี้สินมีการเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะส่งผลให้การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเกิดการเปลี่ยนแปลง 0.170 หน่วย

ตัวแปรอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ยามฉุกเฉินมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.169 หมายความว่า อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ยามฉุกเฉินมีการเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะส่งผลให้การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเกิดการเปลี่ยนแปลง 0.169 หน่วย

ตัวแปรนโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมจากภาคเอกชนมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.126 หมายความว่า หากนโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมจากภาคเอกชนมีการเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะส่งผลให้การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเกิดการเปลี่ยนแปลง 0.126 หน่วย

ตัวแปรนโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.174 หมายความว่า หากนโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนมีการเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะส่งผลให้การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเกิดการเปลี่ยนแปลง 0.174 หน่วย

เมื่อพิจารณาผลการศึกษาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้พยากรณ์การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ในการวิจัยข้อที่ 2 ของงานวิจัยนี้จะสามารถวิจารณ์ผลการวิจัยได้ว่า จากสมการพยากรณ์แนวโน้มการออม พบว่า รายได้มีค่าสัมประสิทธิ์สูงสุดซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.251 ซึ่งถดถอยความได้ว่ารายได้หรือรายรับที่ได้รับในสถานการณ์โรคระบาดจะเป็นสิ่งมีความสำคัญที่สุดในการกำหนดระดับการออมของคน Gen Y เพราะรายรับจะเป็นตัวกำหนดการบริโภคที่แท้จริงและจะมีความสัมพันธ์กับการออมในที่สุดซึ่งเป็นไปตามสมการรายได้และฟังก์ชันของการออม (วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาห์ และวลัยภรณ์ อัดตะนันท์, 2553) การที่ตัวแปรรายได้เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ค่าสูงสุดแสดงความหมายได้ว่า หากเกิดสถานการณ์โรคระบาดในประเทศไทยคน Gen Y จะพิจารณา รายได้ของตนเป็นสิ่งแรกก่อนที่จะตัดสินใจออมหรือสะสมทรัพย์ในรูปแบบต่างๆ ซึ่งผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Emigdio Larios-Gómez, Laura Fischer, Mónica Peñalosa และ Mayra Ortega-Vivanco ที่ระบุว่าในสถานการณ์การระบาดของ Covid-19 ที่ก่อให้เกิดอัตราการว่างงานและความต้องการของผู้บริโภคที่ลดลงแต่กลุ่มตัวอย่างยังลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลบนแพลตฟอร์มต่างๆ เพื่อเป็นเสมือนเงินออมสะสมมูลค่ามากขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญซึ่งปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการออมคือรายได้คงเหลือและหนี้ครัวเรือน (Emigdio Larios-Gómez, Laura Fischer, Mónica Peñalosa และ Mayra Ortega-Vivanco, 2021) ซึ่งความสอดคล้องของผลวิจัยและการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวสะท้อนภาพความสำคัญของรายได้ที่แท้จริงที่เป็นตัวกำหนดการพฤติกรรมผู้บริโภคซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเงินและการออมในที่สุด

ขณะที่ผลการศึกษาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้พยากรณ์การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ตัวแปรที่ค่าสัมประสิทธิ์สูงสุดรองลงมาคือนโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนและภาระหนี้สินที่มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.174

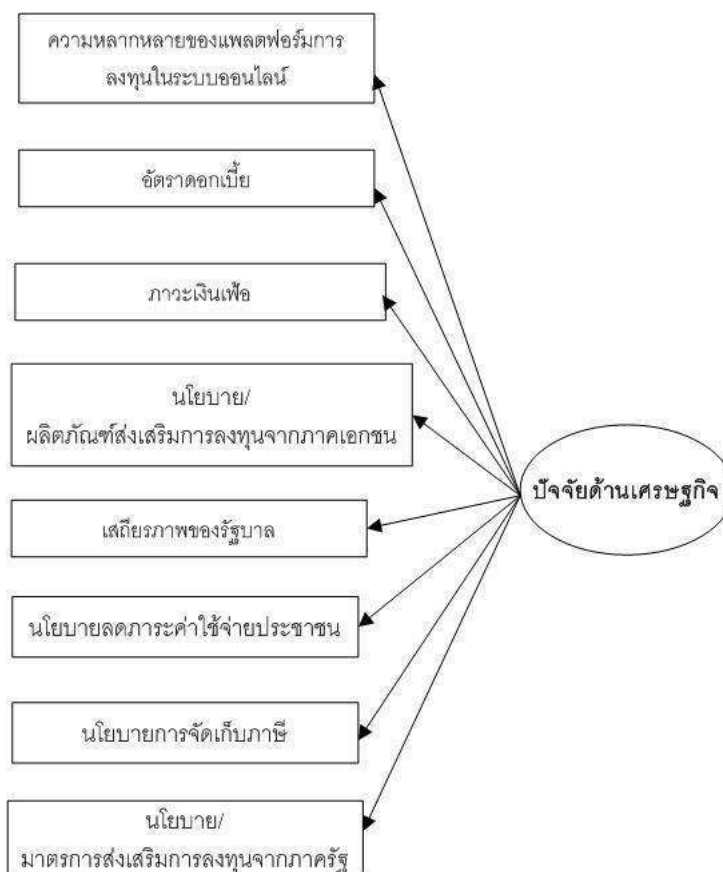
และ 0.170 ตามลำดับเป็นตัวแปรที่มากความสำคัญสำหรับแนวโน้มการออมของคน Gen Y โดยเมื่อพิจารณาตามหลักการจะพบว่านโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนเป็นสิ่งที่เป็นนโยบายการคลังที่มีผลอย่างยิ่งกับระดับการออมของประชาชน หากนโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนเป็นภาพธรรมก็จะช่วยแบ่งเบาภาระของประชาชนและเป็นเพิ่มสมรรถนะความสามารถที่จะก่อเกิดการออมในที่สุด (วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาห์ และวลัยภรณ์ อัดตะนันท์, 2553) จากผลวิจัยที่นโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนเป็นตัวแปรที่ค่าสัมประสิทธิ์สูงสุดลำดับสองจึงสะท้อนความสำคัญมากที่รัฐจะต้องจูงใจช่วยเหลือแบ่งเบาภาระทางด้านจ่ายของประชาชน หากต้องการให้เกิดการออมในระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ซึ่งจากการที่นโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนมีความสำคัญต่อการออมของคน Gen Y มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ (รักพงษ์ แสนศรี, 2564) ที่ระบุว่า นโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจในช่วงระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 2019 ผ่านการใช้นโยบายการคลังของรัฐบาล นโยบายคนละครึ่งนั้นกลุ่มตัวอย่างมีรายจ่ายลดลงจากการใช้เข้าร่วมนโยบายของรัฐและนำรายจ่ายส่วนที่คงเหลือจากการใช้ในชีวิตประจำวันผ่านนโยบายที่เข้าร่วมมาเพื่อเก็บออมในรูปแบบต่างๆมากขึ้น โดยการออมผ่านธนาคาร และการออมผ่านสกุลเงินดิจิทัลเป็นรูปแบบการออมที่มีมากที่สุด 2 ลำดับแรก (รักพงษ์ แสนศรี, 2564) ขณะที่ตัวแปรภาระหนี้สินนั้นเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อแนวโน้มการออมของคน Gen Y รองลงมาซึ่งสามารถสะท้อนภาพความสำคัญของการมีรายได้ที่แท้จริงที่ต้องหักลบออกจากค่าใช้จ่ายในการบริโภคและภาระที่ต้องจ่ายหนี้สินในรูปแบบต่างๆ จนได้การออมที่แท้จริงตามฟังก์ชันของการออม ดังนั้นภาระหนี้สินจึงมีความสัมพันธ์กับรายได้และการบริโภคอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ซึ่งภาระหนี้สินจะส่งผลต่อแนวโน้มการออมในที่สุด โดยเมื่อนิรนัยจากผลวิจัยในส่วนนี้จะพบว่าในสถานการณ์ยากลำบากอย่างไร้คร่ำครวญ การออมจะเพิ่มทวีความยากขึ้นหากมีภาระหนี้สินมีมาก ความสำคัญของภาระหนี้สินที่ส่งผลต่อแนวโน้มการออมนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Emigdio Larios-Gómez, Laura Fischer, Mónica Peñalosa และ Mayra Ortega-Vivanco ที่ระบุว่าสถานการณ์โรคระบาดก่อให้เกิดอัตราการว่างงานและความต้องการของผู้บริโภคที่ลดลงแต่กลุ่มตัวอย่างยังมีความต้องการลงทุน เพื่อเป็นเสมือนเงินออมสะสมมูลค่ามากขึ้น โดยปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการออมคือรายได้คงเหลือและหนี้ครัวเรือน (Emigdio Larios-Gómez, Laura Fischer, Mónica Peñalosa และ Mayra Ortega-Vivanco, 2021) ซึ่งความคล้ายคลึงของผลวิจัยนี้แสดงภาพให้เห็นความสำคัญที่จะต้องมีการบริหารจัดการหนี้สินที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อประชาชน ถ้ารัฐจะรักษาระดับการออมหรือกระตุ้นให้เกิดการออมในภาวะการณ์โรคระบาดที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

4.4 ผลการวิจัยและวิจารณ์องค์ประกอบเชิงยืนยันในการลงทุนเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

ในการวิจัยเพื่อผ่านองค์ประกอบเชิงยืนยันในการลงทุนจะต้องได้ทำการทดสอบปัจจัยรองเพื่อตรวจสอบตัวแปรแฝงในแต่ละปัจจัยรองว่ามีตัวแปรแฝงที่ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติและมีค่า factor loading ไม่ถึงเกณฑ์ที่จะสามารถนำมาวิเคราะห์ในองค์ประกอบเชิงยืนยันได้ โดยการตรวจสอบสามารถแสดงผลได้ดังนี้

การตรวจโมเดลตัวแปรปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อการลงทุน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำรวจวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุในการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในด้านปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อการลงทุนสามารถเขียนเป็นโมเดลในการวิเคราะห์ได้ ดังภาพ 4.18

ภาพ 4.18 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้านปัจจัยด้านเศรษฐกิจในการลงทุน

จากภาพที่ 4.18 ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์โดยพิจารณาความสัมพันธ์ของปัจจัยรองและปัจจัยย่อย รวมทั้งความเหมาะสมของขนาดของโปรแกรมที่สามารถวิเคราะห์ได้ ดังนั้น จึงแยกวิเคราะห์โมเดลเป็นโมเดลปัจจัยหลักปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย 8 ปัจจัยย่อย

จากนั้นจึงนำไปจัดไปวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของโมเดลปัจจัยย่อยเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ซึ่งสามารถแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดังนี้

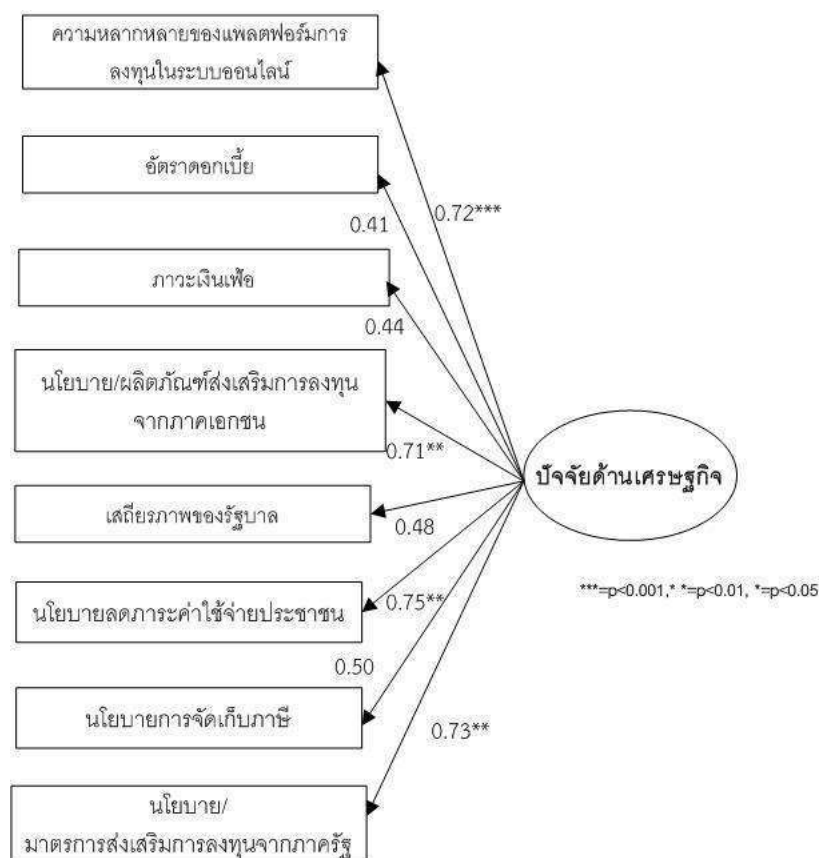
ตาราง 4.31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการลงทุน

	ความหลากหลาย ของแพลตฟอร์ม ลงทุน	อัตราดอกเบี้ย	ภาวะเงินเฟ้อ	นโยบายส่งเสริมการ ลงทุนเอกชน	เสถียรภาพรัฐบาล	นโยบายลดภาระประชาชน	ภาษี	นโยบายส่งเสริมการ ลงทุนรัฐบาล
ความหลากหลายของ แพลตฟอร์มลงทุน	1							
อัตราดอกเบี้ย	.447**	1						
ภาวะเงินเฟ้อ	.515**	.432**	1					
นโยบายส่งเสริมการ ลงทุนเอกชน	.423**	.462**	.445**	1				
เสถียรภาพรัฐบาล	.417**	.428**	.425**	.477**	1			
ลดภาระประชาชน	.438**	.410**	.467**	.423**	.437**	1		
ภาษี	.481**	.492**	.447**	.426**	.411**	.408**	1	
นโยบายส่งเสริมการ ลงทุนรัฐบาล	.418**	.491**	.472**	.455**	.443**	.455**	.433**	1

ปัจจัยย่อยทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P < .01$)

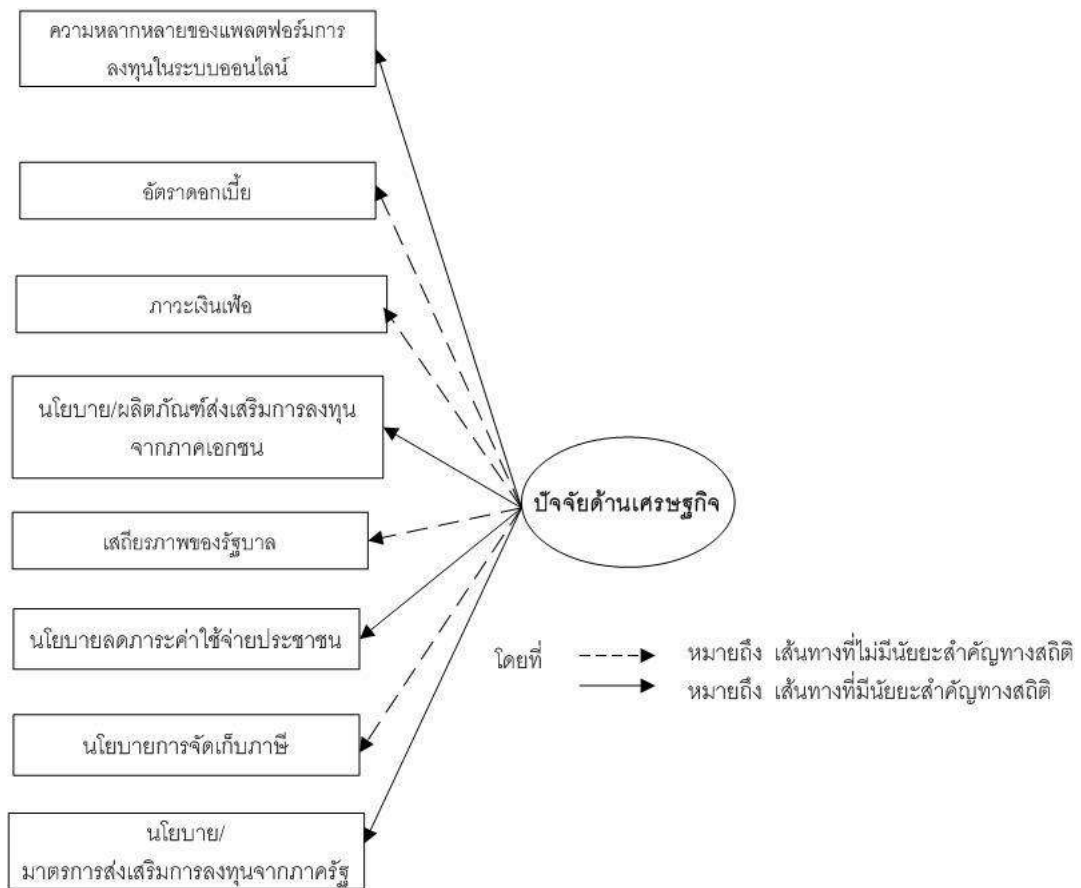
จากตาราง 4.31 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของโมเดลปัจจัยย่อยเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด พบว่า ปัจจัยย่อยทั้ง 8 ตัว มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อมูล พบว่า มีค่า Bartlett's Test of Sphericity เท่ากับ 8459.481 อย่างมีนัยสำคัญ และมีค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measures of Sampling Adequacy (KMO) เท่ากับ 0.87 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับดีมาก ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

จากนั้นจึงได้กำหนดโมเดลปัจจัยย่อยทางด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดที่ผ่านการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันในทุกปัจจัยย่อยเรียบร้อยแล้ว จึงทำการประมวลผลผ่านโปรแกรมสำเร็จภาพวิเคราะห์ทางสถิติ โปรแกรม AMOS เพื่อทดสอบผลและความสอดคล้องของแบบจำลอง ดังภาพที่ 4.19

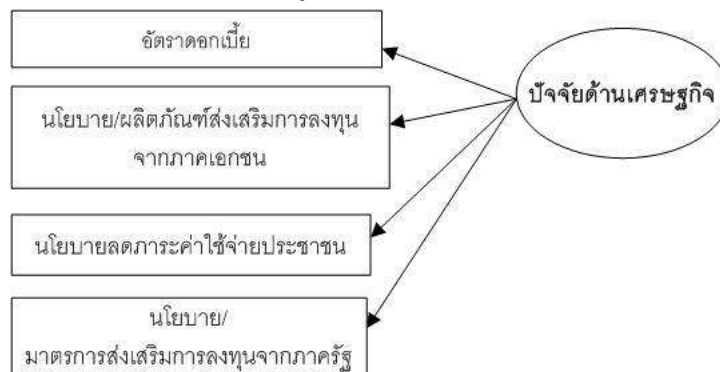
ภาพ 4.19 ทดสอบความสอดคล้องของโมเดลปัจจัยย่อยด้านเศรษฐกิจต่อการลงทุน

เนื่องจากโมเดลนี้ไม่มีความสอดคล้องของโมเดลในแบบจำลองการประมวลผล โดยจะต้องเมื่อพิจารณาตามเส้นทางจะเห็นได้ว่า มีเส้นทางที่ไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติในบางเส้นทางจึงต้องทำการตัดเส้นทางที่ไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติออกเพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์ของการประมวลผลข้อมูล ดังแสดงในภาพ 4.20

ภาพที่ 4.20 การตัดปัจจัยย่อยด้านเศรษฐกิจต่อการลงทุนไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติออก

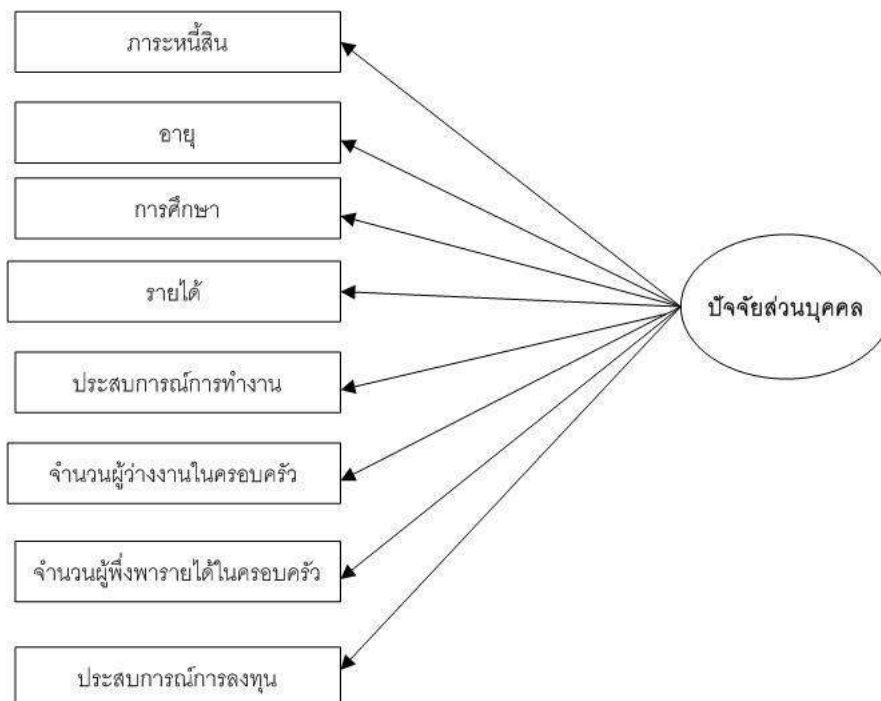
จากความไม่สอดคล้องของโมเดลจึงทำให้ผู้วิจัยต้องทำการปรับปรุงโมเดล โดยทำการพิจารณาตัด เส้นทางที่ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติผู้วิจัยจึงทำการตัดตัวแปรเส้นทางที่ไม่มีนัยยะสำคัญออกจากโมเดล โดยที่จะนำโมเดลปัจจัยย่อยด้านเศรษฐกิจต่อการลงทุนที่ตัดเส้นทางไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติออกนี้ไปทำการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันการการลงทุนของคน Gen Y โดยโมเดลปัจจัยย่อยด้านเศรษฐกิจต่อการลงทุนที่สมบูรณ์แสดงได้ในภาพที่ 4.21

ภาพที่ 4.21 ปัจจัยย่อยด้านเศรษฐกิจต่อการออมที่ตัดเส้นทางไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติออก

การตรวจโมเดลตัวแปรปัจจัยด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการออม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของสำรวจวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุในการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการออมสามารถเขียนเป็นโมเดลในการวิเคราะห์ได้ ดังภาพ 4.22

ภาพ 4.22 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้านปัจจัยส่วนบุคคลในการลงทุน

จากภาพที่ 4.22 ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์โดยพิจารณาความสัมพันธ์ของปัจจัยรองและปัจจัยย่อย รวมทั้งความเหมาะสมของขนาดของโปรแกรมที่สามารถวิเคราะห์ได้ ดังนั้น จึงแยกวิเคราะห์โมเดลเป็นโมเดลปัจจัยหลักปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย 8 ปัจจัยย่อย

จากนั้นจึงนำปัจจัยไปวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของโมเดลปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ซึ่งสามารถแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดังนี้

ตาราง 4.32 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการลงทุน

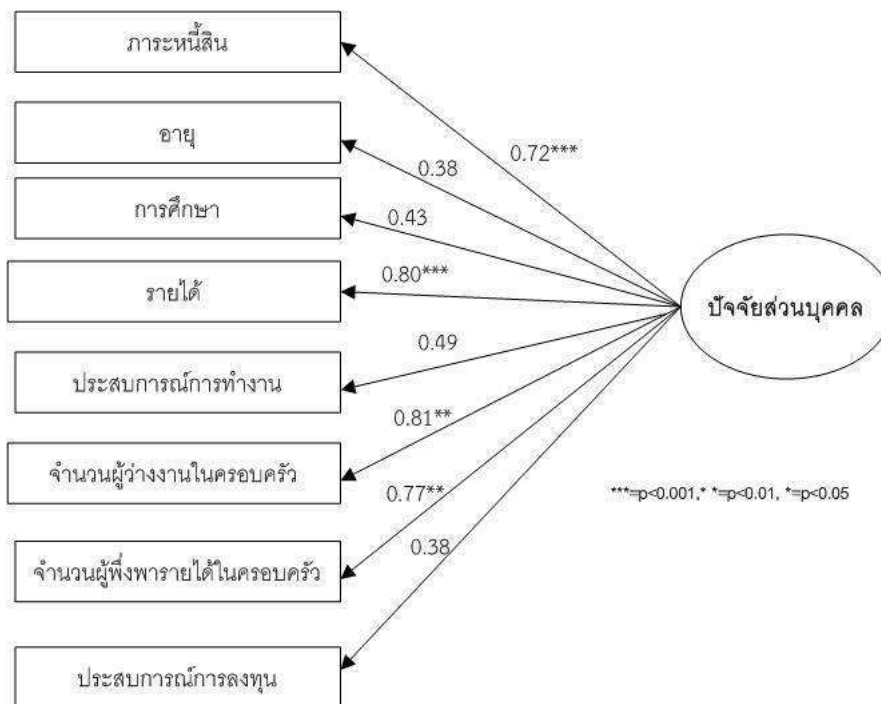
	ภาพหนังสือ	อายุ	การศึกษา	รายได้	ประสบการณ์การทำงาน	จำนวนผู้ร่วมงานใน ครอบครัว	จำนวนผู้พึ่งพิง รายได้ในครอบครัว	ประสบการณ์การ ลงทุน
ภาพหนังสือ	1							
อายุ	.476**	1						
การศึกษา	.469**	.411**	1					
รายได้	.485**	.477**	.413**	1				
ประสบการณ์การทำงาน	.481**	.461**	.442**	.476**	1			
จำนวนผู้ร่วมงานใน ครอบครัว	.464**	.419**	.408**	.401**	.439**	1		
จำนวนผู้พึ่งพิง รายได้ในครอบครัว	.437**	.488**	.472**	.494**	.450**	.477**	1	
ประสบการณ์การ ลงทุน	.456**	.488**	.415**	.490**	.483**	.485**	.447**	1

ปัจจัยย่อยทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P < .01$)

จากตาราง 4.32 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของโมเดลปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด พบว่า ปัจจัยย่อยทั้ง 8 ตัว มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อมูล พบว่า มีค่า Bartlett's Test of Sphericity เท่ากับ 8509.267 อย่างมีนัยสำคัญ และมีค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measures of Sampling Adequacy (KMO) เท่ากับ 0.79 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับดีมาก ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

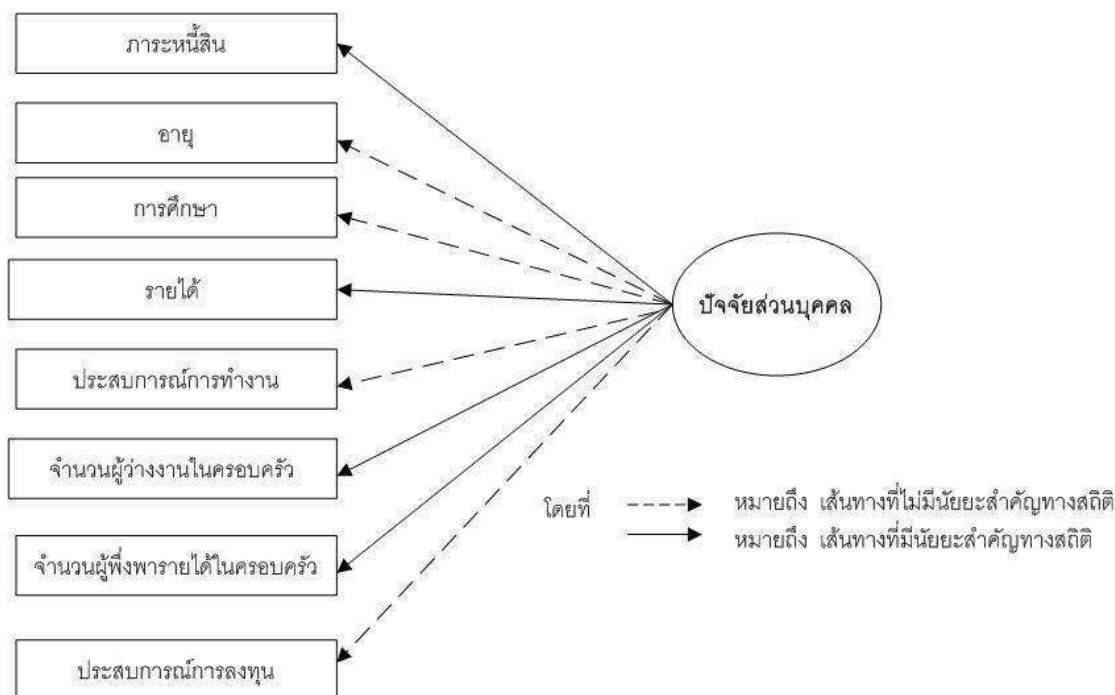
จากนั้นจึงได้กำหนดโมเดลปัจจัยย่อยทางด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดที่ผ่านการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันในทุกปัจจัยย่อยเรียบร้อยแล้ว จึงทำการประมวลผลผ่านโปรแกรมสำเร็จภาพวิเคราะห์ทางสถิติ โปรแกรม AMOS เพื่อทดสอบผลและความสอดคล้องของแบบจำลอง ดังภาพที่ 4.23

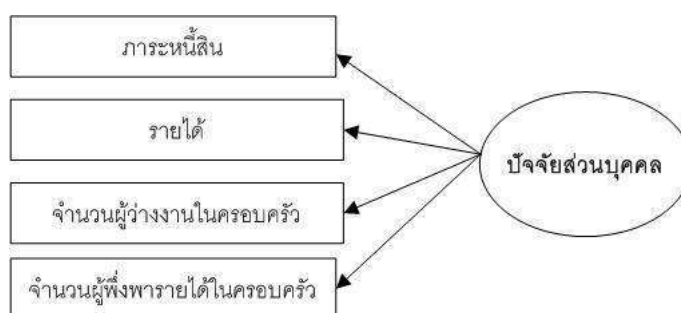
ภาพ 4.23 ทดสอบความสอดคล้องของโมเดลปัจจัยส่วนบุคคลต่อการลงทุน

เนื่องจากโมเดลนี้ไม่มีความสอดคล้องของโมเดลในแบบจำลองการประมวลผล โดยจะต้องเมื่อพิจารณาตามเส้นทางจะเห็นได้ว่า มีเส้นทางที่ไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติในบางเส้นทางจึงต้องทำการตัดเส้นทางที่ไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติออกเพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์ของการประมวลผลข้อมูล ดังแสดงในภาพ 4.24

ภาพที่ 4.24 การตัดปัจจัยส่วนบุคคลต่อการลงทุนไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติออก

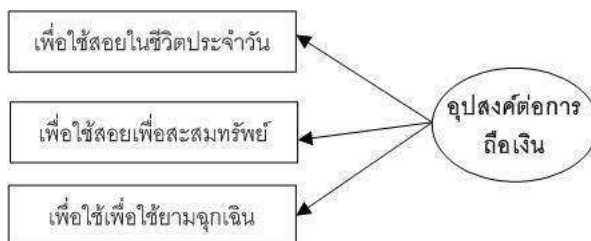
จากความไม่สอดคล้องของโมเดลจึงทำให้ผู้วิจัยต้องทำการปรับปรุงโมเดล โดยทำการพิจารณาตัด เส้นทางที่ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติผู้วิจัยจึงทำการตัดตัวแปรเส้นทางที่ไม่มีนัยยะสำคัญออกจากโมเดล โดยที่จะนำโมเดลปัจจัยย่อยด้านเศรษฐกิจต่อการลงทุนที่ตัดเส้นทางไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติออกนี้ไปทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการลงทุนของคน Gen Y โดยโมเดลปัจจัยส่วนบุคคลต่อการลงทุนที่สมบูรณ์แสดงได้ในภาพที่ 4.25

ภาพที่ 4.25 ปัจจัยส่วนบุคคลต่อการลงทุนที่ตัดเส้นทางไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติออก

การตรวจโมเดลตัวแปรปัจจัยด้านอุปสงค์ต่อการถือเงินที่มีผลต่อการลงทุน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำรวจวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุในการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในด้านอุปสงค์ต่อการถือเงินที่มีผลต่อการลงทุนสามารถเขียนเป็นโมเดลในการวิเคราะห์ได้ ดังภาพ 4.26

ภาพ 4.26 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้านอุปสงค์ต่อการถือเงินที่มีผลต่อการลงทุน

จากภาพที่ 4.26 ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์โดยพิจารณาความสัมพันธ์ของปัจจัยรองและปัจจัยย่อย รวมทั้งความเหมาะสมของขนาดของโปรแกรมที่สามารถวิเคราะห์ได้ ดังนั้น จึงแยกวิเคราะห์โมเดลเป็นโมเดลปัจจัยหลักปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย 3 ปัจจัยย่อย

จากนั้นจึงนำปัจจัยไปวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของโมเดลอุปสงค์ต่อการถือเงินที่มีผลต่อการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ซึ่งสามารถแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดังนี้

ตาราง 4.33 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของอุปสงค์ต่อการถือเงินที่มีผลต่อการลงทุน

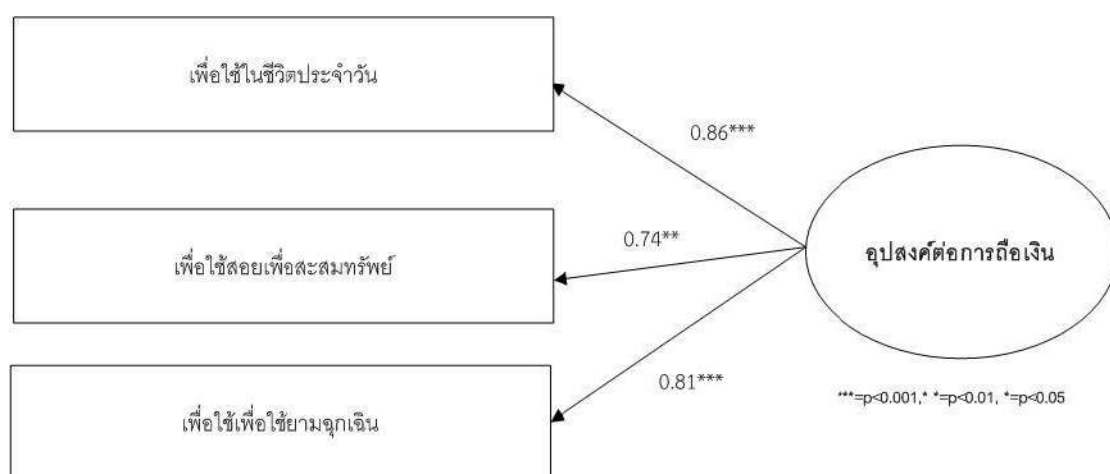
	เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	เพื่อใช้จ่ายในสถานการณ์ฉุกเฉิน	เพื่อสะสมทรัพย์
เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	1		
เพื่อใช้จ่ายในสถานการณ์ฉุกเฉิน	.422**	1	
เพื่อสะสมทรัพย์	.427**	.431**	1

ปัจจัยย่อยทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P < .01$)

จากตาราง 4.33 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของโมเดลปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด พบว่า ปัจจัยย่อยทั้ง 3 ตัว มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของ

ข้อมูล พบว่า มีค่า Bartlett' s Test of Sphericity เท่ากับ 7189.118 อย่างมีนัยสำคัญ และมีค่า Kaiser-Mayer-Olkin Measures of Sampling Adequacy (KMO) เท่ากับ 0.85 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับดีมาก ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

จากนั้นจึงได้กำหนดโมเดลปัจจัยย่อยอุปสงค์ต่อการถือเงินที่มีผลต่อการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดที่ผ่านการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันในทุกปัจจัยย่อยเรียบร้อยแล้ว จึงทำการประมวลผลผ่านโปรแกรมสำเร็จภาพวิเคราะห์ทางสถิติ โปรแกรม AMOS เพื่อทดสอบผลและความสอดคล้องของแบบจำลอง ดังภาพที่ 4.27

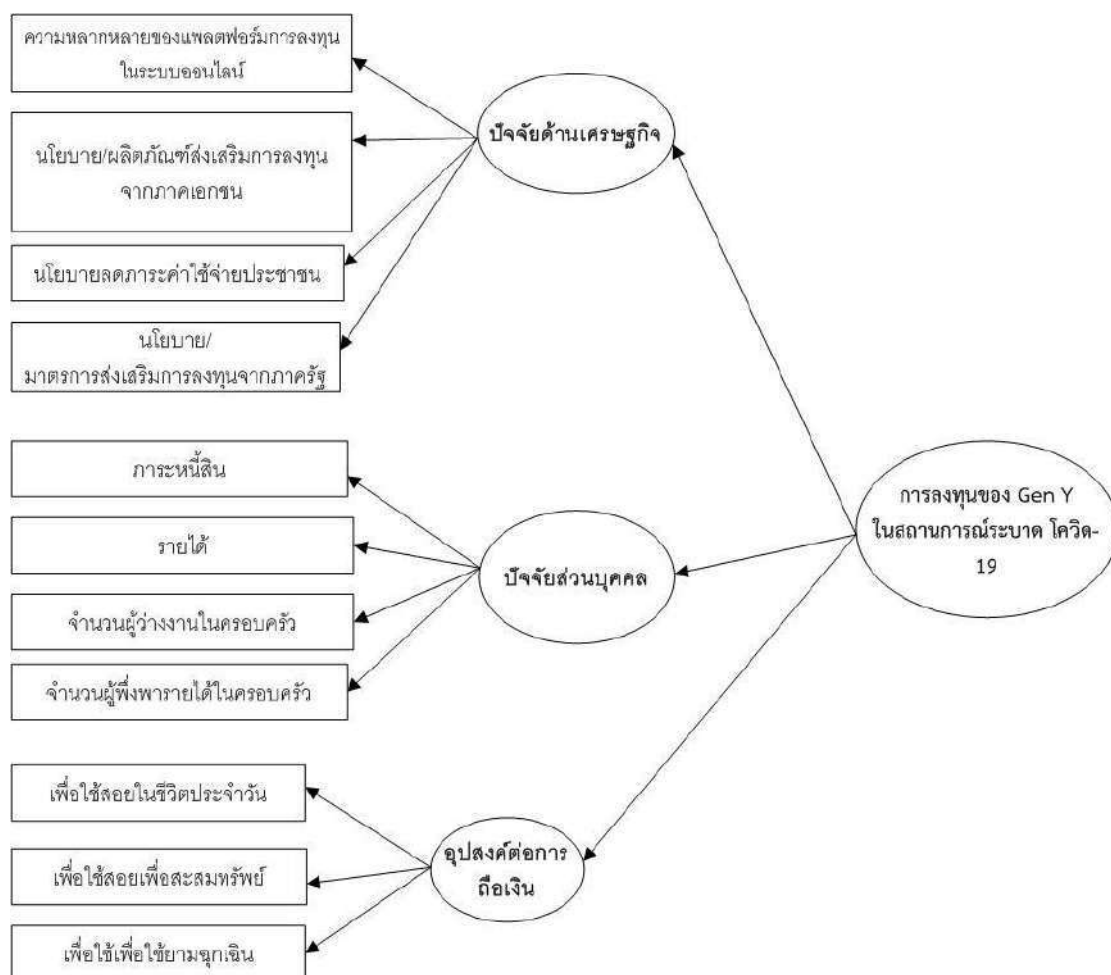
ภาพ 4.27 ทดสอบความสอดคล้องของโมเดลปัจจัยส่วนบุคคลต่อการลงทุนเงิน

เนื่องจากโมเดลนี้ทุกๆ ตัวแปรย่อยมีความสอดคล้องของโมเดลในแบบจำลองการประมวลผล ทุกเส้นทางเกิดนัยยะสำคัญทางสถิติ จึงสามารถนำเดลินี้ไปใช้เพื่อหาองค์ประกอบเชิงยืนยันในการลงทุนเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดได้

การนำเสนอโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบเชิงยืนยันในการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ลงพื้นที่สำรวจวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุในการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดและได้ทำการตรวจสอบการทดสอบปัจจัยรองเพื่อตรวจสอบตัวแปรแฝงในแต่ละปัจจัยรองว่ามีตัวแปรแฝงที่ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติ จนได้ตัวแปรหลักที่สมบูรณ์แล้วจึงนำมาออกแบบโมเดลการวิจัยเพื่อหาองค์ประกอบของปัจจัย โดยโมเดลมีลักษณะเป็น

โมเดลโครงสร้างการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ดังภาพ 4.28

ภาพ 4.28 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

จากภาพที่ 4.28 ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์โดยพิจารณาความสัมพันธ์ของปัจจัยรองและปัจจัยย่อย รวมทั้งความเหมาะสมของขนาดของโปรแกรมที่สามารถวิเคราะห์ได้ ดังนั้น จึงแยกวิเคราะห์โมเดลย่อยทั้ง 3 โมเดล ดังนี้

- 1) โมเดลหลักการลงทุนของ Gen Y ในสถานการณ์ระบาด โควิด-19 ประกอบด้วย 3 ปัจจัยรอง และ 11 ปัจจัยย่อย
- 2) โมเดลปัจจัยรองปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย 4 ปัจจัยย่อย
- 3) โมเดลปัจจัยรองปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย 4 ปัจจัยย่อย

4) โมเดลปัจจัยรองอุปสงค์ต่อการถือเงิน ประกอบ 3 ปัจจัยย่อย

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ก่อนการทดสอบความสอดคล้อง

ก่อนการวิเคราะห์โมเดลเพื่อทดสอบความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ผู้วิจัยได้หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดของตัวแปรแฝงทุกตัวในปัจจัยรองของปัจจัยหลัก และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกตัว ทั้งนี้ตัวแปรแฝงทุกตัวจะต้องมีค่าความสัมพันธ์เป็นบวกและมีค่าไม่น้อยกว่า 0.30 (ภัทราพร เกษสังข์, 2551) จึงสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดจำแนกรายโมเดล ดังแสดงในตาราง 4.34

ตาราง 4.34 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยย่อยที่ส่งผลต่อการการลงทุน

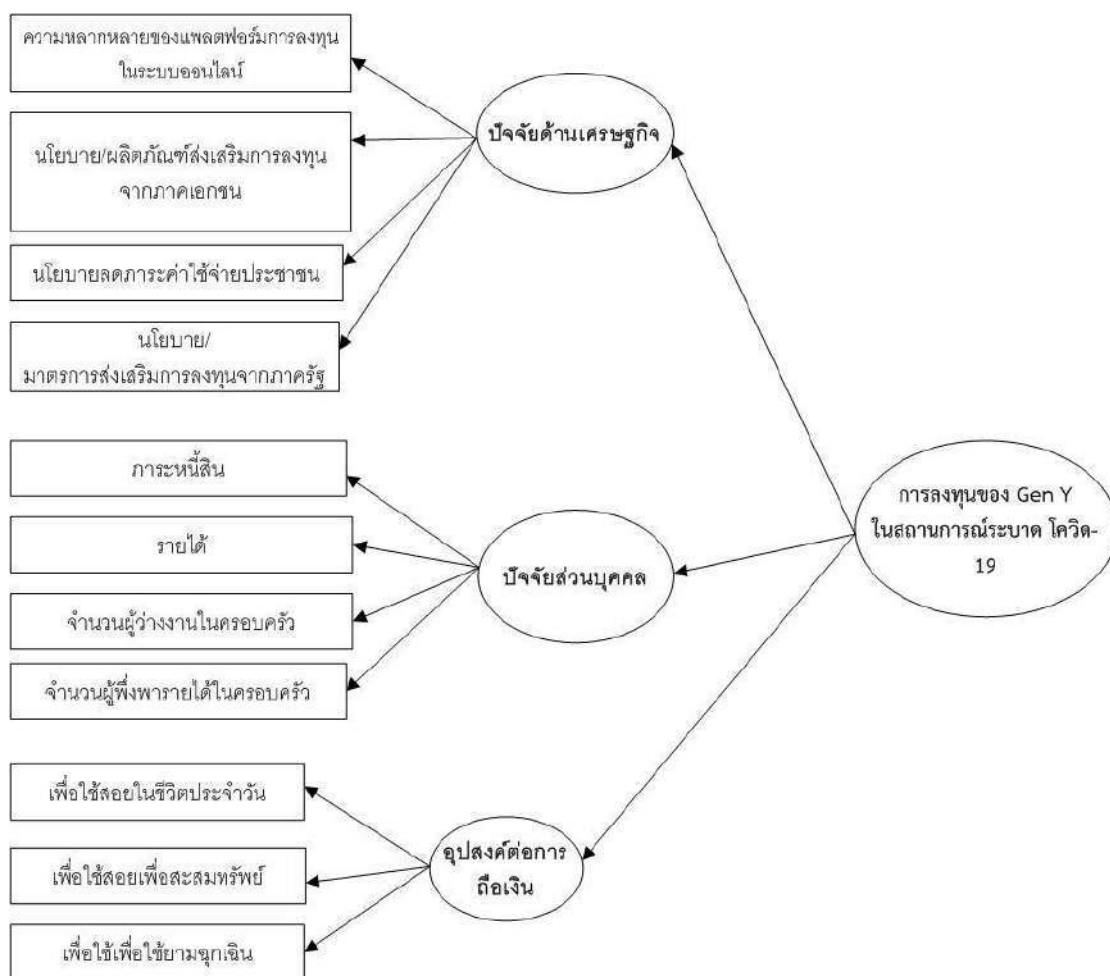
	เศรษฐกิจ1	เศรษฐกิจ2	เศรษฐกิจ3	เศรษฐกิจ4	ส่วนบุคคล1	ส่วนบุคคล2	ส่วนบุคคล3	ส่วนบุคคล4	อุปสงค์เงิน1	อุปสงค์เงิน2	อุปสงค์เงิน3
เศรษฐกิจ1	1										
เศรษฐกิจ2	0.586**	1									
เศรษฐกิจ3	0.532**	.545**	1								
เศรษฐกิจ4	.514**	.464**	.514**	1							
ส่วนบุคคล1	.512**	.454**	.479**	.425**	1						
ส่วนบุคคล2	.499**	.427**	.446**	.420**	.512**	1					
ส่วนบุคคล3	.546**	.460**	.512**	.435**	.489**	.492**	1				
ส่วนบุคคล4	.522**	.383**	.429**	.408**	.477**	.410**	.431**	1			
อุปสงค์เงิน1	.438**	.427**	.456**	.460**	.517**	.511**	.444**	.540**	1		
อุปสงค์เงิน2	.561**	.506**	.490**	.446**	.453**	.428**	.472**	.520**	.518**	1	
อุปสงค์เงิน3	.499**	.488**	.526**	.477**	.398**	.447**	.474**	.433**	.456**	.492**	1

ปัจจัยย่อยทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P < .01$)

จากตาราง 4.34 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของโมเดลปัจจัยย่อยที่ส่งผลต่อการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด พบว่า ปัจจัยย่อยทั้ง 11 ตัว มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อมูล พบว่า มีค่า Bartlett' s Test of Sphericity เท่ากับ 9106.58 อย่างมีนัยสำคัญ และมีค่า Kaiser-Mayer-Olkin Measures of Sampling Adequacy (KMO) เท่ากับ 0.86 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับดีมาก

การทดสอบความสอดคล้องของโมเดล

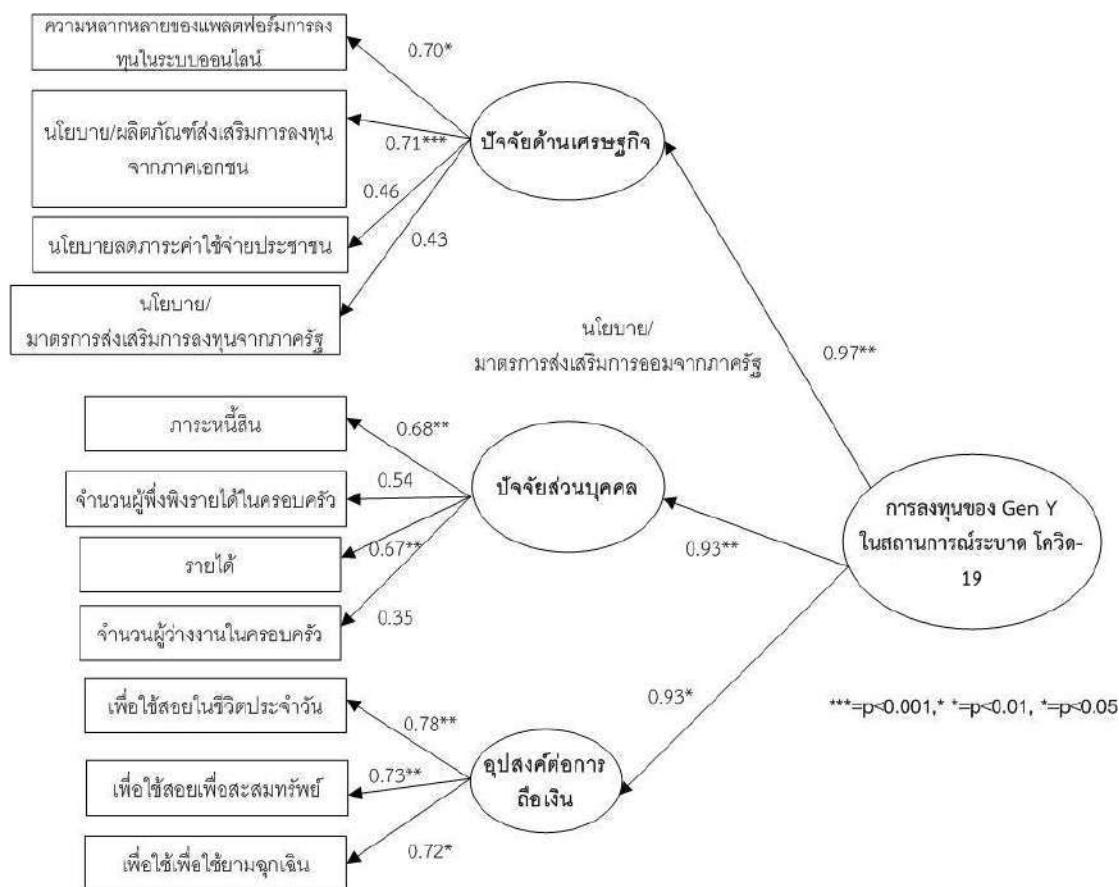
ขั้นตอนการหาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด โดยใช้สมการการวิเคราะห์ถดถอย การวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบเส้นทางสัมพันธ์ ซึ่งเป็นเทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัว (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2546) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จภาพวิเคราะห์ทางสถิติทางสังคมศาสตร์ โปรแกรม AMOS ผ่านการตั้งสมมุติฐานการวิจัยผ่านการวิเคราะห์เส้นทาง ซึ่งสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ภาพ 4.29 การกำหนดแบบจำลองปัจจัยเชิงสาเหตุของการลงทุน

จากภาพที่ 4.29 ได้ทำการกำหนดโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดที่ผ่านการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันในทุกปัจจัยย่อยเรียบร้อยแล้ว จึงทำการประมวลผลผ่านโปรแกรมสำเร็จภาพวิเคราะห์ทางสถิติ โปรแกรม AMOS เพื่อทดสอบผลและความสอดคล้องของแบบจำลอง ดังภาพที่ 4.30

หมายเหตุ
 *** คือ มีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001
 ** คือ มีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
 * คือ มีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภาพ 4.30 การทดสอบความสอดคล้องของโมเดล

เมื่อทำการกำหนดแบบจำลองจึงนำโมเดลนี้ไปทดสอบความสอดคล้องก่อนประมวลผลดังแสดงในภาพที่ 4.30 ซึ่งผลพบว่ามีตัวแปรบางตัวที่ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติ จึงทำการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล ดังแสดงผลในตาราง 4.35

ตารางที่ 4.35 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล

ค่าสถิติ	สัญลักษณ์	เกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับ	ผลการตรวจสอบ	การแปลความหมาย
Chi-square Probability Level	CMIN-p	$p > .05$	0.01	ไม่ผ่านเกณฑ์พิจารณา
Chi-square Relative	CMIN/df	< 3	1.517	ผ่านเกณฑ์พิจารณา

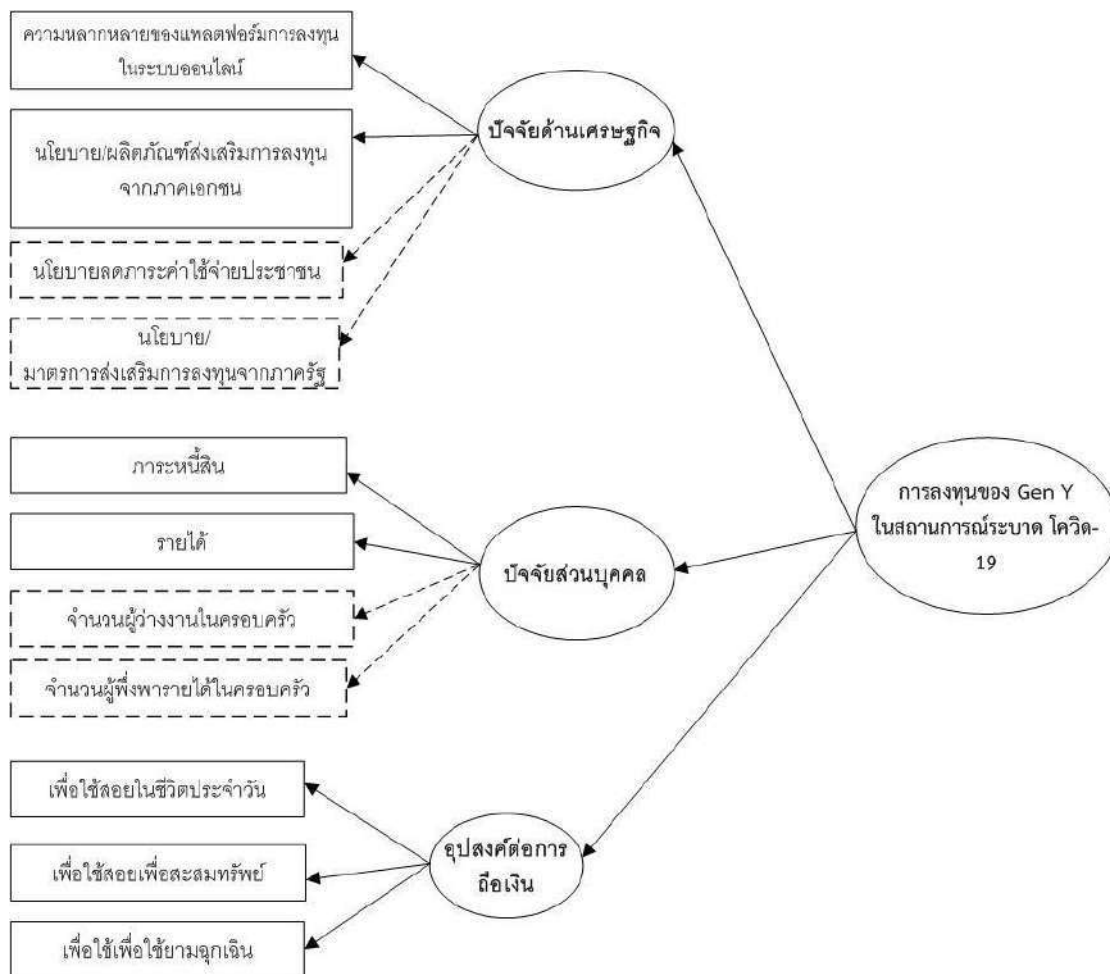
Comparative Fit Index	CFI	> 0.90	0.987	ผ่านเกณฑ์พิจารณา
Root mean square residual	RMR	< 0.05	0.093	ไม่ผ่านเกณฑ์พิจารณา
Goodness of Fit Index	GFI	> 0.90	0.916	ผ่านเกณฑ์พิจารณา
Root Mean Square Error o Approximation	RMSEA	< 0.08	0.041	ผ่านเกณฑ์พิจารณา

ที่มา : จากการทบทวนวรรณกรรม

จากตาราง 4.35 ในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลในแบบจำลองการประมวลผล นั้นพบว่า แบบจำลองนี้ไม่ผ่านเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับ เพราะค่า Chi-square Probability Level ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.01 และค่า Root mean square residual ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.093 แปลความได้ว่าไม่ผ่านเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับ ดังนั้นโมเดลนี้จึงยังคงไม่มีความสมบูรณ์พอที่จะนำมาพิจารณาได้ จากการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลในแบบจำลองการวิเคราะห์เส้นทางนี้จึงนิรนัยได้ว่าแบบจำลองนี้ ยังไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงต้องทำการปรับโมเดลเพื่อให้มีความถูกต้องและผ่านเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับจึงจะสามารถนำมาวิเคราะห์ประมวลผลในลำดับต่อไปได้

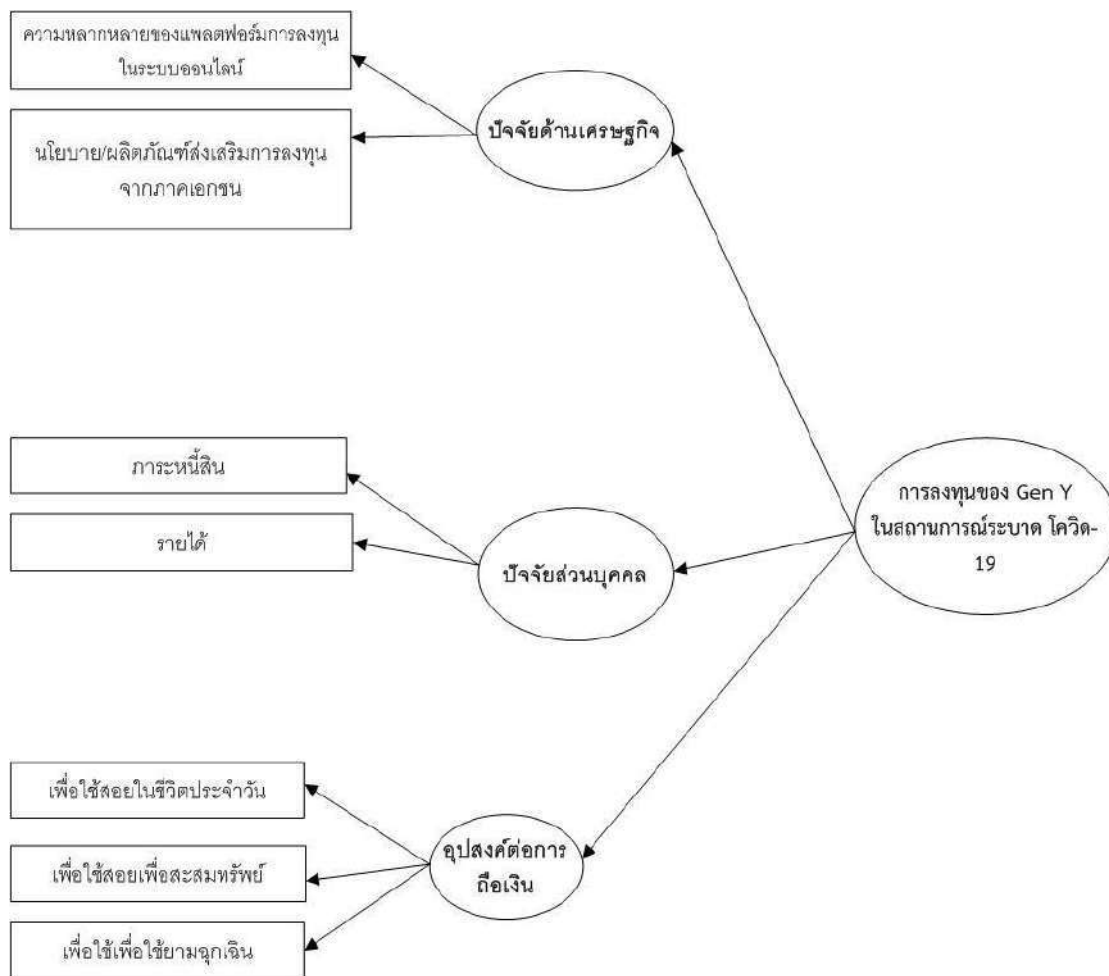
การปรับแต่งโมเดลเพื่อหาปัจจัยเชิงสาเหตุ

เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 4.35 ผู้วิจัยมีความจำเป็นต้องปรับแต่งโมเดล เนื่องจากโมเดลนี้ไม่มีความสอดคล้องของโมเดลในแบบจำลองการประมวลผล โดยจะต้องเมื่อพิจารณาตามเส้นทางจะเห็นได้ว่า มีเส้นทางที่ไม่เกิดนัยยะสำคัญทางสถิติในบางเส้นทาง ดังภาพที่ 4.31

ภาพ 4.31 การปรับแบบจำลองการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา

จากความสำเร็จของโมเดลจึงทำให้ผู้วิจัยต้องทำการปรับปรุงโมเดล โดยทำการพิจารณาตัดเส้นทางที่ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติผู้วิจัยจึงทำการตัดตัวแปรเส้นทางที่ไม่มีนัยยะสำคัญออกจากโมเดล พร้อมทั้งพิจารณาตัวแปรที่โปรแกรมทางสถิติระบุ ว่าตัวแปรใดมีผลต่อโมเดลมากที่สุด (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2556: 136) ซึ่งสามารถแสดงภาพโมเดลได้ในภาพที่ 4.32

ภาพ 4.32 การปรับแต่งโมเดลจากการตัดตัวแปรที่ไม่มีนัยยะสำคัญ

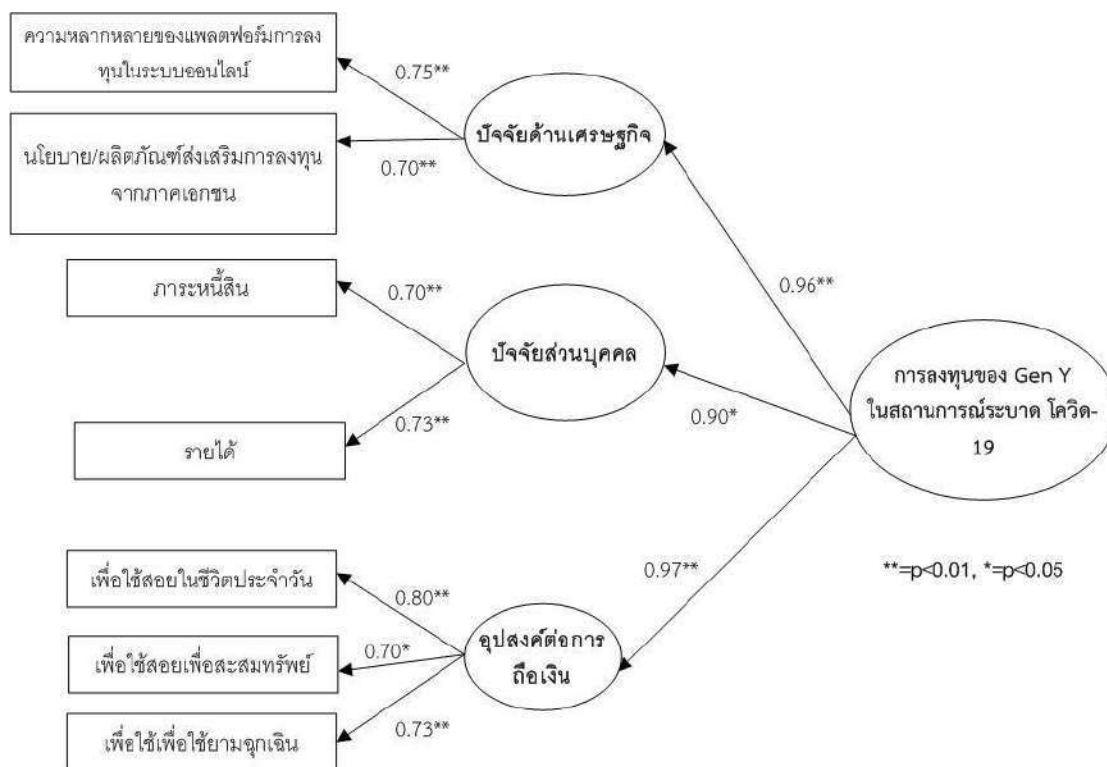
การปรับแต่งโมเดลจากการตัดตัวแปรและพิจารณาเส้นทางความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติทำให้เหลือเส้นทางความสัมพันธ์ที่มีนัยยะสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในภาพที่ 4.32 เมื่อทำการกำหนดแบบจำลองที่ปรับแต่งแล้วจึงนำแบบจำลองนี้ไปทดสอบความสอดคล้องก่อนประมวลผล ซึ่งผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล ดังแสดงผลในตาราง 4.36

ตารางที่ 4.36 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล

ค่าสถิติ	สัญลักษณ์	เกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับ	ผลการตรวจสอบ	การแปลความหมาย
Chi-square Probability Level	CMIN-p	$p > .05$	0.936	ผ่านเกณฑ์พิจารณา
Chi-square Relative	CMIN/df	< 3	0.446	ผ่านเกณฑ์พิจารณา
Comparative Fit Index	CFI	> 0.90	0.997	ผ่านเกณฑ์พิจารณา
Root mean square residual	RMR	< 0.05	0.005	ผ่านเกณฑ์พิจารณา
Goodness of Fit Index	GFI	> 0.90	0.997	ผ่านเกณฑ์พิจารณา
Root Mean Square Error of Approximation	RMSEA	< 0.08	0.001	ผ่านเกณฑ์พิจารณา

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

จากตารางที่ 2 อธิบายได้ว่าผลการตรวจสอบจะเห็นได้ว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐาน แสดงว่าโมเดลมีความถูกต้องของโมเดล จากนั้น ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดผ่านการวิเคราะห์ซึ่งสามารถหาแสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบจากการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร โดยที่ได้ทำการตัด Factor loading ที่ต่ำกว่า 0.70 ออกจากโมเดล (Schumacher, R. E., & Lomax, R. G., 2010). ซึ่งผลการวิจัยแสดงได้ ดังภาพที่ 4.33

หมายเหตุ	***	คือ มีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001
	**	คือ มีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
	*	คือ มีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภาพ 4.33 ปัจจัยเชิงสาเหตุการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

ภาพที่ 4.33 แสดงปัจจัยเชิงสาเหตุการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ที่ทำการวิเคราะห์ระหว่างตัวแปรโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ผ่านการตกแต่งแล้ว พบว่า สัมประสิทธิ์เส้นทางที่มีนัยสำคัญทางสถิติ มี 6 เส้นทาง ดังนั้น จึงสามารถนำค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางของแต่ละสมการโครงสร้างมาเขียนเส้นทางของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ผ่านการตกแต่งแบบความสัมพันธ์ให้เป็นแบบจำลองที่ประหยัด (Parsimonious Model) เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความสัมพันธ์ที่ดีที่สุดซึ่งสามารถแสดงผลได้ 6 เส้นทาง ดังนี้

- 1) เส้นทางโมเดลหลักการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดไปโมเดลปัจจัยรองปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.96
- 2) เส้นทางโมเดลหลักการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดไปโมเดลปัจจัยรองปัจจัยส่วนบุคคล มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.90

3) เส้นทางโมเดลหลักการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดไปโมเดลปัจจัยรองอุปสงค์ต่อการถือเงิน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.97

4) เส้นทางโมเดลรองปัจจัยด้านเศรษฐกิจไปปัจจัยย่อยความหลากหลายของแพลตฟอร์มการลงทุนในระบบออนไลน์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.75

5) เส้นทางโมเดลรองปัจจัยด้านเศรษฐกิจไปปัจจัยย่อยนโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.73

6) เส้นทางโมเดลรองปัจจัยส่วนบุคคลไปภาระหนี้สิน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.70

7) เส้นทางโมเดลรองปัจจัยส่วนบุคคลไปรายได้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.73

8) เส้นทางโมเดลรองอุปสงค์ต่อการถือเงินไปเพื่อใช้สะสมทรัพย์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.70

9) เส้นทางโมเดลรองอุปสงค์ต่อการถือเงินไปเพื่อใช้ยามฉุกเฉิน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.73

10) เส้นทางโมเดลรองอุปสงค์ต่อการถือเงินไปเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.80

จากภาพที่ 1 สามารถนำวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดโดยสังเกตจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ จากนั้นจึงนำค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ซึ่งเป็นการระบุระดับความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเชิงยืนยันว่า และสามารถนำผลการวิจัยดังกล่าวมาอภิปรายถึงผลการวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุสองต่อการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด โดยสามารถแสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบและสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ ได้ดังแสดงในตาราง 4.37

ตาราง 4.37 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบและค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์

องค์ประกอบ/ตัวแปร	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	ค่าสัมประสิทธิ์การ พยากรณ์
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	0.96	0.92
ความหลากหลายของแพลตฟอร์มการลงทุนใน ระบบออนไลน์	0.75	0.56
นโยบาย/ผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการลงทุน จากภาคเอกชน	0.70	0.49
ปัจจัยส่วนบุคคล	0.90	0.81
ภาระหนี้สิน	0.70	0.49
รายได้	0.73	0.53
อุปสงค์ต่อการถือเงิน	0.97	0.94
เพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน	0.80	0.64
เพื่อใช้สอยเพื่อสะสมทรัพย์	0.70	0.49
เพื่อใช้เพื่อใช้จ่ายฉุกเฉิน	0.73	0.53

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

ตารางที่ 4.37 จะเห็นได้ว่าผลการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ทุกๆ ค่าที่แสดงมีค่าเกิน 0.30 ทั้งสิ้น ซึ่งหมายความว่าทุกตัวแปรที่แสดง มีผลการของความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับยอมรับได้ โดยเมื่อพิจารณาผลร่วมกับภาพที่ 1 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยเชิงสาเหตุการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ดังนี้

1) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.92 โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.96 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์มากที่สุด คือ ความหลากหลายของแพลตฟอร์มการลงทุนในระบบออนไลน์ น้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.56 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.75 ขณะที่นโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชนมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.49 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.70

ผลการวิจัยสามารถวิจารณ์ผลได้ว่า เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ที่พบว่าสิ่งที่กระตุ้นให้ประชากรกลุ่ม Gen Y เกิดการลงทุนมากที่สุดในสถานการณ์โรคระบาด คือ ความหลากหลายของแพลตฟอร์มการลงทุนในระบบออนไลน์ ขณะที่นโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริม

การลงทุนจากภาคเอกชนเป็นองค์ประกอบเชิงยืนยันที่มีค่าสัมประสิทธิ์รองลงมา ซึ่งหากพิจารณาผลการวิจัยในส่วนนี้จะพบว่า การเติบโตและหลากหลายของแพลตฟอร์มการทำธุรกรรมการเงินเพื่อลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญให้คน Gen Y ลงทุนมากขึ้น โดยเฉพาะการลงทุนในแพลตฟอร์มออนไลน์ ดังข้อมูลของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ระบุว่า แม้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด -19 จะส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนให้เปลี่ยนไป โดยจะใช้อินเทอร์เน็ตในการส่งคำสั่งซื้อขายมากขึ้นอีกหนึ่งประเภทการลงทุนที่กลุ่ม Gen Y กำลังให้ความสนใจและเข้าไปลงทุนมากขึ้น คือ คริปโทเคอร์เรนซี ด้วยความน่าสนใจของตลาดคริปโทเคอร์เรนซีที่ให้อัตราผลตอบแทนสูง ทำให้เป็นที่ดึงดูดกลุ่มนักลงทุนรายใหม่เข้ามาในตลาดอย่างต่อเนื่อง โดยปัจจุบัน มีจำนวนบัญชีซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัลในไทยทั้งหมด 1,379,373 มีอัตราการขยายตัวสูงอยู่ที่ร้อยละ 27.6 ต่อเดือน สะท้อนให้เห็นถึงความนิยมลงทุนในตลาดคริปโทเคอร์เรนซีในไทย (คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, 2564) ซึ่งการเติบโตและหลากหลายของแพลตฟอร์มการทำธุรกรรมการเงินเพื่อลงทุนที่มีผลทำให้คน Gen Y เกิดการลงทุนมีความคล้อยคลึงกับงานวิจัยของ Imtiaz Sifat ที่ระบุว่าปัจจัยที่ทำให้ตลาดสกุลเงินดิจิทัลนั้นมีความแตกต่างจากการลงทุนในหลักทรัพย์ดิจิทัลประเภทอื่นๆ คือ ความแปลกใหม่ของแนวทาง ผลตอบแทนที่มีความเสี่ยงไม่สูงมาก อีกทั้งผลตอบแทนและความเสี่ยงการลงทุนประเภทนี้ส่งผลกระตุ้นเกิดการลงทุนแบบสะสมทรัพย์ และปัจจัยอีกประการคือ การเติบโตของคริปโทเคอร์เรนซีที่จะมีมูลค่าในตนเองใกล้เคียง gold value (Imtiaz Sifat, 2021) เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Zaghum Umar MariyaGubareva Tamara Teplova และ Dang K.Tran ที่ระบุว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ชี้ว่าปัจจัยที่ทำให้ประชาชนให้ความสนใจในการลงทุนในแพลตฟอร์มดิจิทัลมากขึ้น เนื่องจากการมีช่องทางที่สามารถเข้าถึงการลงทุนในระบบออนไลน์มากขึ้น และความไม่ซับซ้อนของการดำเนินธุรกรรมเมื่อเทียบกับตลาดหุ้นหรือฟอเร็กซ์ (Zaghum Umar MariyaGubareva Tamara Teplova และ Dang K.Tran, 2022) ด้วยผลวิจัยและผลจากการทบทวนวรรณกรรมนิรนัยได้ว่าความหลากหลายของแพลตฟอร์มการลงทุนในระบบออนไลน์และนโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชนเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการลงทุน โดยเฉพาะการลงทุนในหลักทรัพย์ดิจิทัลมากขึ้นอันเนื่องมาจากความแปลกใหม่และความไม่ซับซ้อนของการดำเนินธุรกรรมในการลงทุน

2) ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยส่วนบุคคลมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.81 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.90 โดยปัจจัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์และองค์ประกอบยืนยันสูงสุด คือ รายได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.53 และองค์ประกอบยืนยันเท่ากับ 0.73 รองลงมาคือ ภาระหนี้สินที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.49 และองค์ประกอบยืนยันเท่ากับ 0.70

ผลการวิจัยองค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยส่วนบุคคลสามารถวิจารณ์ผลได้ว่ารายได้เป็นองค์ประกอบเชิงยืนยันที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์มากที่สุดและภาระหนี้สินเป็นตัวแปรที่ผลรองลงมาซึ่งตัวแปรทั้งสองเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันเมื่อพิจารณาจากสมการรายได้และฟังก์ชันของการออมที่จะส่งผลต่อการลงทุนส่วนบุคคล ถ้าพิจารณาจากความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออมจะพบว่าหากรายได้ยิ่งมากการออมก็จะสูงซึ่งก็จะส่งผลให้เกิดการลงทุนสูงขึ้นด้วย เนื่องจากการลงทุนก็เป็นเสมือนเป็นการทยอยสะสมทรัพย์สินที่มีความเสี่ยง ขณะเดียวกันหากรายได้ยิ่งน้อยการออมก็จะน้อยซึ่งก็จะส่งผลให้เกิดการลงทุนน้อยด้วยเช่นกัน (จิรัตน์ สังข์แก้ว, 2544) รายได้ที่จะก่อให้เกิดการบริโภคและการออมซึ่งมีผลต่อการลงทุนต้องผ่านการชำระหนี้สินส่วนบุคคลเสียก่อน ซึ่งหากภาระหนี้สินมีสูงรายได้ก็ต้องลดความสามารถในการบริโภคซึ่งจะส่งผลให้เกิดการออมและลงทุน (การทยอยสะสมทรัพย์สินที่มีความเสี่ยง) น้อยลง หากภาระหนี้สินมีไม่สูงรายได้ก็ต้องจะเพิ่มความสามารถในการบริโภคซึ่งจะส่งผลให้เกิดการออมและลงทุนมากขึ้น ดังนั้นรายได้และภาระหนี้สินจึงเป็นตัวแปรที่สำคัญในปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการลงทุนอย่างมาก ซึ่งผลวิจัยนี้มีความคล้ายคลึงกับงานวิจัยของ Azza Béjaoui Nidhal Mgdmi Wajdi Moussa และ Tarek Sadraoui ที่ระบุว่า การลงทุนในคริปโตเคอเรนซีนั้นกลุ่มตัวอย่างจะพิจารณาถึงหนี้สินส่วนบุคคลเป็นสำคัญก่อนจะพิจารณาการลงทุนหรือสะสมทรัพย์สินในเงินสกุลดิจิทัลต่างๆ (Azza Béjaoui Nidhal Mgdmi Wajdi Moussa และ Tarek Sadraoui, 2022) เช่นเดียวกับงานวิจัยของ จิตระวี ทองเถา ที่ระบุว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการธนาคารพาณิชย์ในยุคการระบาดของไวรัส COVID-19 เพื่อสะสมทรัพย์สินและดำเนินธุรกรรมทางการเงินที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ภาระหนี้สิน รายได้ และภาระอันเนื่องมาจากจำนวนผู้ว่างงานในครอบครัว (จิตระวี ทองเถา, 2564) จากผลการวิจัยและผลจากการทบทวนวรรณกรรมสามารถนิรนัยได้ว่ารายได้และหนี้สินเป็นองค์ประกอบเชิงยืนยันที่สัมพันธ์กันโดยทั้งสองตัวแปรเป็นปัจจัยที่ผลอย่างมากต่อการลงทุนในสถานการณ์โรคระบาด เพราะในสถานการณ์โรคระบาดรายได้จะเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จำกัดความสามารถในการใช้จ่ายเพื่อบริโภค การออม และจะส่งผลแปรผันตรงกับการลงทุนในที่สุด ดังนั้นหากรัฐบาลจะหรือหน่วยงานใดที่ต้องการรักษาระดับการลงทุนของคน Gen Y ไว้จะต้องมีมาตรการในการช่วยบริหารจัดการหนี้สินของกลุ่มนี้เพื่อให้เกิดการลงทุนและรักษาระดับการลงทุนในที่สุด

3) อุปสงค์ต่อการถือเงิน อุปสงค์ต่อการถือเงินมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.94 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.97 ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ที่เรียงจากมากที่สุดไปน้อยสุด คือ อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวันเท่ากับ 0.64 อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้เพื่อใช้ยามฉุกเฉินเท่ากับ 0.53 และอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยเพื่อสะสมทรัพย์สิน 0.49

ผลการวิจัยในส่วนขององค์ประกอบยืนยันในส่วนของอุปสงค์ต่อการถือเงินสามารถวิจารณ์ผลได้ว่าเป็นด้านที่สำคัญสำหรับการลงทุนของคน Gen Y อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยใน

ชีวิตประจำวันเป็นตัวที่มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์มากที่สุด ตามมาด้วยอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้เพื่อใช้ยามฉุกเฉินและอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยเพื่อสะสมทรัพย์ตามลำดับซึ่งสังเกตได้จากภาพที่ xx องค์ประกอบเชิงยืนยันการออมเงินคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดและภาพที่ xx องค์ประกอบเชิงยืนยันการลงทุนคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ปัจจัยอุปสงค์ต่อการถือเงินเป็นปัจจัยที่ทุกๆ องค์ประกอบเป็นองค์ประกอบเชิงยืนยันของทั้งการออมและการลงทุนทั้งสิ้น ซึ่งสะท้อนภาพว่าการออมและการลงทุนเป็นสิ่งที่มีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือเป็นการสะสมความมั่งคั่งเหมือนกันแต่เป้าหมายในการสะสมของการออมและการลงทุนจะต่างกันออกไป ซึ่งหากจะพิจารณาจากการที่การลงทุนและการออมนี้มีความสัมพันธ์กันต้องพิจารณาจากพิจารณาจากสมการรายได้และฟังก์ชันของการออมที่จะส่งผลต่อการลงทุนส่วนบุคคล ถ้าพิจารณาจากความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออมจะพบว่าหากรายได้ยิ่งมากการออมก็จะสูงซึ่งก็จะส่งผลให้เกิดการลงทุนสูงขึ้นด้วย เนื่องจากเป็นการลงทุนก็เป็นเสมือนเป็นการทยอยสะสมทรัพย์สินที่มีความเสี่ยง ขณะเดียวกันหากรายได้ยิ่งน้อยการออมก็จะน้อยซึ่งก็จะส่งผลให้เกิดการลงทุนน้อยด้วยเช่นกัน (จิริตัน สังข์แก้ว, 2544) และเมื่อพิจารณาลึกลงไปจะเห็นว่า การที่อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวันเป็นตัวที่มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์มากที่สุดนั้นสะท้อนภาพความต้องการมีการมีกระแสเงินสดไว้กับตนเองเพื่อการอุปโภคบริโภคให้เพียงพอก่อนเป็นสิ่งที่คน Gen Y จะพิจารณาเป็นสำคัญก่อนจะดำเนินการลงทุนใดๆ อีกทั้งอาจจะต้องเก็บส่วนหนึ่งไว้เพื่อเหตุการณ์ฉุกเฉินก่อนที่จะเกิดอุปสงค์ต่อการสะสมเงินเพื่อการลงทุนเพื่อสะสมทรัพย์ซึ่งผลการวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Christoph Huber Jürgen Huber และ Michael Kirchler ที่ผลวิจัยพบว่าจำนวนนักลงทุนหน้าใหม่มีเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ 43 เปอร์เซ็นต์ แต่ภาพรวมมูลค่าการลงทุนของนักลงทุนน้อยลงกว่าเดิม 16 เปอร์เซ็นต์ นั่นจึงเป็นผลทำให้การลงทุนผลกำไรของกลุ่มตัวอย่างลดลง 12 เปอร์เซ็นต์ในเดือนมีนาคม 2020 เมื่อเทียบกับเดือนธันวาคม 2019 โดยปัจจัยที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจพิจารณาก่อนเกิดการลงทุนคือการเตรียมเงินไว้เพื่อการใช้สินค้าประเภท basic needs products และการเตรียมเงินเพื่อการชำระหนี้ปัจจุบัน และการออมเงินไว้เพื่อการสถานการณ์ฉุกเฉิน (Christoph Huber Jürgen Huber และ Michael Kirchler, 2021) โดยผลการวิจัยที่ได้กับผลการทบทวนวรรณกรรมนี้สามารถนิรนัยได้ว่าอุปสงค์ต่อการถือเงินทั้ง 3 ด้านเป็นสิ่งที่ผู้ลงทุนจะพิจารณาเป็นสำคัญก่อนที่จะเกิดการลงทุนในสถานการณ์โรคระบาด

4.5 ผลการวิจัยและวิจารณ์การพยากรณ์แนวโน้มการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y

ในสถานการณ์โรคระบาด

การวิจัยและวิจารณ์การพยากรณ์แนวโน้มการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่ 2 ของงานวิจัย โดยทำการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุต่อการลงทุนของคนกลุ่ม

Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ทำให้ได้ทราบปัจจัยเชิงสาเหตุที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการลงทุนโดยพิจารณาจากการที่ปัจจัยมีค่าองค์ประกอบเชิงยืนยันมากกว่า 0.70 จากนั้นจึงได้ทำการนำปัจจัยดังกล่าวมาพยากรณ์แนวโน้มโดยการใช้โดยใช้สมการการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบเส้นทางสัมพันธ์ โดยสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยตัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยด้วยเทคนิค Enter โดยนำตัวแปรอิสระที่คัดเลือกจากปัจจัยเชิงสาเหตุที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการลงทุนโดยพิจารณาจากการที่ปัจจัยมีค่าองค์ประกอบเชิงยืนยันมากกว่า 0.70 สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 4.38

ตาราง 4.38 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมลงทุน

	อุปสงค์ใช้ สอย	อุปสงค์ สะสม ทรัพย์สิน	อุปสงค์ ฉุกเฉิน	ภาระหนี้สิน	รายได้	ผลิตภัณฑ์ เอกชน	แพลตฟอร์ม
อุปสงค์ใช้สอย	1						
อุปสงค์สะสม ทรัพย์สิน	.512**	1					
อุปสงค์ฉุกเฉิน	.420**	.425**	1				
ภาระหนี้สิน	.446**	.479**	.514**	1			
รายได้	.499**	.512**	.514**	.532**	1		
ผลิตภัณฑ์ เอกชน	.413**	.455**	.464**	.545**	.553**	1	
แพลตฟอร์ม	.428**	.453**	.446**	.490**	.561**	.506**	1

ปัจจัยย่อยทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P < .01$)

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlation) พบว่า ไม่มีตัวแปรใดที่มีความสัมพันธ์เกิน 0.8 โดยตั้งค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าความสัมพันธ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.420 – 0.561 จากนั้นจึงทำการทดสอบสมมติฐานเพื่อทดสอบตัวแปรที่ส่งผลต่อการพยากรณ์การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05 โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) จึงนำข้อมูลตัวแปรที่สกัดจาก factor loading ที่มากกว่า 0.70 มาวิเคราะห์ความแปรปรวนแสดงในตาราง 4.39

ตาราง 4.39 ความแปรปรวนการพยากรณ์การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	P
สมการถดถอย	108.244	7	15.463	50.298	0.000
ความคลาดเคลื่อน	120.516	392	.307		

* $p < 0.05$

จากการตรวจสอบความแปรปรวนในการพยากรณ์การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดพบว่าค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.00 นั้นหมายถึงตัวแปรทุกตัวสามารถอธิบายความผันแปรของการพยากรณ์การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากนั้นจึงทำการประมวลผลเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้พยากรณ์การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด แสดงในตาราง 4.40

ตาราง 4.40 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวแปรพยากรณ์

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.B	B	t	p
อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ใน ชีวิตประจำวัน	0.201	0.052	0.177	3.826	0.000
อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์	0.103	0.050	0.097	2.047	0.041
อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ยามฉุกเฉิน	0.187	0.048	0.180	3.870	0.000
ภาระหนี้สิน	0.162	0.051	0.156	3.151	0.002
รายได้	0.248	0.054	0.244	4.616	0.000
นโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการ ออมจากภาคเอกชน	-0.098	0.052	-0.093	-1.878	0.061
ความหลากหลายของแพลตฟอร์มการ ลงทุนในระบบออนไลน์	0.132	0.050	0.125	2.619	0.009
ค่าคงที่	0.234				

* $p < 0.05$

จากตาราง 4.40 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้พยากรณ์การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด จากผลวิจัยนี้สามารถเขียนสมการพยากรณ์ในภาพคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y = 0.234 + 0.201 (\text{อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน}) + 0.103 (\text{อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์}) + 0.187 (\text{อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้เพื่อใช้ยามฉุกเฉิน}) + 0.162 (\text{ภาระหนี้สิน}) + 0.248 (\text{รายได้}) - 0.098 (\text{นโยบาย/ผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชน}) + 0.132 (\text{ความหลากหลายของแพลตฟอร์มการลงทุนในระบบออนไลน์})$$

จากสมการพยากรณ์แสดงให้เห็นว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณแบบ ขั้นตอนของตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้พยากรณ์การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ตัวแปรรายได้ มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.248 หมายความว่า หากรายได้เปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะส่งผลให้การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเกิดการเปลี่ยนแปลง 0.248 หน่วย

ตัวแปรอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.201 หมายความว่า หากอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันมีการเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะส่งผลให้การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเกิดการเปลี่ยนแปลง 0.201 หน่วย

ตัวแปรอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ -0.103 หมายความว่า หากอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์มีการเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะส่งผลให้การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเกิดการเปลี่ยนแปลง 0.103 หน่วยในทิศทางตรงกันข้าม

ตัวแปรอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ยามฉุกเฉินมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.187 หมายความว่า อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ยามฉุกเฉินมีการเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะส่งผลให้การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเกิดการเปลี่ยนแปลง 0.187 หน่วย

ตัวแปรภาระหนี้สินมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.162 หมายความว่า หากภาระหนี้สินมีการเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะส่งผลให้การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเกิดการเปลี่ยนแปลง 0.162 หน่วย

ตัวแปรนโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชนมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.098 หมายความว่า หากนโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชนมีการเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะส่งผลให้การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเกิดการเปลี่ยนแปลง 0.098 หน่วย

ตัวแปรความหลากหลายของแพลตฟอร์มการลงทุนในระบบออนไลน์มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ 0.132 หมายความว่า หากความหลากหลายของแพลตฟอร์มการลงทุนในระบบออนไลน์มีการเปลี่ยนแปลง 1 หน่วย จะส่งผลให้การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดเกิดการเปลี่ยนแปลง 0.132 หน่วย

เมื่อพิจารณาผลการศึกษาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้พยากรณ์การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ในการวิจัยข้อที่ 4 ของงานวิจัยนี้จะสามารถวิจารณ์ผลการวิจัยได้ว่า จากสมการพยากรณ์แนวโน้มการลงทุน ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์มากที่สุดคือ รายได้ ซึ่งสื่อนัยยะได้ว่าสิ่งมีความสำคัญที่สุดในการกำหนดระดับการลงทุนของคน Gen Y คือรายได้หรือรายรับที่ได้รับในสถานการณ์โรคระบาดเพราะรายรับจะเป็นตัวกำหนดการบริโภคที่แท้จริงและจะมีความสัมพันธ์กับการออมซึ่งจะมีผลต่อการลงทุนในลักษณะสะสมทรัพย์เพื่อความมั่งคั่งในที่สุดซึ่งเป็นไปตามสมการรายได้และฟังก์ชันของการออม (วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาห์ และวลัยภรณ์ อัดตะนันท์, 2553) จากผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นหากเกิดสถานการณ์โรคระบาดในประเทศไทยคน Gen Y จะพิจารณารายได้ของตนเป็นสิ่งแรกก่อนที่จะตัดสินใจลงทุนในรูปแบบต่างๆ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Emigdio Larios-Gómez, Laura Fischer, Mónica Peñalosa และ Mayra Ortega-Vivanco ที่พบว่าในสถานการณ์โรคระบาดที่เกิดอัตราการว่างงานและความต้องการของผู้บริโภคที่ลดลงแต่ประชาชนเลือกที่ลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลบนแพลตฟอร์มต่างๆ เพื่อเป็นเสมือนเงินออมสะสมมูลค่ามากขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญซึ่งปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการออมคือรายได้คงเหลือและหนี้ครัวเรือน ขณะเดียวกันปัจจัยที่อิทธิพลต่อการลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลบนแพลตฟอร์ม คือ ความต้องการสะสมทรัพย์เพื่อในการลงทุน และผลตอบแทนของรูปแบบการลงทุน (Emigdio Larios-Gómez, Laura Fischer, Mónica Peñalosa และ Mayra Ortega-Vivanco, 2021) ข้อมูลส่วนนี้ชี้ชัดว่ารายได้เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในสถานการณ์โรคระบาดที่เป็นเหมือนสิ่งกำหนดระดับการลงทุนที่จะเกิดขึ้น

ขณะที่ผลการศึกษาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้พยากรณ์การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ตัวแปรที่ค่าสัมประสิทธิ์สูงสุดรองลงมา คือ อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันและอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ในสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.201 และ 0.187 ตามลำดับ ซึ่งผลวิจัยนี้สะท้อนภาพความสำคัญของอุปสงค์ต่อการถือเงินที่มีผลต่อการลงทุนอย่างมาก อาจกล่าวได้ว่าความต้องการถือ

เงินเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุนในสถานการณ์โรคระบาดของคน Gen Y และเมื่อพิจารณาตามปริมาณค่าสัมประสิทธิ์จะพบว่าอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ในสถานการณ์ฉุกเฉินซึ่งสื่อนี้ยะได้ว่าในสถานการณ์โรคระบาดนั้นคน Gen Y ต้องพิจารณากระแสเงินสดที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตประจำวันเป็นสำคัญก่อน จากนั้นจะต้องพิจารณาการมีทรัพย์สินเพื่อเตรียมพร้อมกับเหตุการณ์ไม่คาดฝันแล้วค่อยตัดสินใจในการลงทุน โดยที่ผลการวิจัยที่อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันและอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ในสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความสำคัญต่อการลงทุนนั้นมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Christoph Huber Jürgen Huber และ Michael Kirchler ที่ผลวิจัยพบว่าจำนวนนักลงทุนหน้าใหม่มีเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ 43 เปอร์เซ็นต์ แต่ภาพรวมมูลค่าการลงทุนของนักลงทุนน้อยลงกว่าเดิม 16 เปอร์เซ็นต์ นั่นจึงเป็นผลทำให้การลงทุนผลกำไรของกลุ่มตัวอย่างลดลง 12 เปอร์เซ็นต์ในเดือนมีนาคม 2020 เมื่อเทียบกับเดือนธันวาคม 2019 โดยปัจจัยที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจพิจารณาก่อนเกิดการลงทุนคือการเตรียมเงินไว้เพื่อการใช้สินค้าประเภท basic needs products และการเตรียมเงินเพื่อการชำระหนี้ปัจจุบัน และการออมเงินไว้เพื่อการสถานการณ์ฉุกเฉิน (Christoph Huber Jürgen Huber และ Michael Kirchler, 2021) โดยผลการวิจัยที่ได้กับผลการทบทวนวรรณกรรมนี้สามารถนิรนัยได้ว่าในสถานการณ์โรคระบาดนั้นคน Gen Y ต้องพิจารณากระแสเงินสดที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตประจำวันและพิจารณาทรัพย์สินที่เตรียมไว้ใช้ในสถานการณ์ฉุกเฉินเป็นสำคัญก่อนที่จะเกิดการลงทุน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการอภิปรายและวิจารณ์ผลการวิจัยตัวแบบพยากรณ์การออมและการลงทุนของคนกลุ่มเจนเนอเรชันวายในสถานการณ์โรคระบาด กรณีศึกษา : การออมและการลงทุนของคนในกลุ่มเจนเนอเรชันวาย ในสถานการณ์การระบาดของ Covid-19 คนในกรุงเทพมหานครฯ ในบทที่ 4 นั้น ทำให้เข้าใจในกระบวนการตัดสินใจในการออมและการลงทุนของคนกลุ่มเจนเนอเรชันวายในสถานการณ์โรคระบาดที่เกิดขึ้น โดยรายละเอียดในการวิเคราะห์และอภิปรายผลการวิจัยสามารถสรุปเป็นหัวข้อต่างๆ ดังนี้

- 1) สรุปผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปและข้อมูลทัศนคติและพฤติกรรมต่อการออมและลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด
- 2) สรุปผลการวิจัยองค์ประกอบเชิงยืนยันการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด
- 3) สรุปผลการวิจัยการพยากรณ์แนวโน้มการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด
- 4) สรุปผลการวิจัยองค์ประกอบเชิงยืนยันการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด
- 5) สรุปผลการวิจัยการพยากรณ์แนวโน้มการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด
- 6) การสังเคราะห์ผลการวิจัย
- 7) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
- 8) ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในส่วนของผลการวิจัย การวิเคราะห์ และการอภิปรายผล สามารถขยายความเพื่อให้เกิดความเข้าใจในผลการศึกษา ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปและข้อมูลทัศนคติและพฤติกรรมต่อการออมและลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

ข้อมูลระดับพฤติกรรมการออมและลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ซึ่งการศึกษาสามารถสรุปผลการวิจัยได้ในหัวข้อต่างๆ ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ในการสำรวจข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างสามารถสรุปได้ว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงจำนวน 220 คนคิดเป็นร้อยละ 55.2 และเป็นเพศชายจำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 ขณะที่อายุของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุอยู่ในช่วงอายุ 22 – 25 ปีมีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.75 อายุ 26-30 ปีมีจำนวน 130 คนคิดเป็นร้อยละ 32.50 อายุ 31 – 35 ปีมีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 และช่วงอายุ 36 – 41 ปีมีจำนวน 94 คนคิดเป็นร้อยละ 23.50 สำหรับข้อมูลระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 69.50 ระดับปริญญาโทจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 ระดับการศึกษา ระดับปริญญาเอกจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25 เมื่อทำการสอบถามถึงอาชีพของกลุ่มตัวอย่างพบว่า เป็น ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างของรัฐจำนวน 116 คิดเป็นร้อยละ 29.00 เป็นพนักงาน ลูกจ้างของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 42 คิดเป็นร้อยละ 10.5 เป็นพนักงาน ลูกจ้างของเอกชน จำนวน 138 คิดเป็นร้อยละ 34.50 เป็นผู้ประกอบการ เจ้าของธุรกิจ อาชีพอิสระ จำนวน 80 คิดเป็นร้อยละ 20.00 และประกอบอาชีพอื่นๆ จำนวน 24 คิดเป็นร้อยละ 6.00 สำหรับข้อมูลรายได้ ได้แก่ ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 รายได้ 15,000 – 25,000 บาท จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 รายได้ 25,001 – 35,000 บาท จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75 รายได้ 35,001 – 45,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 รายได้ และ สูงกว่า 45,001 บาท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5

ทัศนคติและพฤติกรรมต่อการออม

ทัศนคติและพฤติกรรมต่อการออมของของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1) **ระดับพฤติกรรมการออม** สถานการณ์ก่อนและช่วงการระบาดโควิด-19 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการออมเพิ่มขึ้นสูงจากเดิม เพราะก่อนสถานการณ์การระบาด กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการออมมีค่าคะแนนเท่ากับ 1.88 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่ออยู่ในช่วงสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 กลุ่มตัวอย่างพฤติกรรมการออมมีค่าคะแนนเท่ากับ 3.58 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

2) **ปัจจัยส่วนบุคคล** ภาระหนี้สินต่อเดือนส่งผลต่อการออมมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.36 อยู่ในระดับมากที่สุด ขณะที่รองลงมา คือ รายได้ที่มีคะแนนเท่ากับ 3.54 อยู่ในระดับมาก ตามมาด้วยจำนวนผู้ว่างงานในครอบครัวที่มีคะแนนเท่ากับ 3.47 อยู่ในระดับมาก และจำนวนคนในครอบครัวที่พึ่งพาอาศัยรายได้มีคะแนนเท่ากับ 3.25 หรือส่งผลต่อการออมในระดับปานกลาง

3) **ปัจจัยทางเศรษฐกิจ** นโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนมากที่สุดโดยมีคะแนนเท่ากับ 3.51 หรือส่งผลในระดับมาก ขณะที่รองลงมา คือ นโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมจากภาคเอกชนที่มีคะแนนเท่ากับ 3.37 หรือส่งผลต่อการออมในระดับปานกลาง ตามมาด้วยนโยบายหรือ

มาตรการส่งเสริมการออมจากภาครัฐที่มีคะแนนเท่ากับ 3.22 หรือส่งผลต่อการออมในระดับปานกลาง ขณะที่อัตราดอกเบี้ยเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการออมน้อยที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 3.21 หรือส่งผลต่อการออมในระดับปานกลาง

4) อุปสงค์ถือต่อการถือเงินช่วงก่อนการระบาดของโควิด-19 ความต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์สินปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.57 ซึ่งส่งผลต่อการออมในระดับมาก รองลงมา คือ ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเหตุฉุกเฉินมีคะแนนเท่ากับ 3.45 ซึ่งส่งผลต่อการออมในระดับมาก ขณะที่ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันเป็นปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.10 ซึ่งส่งผลต่อการออมในระดับปานกลาง

5) อุปสงค์ถือต่อการถือเงินช่วงการระบาดของโควิด-19 ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเหตุฉุกเฉินเป็นปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.68 ซึ่งส่งผลต่อการออมในระดับมาก รองลงมา คือ ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันมีคะแนนเท่ากับ 3.49 ซึ่งส่งผลต่อการออมในระดับมาก ขณะที่ความต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์สินเป็นปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.18 ซึ่งส่งผลต่อการออมในระดับปานกลาง

ทัศนคติและพฤติกรรมต่อการลงทุน

ทัศนคติและพฤติกรรมต่อการออมของของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาดสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1) ระดับพฤติกรรมการลงทุน กลุ่มตัวอย่างมีระดับการลงทุนเพิ่มขึ้นสูงจากเดิม เพราะก่อนสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 กลุ่มตัวอย่างพฤติกรรมการลงทุนมีค่าคะแนนเท่ากับ 1.66 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่ออยู่ในช่วงสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 กลุ่มตัวอย่างพฤติกรรมการลงทุนมีค่าคะแนนเท่ากับ 3.26 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

2) ปัจจัยส่วนบุคคล ภาระหนี้สินต่อเดือนส่งผลต่อการลงทุนมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.11 ซึ่งส่งผลต่อการลงทุนในระดับมากที่สุด ขณะที่รองลงมา คือ รายได้ที่มีคะแนนเท่ากับ 4.02 ซึ่งส่งผลต่อการลงทุนในระดับมาก ตามมาด้วยจำนวนผู้ว่างงานในครอบครัวที่มีคะแนนเท่ากับ 3.87 ซึ่งส่งผลต่อการลงทุนในระดับมาก ขณะที่จำนวนคนในครอบครัวที่พึ่งพาอาศัยรายได้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนน้อยที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 3.71 ซึ่งส่งผลต่อการลงทุนในระดับปานกลาง

3) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ นโยบาย/ผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชนนั้นมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.31 ซึ่งส่งผลต่อการลงทุนในระดับมากที่สุด ขณะที่รองลงมา คือ ความหลากหลายของแพลตฟอร์มการลงทุนในระบบออนไลน์ที่มีคะแนนเท่ากับ 3.85 ซึ่งส่งผลต่อการลงทุนในระดับมาก ตามมาด้วยนโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนที่มีคะแนนเท่ากับ 2.51 ซึ่งส่งผลต่อการลงทุนในระดับน้อย ขณะที่นโยบายหรือมาตรการส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนน้อยที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 1.72 ซึ่งส่งผลต่อการลงทุนในระดับน้อยที่สุด

4) **อุปสงค์ต่อการถือเงินช่วงก่อนการระบาดของโควิด-19** ความต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์สินปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.97 ซึ่งส่งผลต่อการลงทุนในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเหตุฉุกเฉินมีคะแนนเท่ากับ 3.51 ซึ่งส่งผลต่อการลงทุนในระดับมาก ขณะที่ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันเป็นปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.09 ซึ่งส่งผลต่อการลงทุนในระดับปานกลาง

5) **อุปสงค์ต่อการถือเงินช่วงการระบาดของโควิด-19** ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเหตุฉุกเฉินเป็นปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 4.41 ส่งผลต่อการลงทุนในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันมีคะแนนเท่ากับ 4.22 ซึ่งส่งผลต่อการลงทุนในระดับมากที่สุด ขณะที่ความต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์สินเป็นปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากับ 3.11 ซึ่งส่งผลต่อการลงทุนในระดับปานกลาง

5.2 สรุปผลการวิจัยองค์ประกอบเชิงยืนยันการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

สามารถสรุปผลการวิจัยองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบเชิงยืนยันการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ดังนี้

1) **ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ** ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.79 โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.89 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์มากที่สุด คือ นโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมจากภาคเอกชน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.59 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.77 ขณะที่นโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.54 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.74

2) **ปัจจัยส่วนบุคคล** ปัจจัยส่วนบุคคลมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.96 และมีค่าองค์ประกอบยืนยันเท่ากับ 0.98 โดยที่มีปัจจัยรองที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เรียงจากมากที่สุดไปต่ำสุด คือ ภาระหนี้สินเท่ากับ 0.53 จำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัวเท่ากับ 0.59 และรายได้เท่ากับ 0.53 เมื่อพิจารณาจะพบว่าตัวแปรจำนวนผู้พึ่งพิงรายได้ในครอบครัวมีค่าน้ำหนักปัจจัยและค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์สูงที่สุดในองค์ประกอบในลำดับที่ 1 ซึ่งนิรนัยได้ว่าการที่มีผู้พึ่งพิงรายได้ของประชากรกลุ่มนี้มากเกินไปจะส่งผลกระทบต่ออย่างสูงกับการพิจารณาออมเงินของกลุ่มประชากร Gen Y และ Gen Z

3) **อุปสงค์ต่อการถือเงิน** อุปสงค์ต่อการถือเงินมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.86 และมีค่าองค์ประกอบยืนยันเท่ากับ 0.96 ทั้งนี้ โดยที่มีปัจจัยรองที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เรียงจากมากที่สุดไปต่ำสุด คือ เพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน 0.53 เพื่อใช้สอยเพื่อสะสมทรัพย์สิน 0.53 และเพื่อใช้เพื่อใช้ยามฉุกเฉินเท่ากับ 0.45 ทั้งนี้ องค์ประกอบเชิงยืนยันของอุปสงค์ต่อการถือเงิน

เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทั้งสี่สามารถนิรนัยได้ว่าการมีกระแสเงินสดไว้กับตนเองมีสัมพันธ์ที่สอดคล้องในทุกมิติของการออม

5.3 สรุปผลการวิจัยการพยากรณ์แนวโน้มการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

ผลการวิจัยได้สมการพยากรณ์ซึ่งแสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณแบบ ขั้นตอนของตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้พยากรณ์การออมของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด สามารถแสดงสมการได้ ดังนี้

$$Y = 0.121 + 0.141 (\text{จำนวนผู้พึงพิงรายได้ในครอบครัว}) + 0.144 (\text{อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน}) + 0.251 (\text{รายได้}) - 0.114 (\text{อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์}) + 0.170 (\text{ภาระหนี้สิน}) + 0.169 (\text{อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ยามฉุกเฉิน}) + 0.126 (\text{นโยบาย/ผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมจากภาคเอกชน}) + 0.174 (\text{นโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชน})$$

5.4 สรุปผลการวิจัยองค์ประกอบเชิงยืนยันการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

สามารถสรุปผลการวิจัยองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบเชิงยืนยันการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด ดังนี้

1) **ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ** ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.92 โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.96 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์มากที่สุด คือ ความหลากหลายของแพลตฟอร์มการลงทุนในระบบออนไลน์ น้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.56 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.75 ขณะที่นโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชนมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.49 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.70

2) **ปัจจัยส่วนบุคคล** ปัจจัยส่วนบุคคลมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.81 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.90 โดยปัจจัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์และองค์ประกอบยืนยันสูงสุด คือ รายได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.53 และองค์ประกอบยืนยัน เท่ากับ 0.73 รองลงมาคือ ภาระหนี้สินที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.49 และองค์ประกอบยืนยันเท่ากับ 0.70

3) **อุปสงค์ต่อการถือเงิน** อุปสงค์ต่อการถือเงินมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์เท่ากับ 0.94 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.97 ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ที่เรียงจากมากที่สุดไปน้อยสุด คือ อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวันเท่ากับ 0.64 อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้เพื่อใช้ยามฉุกเฉินเท่ากับ 0.53 และอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยเพื่อสะสมทรัพย์ 0.49

5.5 สรุปผลการวิจัยการพยากรณ์แนวโน้มการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

ผลการวิจัยได้สมการพยากรณ์ซึ่งแสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณแบบ ขั้นตอนของตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้พยากรณ์การลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด สามารถแสดงสมการได้ ดังนี้

$$Y = 0.234 + 0.201 (\text{อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน}) + 0.103 (\text{อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์}) + 0.187 (\text{อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้เพื่อใช้ยามฉุกเฉิน}) + 0.162 (\text{ภาระหนี้สิน}) + 0.248 (\text{รายได้}) - 0.098 (\text{นโยบาย/ผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชน}) + 0.132 (\text{ความหลากหลายของแพลตฟอร์มการลงทุนในระบบออนไลน์})$$

5.6 การสังเคราะห์ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยและการอภิปรายผลที่ได้นำเสนอมานั้นสามารถสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้รับในประเด็นต่างๆ ดังนี้

การสังเคราะห์ผลการวิจัยองค์ประกอบเชิงยืนยันการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

สถานการณ์ฉุกเฉินอย่างเช่นโรคระบาดเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ประชากรกลุ่ม Gen Y เกิดการออมมากขึ้นในสถานการณ์โรค โดยก่อนที่จะมีการระบาดของโควิดกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์ แต่เมื่อเกิดการระบาดกลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนลักษณะของการถือเงินจากการสะสมทรัพย์มาเป็นการถือเงินเพื่อใช้จ่ายเหตุฉุกเฉินสะท้อนภาพการเปลี่ยนรูปแบบการถือเงินที่มุ่งเน้นสะสมความมั่งคั่งมาเป็นการต้องการมีกระแสเงินสดเพื่อใช้จ่ายในภาวะการณ์ฉุกเฉินซึ่งอนุมานได้ว่ากลุ่มประสบการณ์ในการเผชิญกับภาวะการณ์การระบาดทำให้พฤติกรรมการถือเงินของกลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนไปโดยเห็นสำคัญของการถือเงินเพื่อการใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉินมากขึ้น อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างยังมีลักษณะของการออมที่ควบคู่กับการลงทุน

จากผลการวิจัยในส่วนขององค์ประกอบยืนยันในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลนั้นสามารถสังเคราะห์องค์ความรู้จากประเด็นดังกล่าวได้ว่าปัจจัยที่จะช่วยเป็นสิ่งกระตุ้นให้ประชาชนเกิดการออม

ที่สุด คือ นโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมจากภาคเอกชน ดังนั้นการฝากเงินของประชาชนจะต้องเป็นการฝากทรัพย์จากแหล่งที่มีความมั่นคงและให้ผลตอบแทนที่น่าพอใจ ประชาชนจึงจะมีความจำเป็นต้องพิจารณาโยบายหรือผลิตภัณฑ์ที่ส่งเสริมการออมจากภาคเอกชนที่ตนรู้สึกพึงพอใจมากที่สุด เช่นเดียวกับปัจจัยนโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนที่พบว่าหากรัฐมีมาตรการใดๆที่ช่วยเหลือคุณค่าใช้จ่ายต่างๆของประชาชนก็จะเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดการออมมากขึ้นในที่สุด ดังนั้นนโยบายการคลังของรัฐจะเป็นสิ่งเร้าให้ประชาชนเกิดการออมมากขึ้นเพราะจะช่วยให้ประชาชนมีค่าใช้จ่ายในการบริโภคที่ลดลงก็จะส่งผลให้ประชาชนสามารถมีเงินเก็บได้เยอะมากขึ้น

จากผลการวิจัยในส่วนขององค์ประกอบยืนยันในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลนั้นสามารถสังเคราะห์องค์ความรู้จากประเด็นดังกล่าวได้ว่าภาระหนี้สินเป็นตัวแปรสำคัญมากที่สุดในการพิจารณาเรื่องการออม ตามความสัมพันธ์รายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงกับการใช้จ่ายในการบริโภควมและการออมซึ่งเป็นไปตามสมการรายได้จากกล่าวได้ว่าคน Gen Y ต้องคำนึงถึงการชำระหนี้ในปัจจุบันก่อนที่จะเกิดการใช้จ่ายใช้สอย แล้วค่อยนำเงินที่เหลือไปออมในรูปแบบต่างๆ ขณะที่จำนวนผู้พึงพิงรายได้ในครอบครัวและรายได้เป็นตัวแปรที่ทำให้คน GEN Y ต้องพิจารณาก่อนที่จะทำการออมหรือลงทุนเพื่อสะสมทรัพย์ใดๆ อีกทั้งจำนวนผู้พึงพิงรายได้ในครอบครัวและรายได้ก็นับได้ว่าจำนวนของสมาชิกที่ต้องพึ่งพิงรายได้ของคน Gen Y เป็นปัจจัยที่ทำให้รายจ่ายของภาคครัวเรือนหรือรายจ่ายในการอุปโภคบริโภคของปัจเจกชนเปลี่ยนไป หากมีจำนวนสมาชิกที่ต้องการพึ่งพิงรายได้หลายคน รายได้ที่แท้จริงของคน Gen Y ก็จะมีลดน้อยถอยลงไปเรื่อยๆ และเมื่อรายได้ที่แท้จริงลดลงก็จะจำกัดความสามารถการใช้จ่ายในการบริโภควมลดลงซึ่งก็จะส่งผลโดยตรงให้การออมที่จะเกิดขึ้นน้อยลงไปด้วย

จากผลการวิจัยในส่วนขององค์ประกอบยืนยันในส่วนของอุปสงค์ต่อการถือเงินนั้นสามารถสังเคราะห์องค์ความรู้จากประเด็นดังกล่าวได้ว่าทุกๆ ปัจจัยเป็นองค์ประกอบเชิงยืนยันต่อการออมของคน Gen Y ซึ่งสามารถการต้องการถือเงินเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาในทุกๆ ด้านก่อนการออม เมื่อพิจารณาจะพบว่าอุปสงค์ต่อการถือเงินที่สำคัญมากที่สุด คือ อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน รองลงมาคือ เพื่อสะสมทรัพย์ และเพื่อใช้สอยเพื่อสะสมทรัพย์ ตามลำดับ ซึ่งสังเคราะห์ผลได้ว่าการมีกระแสเงินสดที่เพียงพอสำหรับการใช้สอยในชีวิตประจำวันเป็นไปตามความสัมพันธ์รายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงกับการใช้จ่ายในการบริโภควมและการออม ดังนั้น อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวันมีองค์ประกอบเชิงยืนยันมากที่สุดจึงเป็นตัวแปรตัดสินความสามารถในการออมของคน Gen Y

การสังเคราะห์ผลการวิจัยการพยากรณ์แนวโน้มการออมเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

จากผลการวิจัยในส่วนขององค์ประกอบยืนยันในส่วนของปัจจัยทางเศรษฐกิจนั้นสามารถสังเคราะห์องค์ความรู้จากประเด็นดังกล่าวได้ว่าเวลาที่ตัวแปรรายได้เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ตัว

แปรพยากรณ์ค่าสูงสุดแสดงความหมายได้ว่า หากเกิดสถานการณ์โรคระบาดในประเทศไทยคน Gen Y จะคำนึงรายได้ของตนเป็นสิ่งแรก จากนั้นจะพิจารณานโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนและภาระหนี้สินตามลำดับ ซึ่งนโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งกว่าระดับการออม หากนโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนเป็นรูปธรรมก็จะช่วยแบ่งเบาภาระของประชาชนและเป็นเพิ่มสมรรถนะความสามารถที่จะก่อเกิดการออมในที่สุด จึงเป็นสิ่งมีความสำคัญมากที่รัฐจะต้องจูงใจช่วยเหลือแบ่งเบาภาระทางด้านจ่ายของประชาชน อีกประเด็นคือ ภาระหนี้สินจะส่งผลกระทบต่อแนวโน้มการออมในที่สุดซึ่งในสถานการณ์ยากลำบากอย่างโรคลำบาก การออมจะเพิ่มทวีความยากขึ้นหากมีภาระหนี้สินมีมากซึ่งแสดงภาพให้เห็นความสำคัญที่จะต้องมีการบริหารจัดการหนี้สินที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อประชาชน ถ้ารัฐจะรักษาระดับการออมหรือกระตุ้นให้เกิดการออมในภาวะการโรคระบาดที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

การสังเคราะห์ผลการวิจัยองค์ประกอบเชิงยืนยันในการลงทุนเงินของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

จากผลการวิจัยในส่วนขององค์ประกอบยืนยันในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลนั้นสามารถสังเคราะห์องค์ความรู้จากประเด็นดังกล่าวได้ว่าการเติบโตและหลากหลายของแพลตฟอร์มการทำธุรกรรมการเงินเพื่อลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญให้คน Gen Y ลงทุนมากขึ้นโดยเฉพาะการลงทุนในแพลตฟอร์มออนไลน์ อันเนื่องมาจากความแปลกใหม่และความไม่ซับซ้อนของการดำเนินธุรกรรมในการลงทุน ความแปลกใหม่ของแนวทาง ผลตอบแทนที่มีความเสี่ยงไม่สูงมาก อีกทั้งผลตอบแทนและความเสี่ยงการลงทุนประเภทนี้ส่งผลกระทบต่อกระตุ้นการลงทุนแบบสะสมทรัพย์

จากผลการวิจัยในส่วนขององค์ประกอบยืนยันในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลนั้นสามารถสังเคราะห์องค์ความรู้จากประเด็นดังกล่าวได้ว่ารายได้และหนี้สินเป็นองค์ประกอบเชิงยืนยันที่สัมพันธ์กันโดยทั้งสองตัวแปรเป็นปัจจัยที่ผลอย่างมากต่อการลงทุนในสถานการณ์โรคระบาด เพราะในสถานการณ์โรคระบาดรายได้จะเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จำกัดความสามารถในการใช้จ่ายเพื่อบริโภค การออม และจะส่งผลแปรผันตรงกับการลงทุนในที่สุด กล่าวคือ รายได้ที่จะก่อให้เกิดการบริโภคและการออมซึ่งมีผลต่อการลงทุนต้องผ่านการชำระหนี้สินส่วนบุคคลเสียก่อน ซึ่งหากภาระหนี้สินมีสูงรายได้ก็ต้องลดความสามารถในการบริโภคซึ่งจะส่งผลให้เกิดการออมและลงทุนน้อยลง หากภาระหนี้สินมีไม่สูงรายได้ก็ต้องจะเพิ่มความสามารถในการบริโภคซึ่งจะส่งผลให้เกิดการออมและลงทุนมากขึ้น รายได้และภาระหนี้สินจึงเป็นตัวแปรที่สำคัญในปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการลงทุนอย่างมาก ดังนั้นหากรัฐบาลหรือหน่วยงานใดที่ต้องการรักษาระดับการลงทุนของคน Gen Y ไว้จะต้องมีการในการช่วยบริหารจัดการหนี้สินของกลุ่มนี้เพื่อให้เกิดการลงทุนและรักษาระดับการลงทุนในที่สุด

จากผลการวิจัยในส่วนขององค์ประกอบยืนยันในส่วนของอุปสงค์ต่อการถือเงินนั้นสามารถสังเคราะห์องค์ความรู้จากประเด็นดังกล่าวได้ว่าการที่ปัจจัยอุปสงค์ต่อการถือเงินเป็นปัจจัยที่ทุกๆ

องค์ประกอบเป็นองค์ประกอบเชิงยืนยันสะท้อนภาพความต้องการมีกระแสเงินสดไว้กับตนเองเพื่อการอุปโภคบริโภคให้เพียงพอก่อนเป็นสิ่งที่คน Gen Y จะพิจารณาเป็นสำคัญก่อนจะดำเนินการลงทุนใดๆ อีกทั้งอาจจะต้องเก็บส่วนหนึ่งไว้เพื่อเหตุการณ์ฉุกเฉินก่อนที่จะเกิดอุปสงค์ต่อการสะสมเงินเพื่อการลงทุนเพื่อสะสมทรัพย์สินนัยได้ว่าอุปสงค์ต่อการถือเงินทั้ง 3 ด้านเป็นสิ่งที่ผู้ลงทุนจะพิจารณาเป็นสำคัญก่อนที่จะเกิดการลงทุนในสถานการณ์โรคระบาด

การสังเคราะห์ผลการวิจัยการพยากรณ์แนวโน้มการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรคระบาด

รายได้มีความสำคัญที่สุดในการกำหนดระดับการลงทุนของคน Gen Y เพราะรายได้หรือรายรับที่ได้รับในสถานการณ์โรคระบาดจะเป็นตัวกำหนดการบริโภคที่แท้จริงและจะมีความสัมพันธ์กับการออมซึ่งจะมีผลต่อการลงทุน ขณะที่รองลงมาคืออุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ในการชีวิตประจำวันที่มีค่าสัมประสิทธิ์มากกว่าอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้ในสถานการณ์ฉุกเฉินซึ่งสื่อนัยยะได้ว่าในสถานการณ์โรคระบาดนั้นคน Gen Y ต้องพิจารณากระแสเงินสดที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตประจำวันเป็นสำคัญก่อน จากนั้นจะต้องพิจารณาการมีทรัพย์สินเพื่อเตรียมพร้อมรับมือเหตุการณ์ไม่คาดฝันแล้วค่อยตัดสินใจในการลงทุน

5.7 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากงานวิจัยเรื่องตัวแบบพยากรณ์การออมและการลงทุนของคนกลุ่มเจนเนอเรชันวายในสถานการณ์โรคระบาดได้ประมวลผลการวิจัยที่มาจากการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

1) เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบเชิงยืนยันการออมเงิน หากในอนาคตเกิดสถานการณ์โรคระบาด รัฐบาลจะสามารถกระตุ้นการออมหรือระดมเงินออมจากประชากรกลุ่มนี้ให้เกิดขึ้นได้โดยใช้มาตรการการคลังหรือนโยบายที่ลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนที่เป็นรูปธรรมเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนเพราะปัจจัยดังกล่าวส่งจะส่งผลทำให้รายได้ของประชาชนมีมากขึ้น ประชาชนมีเงินเหลือจากการชำระหนี้แล้วจะทำให้เกิดอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อสะสมทรัพย์สินในที่สุด เช่นเดียวกับหน่วยงานภาคเอกชนหรือสถาบันการเงินควรจะต้องสร้างผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมที่น่าสนใจและให้สิทธิประโยชน์หลากหลายเพื่อดึงดูดเงินออมจากประชากรกลุ่มดังกล่าว เพราะผลวิจัยชี้ชัดว่าผลิตภัณฑ์การออมเงินหรือลงทุนในรูปแบบดิจิทัลที่นับว่าเป็นนวัตกรรมใหม่ กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจด้วยความแปลกใหม่และการผลตอบแทนสิทธิประโยชน์ที่แตกต่างกันไป ดังนั้นหากภาคเอกชนหรือสถาบันการเงินต้องการกระตุ้นการออมหรือระดมเงินออมจากประชากรกลุ่มนี้ควรจะต้องแข่งขันสร้างนโยบายหรือผลิตภัณฑ์ที่ให้ผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์แก่ผู้ใช้บริการมากที่สุด

2) เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบเชิงยืนยันการลงทุน หากในอนาคตเกิดสถานการณ์โรคระบาด ภาครัฐบาลและเอกชนจะสามารถกระตุ้นการลงทุนจากประชากรกลุ่มนี้ให้เกิดขึ้นได้โดยการสร้างแพลตฟอร์มการลงทุนในระบบออนไลน์ที่น่าสนใจและให้สิทธิประโยชน์หลากหลายเพื่อดึงดูดเงินออมจากประชากรกลุ่มดังกล่าว โดยต้องเจาะกลุ่มประชากรที่กระแสวิกฤตไว้เพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวันซึ่งอาจจะพิจารณาได้จากการพิจารณาหนี้ส่วนบุคคลและหนี้ครัวเรือนเป็นสำคัญ

3) เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบเชิงยืนยันการลงทุนที่ภาระหนี้สินและอุปสงค์ต่อการถือเงินทั้ง 3 ปัจจัยเป็นองค์ประกอบเชิงยืนยันที่มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เป็นลำดับต้นๆ ที่ประมวลผลและเสนอแนะว่าหากในอนาคตเกิดสถานการณ์โรคระบาด ภาครัฐบาลจะต้องมีมาตรการในการช่วยบริหารจัดการหนี้สินของกลุ่มนี้เพื่อให้ประชาชนไม่กระทบต่อผลกระทบของหนี้สินและเพื่อลดความกังวลในการบริหารการเงินส่วนบุคคลอันเนื่องมาจากสถานการณ์โรคระบาด ซึ่งภาครัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีมาตรการหรือแนวทางในการช่วยบริหารจัดการหนี้สินของประชาชนก็จะทำให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังคงรักษากระตุ้นหรือรักษาระดับการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ไว้ได้

4) เมื่อพิจารณาจากการพยากรณ์แนวโน้มการออม อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการออมและการลงทุนทั้งสิ้น หากในอนาคตเกิดสถานการณ์โรคระบาด ภาครัฐบาลและเอกชนจะสามารถกระตุ้นให้เกิดการออมและการลงทุนจากประชากรกลุ่มนี้จะต้องเจาะกลุ่มกระตุ้นประชากรที่มีกระแสวิกฤตไว้เพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวันซึ่งอาจจะพิจารณาได้จากการพิจารณาหนี้ส่วนบุคคลและหนี้ครัวเรือนเป็นสำคัญ

5) เมื่อพิจารณาจากการพยากรณ์แนวโน้มการออมและการลงทุน นโยบายลดภาระค่าใช้จ่ายประชาชนเป็นรูปธรรมก็จะช่วยแบ่งเบาภาระของประชาชนและเป็นเพิ่มสมรรถนะความสามารถที่จะก่อเกิดการออมในที่สุด ดังนั้นเมื่อเกิดโรคระบาดรัฐบาลควรมีมาตรการบริหารจัดการหนี้สินที่เป็นรูปธรรมต่อประชาชนจะช่วยให้รัฐรักษาระดับหรือกระตุ้นให้เกิดการออมและการลงทุนในภาวะการณ์โรคระบาดที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้

5) จากผลการวิจัยและการทบทวนวรรณกรรมจะพบว่าการลงทุนที่มีแนวโน้มสูงขึ้นทั่วโลกและในประเทศไทย คือ การลงทุนผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลออนไลน์ทั้งคริปโตเคอเรนซี ฟอเร็กซ์ เอ็นเอฟที โดยที่หลายแพลตฟอร์มที่ไว้ดำเนินธุรกรรมทางการเงินเป็นของบริษัททางการเงินของต่างชาติ ซึ่งรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยแทบจะไม่รับผลประโยชน์จากการเติบโตของแพลตฟอร์มธุรกรรมการเงินดิจิทัลออนไลน์ใดๆเลย ดังนั้นรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยจึงควรเร่งสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลออนไลน์เพื่อดึงดูดเงินของนักลงทุนชาวไทยและชาวต่างประเทศ และป้องกันการรั่วไหลจากเงินของนักลงทุนในประเทศ อีกทั้งควรต้องมีมาตรการการเก็บ

ค่าธรรมเนียมและภาษีที่เป็นธรรมเพื่อป้องกันผลประโยชน์จากแพลตฟอร์มธุรกรรมการเงินดิจิทัลออนไลน์จากต่างประเทศด้วย

5.8 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยในการวิจัยที่ได้นำเสนอมา หากจะมีการขยายผลเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

- 1) การออมและการลงทุนของคนกลุ่มเจนเนอเรชัน X หรือเจนเนอเรชันอื่นๆ ในสถานการณ์โรคระบาด
- 2) การออมและการลงทุนในสถานการณ์โรคระบาดเขตพื้นที่อื่นๆ
- 3) การออมและการลงทุนของคนกลุ่มเจนเนอเรชันต่างๆ ในภาวะการณ์วิกฤตอื่นๆ เช่น อุทกภัย เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ. (2554). การวางแผนทางการเงิน SMART Yp...Freedom More “ บริหารเงินอย่างมั่นคง สู่อิสระภาพที่มั่นคง”. สืบค้นเมื่อ 13 พฤศจิกายน 2565 จาก https://www.gpf.or.th/download/general/plan_doc2.pdf
- คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี. (2557). คู่มือการออมเงิน. กรุงเทพฯ : คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- จิตรระวี ทองเถา. (2564). นวัตกรรมทางการเงินที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการธนาคารพาณิชย์ ในยุคการระบาดของไวรัส COVID-19. *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 4 (1): 214 - 224.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2564). *คน GenY กำลังครองหุ้นไทย*. สืบค้นเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2565 จาก: <https://www.stock2morrow.com/article-detail.php?id=4025>
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2555). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. พิมพ์ครั้งที่ 13 กรุงเทพฯสำนักพิมพ์เอสอาร์พริ้นติ้งแมสโปรดักส์.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2564). *ผลการสำรวจทักษะทางการเงินของไทย (Financial Literacy) ในสถานการณ์โควิด-19และการดำเนินงานด้านการส่งเสริมความรู้ทางการเงินของ ธปท.* สืบค้นเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2565 จาก: <https://www.bot.or.th/Thai/PressandSpeeches/Press/2021/Pages/n7764.aspx>
- นราทิพย์ ชูติวงศ์. (2558). *ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด. (2564). *การเป็นหนี้ของกลุ่ม GEN Y กลุ่มที่สร้างหนี้ง่ายขึ้น หนี้เร็วขึ้น และหนี้นาน*. สืบค้นเมื่อ 13 พฤศจิกายน 2565 จาก: <https://www.ncb.co.th/credit-bureau-video/>
- ประพันธ์ เสวตนันท์, ไพศาล เล็กอุทัย. (2560). *หลักเศรษฐศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปาริชาติ คุณปลื้ม (2564) การปรับตัวของธุรกิจหลังยุค COVID – 19. *วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย*. 12 (2): 99-110.
- พิจิตรา ก้องกิตติงาม., บุชรา โปวาทอง. (2561). กลุ่มเจนเนอเรชันวายกับการวางแผนทางการเงิน เพื่อซื้อที่อยู่อาศัย:กรณีศึกษา บัณฑิตจบใหม่จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. *วารสารสาธิตศาสตร์*.

- เพชร ชุมทรัพย์. (2544). **หลักการลงทุน**. พิมพ์ครั้งที่ 12 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- มงคลชัย จำรูญ. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินในกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงาน นอกระบบในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- รักพงษ์ แสนศรี. (2564). นโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจในช่วงระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 2019 ผ่านการใช้นโยบายการคลังของรัฐบาล. *วารสารสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. 5 (2): 265 - 274.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. (2546). **เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาห์ และวลัยภรณ์ อัดตะนันท์ . (2553). การเร่งการออมของครัวเรือนในประเทศ. การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 26 3-5 กุมภาพันธ์ 2531: รายงานผลการวิจัย สาขาเศรษฐศาสตร์ สังคม มนุษยศาสตร์ และศึกษาศาสตร์.
- สวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.(2564). *การใช้จ่ายของคนไทยในยุคโควิด-19*. สืบค้นเมื่อ 21 ตุลาคม 2565 จาก: <https://suandusitpoll.dusit.ac.th/WEB/list-pollphpSearch>
- ลีปภาส พรสุขสว่าง. (2557). **เศรษฐศาสตร์ตลาดการเงิน**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. *จำนวนและสัดส่วนประชากรจากการทะเบียน จำแนกตามกลุ่มอายุ (วัยเด็ก วัยแรงงาน วัยสูงอายุ) เพศ ภาค และจังหวัดพ.ศ. 2554 – 2563*. สืบค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2565 จาก: <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/01.aspx>
- สุดาดวง เรืองรุจิระ. (2540). **หลักการตลาด**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ประกายพริก.เสาวลักษณ์ กุ๊ชเจริญประสิทธิ์. (2557). **เศรษฐศาสตร์จุลภาค**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุภารัตน์ ทองปลิว และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์. (2564). ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อประชาชนจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019. *Journal of Modern Learning Development*. 6 (3): 108 – 122.
- สุพัทธา รุ่งรัตน์ ชูลพีเกอร์ มาโซ และยุทธนา กาเต็ม. (2564). ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมจากสถานการณ์โควิด-19. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*. 6 (2): 160 -174.
- สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2559. **เศรษฐศาสตร์: เครื่องมือเพื่อการวิเคราะห์การลงทุน**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

- อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม. (2544). **เศรษฐศาสตร์มหภาค**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อนุสรณ์ สรพรม. (2550). **ทฤษฎีและตัวอย่างโจทย์เศรษฐศาสตร์มหภาค**. กรุงเทพฯ: แมคกรอ-ฮิลอินเตอร์เนชันแนลเอนเตอร์ไพรส์อิงค์.
- อนุสรณ์ สรพรม.2550. **ทฤษฎีและตัวอย่างโจทย์เศรษฐศาสตร์มหภาค**. กรุงเทพฯ: แมคกรอ-ฮิลอินเตอร์เนชันแนลเอนเตอร์ไพรส์อิงค์.
- Azza Béjaoui Nidhal Mgadmi Wajdi Moussa Tarek Sadraoui. (2022). A short-and long-term analysis of the nexus between Bitcoin, social media and Covid-19 outbreak. *Heliyon*. 7 (7) <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2021.e07539>
- Byrne, B.M. (2005). *Factor analytic models: Viewing structure of an assessment instrument from three different perspectives*. *Journal of Personality Assessment*. 85 : 17-32.
- Christoph Huber., Jürgen Huber., Michael Kirchler. (2021). *Market shocks and professionals' investment behavior – Evidence from the COVID-19 crash*. *Journal of Banking and Finance*. 133 :.1-8. <https://doi.org/10.1016/j.jbankfin.2021.106247>
- Emigdio Larios-Gómez,. Laura Fischer,. Mónica Peñalosa, Mayra Ortega-Vivanco. (2021). *Purchase behavior in COVID-19: A cross study in Mexico, Colombia, and Ecuador*. *Heliyon*. 7 (3) Z: 1-12. <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2021.e06468>
- Hair, Jr.J.F., Black, W.C., Babin, B.J., & Anderson, R.E. (2010). *Multivariate data analysis: A global perspective*. 7th ed. New York: Pearson Prentice Hall, Harper Collins College.
- Hongyun Si., Lin Shen b,c., Wenchao Liu c., Guangdong Wu. (2021). Uncovering people's mask-saving intentions and behaviors in the post-COVID-19 period: Evidence from China. *Sustainable Cities and Society*. 12 (65) : 1-14. <https://doi.org/10.1016/j.scs.2020.102626>
- Imtiaz Sifat. (2021). *On cryptocurrencies as an independent asset class: Long-horizon and COVID-19 pandemic era decoupling from global sentiments*. *Finance Research Letters*. 42 : 106-120. <https://doi.org/10.1016/j.frl.2021.102013>

- Investopedia. (2022). *National Savings Rate*. Retrieved 14 October 2021 from <https://www.investopedia.com/terms/n/nationalsavingsrate.asp>
- Jagdish Sheth. (2020). Impact of Covid-19 on consumer behavior: Will the old habits return or die. *Elsevier Public Health Emergency Collection*.
doi: 10.1016/j.jbusres.2020.05.059
- John B. Taylor. 2001. **principles of macroeconomics**. Houghton Mifflin company.
- John M. Gowdy. 2010. **Microeconomic Theory Old and New : A Student's Guide**. Ed.: Stanford, Calif : Stanford Economics and Finance.
- Karl E. Case , Ray C. Fair & Sharon E. Oster. 2016. **Principles of Economics**. Pearson Education Limited. Harlow, United Kingdom
- McConnell, Campbell R. Economics: Principles, Problems, and Politics. 16th. Ed. New York: McGraw-Hill, 2005.
- Pew Research Center. (2022). *A Year Into the Pandemic, Long-Term Financial Impact Weighs Heavily on Many Americans*. Retrieved 30 October 2021 from <https://www.pewresearch.org/social-trends/2021/03/05/a-year-into-the-pandemic-long-term-financial-impact-weighs-heavily-on-many-americans/>
- Shachat, J. , Walker, M.J. , Wei, L. , 2020. *The Impact of the Covid-19 Pandemic on Eco - nomic Behaviours and Preferences: Experimental Evidence from Wuhan*. Working Paper .
- Ulpiano J.Vázquez-Martínez, Javier Morales-Mediano and Antonio L.Leal-Rodríguez. (2021). The impact of the COVID-19 crisis on consumer purchasing motivation and behaviour. *European Research on Management and Business Economics* DOI: 10.1016/j.iedeen.2021.100166
- Samuel Asumadu Sarkodie Maruf Yakubu Ahmed Phebe Asantewaa Owusu. (2021). COVID-19 pandemic improves market signals of cryptocurrencies—evidence from Bitcoin, Bitcoin Cash, Ethereum, and Litecoin. *Finance Research Letters*. 44. <https://doi.org/10.1016/j.frl.2021.102049>
- Schumacher, R. E., & Lomax, R. G. (2010). *A Beginners Guide to Structural Equation Modeling:SEM*. Newjersey: Lawrence Erlbaum Associates.

- World Health Organization. (2022). *Coronavirus disease 2019 (COVID-19) Situation Report 49*. Retrieved 4 October 2021 from <https://www.who.int/docs/default-source/coronaviruse/situation-reports/20200309-sitrep-49-covid-19>.
- World Health Organization. (2022). *WHO has increased the assessment of the risk of spread and risk of impact of COVID-19 to very high at the global level*. Retrieved 5 October 2021 from <https://www.who.int/docs/default-source/coronaviruse/situation-reports/20200228-sitrep-39-covid-19>.
- Yamane, T. 1973. *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd Edition. New York: Harper and Row.
- Zaghum Umar MariyaGubareva Tamara Teplova Dang K.Tran. (2022). Covid-19 impact on NFTs and major asset classes interrelations: Insights from the wavelet coherence analysis. *Finance Research Letters*
DOI: 10.1016/j.frl.2022.102725

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
43 หมู่ 6 ตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โทร. 033-136099 ต่อ 1187

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

- ชื่อโครงการวิจัย :** ตัวแบบพยากรณ์การออมและการลงทุนของคนกลุ่มเงินเนอเรนวัยในสถานการณ์โรคระบาด กรณีศึกษา การออมและการลงทุนของคนในกลุ่มเงินเนอเรนวัยในสถานการณ์การระบาด Covid-19 คนในกรุงเทพมหานคร
- รหัสโครงการวิจัย:** -
- ผู้วิจัยหลัก :** นายต๋นยกุล อินทุฤทธิ์
- สังกัดหน่วยงาน :** คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
- วิธีทบทวน :** แบบเร็ว (Expedited)
- รายงานความก้าวหน้า :** ส่งรายงานความก้าวหน้าอย่างน้อย 1 ครั้ง/ปี หรือส่งรายงานฉบับสมบูรณ์หากดำเนินโครงการเสร็จสิ้นก่อน 1 ปี
- เอกสารรับรอง :**
1. แบบเสนอโครงการวิจัย	ฉบับลงวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2565
2. โครงการวิจัยฉบับเต็ม	ฉบับลงวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2565
3. เอกสารชี้แจงอาสาสมัครผู้รับการวิจัย	ฉบับลงวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2565
4. หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย	ฉบับลงวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2565
5. แบบสอบถาม	ฉบับลงวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2565
6. ประวัติผู้วิจัย	ฉบับลงวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2565

ลงนาม

(รองศาสตราจารย์ พันเอกถวัลย์ ฤกษ์งาม)

ประธานกรรมการโดยคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

COA No. 003

COE No. -

RMUTTO REC No. 005/2565

วันที่รับรอง 03 มี.ค. 2565

วันที่รับรอง : 3 มีนาคม พ.ศ. 2565

วันหมดอายุ : 3 มีนาคม พ.ศ. 2566

AF 10-04

COA No. 003

RMUTTO REC No. 005/2022

The Research Ethics Review Committee for Research Involving Human Research Subjects,
Rajamangala University of Technology Tawan OK
43 M.6 Bangpra, Sriracha, Chonburi, Thailand, 20110 Tel. 033-136099 ext. 1187

RESEARCH ETHICS COMMITTEE CERTIFICATE OF APPROVAL

The Research Ethics Review Committee for Research Involving Human Research Subjects, Rajamangala University of Technology Tawan OK is to certify that the following Project / Protocol as shown below is in compliance with the International guidelines for human research protection as Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline, International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP) and 45CFR 46.101(b)

Title of Project : Forecasting Model for Saving and Investment for Generation Y in the Pandemic. Case Studies of Saving and Investment of Generation Y People in the situation of the COVID-19 Virus Pandemic in Bangkok

Code of Project : -

Principal investigator : Mr. Danaikrit Inthurit

Status : Affiliation Faculty : Faculty of Business Administration and Information Technology
Rajamangala University of Technology Tawan OK

Reviewed Method : Expedited

The progress report submission: The progress report must be submitted at least 1 time per year. If the final report is completed less than one year, the completed report must be submitted immediately.

Required document :

1. Submission Form date 3 March 2022
2. Full Protocol/Proposal date 3 March 2022
3. Participant information sheet date 3 March 2022
4. Informed consent form date 3 March 2022
5. Questionnaire date 3 March 2022
6. Principal Investigator's Curriculum Vitae

Signature .....

(Thaval Rerksngarm)

Chairperson

Date of approval : 3 March 2022

Date of Expiry : 3 March 2023

Certified by The Research Ethics Review Committee
of Rajamangala University of Technology Tawan-ok
COA No. 003
COE No. ....
RMUTTO REC No. 005/2022
Date of Certification. 03 MAR 2022

ภาคผนวก ข
วารสารที่งานวิจัยนี้ได้รับการเผยแพร่

งานวิจัยเรื่อง ตัวแบบพยากรณ์การออมและการลงทุนของคนกลุ่มเจนเนอเรชันวายในสถานการณ์
โรคระบาด กรณีศึกษา การออมและการลงทุนของคนในกลุ่มเจนเนอเรชันวาย ในสถานการณ์การ
ระบาด Covid-19 คนในกรุงเทพมหานคร

ได้รับการเผยแพร่และตีพิมพ์ (Proceeding) ในรูปแบบ “บทความวิจัย”
เนื่องในการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย 5th National and International Virtual Conference on
Multidisciplinary Research จัดโดยสมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผ่านระบบออนไลน์ใน
วันที่ 25 เมษายน 2564

NIAGARA UNIVERSITY

Proceedings 2022

e-ISBN: 978-974-692-445-0

IJHUSOC III

The 3rd International Conference
on Humanities and Social Sciences

&

NIVCMR (The 5th National and International
Virtual Conference on Multidisciplinary Research)

25 April 2022

Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University, Thailand

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Advisory Board:

Associate Professor Malinee Chutopama
Associate Professor Dr.Thanaporn Sriyakul

Editorial Board:

Associate Professor Dr. Akkarapon Nuemaihom
Professor Dr.Kittisak Jermstittiparsert
Assistant Professor Dr. Kampeeraphab Intanoo

Copyright 2022:

Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University
439 Jira Road, Muang District, Buriram Province 31000, Thailand
Tel:+6644-611-221 ext. 4001
Fax: +6644-612-858
Website: <https://i-husoc2022.bru.ac.th/>

First Published in April 2022 by:

Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University
439 Jira Road, Muang District, Buriram Province 31000, Thailand
Tel:+6644-611-221 ext. 4001
Fax: +6644-612-858
Email:i-husoc2022@bru.ac.th

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาก่อนการลงคุณภาพบทความวิจัยและบทความ (Peer reviewer)

ระดับชาติและนานาชาติ (National and International level)

ศาสตราจารย์ ดร. ประยงค์ แสนบุราณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน	
ศาสตราจารย์ ดร.วัชระ งามจิตรเจริญ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.เอกนัถ์ จารุเมธีชน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี วรรณรักษ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
รองศาสตราจารย์ ดร. ชลวิทย์ เจียรจิตต์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ เนืองเฉลิม	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.ประยงค์ จันทร์แดง	มหาวิทยาลัยพะเยา
รองศาสตราจารย์ ดร.ประกาศิต สีทธิธิติกุล	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร. โกวิทย์ พิมพ์พวง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกรณ์ ภูเจริญศิลป์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.กึ่งแก้ว ปะติตั้งใจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
รองศาสตราจารย์ ดร. อัครพนธ์ เนื้อไม้หอม	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
รองศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ เสนารัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
รองศาสตราจารย์ ดร. ประดิษฐ์ นารีรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
รองศาสตราจารย์ ดร. ชีรวิทย์ ภิญโญณัฐกานต์	มหาวิทยาลัยชินวัตร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรัณศุภมาส เอ่งฉ้วน	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวมินทร์ ประชานันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชูเกียรติ จารัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คำภีร์ภาพ อินทะนุ	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนินวัช แก้วจำนง	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรัชย์ ปิยานุกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สหัทธยา สิทธิวิเศษ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิปปิย์ ชยานุสาสนี จันท์คอน	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ บุษย์ชญาณนท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฉลอง สุขทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพัชร สายเสนา	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมธาวิ ยุทธพงษ์ธาดา	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศุภกิจ ภูวงค์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อาจารย์ ดร.สิงห์คำ รักป่า	มหาวิทยาลัยพะเยา
อาจารย์ ดร.รุจิรา เสี่ยงเนตร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
อาจารย์ ดร.ณัฐวุฒิ สุขประสงค์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
Professor Dr. R. Michael Smith	Niagara University, U.S.A.
Professor Dr. Walter S. Polka	Niagara University, U.S.A.
Professor Dr. Willy A. Renandya Nanyang	Technological University, Singapore
Professor Ni Ni Hlaing	University of Distance Education, Mandalay, Myanmar
Professor Dr. Will Barratt	University of Malaya, Malaysia
Professor Dr. Leslie Barratt	Professor Emerita of Linguistics at Indiana State University
Professor Dr. Nilima Nilima Bhagabati	Gauhati University, India
Professor Dr. Manish Pokharel	Kathmandu University, Nepal
Professor Dr. Ted Yu-Chung Liu	National Pingtung University, Taiwan
Professor Dr. Khin Mar Mar	Mandalay University, Myanmar
Professor Dr. Saw Pyone Naing	Sagaing University of Education, Myanmar
Professor Dr. Zaw Win	Sagaing University, Myanmar
Professor Dr. Kyi Shwin	Yangon University of Foreign Languages, Myanmar
Professor Dr. Aung Swe Htun	Department of Higher Education, MOE, Myanmar
Professor Dr. Mg Mg Oo	Mandalay University of Foreign Languages, Myanmar
Professor Dr. Zaw Tun	Mandalay University of Foreign Languages, Myanmar

Professor Dr. Thanda Soe	Mandalay University, Myanmar
Professor Dr. Nang Aye Aye Thein	Myitkyi University, Myanmar
Professor Dr. Ohnmar Than	Taungyi University, Myanmar
Professor Dr. Moet Moet	Mandalay University of Distance Education, Myanmar
Professor Dr. Tin Tin Wai	Mandalay University of Distance Education, Myanmar
Professor Dr. Ni Ni Lwin	Mandalay University of Distance Education, Myanmar
Professor Dr. Mya Ohn	Mandalay University of Distance Education, Myanmar
Professor Dr. Win Swe	Mandalay University of Distance Education, Myanmar
Professor Dr. Khin Swe Oo	Mandalay University of Distance Education, Myanmar
Professor Dr. Zaw Naing	Mandalay University of Distance Education, Myanmar
Professor Dr. Mu Mu Aye	Taungyi University, Myanmar
Professor Dr. Ashok R. Thorat	Institute of Advanced Studies in English, India
Professor Dr. Madhuri Gokhale	Fergusson College, India
Professor Dr. Himadri Sekhar Roy	Shahjalal University of Science and Technology, Bangladesh
Professor Dr. Mario P. Obrero	University of Northern Philippines, Philippines
Professor Dr. Irom Gambhir Singh	Manipur University, India
Associate Professor Dr. Barbara F. Turnage	Middle Tennessee State University, U.S.A.

Associate Professor Dr. Patricia Briscoe	Niagara University, U.S.A.
Associate Professor Dr. Lisa Kilanowski	Niagara University, U.S.A.
Associate Professor Dr. Pham Thi Hong Nhung	Hue University College of Foreign Languages, Vietnam
Associate Professor Dr. David Hayes	Brock University, Canada
Associate Professor Dr. Arshad Abd Samad	Universiti Putra Malaysia, Malaysia
Associate Professor Dr. Tin Moe Yi	Loikaw University
Associate Professor Dr. Myint Htway	Kyaingtong University
Associate Professor Dr. Justin Bucchio	Fairleigh Dickinson University, USA
Dr. Phanhpakit Onphanhdla	The National University of Laos, Lao PDR
Dr. Abu Bakar Razali	Universiti Putra Malaysia, Malaysia
Dr. Truong Bachle	Hue University College of Foreign Languages, Vietnam
Dr. Pham Anh Tu	Hue University College of Foreign Languages, Vietnam
Dr. Mok Sarom	Ministry of Education, Youth and Sport, Cambodia
Dr. Nguyen Thi Thuy Loan	Vass College of Vocational Education, Australia
Dr. Bao Kham	Hue University, Vietnam

- Professor Dr.Kittisak Jermstipparsert Dhurakij Pundit University, Thailand
Scopus Author ID: 57214268798
- Professor Dr.Attapol Kuanliang Midwestern State University, USA
Scopus Author ID: 23980666700
- Associate Professor Dr.Sukanya Buranadechachai
Bangkok Thonburi University, Thailand
Scopus Author ID: -
- Professor Dr.Brian Sheehan Asian Forum on Business Education, Australia
Scopus Author ID: 57005552200
- Professor Dr.Dimitrios Nikolaou Koumparoulis
University of the People, USA.
Scopus Author ID: 55389811200
- Professor Dr.Husamettin Inac
Dumlupinar University, Turkey
Scopus Author ID: 55992549500
- Professor Dr.Muhlis Madani
Universitas Muhammadiyah
Makassar, Indonesia
Scopus Author ID: 57208574364
- Professor Dr.Omer Caha Yildiz Technical University, Turkey
Scopus Author ID: 6507973211
- Professor Dr.Robert Hanser
University of Louisiana at Monroe,
USA.
Scopus Author ID: 24166511700
- Professor Dr.Santhat Sermsri Mahidol University, Thailand
Scopus Author ID: 7801641636
- Professor Dr.Supachai Singyabuth Mahasarakham University, Thailand
Scopus Author ID: 57220203412
- Professor Dr.Wasino Universitas Negeri Semarang, Indonesia
Scopus Author ID: 57194278751
- Adjunct Research Professor Dr.Shayut Pavapanunkul
Suan Sunandha Rajabhat University,
Thailand
Scopus Author ID: 36188551100
- Associate Professor Dr.Chanathat Boonrattanakittibhumi
King Mongkut's Institute of Technology
Ladkrabang, Thailand
Scopus Author ID: 57214730906
- Associate Professor Dr.Kanthana Ditkaew
Rajamangala University of Technology
Lanna Tak, Thailand
Scopus Author ID: 57215419798
- Associate Professor Dr.Kovit Wongsurawat
Royal Society of Thailand, Thailand
Scopus Author ID: 57217177469

- Associate Professor Dr.Praves Intongpan
Kasetsart University, Thailand
- Scopus Author ID: 57216673726
Associate Professor Dr.Ruihui Pu Qilu Institute of Technology, China
- Scopus Author ID: 57208553980
Associate Professor Dr.Thepparat Phimolsathien
King Mongkut's Institute of Technology
Ladkrabang, Thailand
- Scopus Author ID: 56449336400
Associate Professor Dr.Thitinan Chankoson
Srinakharinwirot University, Thailand
- Scopus Author ID: 57208507787
Assistant Professor Dr.Ahmad Harakan
Universitas Muhammadiyah Makassar,
Indonesia
- Scopus Author ID: 57203222670
Assistant Professor Dr.Aksorn Sawasdee
Phranakhon Rajabhat University, Thailand
- Scopus Author ID: 55542331000
Assistant Professor Dr.Busakorn Watthanabut
North Bangkok University, Thailand
- Scopus Author ID: 57211587190
Assistant Professor Dr.Choo Ling Suan
University of Bahrain, Sakhir, Bahrain
- Scopus Author ID: 56208837700
Assistant Professor Dr.Husam Rjoub
Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Cyprus
- Scopus Author ID: 34973202300
Assistant Professor Dr.Mir Dost
Lasbela University of Agriculture, Water and
Marine Sciences, Pakistan
- Scopus Author ID: 57189247936
Assistant Professor Dr.Patipan Sae-Lim
King Mongkut's University of Technology
Thonburi, Thailand
- Scopus Author ID: 57211078874
Colonel Dr.Khajornsak Thaiprayoon
Command and General Staff College, Thailand
- Scopus Author ID: 57211598517
Dr.Aisling Mulvihill
University of Queensland, Australia
- Scopus Author ID: 57205659169
Dr.Arshian Sharif
Universiti Utara Malaysia, Malaysia
- Scopus Author ID: 56872517200

- Dr.Cahyo Seftyono
Universitas Negeri Semarang, Indonesia
Scopus Author ID: 57203222670
- Dr.Jean Paolo Lacap
City College of Angeles, Philippines
Scopus Author ID: 57202381704
- Dr.Krisada Chienwattanasook
Rajamangala University of Technology
Thanyaburi, Thailand
Scopus Author ID: 57208207545
- Dr.Leonardus Wahyu Wasono Mihardjo
Bina Nusantara University, Indonesia
Scopus Author ID: 57203386590
- Dr.Muhammad Haseeb
Taylor's University Malaysia, Malaysia
Scopus Author ID: 56021476300
- Dr.Narentheren Kaliappen
Universiti Utara Malaysia, Malaysia
Scopus Author ID: 55930830800
- Dr.Noppon Akahat
Sukhothai Thammathirat Open University,
Thailand
Scopus Author ID: 57038965300
- Dr.Parinya Siriattakul
Mahidol University, Thailand
Scopus Author ID: 57209603370

Message from the President of Buriram Rajabhat University

It is my personal appreciation to realize that the Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University has hosted the IHUSOC III: The 3rd International Conference on Humanities and Social Sciences under the theme “Roles of Humanities and Social Sciences in SDGs via Community Engagement” online on 25 April 2022. The conference emphasized the trendy theme that goes line with the Sustainable Development Goals (SDGs) of the United Nations (UN), and also accords with the missions of Buriram Rajabhat University (BRU), an educational institution for local development. The BRU missions are definitely carried out according to the policies of the Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation (MHESI).

This conference is also co-hosted by the well-known institutes, including Niagara University, USA, Manipur University, India, Mandalay University of Distance Education, Myanmar, National Pingtung University, Taiwan, University of Foreign Languages, Hue University, *Vietnam*, University of Northern Philippines, Philippines, Institute of Advanced Studies in English, India, and Political Science Association of Kasetsart University, Thailand The IHUSOC III is, therefore, the academic event for strengthening academic collaborations with BRU’s academic partners.

It is highly hoped that the IHUSOC III: The 3rd International Conference on Humanities and Social Sciences will contribute to the application of academic and research works on Humanities and Social Sciences in all aspects of social and local development and also the 17 Sustainable Development Goals (SDGs) based on the framework of the United Nations such as No Poverty, Zero Hunger, Good Health and Well-being, and Quality Education, etc.

I, a president of Buriram Rajabhat University, warmly welcome co-hosts, experts, researchers, scholars, lecturers, students and participants to this symposium. Moreover, I would like to express my sincere thanks to a keynote speaker, Professor Dr.Kriengsak Chareonwongsak, and distinguished featured speakers from different well-known universities both in Thailand and overseas.

Last but not least, I wish this the IHUSOC III ever success in all objectives set.

(Associate Professor Malinee Chutopama)
President of Buriram Rajabhat University

ตัวแบบพยากรณ์การออมและการลงทุนของคนกลุ่มเจนเนอเรชันวายในสถานการณ์โรคระบาด:
กรณีศึกษา การออมและการลงทุนของคนที่เกิดกลุ่มเจนเนอเรชันวาย ในสถานการณ์การระบาด
Covid-19 คนในกรุงเทพมหานครฯ

**FORECASTING MODEL FOR SAVING AND INVESTMENT FOR GENERATION Y IN
THE PANDEMIC: CASE STUDIES SAVING AND INVESTMENT OF GENERATION Y
PEOPLE IN THE SITUATION OF THE COVID-19 VIRUS PANDEMIC IN BANGKOK**

दनัยकुतु อินทุทุทุ / Danaikrit Inthurit

คณะบริหารธุรกิจและเทค โน โลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทค โน โลยีราชมงคละวันออก

/ Faculty of Business Administration and Information Technology Rajamangala University of
Technology Tawan-Ok

E-mail: danaikrit_in@rmutto.ac.th

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ เพื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันและพยากรณ์แนวโน้มในการ
ออมเงินและการลงทุนเพื่อการออมเงินและการลงทุนของคนกลุ่ม Gen Y ในสถานการณ์โรค
ระบาดโดยกำหนดกรณีศึกษาเป็นการออมและการลงทุนของคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ.2523-พ.ศ.
2540 ในสถานการณ์การระบาด Covid-19 ในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ ผ่านการใช้เครื่องมือวิจัยชนิด
แบบสอบถามออนไลน์กับกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานครฯ จำนวน 400 คน งานวิจัยนี้จะพิจารณา
องค์ประกอบเชิงยืนยันผ่านการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันและพยากรณ์แนวโน้มโดยสมการ
การวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบเส้นทาง ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบเชิงยืนยันต่อการลงทุนที่มีค่า
สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ สูงสุดเป็น 2 ลำดับแรก ได้แก่ ความหลากหลายของแพลตฟอร์มการ
ลงทุนในระบบออนไลน์และอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน ในส่วนของการ
พยากรณ์แนวโน้มการลงทุนพบว่า อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวันและรายได้
เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สูงสุด 2 ลำดับแรก ขณะที่องค์ประกอบเชิงยืนยันต่อการ
ออมที่มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ สูงสุดเป็น 2 ลำดับแรก ได้แก่ นโยบายหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริม
การออมจากภาคเอกชนและจำนวนผู้พึงพิงรายได้ในครอบครัว ในส่วนของการพยากรณ์แนวโน้ม
การออมพบว่ารายได้และอุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน

คำสำคัญ: โรคระบาด, การออม, การลงทุน, พฤติกรรม, เจเนอเรชันวาย

Abstract

This research aimed to study factors effecting and forecast trends in saving and investing for saving and investing of Gen Y people in the epidemic situation by using savings and investment of people born between 1980 - 1999 in the situation of the Covid-19 pandemic in Bangkok area as a case study. This research examines factors effecting through Second-Confirmatory factor analysis and forecast trends by path analysis with multiple regression analysis by collecting data from questionnaires with a sample of 400 people in Bangkok. The results showed that the number of people who depended on family income and long-term savings policies or products from the private sector were the causal factors for savings with the highest multiple correlation coefficient being the top two. At the same time, the demand for holding money for daily living and the diversification of online investment platforms are the causal factors for investments with the highest multiple correlation coefficients among the top two. While forecasting the trend of savings, it was found that the number of people who depended on family income and the demand for holding money for daily use were the top two predictors with the highest coefficients. Percentage of holding money for daily living and income was the first two predictors with the highest coefficients.

Keywords: Pandemic, Saving, Investment, Behavior, Generation Y

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นายदनัยกฤต อินทุฤทธิ์
เกิดเมื่อ	2 มิถุนายน 2529
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2560 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ประยุกต์) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. 2555 เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต(เศรษฐศาสตร์การเมือง) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2565 เศรษฐศาสตรบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. 2551 วิทยาศาสตร์บัณฑิต(วัสดุศาสตร์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2551-2552 วิศวกรดำเนินงาน บริษัท พิมุกต์ คอนสตรัคชั่น จำกัด พ.ศ. 2552-2553 ผู้จัดการฝ่ายขายและเลขานุการบริหาร บริษัท พิมุกต์ คอนสตรัคชั่น จำกัด พ.ศ. 2554-2556 เจ้าหน้าที่/ผู้ช่วยนายกฯสมาคม สมาคมอสังหาริมทรัพย์ เชียงใหม่-ลำพูน พ.ศ. 2556-ปัจจุบัน หุ้นส่วนธุรกิจ โครงการบ้านบัณฑิตนิยม อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2559-ปัจจุบัน อาจารย์พิเศษ วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. 2560 – ปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ
สถานที่ทำงาน	ห้อง 6301 อาคาร 6 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ
โทรศัพท์	086-117-8368
อีเมล	offdanaikrit@gmail.com